

ივერია

ეროვნული და დემოკრატიული მიმართულების ჟურნალი
პუბლიცისტიკა, სელოვნება, მეცნიერება

IVERIA

EDITION PERIODIQUE GEORGIENNE

33

აბრილი 1989

პარიზი

0-643

ივერია

საპოლიტიკო და სალიტერატურო ჟურნალი
დაარსებული ილია ჭავჭავაძის მიერ 1877 წელს
აღდგენილი პარიზში ეროვნულ-დემ. პარტიის
მიერ 1949 წელს

ი-643

88

Handwritten signature

აბრილი 1989
პარიზი

შინაარსი

ჯანრი კაშია

აღღგომა

ტრანგიკული ანდრეზი	1
"სისხლიანი ქრონიკის" კიდევ ერთი გვერდი	2
ილიან ჭავჭავაძის სანოგადობა	3
მიმართვა სანოგადობის წითელ ჯვარს	
არქივანდროტი იონკიმ ასათიანი	4
უველა მამულიშვილს...	5
მ. ს. გორბანოვის	
მიხეილ ქავთარაძე	7
ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის ადღგენის გამო	
.აკაკი ბაქრაძე	8
სანოგადობა პროგრამა	
ბარბენ მარგველაშვილი	11
სანოგადობა პროგრამა	
ბეტრე იბერი	
ტოტალიტარიზმის რენკანანცია.	
(წერილი III) იოსებ სტალინი	12
ილიან შენგელიან	
დღიურები, ლექსები, "ქართული სიმბოლიზმი"	37
ჯანრი კაშია	
ისეუ იმევე "ქვათბ ღაღაღი" და პროფ.	
ქ. შარაშიძის "შველ კავკასიულთა რელიგიან".	76
ბანსუხი ბ. ვლ. მანქსიმოვის	
"ნესტოებით მიჯრილინი".(1986).	84
გივი ზანღანსტანიშვილი	
წერილი წმ.ინოს ქართული მართლმ. სანოგადობის	
საბტოს (ფრანგულ ენაზე)	90
მიხეილ ქავთარაძე	
ახლა რაღა ვქნათ?	91
მისამმმირება	94
შემოწირულუბანი	

აღღკომს

აღღკომს უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესს...

აღღკომს მკვდრეთით ადამიანის სხნსნათვის მოვლენილი და განკაცებული ღმერთისა - რა შეიძლება იყოს ამასხედ უფრო ამადღებული და დამაფიქრებელი: დამამშვიებელი და გზის მახყენებელი: გამაზიანესუფლებელი და გამამტკიცებელი სულია.

აღღკომის ტემპირიტება ატიორგინებს ვნების გზას, რომელიც ვნების კვირას განვლო მაცხოვარმა "ღღღდ ერთად, ვიარაღც წელად ბასხად", და რაოდენ მახლობელია ღღღს ჩვენთვის ეს გზა - ტანჯვისა და ვნებისა: და იმავე ღღღს - გზა ღღღებისა!

მრავალ სსუკუნეთა განმავლობაში. მთელი 1655 წელი ვიღღად ქართველი ერთი ამ ვნებული გზით ღღღებისა, მთელი 1655 წლის განმავლობაში ქართველი ერის ცხოვრება იყო განსახიერება ჯერით ხელში ტემპირიტი ცხოვრებისსკენ სულია. რა არ განახლომის თავს ჩვენს ერს ამ გზაზე. რა ტანჯვა, რა წამება, რა ტკივილი არ განუღღის - მაგრამ არასოდეს გული არ გატუხია, ჯვრისნათვის ხელი არ გაშუვია, გზიდან არ გაღღსუვია.

მ ამრიღის სისხლიანსა კვირამ კიდეც ერთხელ ღღღანხლოვად მაცხოვარის მიერ გოლგოთისსკენ მიმავალ ბილიეს და ატუხილად კიდეც უაღლი იმასხედ, რომ ტანჯვას აღღკომს მოსღღეს... არა ძალიმოძრებას. არა ბოროტმოქმედებას. არა ხოცვა-უღღებს. არამედ რწმენას და ტანჯვისა ტორში ქეთორიეთი განმგრებას მოქუებას აღღკომს - გვამცნო უფაღმა!

გახსოვო, გონებადბანუღღებულმა ჰეროდეს გავლიტა ბირველშობილი ერთმანი ქრისტეს განკაცების უამსი იმ ურმათა სულები ნეტარებენ სსუკუნო განსახყვებელში, ქრისტესმიერ სამოთხეში და არა ჰეროდეს და მისი გაბოროტებული ღღღიონისა!

გახსოვო, გოლგოთისსკენ მიმავალ გზასხედ როგორ იტანჯა მაცხოვარმა: გოლგოთის და ჯვარი ღღღებისა და თავისუფლების სიმბოლოდ ატყია აღღკომს მკვდრეთით!

გახსოვო, როგორ განუგემირეთ შუბლი წმ. ილისს - და წინამურის ჯვარი იტყა სიმბოლოდ მართელი, მართალი და ღღღებოშოსილი სქართველოსი!

გახსოვო, რა სოქვა მისხეო წერეთელმა იმ საზარ ღღღებში - "ვინა სოქვა სქართველოზე, "რა ღღღი ღღღი კვებაო". - ბერმა რამ და ბერმა ვინემო..." თქვეს ბერკრება და უნღღობა და იქნა კიდეც უნღღობა ჯერად, და ჩვენც, წინამურთი და მის შემღღებც სსუკთარის ხელით გამოიგვიერთა უელი ბოროტი ძალის წინაშე და მის ჩაგონებით - მაგრამ ღღღეთი უოველთვის ჩვენთან იყო! და კვლავ ცოცხლებლად ჩვენი მიმკვდარი სხეული, სული იღღებებდა და აღღკომის ღღღებბრთი ნათელი ვფინებობდა ქართველი ერის ვნებულ არსებობას.

უკანასკნელად მ ამრიღის სისხლიან კვირას მოგვიწვეს "ბაროლომეს ღღღე... მაგრამ ღღღეთი არ სტოვებს თავის კუთხილ კუთხილ მქწას, რომლის მველებად და გონისღღებად დაგვსხას სსუკუნეთა დასაწიხისი და ერს, რომელსაც თვისი კუთხილი მქწა ჩაბარა აღსაუვაებლად და განსამშვენებლად! ხოლო, რადგან ჩვენთან არს ღღღეთი, უოველი მოვლენაც ჩვენს ისტორიაში ამ ღღღეთის მყოფობის სინახელში უნდა იქნას დახახული, რადგანაც " არცერთი ღღღი თმისს არ ღღღებება ადამიანის თავიდან ღღღის განკების გარეშე".

გზა, რომელზედც ვიღღად უფალი ჩვენი იესო ქრისტე, გზა ვნებისა და ღღღებისა, ღღღს განსაკუთრებული სიღრმითი გვახსნის იმ ღღღებბრთი ნების სიღღღლოს, რომელიც ჩვენი ბედისწერის ტრადიკულ მომენტებს გვიმსუბუქებს. ერის ცხოვრებაში, ისევე, როგორც ერთი ადამიანის ცხოვრებაში, სებაღსღების და ღღღემის მონაცვლობა უბირატესად ზნეობრივი აღსყლა-ღღღასყლის სხახი ვლინდება. უოფითი წუთიერთისს ზრუნეთი მოცულნი სწორად ვერც კი ვამჩნევო, როგორ მიუქანება ქვევთი ჩვენი ზნეობრივი ძალა და როგორ ქვევდება ასახველი მისი ძირში ბედისწერის წისქვილის მქმე ღღღობებად. და სწორედ მაშინ, როდესაც ეს მქმე ღღღებბრთი გვაბორცებს ფეხებს, სვლას გვიწველებს და გვიჩერება კიდეც ზნეობრივად გაუღღანოებულ უოფაშს ჩარბა ჩვენი ბედისა, მარადმოფი ღღღეთი მოვლენის სოღმა ისეო სხედღღს, რომელმაც უნდა გამოავლინოს: მართლად ღღღობა თუ არა კაცს, და მამასადამაქ ერს, თავისი ზნეობრივი ძალა: მართლად მოკვდა თუ არა "ღღღი ღღღი". თუ კიდეც ატყა ენერგია და ნებისყოფა თავისი უსწეობის მქმე ღღღობების მოშორებისა, ხელღღვის ახსნისა, გულის გამხნეებისა და ახლად ჯვრის ტერითვისა - აღღკომისა.

ამ თვალთი თუ გავხედებთ ჩვენს თავგანსახებლს, არა შორეულს, არამედ სულ ახლობელს, რამდენიმე თაობით მოსწავლურულს, მეოცე საუკუნის დასაწყისში წინამურის ტრადიციული აქტიური დაწესებულებს, ვნახავთ, რომ ამგვარი საცდელი დაგვიხსნა ღმერთმა ჩვენმა თანამოფხმა პრატაღვ ზის, და ამ განსაცდელში ავლენდა უოკელი წინაზე და მომდევნო თაობა თავის ძაღასა და ნებისყოფას.

ილიას შემდგმ 1918 წლის 26 მაისმა გამიანათა აღდგომად ქართველი ერისა.

1921 წლის შემდგომ 1924 წელს აიღო თავი ერმა და ისეთ ზნეობრივ სიმაღლემდე აიწია, რომ ჯერ 11 ქართველი მხედრის და შემდგომ ნათელცხებულ კათოლიკოს ამბროსის სიტყვებში დაწორომულა საქართველოს ზნეობრივი ძაღისსმევა: "სული ჩემი ღმერთს ეკუთვნის, გული - სამშობლოს, ზოლო მშორს ჩემსას რაც განებავეთ ის უებათით!"

და მიუხედავად იმისა, რომ არ დადრკა ბოროტი და კვლავ განაგრძობდა ჯიჯანას ქართული სხეულისა და სულისა, ქართველი ერის აღდგომა გარდუვად ფაქტად იქცოდა.

ეს ფაქტი ღლეხ სახეზე გვაქვს და რაც უფრო მამიმე და მტკიანეულია განცდა სისხლიანი კვირის შეწირულთა განშორებით გამოწვეული, ბარბაროსობის შეურაცხყოფელი სიმულვილით განხორციელებული მოსრვა ურმათა და ქალთა, ჭაბუთა და მოხუცთა, მით უფრო ნათელის ცნობა აღდგომისა, ურობის შეტნებისა, ქართულ მიწაზე ქართველად შობისა, ზოლო ეს ახლად შობა განწმენდასაც ნიშნავს და გარეშებასაც - უზნეობის მამიმე ღოღაბების მხვრეებას და ქართული ცხოვრების წესის აღდგენას, იმ ცხოვრების წესისა, რომლის წინააღმდეგ იყო და არის მომართული უზნეო ძაღა - უცხოც და ჩუნიც, საკუთარი.

ასე ცხადდება აღდგომის ნათელში განსივოსნებული განწმენდილი ქართული სული, შემოსილი ახალი ძაღისსმევეთ, საკუთარი ძაღის მშვიდი შეტნებით, ღინჯი და ძლეერი, როგორც ღვთაბერივი ხარი, ფესვმადგარი და ოქროს შიბით ზეცას კვლავ მიამული, როგორც ქართული ცხოვრების უბერებელი მუხა; ზნეობრივად განმტკიცებული, როგორც ქართველი მოწამენი და წმინდანი.

და ეს არის სწორედ ნიშანი ღმერთის ტეშმარტი არსების აღდგომისა, ჩვენ თანა ღმერთის მეოფობისა და მაცხოვრის მიერი ხსნისა:

"რამეთუ ისე შეიკვარა ღმერთმა ქვენიერება, რომ მისცა თავისი მხოლოდშობილი ძე, რათა უოკელი მისი მოწმენე არ დაიღუპოს, არამედ ჰქონდეს საუკუნო სიცოცხლე".

ჩვენთან არს ღმერთი.

ტრანსპარენტული ანდრეჯი

მველმა ბერძნებმა იცოდნენ, რომ ტრანსპარენტული სულის ამბლლებისა და განმტკიცების წუბრობა, სპასსი სპარტელის წარმომწობმა ერმა იცოდბ, რომ ტრანსპარენტული ბიროვნების და ე.ა. მასში ჩენილი ერთეული სულის ნამდვილ ბუნებას ავლენს. ტრანსპარენტული წინაშე აღნმინი მთელი თავისი ბიროველქმინილი სიშიშველით დგება იმად რაც ნამდვილად არის, განმარტკული უოფითი და ბირობითი ქერქისაგან და ნიღბებისაგან, მის ნამდვილ ბუნებას არტანებად რომ აქვს შემოტრობილი. ის, ვინც ტრანსპარენტული მომენტში ამ არტანებიდან ვერ თავისუფლდება სბოლოოდ კლავს თავის სულს და, რადგან, "გული, გრმნობა და გონება ერთმანეთზედა ჰკიდებან" მასში არტანებელად რება "კაცობის" სახე. - "მკვდარი უგრმნობი კაცი, უსზარლესი მკვდარზედა" ამბობდ ვაქბ... და თუ კაცზე ითქმის ეს, მითუმეტეს ითქმის ერზე, როგორც ერთობაზე, რადგან კაცი-ბიროვნება ერის "ვნებული ბირობა" - ერის არსება-სულისა და ბუნების- მაცოცხლებელი და მსნარობელი. ტრანსპარენტული "კომედია", ამ სიტუციის რუსთველური და დანტესტური გბგებით, - გარდამქმნელი.

ერმა, რომელმაც თავისი არსების გასსახიერებლად წმიდა ქალწული ნინო იმოციქულბ, დავით აღმაშენებელი, რუსთაველი და ილია ჭავჭავაძე წარმოშეა, ხოლო უსახელი უოველთობით "ვეფხი და მოქუე" შექმნბ: - დედამ რომ ვაქკაცი შვილის სიკვდილით გამოწვეული გულიწუხილი მტრის დედის გულისტკივილს შეუერთბ და მით კაცობრიულ ტრანსპარენტული, და არბ ბირობად განცდა, აქცია, - იმ ერმა თავისი არსებობის არსის სპარდადისო შესქმეში გარდამქმნ უკვე უოფის ტრანსპარენტული დებებრივ კომედია. ამ ერის სულიერი მადლის გტება აღნარ მადლს აღნარ მადლუწს. სკუთბარ ტკივილზე ამბლლების ეს დიადი ბიწი ქდერს ახლბ ჩვენს გულში და გვაკაქებს მოწამებობრივ გბირობად ქვეული განწირვა იმ მოწამებობ, რომელთა დჩხებლ სხეულიდან აღმავალ სულებს დედათ ცრემლის სუდარბ მიზეება სსუკუნი განსასვენებელში.

ტანჯვის მათავისუფლებელი ეს ამბლლება არის ის გვირგვინი და ის ჯვარი, რომელიც ამიერიდან უოველმა ქბრთველმა უნდა ატაროს თავისი ცხოვრების გზა სავალზე. მხოლოდ ამით იქნება შესაძლებელი გამართლება სკუთბარი სიცოცხლის, იმის, რომ არბ ბირობად, არამედ დხოცილი შვილის, დის, მმის, მშობლის, მეზობლისა თუ მეგობრის სახით ვიქვეით ამ გვირგვინისა და ჯვრის ბიროველმტვირთულებად

#

“სისხლიანი ქრონიკის” ახალი გვერდი

9 აპრილის “სისხლიანი კვირის” ტრანსპარენტების ბუნებრივად, მიიპრო საფრანგეთის პრესის უარდლებად, 10 აპრილიდან მოყოლებული რადიოში. ტელევიზიის მიერ გავრცელებულ ცნობებში, გაზუბიან ფურცლებზე სულ უფრო და უფრო მზარდი და რეკტალურად დახუტებული ცნობები ეწოდება საფრანგეთის მოქალაქეებს. “ღიბერასინი”, “ფიგარო”, “კოტიდიენ რე პარი”, “ლუ მონდი”, “ექსპრესი”, “ფიგარო მაგასინი”, “ლუ პენი” და “ლუმანტეი” კი, რომელიც ჩვეულებრივ თავს იტყუებს ხოლმე ამგვარ შემთხვევებში შეტანალებად ობიექტურად და სრულად აშუქებდნენ და აღწერდნენ თბილისის “ბაროლომეს ღამეს” და “სისხლიანი კვირის” სანჯიოთი ჯარის რუსული სპეცნაილის მიერ ქართველთა ხოცვა-ჟლეტის ამბავს. სანქსუხაროდ, საქართველო დახურული იყო უცხოელ კორესპონდენტებისათვის, რამაც განაპირობა უმეტესწილად მოსკოვიანი წუბროებისა და ოფიციალური მონაცემების გაყრცელება და გამოყენება. მაგრამ სანჯიოდ ბუერი იყო, აგრეთვე, თბილისიდან პირდაპირ მიღებული ცნობებიც. ცნობათა ამგვარი აღწერა, ერთგვარად ცვლიდა თუ საკუთრივ ტრანსპარენტის ფაქტს არა, მის სახელდებას შინაგ. თითქმის უკლებლივ ყველა ცნობა ხაზს უსვამდა იმას, რომ საქართველოში (თბილისში) მოხდა “ნაციონალისტური” გამოსვლები და შათი დაბრუნება ნამდვილი ხოცვა-ჟლეტით. თუ გაეთვალისწინებთ იმას, რომ “ნაციონალისტური” დასავლეთში უარყოფითი მნიშვნელობის ტრენდების არსებობადა, მაშინ, ცხადია, რომ დასავლეთის პრესის მიერ წარმოჩენილ სურათში მიჩქარებულია თბილისში ჩატარებული დემონსტრაციების ნამდვილი არსება. “ნაციონალისტური” მიმართ ამ ნეგატიურ დაბოკიდებულებას ერთობადად სტალინური სუნი ასცდის. სწორედ სტალინმა მისცა ამ ცნებას ის ტოტალურად უარყოფითი მნიშვნელობა, რომელიც თავისი სისხლიანი ქვიფის საფუძვლად გამოიყენა. ჰიტლერმა, თავისი ნაციონალ-სოციალიზმით კიდევ უფრო გაბარძმავა ნაციონალიზმის დისკრედიტაცია მსოფლიოს თვალში; ხოლო, არადაც შემარცხენობა, თავის უკვლავ ასექტში - სოციალისტობად - კომუნისტობაში - მოდებულია ქვეყნიერებას. ბუნებრივად, რომ ნაციონალიზმს დაემკვიდრა ეს სტალინური დაზღა. ეს ვითარება მნიშვნელოვანწილად არის განსაზღვრული 9 აპრილის ტრანსპარენტის შეფასებისას დასავლურ ცნობებში.

ნაციონალური სანჯიო შეიძლება არსებობდეს რომელიმე ერთ სახელმწიფოს შინაგ. და არა სახელმწიფოთა შორის. ამ შემთხვევაში, თუმცა შესაძლოა, ფაქტობრივად სსრკ ერთი საერთაშორისო სუბიექტია, იგი წარმოადგენს 15 დამოუკიდებელი და თავისუფალი სახელმწიფოს კავშირს. ეს კავშირი კონსტიტუციურად არის დადგენილი როგორც სახელმწიფოთა კავშირი და ასევე კონსტიტუციურად არის დადგენილი ამ სახელმწიფოთა კავშირიდან გასვლის ცალმხრივი უფლებად. ბუდგან გამოშინარე, პრობლემა, რომელიც სანჯიოთა კავშირში ამოტივტივდა “საჯაროობისა და გარდაქმნის” (“დემოკრატიზაციის”) პრობლემა არის პრობლემა არა იმდენად ნაციონალური, რამდენადაც ინტერნაციონალური. სხვა საქვე, რომ მოსკოვი ცდილობს ამ სახელმწიფოთაშორისო პრობლემას მისცეს უნო-ნაციონალური ელფერი და მით მიჩქაროს მისი არსება. ამგვარ ცდად უნდა იქნას მიჩნეული აზერბაიჯან-სომხეთის სისხლიანი კონფლიქტი უარაბანის საკიოზე, და ახლა ცდა, საქართველოშიც მსგავსი “ონიკურ-ნაციონალური” კონფლიქტის შექმნისა “ფასუბის პრობლემის სახით”. ამგვარი სტრატეგია არც უცხობა საბჭოთა მიშაპოლიტიკისათვის და არც ახალი, სტალინი, როდესაც ერთ ცდად რესპუბლიკაში (საქართველოში, ვიქტობ) სამ ბატონომიურ ერთულს ქმნიდა ხელმძღვანელობდა, ცხადია, სრულიად მოფიქრებული გეგმით, რომ ნუბისმიერი სერიოზული ცენტრირებული მოძრაობის დროს შესაძლებელი იქნებოდა რესპუბლიკაში ამ “ნადამის” ამოქმედება და მით რესპუბლიკის “დამშვიდება”. ეს დამშვიდება არც სისხლს გამოიციხვდა, ცხადია. ეს სტალინური სენარის გათმამება ახლაც საქართველოში სხადაც, განსხვავებით “უარაბანის პრობლემადან” მოსკოვისათვის მოულოდნელად სწრაფად იქნა ამოცნობილი აზერბაიჯან-სომხეთის კონფლიქტის სტალინური მექანიზმი და, შესაბამისად, წამოყენებულ იქნა კონსტიტუციური მოთხოვნები საქართველოს სახელმწიფოს გამოყოფის შესახებ. არა ბუქს მნიშვნელობა იმის მტკიცებას, რომ წამოყენებული კონსტიტუციური დადგენილი მოთხოვნები არ არის რეალისტური. ან, რომ შათი ფორმულირება მოუღებელი იყო მოსკოვისათვის. არც ისაა მნიშვნელოვანი, რომ ეს იყო არა მოვლი ტარეული ერის, არამედ მისი ანწილის მიერ წამოყენებული მოთხოვნა - უოველივე ეს არსებითი არ არის, არსებითი ის, რომ მოთხოვნები შეეხებოდა საქართველოს როგორც სახელმწიფოთა მილიანობის ხელყოფას

ცენტრალურ-ფედერალური მანდატების პოლიტიკური ინტრიგები და მით საქართველოს სახელმწიფოს კონსტიტუციურ უფლებათა შელახვას. მოთხოვნა საქართველოს გამოყოფის შესახებ. ამგვარად, გამოწვეული იყო სწორედ მოსკოვის მიერ და, ცხადია ამასი ჩანს ის სტალინური შეპანინიზმი, რომელმაც არ დაბვივან ბმუშაებათ თავის უკვალზე ბუნებრივ - სისხლიანი ფორმით. როგორც ვხედავთ ქართული "ნაციონალიზმი" თავისი ბუნებით სრულიად კონსტიტუციურ და განპირობებულ გამოვლინებას წარმოადგენს და მის წინააღმდეგ განხორციელებული სისხლიანი რეპრესია შეიძლება განვიხილოთ სპერიაშირისოო კონფლიქტის სხნით. ცხადია სპერიაშირისოო კონფლიქტის "ნაციონალიზმი" გამოვლინებად კვადიფიცირებას არაბიოთარი სსფუჭველი არა აქვს და არც არაბის მოუვა თავში. ამიტომ იწვევს გაცვებას ეს ფაქტი, თუ რამდენად "რუსიფიცირებალი" დასავლური ცნობიერების (მედია) თვალახსნევეთ საბჭოთა კავშირში მიმდინარე მოვლენების შეგახებას და რამდენად "სტალინიზმებულა" ნაციონალიზმის" საქათხში. აქედან გამომდინარე თუმც სოკორად დიდი ადგილი დეფიო საქართველოს ტრადედიას. მგერამ მისი არსების გაცება არ მოხდა.

ბუნებრივია, რომ მედიას არ მოეთხოვება მოვლენათა ღრმა ანალიზი, იგი მასის ცნობიერებაზეა გამბნული, მგერამ მინც ბლსანმნაგია, რომ რუსულ პრესასთან და სპეროდ რუსების მიერ გამოვლინლ ინტერესს თუ რეპტციასთან შედარებით ერთობ დასავლური მედია მნიშვნლოვან დოკუმენტურ და ფაქტობრივ წყაროს გავწევის. რუსულმა პრესამ საქართველოში მომხდარი მშვიდობიანი დემონსტრაციის სისხლიანი ზოცვა-უღელტ მისთვის ჩვეული "სიმართლისმპუყებრობით" მილიანად ქართველების "ნაციონალიზმს" და "ექსტრემიზმს" გდანაბრბლა. ჩვენც დავიჯეროთ, რომ II წლის გოგონას თუ 70 წლის მოხუცს ან კიდევ ფუნქციონე ქალის ნაციონალიზმმა და ექსტრემიზმმა გამოიწვია რუსული სეცენაწილის ეს საბუნარი აქცია, რომ ქართველ ტბანუთა და ქალიშვილოთ ტრანსპარანტებმა და დემოკრატიული საქართველოს დროშებმა გაუკეთეს "პროვოცირება" ტანკებით, ჩახსუტებით, ფარებით, ხელკეტებით, სანანრო ალესილი ნიბებით და ვახით შეიარაღებულ რუსთა მხედრობას და აამულეს ისინი მოეწოთ იორდეკებური ზოცვა-უღელტ ურბით. ფაქტობრივი მონაცემებით დღემდე დაახლოებით 58-60 კაცია მოკლული (ოფიციალური ცნობით 20) დაკარგული ასევე 60-მდე დაკარგულია შესახებ არის ცნობა, რომ ჯარბმა თავის მიერ დახოცლით ნაწილი თავისი მანქანებით განპირობებულ კვლის დასახებად. შექმნილია კომისიები დაკარგულია მოსახებლად, ვახით მოწამვლის და ნიბებით დახოცვის შემოხვევით კონკრეტულ დაზნაშაგობ დასადგენად. სულ უკანსენულ ხანს რუსეთის პრესამაც გაბადგა ნაბიჯი ფაქტობრივი სიმართლის წარმოსახებად. რასაც ქართული ინტელიგენციის უდიდეს ალფოთებას უნდა ვუბადლოდეთ.

მართლაც, თბილისში ჩასული "დამამშვიდებლის" შევარდნაძის და რახუმოვეცის წინაშე ქართველმა მეცნიერებმა, ხელოვანებმა თუ ინტელიგენციის წარმომადგენლებმა მეცნიერებათა აკადემიის, . კინოსტუდიის, უნივერსიტეტის შეხვედრებზე არ დახიეს უკან თავისი უადურესი ალფოთების გამოხატვაში. ტრადედიამ განლია შეიხის და მორალური დემრესიის 70-წლოვანი ჯაბჯი და შექმნეული ქართული არსებიდან დასახული სიმართლე აბქვევია. ასევე თუ მოსკოვიც სადგ "სწავლულოთ სახლში" უჩვენეს ვიდეოფირები ქართველი ერის წინააღმდეგ ჩადენილი ბოროტმოქმედების ფაქტებით. სწირედ ამან გამოიწვია ერთგვარი სოლიდარობა მოსკოვის ინტელიგენციის ნაწილში და მომდევნო პუბლიკაციებში ["Les Nouvelles de Moscou" 23 აბრილი). ქართველობამ თქვა ის, რისი თქმაც კი არა, აქამდე გაფაქტებაც კი შეუქმლებლად ეჩვენებოდა.

თუ რ შედგეს გამოვლინებს ეს ამოწრქვეთ ბიროვნულობის, ღირსების გრძნობის ეს კაცური გაცლიება, და რამდენად შესებლებს ქართველი ინტელიგენტები ბოლომდე დაცვას ამ თავისი ერთგული და კაცური ბოზიციისა, ღირსებისა და ბიროვნულობისა - ამას მომავალი გვიჩვენებს. უკანდასახვეი ვხა ჩვენ არ გვიჩანს, მხოლოდ ერთი რამაა ცხადი: გვაბრთებს თავდაუზოგავი, ხელუბდაკაბიეული მუშაობა უოველ სფეროში, უოველ წერტილში, უოველ საქმეში, რომელსაც "ქართული", "ეროვნული", "ნაციონალური", "სახელმწიფოებრივი" ჰქვია და ეს მუშაობა ერთნაირად უნდა მოიცავდეს საქართველოს სახელმწიფოს (საქსსრ) და სახლარგარეისაც.

მიმართვა

საერთაშორისო წითელ ჯვარს

1989 წლის 9 აპრილს დილის 4 საათზე საქართველოს დედაქალაქ თბილისში საბჭოთა მთავრობის განმარტებით მოწოდებით იქნა მშვიდობიანი მანიფესტაციის ბარბაროსული ხოცვა-ჟლეტა საბჭოთა ჯარის სპეციალური დანიშნულების ნაწილების მიერ საერთაშორისო სამართლისა და ჰუმანიტარული პრინციპების ტოტალური დარღვევით. "ესუსური" მეთოდების გამოყენებით. მშვიდობიანი დემონსტრანტების წინააღმდეგ, არა მათი დასაშლელად, არამედ დასახოცად, შეგნებულად და წინასწარგანზრახვით იქნა გამოყენებული ალესილი ნიჩბები და მოწამლავი გაზები. კომპეტენტურ სპეციალისტთა აზრით (სპეცდემიოციების, პროფესორების, მათ შორის საქ. სსრ ჯანმრთ. დაცვის მინისტრის) გამოყენებულ იქნა უცნობი ფოსფორმომწამლავი გაზის რამდენიმე სახეობა (2 თუ 3). რომელიმეგან ერთი ან რამდენიმე სახეობის, მეორე ცენტრალური მოქმედების ნოლინოლიტიკით. არის კიდურების დაზიანების შემთხვევები. ავადმყოფებს უვითარდებოთ ფილტვების შეშუპება. კატასტროფულად უქვეითდებოთ ქოლესტეროლი. მიუხედავად მრავალგზის მიმართვისა საბჭოთა მთავრობისადმი, ექიმებმა ჯერაც ვერ მიიღეს ამ გაზის შემადგენლობისა და მისი მოქმედებით გამოწვეული კლინიკის მკურნალობის ინსტრუქცია. მიუხედავად ამისა, ეს ზრდის სიკვდილის შემთხვევებს და აღრმავებს ტრავმებს.

მიუღი ქართველი ერის სახელით, უდანაშაულოდ, ბარბაროსულად დახოცული ბავშვების, მოხუცების ქალებისა და ბავშვების სახელით მოგმართავთ თხოვნით გაგვიწიოთ დახმარება ამ ტრავმებისა და კიდევ ცოცხლად დარჩენილ მსხვერპლთა გადარჩენისა და მოცივების მიზნით. უნდა იქნას მიღებული ქართველი ერის წინააღმდეგ ჩადენილი ბოროტმოქმედების გამოძიება კომისიის მიზნით.

ნუ დაბრუნებთ გულგრილი ქართველი ერის ტრავმებისა და ბავშვების მიზნით "გვირეციტოზონისა" გამო და ნუ დატყვევებთ, რომ ტაბუტისა და პერმის საკონცენტრაციო ბანაკების, დახატვისა და აუციუციის გაზის კამერები საერთაშორისო და ჰუმანიტარული სამართლის დოკუმენტური დარღვევებით და საომარი გაზების მშვიდობიანი მოსახლეობაზე გამოყენებით დაიწყო.

ილია ჭავჭავაძის საზოგადოება
12 აპრილი 1989 წ.
(ფრანგულ ენაზე)

„უველამ მამულიშვილს! განსაკუთრებით კი საღმრთო საქმისთვის, სამშობლოსთვის თავგანწირულ ახალგაზრდებს!

საუკარელნო შვილი! თქვენ მოგმართავთ. ვინც შეხსრულან თავისი უზუნაესი მოვალეობა ისე, როგორც ასრულდნენ მის წმიდან მამები. თქვენ უკვე დატყვევებული უფლები თავისი ნათელი გვირგვინი, რადგან სახარება გვაქსიალის, რომ ღვთის გარეშე ერთი ღვთის თმაც არ ვარდებ. თქვენ წმიდან სისხლი შეუერთო იმ გურთხულ ქართველ მოწამეთა სისხლს, რომელიც უწმიდესი და უზუნაესი მიზნისთვის იღვრებოდა. გუგროდეთ, რომ სიკეთე ბოროტებაზე ძლევამოსილია. ქართულ ეკლესიას დიდი სულიერი ძალა აქვს და მადლობა მოვალეობა აკისრია. მე, ასაკოვანი კაცი, თავიან ვცემ თქვენს დიდებუნიანებას. თქვენს გვერდით ვდგავარ და სიხარულით შევიწინებ თვენ უფალს. ურსა და მამულს. გამაგრდით შვილებო! შეგვიერთო ზეციური ძალა. დედა ღვთისმშობლისა გფარავდეთ. ცხრს და-შმა ანგელოსთამან დატლოცთო. წმიდან მამები იუვენ თქვენს იანამლომნი. წმიდან დედამან ალგამადლოთ ნებთთა ღვთისთითა და სრულიად საქართველოს ქათოლიკოს-პატრიარქის დოცვა კურთხევა დედის მუჟუნავით განამოს უფაღმა, ამინ.“

არქიმანდრიტი იობაკიმ ასათიანი

მოსკოვი. ცკ-ს გენერალურ მდივანს მ.ს. გორბახოვს

მე ვარ ჩვიდმეტი ბავშვის მშობელი და აღმზრდელი. ცხრბ საკუთარის და რვა ძმისშვილის. მათგან რვამ წარმატებით მოიხადა სამხედრო სამსახური. უველბ ისინი ცხოვრობენ ქალაქ ოჩამჩირეში. როემელშიც ისინი დაბადნენ. ეს ქალაქი იყოფებბ დასნაველთ საქართველოს აფხაზეთბდ წოდებულ მხარეში., რომლის წმიდა მიწასაც ეპოტინებბან მეთვბარბმეტე საუკუნეში (უნდა იყოს მეთექვსმეტე ს.) მთიდან ჩამოსული რუსი "ღერქიმორღების" მიერ. წბქეზებული ადილეური ტომები, რომლებბმაც მიითვისეს აფხაზეთ სახელი. მათბ ცილისმწამებლურბმბ მიმბრთვბმ, გავზავნილბმ მოსკოვში, რომელიც შეიცავს უსამბრთლო მოთხოვნებს, გამოიწვიბ ქბრთველი ხალხის კბნონიერი აღშფოთებბ. გამოთქმული მშვიდობბბნ ღემონსტრბცბბზე.

მსურს ბირდბბირ გბგეცხბდოთ, რომ ვთველი გუშინდელ სისიხლიბნ ქმედებბს, ჩაღენილს სბბტოთბ მთავრობის მიერ არბბდბმბბნურობის და ჭბდლომბრეობის გამოკლინებბდ. მშვიდობბბნ და უბბრბლო მოსახლეობბს, აღზრდილს სბმშობლოსბდმი სიზებარულის სულით, შეუსიეს სბტბნკო არმბბ და, ბგრეთვე, დამსჯელი რბზემები. მხოლოდ ქბრველი ვრის მიმბრთ ჩაღენილ სბზილბრ დბნბშბულებდ უნდა იქნბს შეფბსებული ცხრბ ბბრლის დილით. სბქბრთველოს დედაქბლბქ თბილისში შებბრბლებული ჭბლების შეტბრბ, რის შედეგბდ დახოცილ იქმნენ უმწეო ბბვეები, მოხუცები, ქბლები და ქბრთველი ბხბღგზრდობის ნბლები. ტეშბბრბტბდ კიდევ ერთი "დიდებული" ფურცელიბ სბბტოთბ ტერორიზმის ისტორიბს. ბი ტეშბბრბტი სბზე ფიდი სბბტოთბ მთავრობისბ, რომელიც სბკეკულბცბბს ბხღენს სიტვეით - დემოკრბტბბ. ტეშბბრბტი შინბბრსი კიველიეორუსული დემოკრბტიბს, რომელიც ბრსებბთბდ უცხობ მისთვის თვბლს თუ გბდბავლებთ სბბტოთბ რუსეთის ისტორიბს, ბრის გბნუწვევტელი მიქსევა ერთმბნეთზე ხბლხებისბ, გბნხოციველებ ბრინციბბისბ "გბუბვი და ბბბტონე". სბბტოთბ მთავრობის უშუბლო წბქეზებით როგორც აფხაზები, ასვევე სხვბ ნაციონბლური ერთეულები ჯიჯენბბნ ნწილებბდ სბქბრთველოს, რომელშიც ისინი მბნბმღე მშვიდობბბნბდ ცხოვრობდნენ. ხოლო მბრბონეტული ქბრთული მთავრობბ, რომელიც კრემლის სრულ მორჩილებბში იყოფებბ, ვერშემტლბბ დამოუკიდებლბდ გბდწვეიტოს სბქბრთველოს შინბგბბი ბრობლებები, უხელმტლვბნელოს მის

შემადგენლობაში შეიჭრა ავტონომიური რესპუბლიკებს. მას არ ეძლევა უფლება დაცვას
თანისი ხალხი და თანისი მიწა.

ჩემი ღრმა რწმენით სანატოთა მთავრობას შეეძლო მშვიდობიანი გზით მოეკვანრებინა
როგორც ერთგვანათმობისი ურთიერთობები, ასევე დაეკმაყოფილებინა ქართველი ერის
სამართლიანი მოთხოვნები. მაგრამ ეს იქნებოდა წინააღმდეგ მეოცე საუკუნის "ოქროს
ურდოს". მძლავრი კოლონიალიზმის დიადი ქვეყნის მიერ შეგნებულად და
თანმიმდევრობით გატარებული სანატოთა იმპერიალიზმის პოლიტიკისა.

არქიმანდრიტი იოაკიმ ასათიანი

10 აპრილი 1989 წ.

ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის აღდგენის გამო.

ცნობამ ერ.-დემ. პარტიის აღდგენის შესახებ, ემიგრანტ ერ. დემოკრატთა მცირერიცხოვანი ჯგუფი, რომელიც მხოლოდ ბათილად ადამიანს ითვლებს, ცხადის განახარს. მაგრამ, როდესაც მომხდარი ამხის რეტალებიც ცნობილი გახდა, სიხარული უხერხულმა გაუგებრობამ შეცვალა. ამ მოკლენის შესახებ ჩვენი აზრის გამოთქმის ის გვამოქმედებს, რომ პარტიის ახალმა დამაარსებლებმა სურვილი გამოთქვეს ჩვენთან კონტაქტის დაპყარებისა.

ბუნებრივია, ჩვენ ბედნიერნი ვიქნებოდით ეს რომ შეგვეტოლოს, მაგრამ სანუღეროდ, ვერცერთი ერ. დემოკრატს მათს პროგრამა-დეკლარაციაში ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიას ვერ დინახავს. დავწერთ სახელწოდებებიდან - "ერ.-დემოკრატთა". ცნებათა ამგვარი დაწვევლებს - მის აბსურდულობაზე რომ არაფერი ვთქვათ - ბრც "მცირედი ცვლილება". არც თანამედროვე ცვალიზებული ქვეყნის დამახასიათებელია. ბრც ჩვენი დღევანდელი მდგომარეობა შოთხის ამას, ქვემოთონტეს "ანბახისიდან" ჩანს, რომ მის დროს საშორეთულ ქართულურ ტოპში ამგვარი რამ არსებობდა. თუკრატის ტანმანათობა ხევისხერის არსებობა. ქართული სახელმწიფოს ისტორიის კი ასეთ რამეს არ იცნობს. მაგრამ არსებობდა ეკლესიის მღიერი გავლენის შუვის მლიტიტისტურ-რანსაც დავით აღმაშენებელმა მოუღო ბოლო. როდესაც თავის ბირველ მინისტრს ტუნდრადლობა მიანიტა. ამ რეფორმის მეოხებით ამერიდან შეფეს საშუალება მიეცა ეკლესიის საქმეები ჩარევისა. ეს კი თუკრატული მისწრაფებათა დკვეცის ნიშნავდა. ახლან რამათასი წლით უკან გადავებარგდვი? შოთხის კი ამას უკვლახვად შეტბად დინტრესებული თვით ქართული საბატრიარქო? ასევე უცნაურია ბოლიტიკური პარტიის მდგომარეობა. როცა იგი სხვას ორგანიზაციის ("შოთხე დასი") "შოწინავე რანხამ" აცხადებს თავს. ეროვნულ დემოკრატის საქართველოს მოწინავე რანხის ბრეტენისა უდნა ჰქონდეს და არა რბადც გამოგონილი "შოთხე დასისა". ბგრეთვე გაუგებარია მთავარი კომიტეტის წევრის ბ. გუდავას განცხადება. რომ ერ. დემ. პარტიის ხელისუფლების აღებას არ აპირებს. იგი მღურალიზმის მომხრეთა. მღურალიზმი დემოკრატის გამოკლენის ერთერთი ასპექტია და სხვას არაფერი. ეს ნიშნავს მრავალი

აზრისა და მიმართებების შეწინაბებას - წინააღმდეგ დიქტატურისა და ერომპრიულობისა. ხოლო ხელისუფლებისაკენ ეოველი პარტიის მიისწრაფის თუ ხმათა უმრავლესობას მიიღებს. თუ არა, მაშინ კობლიციაში შედის მის იღებასთან მონათესავე დავაფებებთან. ეს უბრალო ელემენტარული რამ აბრე უნდა გამოიკითხო. - ვიდრე არსებული პროგრამის შესწორებას შეუდგებოდეს!

ასეთი სამასკარადო არაფერი ჰქონდა ეროვნულ-დემოკრატიულ პარტიას. მის მოღვაწეობასთან დაკავშირებულია ისეთ ბირთვებთან სხველები, როგორც: ნიკო ნიკოლაძე, გერონტი ქიქოძე, ექთიმე თბავიშვილი, ლუარსაბ ანდრონიკაშვილი, კობე აფხაზი, ვასილ ბარნოვი, მიხეილ ჯავახიშვილი, ფილიპე გოგინაშვილი, ქონსელ, კაბანელი, ბარშენ გოთუბა... და კიდევ მრავალი ქართველი ბირველკაცე შეიქმნება ჩამოყოფილი, ქართველია შორის უბირველესის. იღია ბუგბუბაქის ეროვნული სტრატეგიის ერთგულ მიმდევრებს და მებრძოლებს შორის. ამ პარტიის აღდგენის დრო და საშუალება კიდევც რომ ეოოს, მისი უბატეცემლობაა სხვადანსხვას ბირთა შორის კინკლობის შედგად რომ გაისხუნონ ერთერთი ცალკე ჯგუფის შეთბურება - მოდე ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის სხველი დავორქბათო. და ასევე მოხდა. ეოველივე ეს არასხერიოხუელი, აქბარებულია, უბასუხისმგებლობა!

ჩვენ თავს ვიკავებთ ამის წამომწეებთ უფრო ღრმა კინტიკისატან. რადგან ვიცით, რომ ეს გამოუცდელ ახალგაზრდობა კეთილი სურვილის გამოკლენაა. ისინი სიმბატიათ ღირსნი ბრანს, მაგრამ სამწუხაროდ ეროვნულ-დემოკრატთა სახელს ვერ იმსახურებენ. როცა ასეთი პარტიის აღდგენის დრო დადგება გვენამს, ეს უსათუოდ განხორციელდება. მაგრამ უფრო დინჯად და საქმიანად და უფრო სოლიდური ბეტორიტეტის მქონე ბირთა შეთბურობით.

მიხეილ ქავთარაძე.

(P.S. ეს დეკლარაცია გამოკუშვებული თქნა უბრეს აბრილიში მომხდარი ტრანგუდისა)

"

"

**ღმებუტბობის კანდიდატების
სანარჩევნო პროგრამები.**

ბაკვი ბაქრაძის პროგრამა

ქვემოთ ვებრძობი სრულ ღმებუტბობის კანდიდატებს ბ. ბაკვი ბაქრაძის სამომავლო პროგრამას. ბაკვი ბაქრაძის სანარჩევნო-სახალხო მხარდაჭერის პირდაპირ და აბი კიდევ ბირჩიის სსრკ სახალხო საბჭოს ღმებუტბაჯ ვარება ანიხს. ბაკვი ბაქრაძე არჩეულ იქნა საბჭოების საზოგადოებას ამაყდრებამარჯ. საერთო აღიარება და ბ. ბაკვი ბაქრაძის საბოლოოდგად ენობალი მხრინებული ერთოჯული მოზიციისა გნობ. ზის ბირჯე შინურულანდ გამარჯვებად უნდა ჩაითაძლოს. როგორც ქართველი ერთოჯული ინტერესების. ასევე სსრკ-ში მიმდინარე "პარესტროიკა"-გარდაქმნის გარდაქმნების თვალსაზრისითაც.

საწესბამოდ. ბ. ბაკვი ბაქრაძის ამ პროგრამის განთავსებებს "დაპირუება" საერთობის მესვეურებს. ხალხის ამოხმარებაში მხარდაჭერის გამოხატება ხალხმართალი მითრინეთა პრობლემებისა შეხვედრისას და კონკურენტების ბაქრაძისას (ზოი შორის თუ საბჭოების ქარსის გორქორთი პანტ ოდრინა) და მღებუტბობი: "შმა მივეცი კ. ბაქრაძის ხალხის რსუვლს. ი. ბაქრაძის ტრადიციების განმარჯვებულს".

პარმენ პარველავილი 45 წლის. ფიხიკოსი. სმა შეილის შამა ღმებუტბობის კანდიდატად წამოყვანებულ იყო ამბოლისის უნივერსიტეტის შიერ. უნივერსიტეტის რექტორის მოპირისმირად. უნივერსიტეტის სტუდენტობამ (გარდაქმნულად და პროფესორ-მასწავლებლებს შს რეპორტის შაერთი. შირტანებზე და შეხვედრებზე შეხვედრადი ასეიი შინაპრისს პლანეტებს და მოქრებებს: "შამაღმევილო. 26 მარტს სმა მივეცი ერთოჯულ მოზიციებზე მტყვიედ მდგომ ბატრიოტს. ბაკვი ბაქრაძის ოანბარბეს პარმენ პარველავილი": ჩვენ გვაჯეუყო არჩევანი. ჩვენ ვარჩიეთ სუვერენული - თავისი თავის ბატონ-ბატონი და შიღბარ სპქირიველო - სუვის პართი. იანგანარ წელი და დოჯობიანი შიერთ. მდღერიი თავისი სხერი და სხელიერი ტამრბობი. რომელსაც მალეს სხვა ერბა ოანბარბარ და ოანსწორად შეგბაჯოს ქრისტეს შობიდან მესამე აბასწელეული. ჩვენი არჩევანს სპქირიველოს პარდაპირი და ოანსწორუფლებიანი კაცური მხოფილის ეველს ერბარ. ჩვენი არჩევანის სანართიფლები სახელმწიფო. ხადც გლვნი შიქის ბატონობის. მეწიერი - ბარისა და განმგებელი - თავისი სარტუსი. ჩვენ ვირჩიეთ სპქირიველოს. ხადც თაბლურად შეიქმნება სოციალური და მატრიალური შობობები მხოფილ-მედილიანობისათვის. ხადც ქველმოქმედება და გულოქრებებს უბარებებს წებს განგება ერბისა.

თანამშრომლობა მოგიწოდებთ ეველს. ვახც მობეზრად სოციოლოგი სპქირისის როლში უოფს. ვისაც აღად მალეს კუხურბარბარტი და გენდინსტრუქციული დოქტრინის ბატანს. ვისაც წყნას. რომ ერთი მწიბროქმედი უნდა იქოს და არა მომხვედელი. ვინ იღის. რომ ეველი დოი ბაქმე მხოლოდ უანგროჯ შეიძლება განმორიფილეს. ვისაც ვქმის რომ კიდეში მდევნებ ხარს შირი არ შეიძლება ბაკრა. ეველს. ვახც ერთს სარტვიარის სტიკება - ბაკრაძე შინაი პარმენ პარველავილი!

ბაკრაძის ნებართვით ვებრძობ ამ პროგრამებს.)

ჩემი პროგრამა შემდეგი ხსინათისა განხლები. შირბობის. სსრკ-ის კონსტიტუციიში წერია. რომ ეველი მოკავშირე რესპუბლიკა სუვერენული სახელმწიფოებია. შიგნამ ეს სინამრვილეს არ შეესაბამება. მოკავშირე რესპუბლიკები არ არის სუვერენული სახელმწიფოები. არ შიშობდა სახელმწიფოს ეწილოს სუვერენული. თუ შსს არ ჰქავს ერთოჯული ბრძობა. არა ბაკვის ერთოჯული ბნკი. არა ბაკვის ფულის ერთოჯული. არა ბაკვის საბარეო საქმეთა სანინისტრო ელჩებობა და წარმომადგენლებით უცხოეთში (ღღვეანდელი საბარეო საქმეთა სანინისტრო ამ ფუნქციის რომ ვერ ასრულებს. ეს უთუყმობ და შმბეულები).

არ ბაკვის მთავრობა. რომელიც არჩეულია შიფილი ხალხის თავისუფალი ნებით. ამის გნამ შიბარჩია. რომ ეველს მოკავშირე რესპუბლიკა (და. ცხადია. შით შორის. სპქირიველოც) უნდა იბრძოდეს სრული. ტოშმირიტი სუვერენიტეტის მოსაბოგებლად. რბ ვოქცი. ის სულ მცირე ორ კიოხებას შინც გამორიფებს.

ბირველი: სრული სუვერენიტეტის შითხოგან ზომ არ არის ნაციონალიზმის გამოყვანა (რა თქმა უნდა. ცნება "ნაციონალიზმი" ამ შემთხვევაში ნახმობარს იმ გბგებობთ. რითაც შას საბჭობათ იფეოლოგია იყენებს. თორემ ჩემოქვის. შირბარბდ. ნაციონალიზმი უკეთილშობილესი გრმნობის გამოყოფენას სანშობლოს შიბარბთ).

მეორე: რამდენად რეალურია ღღვს სრული სუვერენიტეტის შითხოგან? ზომ არ არის ის ფუტე ოცნება?

დბჯოთებით შემიძლება ვოქქა. რომ მოკავშირე რესპუბლიკებისათვის სრული სახელმწიფოებრიუ-ერთოჯული სუვერენიტეტის შითხოგან არც "ნაციონალიზმის" გამოყოფენაა და არც ფუტე ოცნებაა. ეს შითხოგან უშუალოდ და ბირდაბირ გამოშინარება "შერესტროიკა"-გარდაქმნის ბროცესიდან.

შეხვედრით ამ შითხოგანს ჯერ ერთოჯული ბრობლემის კუოხით.

იმ შოვლენებში. რაც ღღვს ბალტიისპირეთის რესპუბლიკებში. სომხეთში. ახერბაიჯანში. შოლდბავეთში. იბკუტიაში. სპქირიველოში და სხვებგან ხდება. ცხადბაკვის. რომ ერთოჯული

პრობლემები სსრკ-ში მოგვარებული არ არის. პოლიტიკური წუბობის ფერვრალური სისტემა, რომელიც ამჟამად სსრკ-ში არსებობს, მოძველდა და შესაცვლელია. იგი გავლილი ეტაპია და საჭიროა უფრო სრულყოფილი ახალი სისტემით შეიცვალოს. ამ ახალ სისტემად მიიჩნია სრული ეროვნული და სხელმწიფოებრივი სუვერენიტეტის მქონე (ხოლო სუვერენიტეტი რას ნიშნავს, ეს ზემოთ უკვე ვთქვამ) ხაზიხელის ნებუფლობითი თანამგობრობა ანუ, სხვანაირად თუ ვთქვით, სსრკ უნდა განხდეს ტრეშმარტ სუვერენულ ეროვნულ სხელმწიფოთ ნებუფლობითი კავშირი.

მალთან სხეგვამ სხვაგვარად სსრკ-ში ერტეული პრობლემბ მოგვარდეს (შეიძლება მხოლოდ ჭველებურად დროებით ეს საკითხი მიეჩქმადლო). ხოლო ეროვნული პრობლემის მოუგვარებლობა შეიუძლებელს განხდის "ბერესტროიბა"-გარდაქმნის პროცესის განპრტკვებით დაგვარგვინებას.

სრული ეროვნულ სხელმწიფოებრივი სუვერენიტეტის მოიხოვან ბუცილებელა სამართლებრივი სხელმწიფოს შექმნის თვალსაზრისით, დღეს არც ის ვეგვება ვისმეს, რომ სსრკ უნდა განხდეს სამართლებრივი სხელმწიფო. მაგრამ როგორ ისარგებლებს რომელმე პიროვნება სამართლებრივი სხელმწიფოს სიკეთით, თუ იგი არ იქნება ეროვნულად თავისუფალი სამართლებრივი სხელმწიფოს ერთი უპირფავესი ნიშანი ამ სხელმწიფოში მოსხხლე ვრების სრული ეროვნული თავისუფლებან. პიროვნების უველან სხვან უფლებან ეროვნულ თვისუფლების უფლებანდნ განმომდინარეობს.

ეკოლოგიურადნც კი ბუცილებელან სრული ეროვნულ-სხელმწიფოებრივი სუვერენიტეტის მოიხოვან. მოგვხსენებან. მე-20 საუკუნის დასასრული პოსტინდუსტრიული ეპოქან, რომელმაც ურთულესი და უდიდესი სხართშორისო პრობლემბ, ეკოლოგიური პრობლემბა წარმოშვან. ბუნებრივბ, ეკოლოგიამ არც საქართველოს ბუარბ გვერდი. როგორც უველგან, ისე ჩვენში მოსტვარებელან იგი. მაგრამ მოგვარება მალთან განხელდება. თუ ვველან საკითხი მოსოფოში განხდბ განხსწვევტი ან შესანახხელებელი. მებავლითარ, ტრანსსკავკასიის რკინიგზის ბედის განდამწვევტი იმიტომ გტანბურდნ, რომ ვველოდი მოსოფოს ბარს. ტრანსსკავკასიის რკინიგზის საკითხი თბილისში ტაცილებით მოგვარდებოდან ეს ისე ბრბინ

გბიგოს, თითქოს მოსოფოში ვინმე აბას საგანგებოდ ატანურებდა. თავისთავად გამოვიდა ასე, რაკი უფრო რთული პრობლემებიც არსებობს. საკავშირო ან საერთაშორისო კუთხის ურბლის ზღვან ან ურბალებკეის პრობლემბ. ცხადია, ბევრად უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე ტრანსკავკასიის რკინიგზა. უღანური ქვედების გამო არბლის ზღვან დშრობან ემუქრებან და უკვე რამდენიმე საქართველოს ოდენ ტერიტორიან უდანბოდ იქცბ. ურბალებკეოს, როგორც ქვეყანას, ემუქრებან გტრობან, რადგან მთელი რესბულებიის ტერიტორიან ტბობანდ გდაბქცბ. ასეთი რამ მთელი დედამიწის ზურგზე არსედ მომდინარე და, ცხადია, ამ მოვლენებით გამორვეული შედრწუნება უფრო დიდა. ვინემ ტრანსკავკასიის რკინიგზით, ამდენად ურბდელან სხვან მიმართულებით არის მიმერობილი. მართალია, ჩვენ, ქართველებს, გაბუდურებული ურბალებკეები გვეყოლებინან, მაგრამ ჩემი ბრბგვის ზეობან უფრო მტყვან და მალეუეებს. ამიტომ უნდნ მქონდეს სხვის უკითხვებზე უფლებან ჩემი ქვეყნის პრობლემები თვითონვე მოგვარო. ურბალებკეებს სუვერენული უფლებები რომ მქონდებო, საკუთარ მიწა-წყუნლს დასაღუამებდ არ განსწირავდენ. მაგრამ, როცან ურბალებკეოში არ უნდა გეყოფებინათ, აბას ისინი გეგმანდენ, ვისაც იქ უნდა არ დაუდებან, ცხადია, ის უბედურებან დბბბდებოდნ, რაც დღეს მსოფლიოს ამრწუნებს.

ასე, რომ ეკოლოგიაც სრული ეროვნულ-სხელმწიფოებრივი სუვერენიტეტს თხოვს. ეკონომიკან ზომ ითხოვს და ითხოვს.

მარქსიზმ-ლენინიზმს - ეკონომიკან ბანხისად მიანჩია, ხოლო პოლიტიკან - ზენდამენად. მაგრამ სსრკ-ში ეს თეორიული დებულებან ბრბტკიკულად შებრუნებული სხხით იყო გამოყენებული: ეკონომიკან ემორჩილებოდან პოლიტიკურ მიზანს. იმისათვის, რომ სსრკ კავშირის პოლიტიკური მთლიანობან შეენარჩუნებიათ, მოკავშირე რესბულებიკები ეკონომიკურად გბბაჯბტვეს ერთმანეოს. მართალია, ეს ჯბბბე ზმობად ეკონომიკურად წმანებინათ იყო, მაგრამ, სამაგიეროდ, პოლიტიკურ მთლიანობან უწუობდა ხელს. ამ მიზნით ბანშენს თავის დროზე რუსთავის მეტალურგული, ქუბანის სხატრომობილი, ფოთის ელექტრომბანქანების განმბლიერებულბა და სხვან ქარხნები, თუმცე ვველან, კარგად იცოდან, რომ ისინი ეკონომიკურად ბრბარტბბულური იქნებოდენ.

მწელი განხტებთ არ უნდა იუოს, რომ მე-20 საუკუნის ბოლოს ინდუსტრიის წინაბდმდგე ბრბყინ

გამოდის. მდგრადი იგი (ინდუსტრია) მოცემული ქვეყნის შესაძლებლობას უნდა შეეფერებოდეს. ამიტომ მოკავშირე რესპუბლიკის ეკონომიკა უნდა დამუშავდეს და აწეწეს იმის შესაბამისად, რის რუკებსაც და სანაშაღებს იძლევა თავად რესპუბლიკის გეოგრაფიული ადგილმდებარეობა. წინადასრული და მიწისხედა სიმდიდრე. ისტორიულად ჩამოყალიბებული ტრადიციული მურნეობანი, ერის ეკონომიკური გამოცდილება, არც უნდა იმას მტკიცება, რომ საქართველოს სხვა შესაძლებლობა აქვს და უკარინის სხვა, სომხეთის ის არ ძალუქს, რაც უზახეთის და ა. შ. ამ შესაძლებლობათა ერთმანეთში არევაში გამოიწვიან სსრკ-ის ეკონომიკური ჩამორჩენილობა და შექმნას სხინფთო ვითარება. ამ მდგომარეობიდან თავის დარღვევა ამ შემთხვევაში შეიძლება, თუ მოკავშირე რესპუბლიკები თანაბრად იქნებიან ეკონომიკურად დამოკიდებულნი და პოლიტიკურად სუვერენული.

უკვლავ ზემოთქმულის გამო მიმანინა, რომ მოკავშირე რესპუბლიკებისათვის სრული ერთგულ-სახელმწიფოებრივი სუვერენიტეტის მინიჭება უშუალოდ გამოადინარეობს "პერსპექტივა"-გარდაქმნის მიზნებიდან.

უკვლავსათვის ნათელია, რომ მას თუ იმ ქვეყნის ეკონომიკური სიძლიერე დიდად არის დამოკიდებული სოფლის მეურნეობასზე. სსრკ-ში სოფლის მეურნეობა დაანგრია მიწის კოლექტიური საკუთრების პრინციპმა. აღმოჩნდა, რომ ის, რაც უკვლახისა, არავისი არ არის. მიწამ პატრონი მითხოვა. უკვლავ დროში და უკვლავ ქვეყანაში მიწის პატრონი უოკუვლავის გლვები იყო. ჩვენ გლვებს წავერთვიო პატრონის უფლებად და ისიც მიწას მტკიცეი მოეპერო. ამან გამოიწვიან ის, რაც დღეს ამდენი წუხილის საგანია - სოფლის მეურნეობის სავალბლო ჩამორჩენა სსრკ-ში. თუ გვირდა, ეს ჩამორჩენა როგორმე მოვსპოთ, მიწას პატრონი ისევ უნდა გავჩინოთ. სსრკ-ში მიწის პატრონი ისევ გლვები უნდა გავხდეს. გლვებს მიწა სსრკ-ში მფლობელობაში უნდა გადაეცეს. მხოლოდ ეს შესაძლებლებს სოფლის მეურნეობას ფეხზე წამოდგეს. იჯარა ან სხვა ამგვარი ღონისძიებანი სოფლის მეურნეობას ვერ უშველის.

როცა გლვები მიწის პატრონი გახდება, ხოლო მუშა - ქარხნისა, თანდათანობით მოხდება ხალხის, როგორც სოციალური ძალის, აღორძინება. ამწამად სსრკ-ში ხალხი აღარ არის სოციალური ძალა. იგი მხოლოდ სხვისი ნების შექმნიკური აღმსრულებელია. ამან გამოიწვიან შრომის, უოფის,

ურიფრობის კულტურის დაქვეითება-დევნა. ეს და როგორ შექლეს მრეწველობისა თუ სოფლის მეურნეობის აღორძინებას. როცა უკვლავდეს კულტურები მიმოვისებლის თავლით და არა მშრომელის? დაიკარგა თაობიდან თაობაში რუდენიანი გარემოელი ცოდნა. დამოკიდებულება ფასეულობისადაში. საკუთარი თუ სხვისი სიცოცხლისადაში და საერთოდ უკვლავდისადაში, რისგანაც ცხოვრება შედგება. უკვლავდერ ამას ადღეგნა სტირდება, რაც თავისუფალ ადამიანს შეუძლია.

სსრკ-ში ჩამოყალიბდა წარმოდგენა ადამიანზე, როგორც სახელმწიფოს უბრალო, უსული განტყუხე-ამ შეგნებას ადამიანი დაბანინა-დაბამკარა და შემოქმედებითი უნარი წარმოვა. ერთხელ და სანაშაღამოდ უნდა გავიჯიხვდეთ ამ შეგნებისაგან. ამისათვის აუცილებელია ირი რამ: ბირველი, სსრკ-ში საქმედ ვაქციოთ გარეთიანებული ერების ორგანიზაციის ადამიანის უფლებათა დეკლარაციას და ჰელსინკის შეთანხმების პრინციპები და, მეორე, დაავბრუნოთ ადამიანებს კერძო საკუთრება, როგორც ბიროვნების თავისუფლების საფუძველი.

კერძო საკუთრებას მოაზროვნება ერთი ნაწილი ვერძოდა, როგორც ადამიანის მიერ ადამიანის ქსპლატაციის საშუალებას. ეს პართალია. არის იგი ამ ბოროტების იარაღი. მდგრად მას აქვს მეორე მხარეც: კერძო საკუთრება არის ადამიანის თავისუფლების ბირობაც. ადამიანი, რომელსაც არა აქვს კერძო საკუთრება, შიშის ტყვეა. რაკი მას არ განჩინა ვრსებობისათვის სხვა არაფერი, გარდა საკუთარი ფინიკური ან გონებრივი ძალისა. იგი აქირავებს თავის ფინიკურ და გონებრივ ძალას და ამაში ადებული ფულით ირჩენს თავს. სკამარისა და მქირავებულს (სულერიითა სახელმწიფო იქნება იგი თუ კერძო მფლობელი) არ მოეწონოს ფინიკური თუ გონებრივი ძალის გამქირავებელი ადამიანი და შეუწეიტოს ქირის მიცემა, რომ დაქირავებული ღმრთის ანაბარა რჩება. ეს მდგომარეობა აიძულებს იმ ადამიანს, ვისაც არა აქვს კერძო საკუთრება, იოსს მორჩილი და უღირსებო ადამიანი. აიტანოს უოკუვლავარი უსამართლობა და შეურაცხუფოა, ოღონდ არ დაქირავოს ადგილი, რომელიც მას ღუქმა-პურის ფულს აძლევს. აქუდან დაბიდა ტოტალური მორჩილება, რომელიც საფუძველი გახდა ტავტონარა დაანაშაულისა. ეს დაანაშაული დღეს გამაქრუნებას. გვიკირის ის მორჩილებაც და დუმილიც, რომელსაც

ამ დანახარების მოქმე ადამიანები იზრდნენ, მაგრამ იმას აღარ ვაძიებთ. რომ ასე იქნება უოკლეოვის, სინამ ადამიანს არ დაუბრუნდება მისი თავისუფლების სწავლელი კერძო საკუთრება.

ტექნიკურ ცივილიზაციას შეუძლია ადამიანის მიერ ადამიანის მოსახობა, მაგრამ არ შეუძლია განდეს ადამიანის თავისუფლების სწავლელი. ამიტომ არ უნდა შევქმინოთ კერძო საკუთრების დაბრუნება. კერძო საკუთრება სსრკ-ში ადამიანს დაუბრუნებს შემოქმედებით უნარს, ნაკლის, ხარვეზების, ჩამორჩენის გამოწერება შეუძლია მხოლოდ შემოქმედ ადამიანს და არა ტანჯიკს, რომელიც მოვალეობას შექანიკურად ასრულებს.

თავისუფალი ადამიანი თავისუფალ საზოგადოებაში უნდა ცხოვრობდეს. თავისუფალი კი ის საზოგადოებაა, სადაც მმართველობის ფორმა დემოკრატიულია. მაგრამ მმართველობის ერთპარტიულობა სისტემაში მეტად სავსებია ჩამოაბალიბოს დემოკრატიული საზოგადოება. ერთპარტიული სისტემა მინდ დიქტატურაა, თუმცა შეიძლება ზოგჯერ ღმობიერი იყოს იგი და ზოგჯერ მეტიც. ღმობიერება ან სიმკაცრე მმართველობას ხასიანის ხარ უცვლის. მმართველობის თავისება და ხასიანთი შეივლება მამინ, როცა მრავალპარტიული სისტემა მოგვეყვას ნამდვილი დემოკრატიის დამყარების საშუალებას.

თუ გვინდა დემოკრატია, უნდა გვინდოდეს მრავალპარტიულობა.

გრძელი ლაბარაკი იბიტომ გამოვიდა, რომ მინდოდ ზოგიერთი რამ განმეზარტა, უფრო ნათლად გამოთქვა. თორემ ჩემი პროგრამა შეიძლება რამდენიმე წინადადებათ გამოყენება:

სრული ერთგულ-სახელმწიფოებრივი სუვერენიტეტი და სრული ეკონომიკური დამოუკიდებლობა უოკლე მოკავშირე რესპუბლიკისთვის, როგორც თავისუფალი სახელმწიფოს სწავლელი.

მმართველობის მრავალპარტიული სისტემა, როგორც დემოკრატიის აუცილებელი პირობა.

კერძო საკუთრება, როგორც პიროვნების თავისუფლების საძირკველი.

ტაეროს (ტაერო, ერების ორგ) ადამიანის უფლებათა დეკლარაცია და ჰელსინკის

შეთანხმების დოკუმენტები, როგორც გარანტია პიროვნების ხელშეუხებლობისა.

თუ ამის განხორციელებას შეუძლებო, სხვა უფრო წვრილწერილი პრობლემა თანდათანობით მოგვარდება.

ბაკვი ბაქრანძე.

ბარმენ მარგველანაშვილის სანარჩევნო პროგრამა

ჩემი, როგორც სსრ კავშირის სახალხო დემოკრატიის კანდიდატის პროგრამა მოკლედ შეიძლება ასე ჩამოვალიბდეს: ხელი შევეწყო საჯაროობის, დემოკრატიზაციის და გარდაქმნის სისიკეთო პროცესს და მასში სრულიად საქართველოს ჩაბმას.

ქართველ მამულთან დავიძლი. სისხლბოცვეული კავშირი ბაქს, წუთისოფლის სტუმარი, იგი მამულის სტუმარად იარსიბეს ჩათვლის თავს და სხვაგანაც ვერასოდეს იგარნობს თავს მასხინდლად. ეს ფაქტი, და ამიტომ მეფიოდ უნდა განისაზღვროს საქართველოს ტერიტორიის მიწაზე, წყალზე, ჰაერზე, წიბილსეულზე, სანარჩეო-დაწესებულებებზე რესპუბლიკის სუვერენიტეტის ფარგლებში. რათა სამართლებრივ საფუძველზე წირიბართის ერთ მგობრულ კავშირად ცხოვრება. მათი ნების გამოთქმვაწება და ეკონომიკურ დამოუკიდებლობაზე გდახვლის რიული პროცესი.

მექსინალორად უნდა იქნას გამოყენებული რესპუბლიკის სუვერენიტეტის ურთავრობებში პირდაპირი მონაწილეობის კონსტიტუციური უფლებები.

უნდა შეიქმნას მკლავრი რესპუბლიკური საგანგულო ფონდი სამეცნიერო თუ ტექნოლოგიური იდეების, საკონცერტო მოღვაწეობის თუ ხელოვნობის შემოქმედებითი შრომის ნაყოფის, ძირითადად კი სუერთაშორისო სტანდარტების დონის სამრწევლო და სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის რეალიზაციის შედეგად მიღებული საგანგულო შემოსავლის ბაზაზე, რომელიც პირველ რიგში მოხმარდება ჯანმრთელობის დაცვის გაუმჯობესებას.

ტოტალიტარიზმის რენეკარნაცია

(რუსეთის კონცეპტუალური ისტორია)¹

წერილი მესამე

იოსებ სტალინი

"L'Époque des masses,
c'est l'époque du colossal"
José Ortega y Gasset

რეგიონის ბუნებრივი პირობების სპეკულაციური ტურისტული მიზნით ექსპლუატაციის შემთხვევაში მიღებული შემოსავალი, პირველ რიგში, უნდა მოხმარდეს ამავე რეგიონის მოსახლეობის სოციალური პირობების გაუმჯობესებას.

ბუცილბუცილად საქართველოს რეგიონთა ბუნებრივ პირობებსა და ტრადიციებზე დაყრდნობით მუდმივობის ალორმინება. იმ დარგების უპირატესი განვითარება, რომლებიც დაფუძნებულია ქუჩებთან მდებარეობის მიღწევებზე, ანალტექნოლოგიებზე, ადგილობრივ, ძირითადად ადგილობრივ ნედლეულზე.

კატეგორიული უარი უნდა ვიქცეოთ გიგანტურ მშენებლობებსა და ამ სანარჩევებზე, რომლებიც ენერჯისა და ნედლეულის დიდ რესურსებს მოითხოვენ.

ფართოდ უნდა დანიშნოს მცირე და პატარა სიმძლავრის ელექტროსადგურების ბაზაზე სხვადასხვა რეგიონის ელექტროენერჯით ბუნებრივი მომარბება (ანტერნატეხული წყაროების გამოყენებით).

ბუცილბუცილად ევლად სხვაობის სამუდამო საქმიანობის ეკოლოგიური ექსპერტიზა და მისი მკაცრი კონტროლი.

სახალხო განათლების ეროვნული პროგრამის ამოცანა ადამიანის ეროვნულ ცნობიერებისთან ერთად ეკოლოგიური ცნობიერების ჩამოყალიბებაც უნდა იყოს.

მენსეები, სტიპენდიები, დახმარებები, ბგროთვა ხელფასები უნდა შეესატყვისებოდეს ადამიანის საარსებო მინიმუმს და რეალური ფასების გამოვლისწინებით ხელბოდეს მათი პერიოდული კორექტირებას.

საბადლებული სამხედრო სამსახური ანალგაზრდამ მოიხადოს ჩვეულებრივ ანლო გარემოში.

ვიმედოვნებ, ამომჩვეულებთან შეხვედრის შემდეგ ეს წინადადებები შეიკავება და დაიხვეწება.

ბბრმენ მარგველავილი

*

*

*

მილტუს სკარლურ ეიოხვას "რა არის ტეშმარტება?" რომელსაც ეისო ქრისტემ დუმილით უპასუხა, ანალგაზრდა სემინარისტმა - მიუტმა სოსელი - დაუყოვნებლივ გასცა პასუხი: ძალაუფლებამ! ალარც სემინარიაში სწავლა და ალარც ლექსების წერა ალარც დაეკუთხოვოლებს ამეიოდან ამ ჩაჯირკეულ, თვისთავში ჩახვეულ და უოველგვარი სისუსტისადაში ზიხლით დასცვლენ ემანქვილ, რომელიდანაც მოყვალად შექნაღის უოველდღეობა ალიურობმა სსკუბით გამოდევნა დედამისის მიერ ასეთის სსსოებთ ჩანერგილი სსათო მცნებაანი. რა უნდა მოეტანა მისთვის სემინარიას და, თვინერ უმდლები სსსულიურო იერარქიას? სსყა არის ძალაუფლება, რომელიც განსხვავებული ტეშმარტებაა. იგია მამობის, ვითარცა მბრძანებლობის უპირობო უფლებების და ძალის ერთადერთი გამოხატულება.

სოსელი ს ბავშვობის მხილველი ბღნიშნავენ

¹ რუსეთის ისტორია პეტრე პირველიდან 1917 წლის რევოლუციამდე და ბოლშევიკურ სახელმწიფო განტოპილებამდე შემს მიერ მოსტულირებული ძალაუფლებრიგისტორიული დერისა და კონცეფციის თვალსაზრისითი შეიქლება "სხუტნო ვრემბად" მიერინით, რომანოუების ბატონობა რუსეთში შრავაღმირე არის შესწავლილი როგორც რუსი, ასევე არარუსი ისტორიკოსების მიერ. მათი თვალსაზრისები სკამოღ განსხვავებულად წერილებად წარმოდგენილი ჰემა კონცეფციის სიმწომისათვის ბუცილბუცილ იყო, აპუარად, თავი ამერიუბა ამ მებრდ მნიშვნელოვანი ბერილისათვის და პირდაპირ "დერის" უანასენად შემოქმედზე გარეხსულითა. ამასთანავე, ჰემის თვალსაზრისით, ეს პერიოდი პირფერს მატებს "ძალაუფლების რუსულ" კონცეფციის და რუსეთის ისტორიის დერძს და მხოლოდ მის გამოვას წარმოადგენს, ნამდვილი "სხუტნო ვრემბა" იყუბა ინტელიგენციის წარმოქმნიდან XIX სხუკუნის შუახხუბში, გლუბა განთავსუფლებიდან და პირტილორგინინაციული მუშაობის დრწეუდან. ამ და სხვა "თერი ლაქებს" შეუბსება სხვანგებო წერილში "რუსეთი და ევროპა" რომელიც მოელენაბა სსყა რიგი თწნება განხილულა.

მის სრულიად გარკვეულ სახელსტურ მისწრაფებებს.¹ რელიგიური პრინციპი: "შეშე შეიქმნის სიუარულსა", რომელიც ღვთისადმი შეშეს გულისხმობს და მხოლოდ მას, არასრულფასოვნების კომპლექსის ქონე ტაბუკი სემინარისტის და "პოეტისთვის" ბიროვნული წილობის მოვლ სტრატეგიას ბუღლებდებ. ინდივიდუალური თავდაპირველი ხევის წინაშე იშლება სამატელოთი სურათი არასრულფასოვნების კომპლექსის მანდატული სხდისტურ სენტემენტალისტად გარდაქმნის და შემდგომად ორგანიზებული ნებისყოფის. ერის ფრომი თავის ფუნდამენტურ ნაშრომში "ადამიანური დამატელოთის ანატომია" სტალინისადმი მიძღვნილ თავში "იოსებ სტალინი, კვლინკერი" შემოხვება არასექსუალური სხდისტის" წერს:

"ერთი უნიშვნელოვანესი მატელოთი გამოშატავი როგორც სულიერი, ისე ფიზიკური სხდისტის იყო სტალინი. მისი ქვეყანა არის არასექსუალური სხდისტის ტემპირიტი სხდისტალისტული. ისევე როგორც მარქს და სხდის რომანები - სექსუალური სხდისტის... სტალინის ქვეშ შინსხუკომის (შსსკ) რეფინანსებულმა და მხევერმა ცენტრებისადმი შეოღებმა უკვლავური გრადატობა, რაც ცარიელ პროცესს წარმოედინა. ხანდახან იგი თვითონ ბმდევდა განკარგულებას წამების რომელი ზელოვნება უოფილიყო გამოქვეყნული ბატამირთა მემარი. ეს ემსახურებოდა უმთავრესად მის სულიერ სხდისტს...

¹ კორნელი კეკელიძის ერთი კრთი ნაშრომიდან ანკარად იკვლიება არსებითი თავისება, რომელიც შეზღვევში სხდისტად ბმდევდა მიუღს სტალინურ სისტემას - თავისი თავისებობა შინს ხანგრძლივ სოხოს, რომელიც კორნელით არი წლით უკან სწავლობდა ტომის სემინარიაში, წინა უსიკვება კორნელისათვის და რეუ და სახად ბუნდინა დასაბრუნებლად. დანიშნულ დროზე კორნელის მართლად დაბრუნებას წავი. სოხოს დაციერო უკობას "ბაგე რამე შე გამოტყრებულომო?" - რაზადე კორნელის წინას იმზე ჩარტებით უბსუბის და ბამეულა. სოხი დმდევენება და უარ დმდევი. მერამ არი დლეუბის განმელობაში კობის თავში მიდებდა დბარბეებული. ზოლო ტულდამკობარი კორნელი სხდისტის ვერ გამოდიოდა. მისი გა ბგვლბიო შობადებმა დამომინების განმსახეული სემინარიაში. კორნელი კეკელიძის თქმით მას შიველი ცხოვრების განმელობაში არ მომრებდა შინი, რომ სტალინი ბავსენებად ბუხსეულობას და მხოლოდ მანად დამდევდა ონზე. როდესაც მწ წელს (I) სტალინი დამბიურად მოახსენის კორნელი ზამორდელთა დეპუტის დლეუბის მოსკოვი და მოკიხება შეუბებად უკვე ცნობად შევირის...

არსებობს პირადული სხდისტები სტალინის ბავსეობიდან ცვაქობი. სპოსიოვის ფეხის მოტარ. "კოტევი" ოუ ბმდევ სხდისტის ნიკოზი განმელოვებლად - და სხვა განმეული ზეად დისტრიტორაში სტალინზე.

ერთი საგანგებო ფორმა, რომელიც სტალინის განსაკუთრებით უკუბრბ, იყო მოცემული პირის დარწმუნება მის სრულ უსაფრთხოებაში, ზოლო ერთი ან ორი დღის შემდეგ მისი ბატეუსადება. ცხადია, დაბატეობებულზე ეს განსაკუთრებით მლოერად მოქმედებდა. რადგან იგი თავის სრულ უსაფრთხოებაში გრწობდა. გარდა ამისა, სტალინი განსაკუთრებულ სხდისტურ კმაუოფილებას განიცდიდა. რადგან მან შეკენიერდა იცობდა რა მოელოდა სინამდვილეში ამ ბატეობას უკვე მანინაც. როდესაც ბრწმუნებდა მას თავის კვილიგანწეობილებებში. არის ეს უმბრატესობა და სრული ბატეობა სხვა ბამამანზე?...

ერთი განსაკუთრებით რეფინანსებული ფორმა სხდისტის მდგომარეობა იმში, რომ სტალინის ჩვეულებად ქონდა უმბდლესი სხდობით და ბარტული ფუნქციონერების ცოლების და ზმირად ბავსეების ბატეუსადება და სამუშაო ბანაკებში ბგვხანს. მანინ, როდესაც კბევი განკარბობდენ მუშაობას თავის ბდელებზე და სტალინის წინაშე ქედს იბრბდენ. ვერშემდეგებულნი შიოთვის სიტევის დაბმრისა.

დიდი ფანტაზიის ქონა ბრ ბრის სხდობი, რომ წარმოედინებოთ ამ მბდლ ფუნქციონერობას სსსრკევილიება იმით, რომ მათ ბრ შეეწლით თავისი სმამუშაოს შიტეება. ბრ შეეწლით ეობზავი თავისი ცოლებისა ოუ შეილებს განათავისუფლება და. ბმდევ დროს სტალინისათვის უნდა ემტეიებებინათ. რომ მათი დაბატეობება სმბრბლიანი იყო. ბრბდა ეს ნიშნებდა, რომ ბმ ბდამანებმა ბდეკარტეს დრბების უოველგვარი გრწობა. ერთი მბმფრი მატელოთის სხდობით კბეშირის ერთობი უმდელოთის ბროვნების ლხზარ კბებნოვიჩის მშის. მიხეული კბებნოვიჩის დაბატეობება, რომელიც სხდავიციო ინდუსტრიის მინისტრი იყო...

სხვა ფორმა, რომელიც მებდენებობდა სტალინის სხდისტში, იყო მის მიერ ქვეყნის ბამუქმბავნებლობა იმბითან. ვისი ბდეკარტე ნანბრწნები ქონდა უკვე. მათი წამების და მკაცრი განჩინების შემდეგ ოთი თვის ან წლის ითზე ანთავისუფლებინებდა მათ და ბბდდენდა მბდლ ონამდებობაზე. ზმირად უოველგვარი ბხხნა-განბმარტების ბამუქმე. ერთ ქრესტომბითიულ მატელოთის იმდეება სტალინის დამოკიდებულება თავის ძველი მეგობრისადმი ს.ი. ქავობრბისადმი...

სტალინის დამოკიდებულებაში ამ შემთხვევაში თავს იჩენს მისი ხსიობის მეტად

ზნიშვნელოვანი თვისება - სურვილი, რომ ადამიანები გრძნობდნენ და აღიარებდნენ, მის აბსოლუტურ ძალაუფლებას და ზემოქმედებას მათზე. მისივე თქმით მას შეეძლო მოეკლათ ისინი, ეწამებინა და შემდეგ ტავთივისუფლები და ალღვინა: მას ჰქონდა, ღმერთოვით, ძალა სიკვდილს და სიცოცხლეს; ბუნების ძალა, განზრდისა და განზომისა, ტყვილის მიყენებისა და განკურნებისა. სიკვდილ-სიცოცხლე მის ქეიფზე იყო დამოკიდებული...¹

ერის ფრომისეული დანახიანობა, არსებითად, გვიხატავს კლასიკურ ტიპს დიქტატორისა, და ამ თვალსაზრისით სტალინი სრულიად ბუნებრივად თავსდება მსოფლიოს უდიდეს დიქტატორთა გალერეაში.

სეკრინიუსის "12 კეისარი", შექპირის "ჩინარი III" და "მეგებელი", ალბერტ კამპუს "კალიგულა", ვ. კანდელავის "აიეთი" და მრავალი სხვა მხატვრული თუ ისტორიული ბერსონაცი ერთად და ცალცალკე ადარსებენ. რომ ძალაუფლებისაკენ მიწრაფების ფსიქოლოგიური და ინდივიდუალისტურ-უქსისტენციური საფუძვლები სხვადასხვა კომპლექსებშია სმტყებელი. (განსაკუთრებით ინფანტილურ, პიროვნულ და სოციალურ. შობაბტვილებებში: არასრულწლოვნების განცდაზე და ნებისუფის უკვეყო, ზემოთრეულ ორგანიზებაში) არ იქნება სმბროლიანი აქ ხანა არ ტავსვას მარქსისტულ თვალსაზრისსა, რომლის

მიხედვით ინდივიდი "სოციალურ ურთიერთობის ჯანია". მართალია, "ურთიერთობით" ტოტალურად გავრცობილი გვგება. უაზროს ხდის ამ განსაზღვრებას, მაგრამ თუ მარქსისტულ თვალსაზრისში მცირეოდენ კორექტეს შევიტანი და "სოციალური ველისა" და "სოციალური ნაწილავის" ბუნებისმეტყველურ ტერმინებში გავიანზრებთ ან "ფიგურად" და "ფონად" აღვიქვათ (მარქსიზმს ზომ ისედაც უზომო პრეტენზია აქვს "მეცნიერებად" და "მეცნიერულ ფილოსოფიად" წარმობადგინოს თავის მამანი, როგორც ერთგანდანიშანი, სტალინის ტიპოლოგიურ სადისკორ - "დიქტატორულ" - დესტრუქტივობას დაგმობება ასევე ტიპოლოგიური ნიშანი: "მასის მანო-ხისტური მზადყოფნა თვითგანადგურებისათვის".

სუბიექტური კომპლექსები ვერაფრით თავისთავად დაგმპოვლებებას კერ შოუტანს ადამიანს, რომლის შინგანი მისწრაფება აბსოლუტური ძალაუფლებებისაკენ საკვებით იანხვება ქრისტესადმი ეშმაკის მიერ შეთავაზებულ შიელ მსოფლიოს,² თუ ამ სწრაფამ სათანადო "ველი" და "ნაღება" ვერ იმოვა. ამკვარი თავისთავში ჩაკვეტილი კომპლექსები (ინტერნალურად) კერძო, ინდივიდუალურ კლინიკურ შემთხვევებად სხიორლებიან და არავითარი სოციალური მნიშვნელობა არან აქვს. ამკვარ კომპლექსით ტრეკობაში შოუფი ინდივიდი დარჩება კერძო, კრ მიინაღურ ან კლინიკურ. შოუფიანად საბავდშოუფის ან, ბორიტიმქმედების შემთხვევაში, ციხის კვადლებში და არ შოცავს მასათა უსასრულო რაოდენობას (ასეც... შობსები... მილიონები... ბოუელ მილიონები... ასევე მილიონები... სტალინმა ზომ მასები აამოჭრება, აღადგნოთოვან და შემარბა), დიქტატორის ფინომინის განსარკვევად ერთიანად ბუცილებელია იმ ველის ფსიქოსოციალური და "მერსონაღისტური" ანალიზი, რომელშიც იშლება ამა თუ იმ დიქტატორის არსება. სწორედ ამ ველით ხელნოვა ხდის შესაძლებელს მისთვის მოქსოვოს თავისი "ჯადოსნური ხალია" - სტანური ბბდ.

სატანურობის არსებითი მახასიათებელი არის სიჭულგობი და შიში. შესაძლოა ერთადერთი

1 "The Anatomy of Human Destructiveness" 1973. ამჟამად პოპულარული "სტალინიზმისა" და "სტალინიზმის" იყენებენ ზოიად პარადოქსული ვიარების იქნება: ის რად ურთიანის "სიჭულგობის" წყაროა. შორავიანის სწორად ის არის "სიჭულგობის" საფუძველი. აბტიკო ში შობის მახასიან გავლენ უბიკარ უბიკარ აბიკარ აბიკარ ენიკარება. აბის რაბიკარ ფიქტი, რომელიც "ჯუსი-ქოლიგობისა" საშუალებას იძლევა: 1. სტალინი აბტიკარული პირობ, რომელზეც გარმწვეტილ რილი იბამა XX საუკუნის ისტორიაში. 2. სტალინი პირტი კერასილეს კერ მახასიანებას იბილი ძალაუფლების მოპოვებას და განსტყვისა. 3. იმ მასშტაბებში, რომლებშიც სტალინი "შეშობდა" პირად მახასიათებლებს "შორად" შნიშვნელობა იქნლება. "პირად-კლექტიური" თვისებების ფონზე 4. სტალინი სინაგვილს "კლექტიური" სთავალი ხერადა და აბტიკარ, "კლექსებს" კლექტიურ, აბინდივიდუალურ მოკლენად აღვიქვამდა. ეს "კლექტივიზმი" სრულიად აბალი რიგის "ფსიქოლოგიური" მოკლენა და ჰემის ბრით ინდივიდუალფსიქოლოგის სახეობის სეილგობა. - კლექტივი ეს საბოლოო ჯამში დამაშვიდებელ და მახასიანებელ ფიქტივობად იქცევან და საშუალებას იძლევათ აბინდივიდუალ რიგით "სტალინიზმისა" უბიკარ სიჭულგობი, ასევე "სტალინიზმი" თვალსაზრისითი ჯანბანი სიჭულგობი.

2 "ისევ მიკებას იგი ეშმაკს ძალიან მაღალ შიანზე უჩვენებს მსოფლიოს ვეულა საშუალებს და შიი რიკებას. და უბიკარ მას: უოკლასეუ აბის შენ შოცვებ, თუ ჰემს წინაზე დაბმობი და იყუარის მემე. შიანი იესო უბიკარ: განკვედ, სატანა, ჰიანდად დიჭირილი: უფაღს, შენს დემიონს ვვი იბევიანი და შიილიდ მას ეშისაზრე." - ში. 4.3.10.

ონტოლოგიური შიში, ის ბირველშიში ღმერთის წინაშე, რომელიც დაბუდებულია ბირებად დექტატორში, ვიბარტან სტანტურ არსებობაში. არ არსებობს დექტატორი, რომელსაც დევნის და მოქმედებს მანამ არ შეუიარაღეს. აქ ღვთაებრივი მიმართების სრულ ინტერსისთან გვაქვს საქმე: "შიში ღვთისა შეიქმნა სიმულაციისა ღვთისა"; და რაც უფრო ეწინაა მით უფრო სძულს; და ამისი ინტერსიული "კვლევი" სწრაფვა (თვითგაღმერთობა), რომ თვით მისდრში შიშმა უკვლავში მხოლოდ სიყვარული გამოიწვიოს. ამიტომაც იღებს ის "ბრმად" ცინიზმამდე მისულ ხორტბას, თუმცა კი ხედავს ამ ხორტბის თქით ჩაბუდებულ სიმულაციას და შიშს.

(შენს ხერხს ხატავს რად უნდა.
 ეხლში ხარ დახსტული:
 ხალხს შეიღო და მამა ხარ.
 ნატორის ხე დაიხურეს) (ხალხური)
 "დავს კი მოვიღოთ ვეჭვებს/ჩვენს ხაზობალოში სუბანი სხვაგვარი და მოვლევ/ დამკვირდა დაძინანი.
 სტალინი ბუღადა და/მხატვარი უდავსია" (ცხელაქიანი)
 ცხელაქიანს მაინც არ უყო "გაქანება", რადგან პოეზიის სრულ ტყუილობა აუოფობოდ მაინც, ხოლო ცინიზმს მარტალტებსდ გრამატიკისა და გოგად ღვთისის "შედეგები" ისახება:
 "დავს ბუღადას, ვინც კელაღს ცაზე
 უკვდავ არსცვლად ბრწუნას და ულახს.
 ვინც მოგოტანა ეს სიღამაზე -
 დაღვას ბეღადს..."

ვინც ფრთ მისცა მანკრის ბაღახებს.
 ვინც ხელთა გულებს ვსაბურბა.
 ი. როგორ მატებობს, როგორ მალბალებს
 ჩემი ხაზობალოს თავიხუფლებს!
 იოქის ესედავც ვერბობს ახრადებს.
 იანარის კოშკებს, დავთის გულბანი. -
 იოქის ვისმინდრ მით შეძახალებს.
 "დაღვას ბუღადას" - (გრამატიკული)
 ამი გვერდით, ცხნად, სხვა რევის სხობტო პოეზიას არსებობს, პირდაპირი, ატრატული, ანტიეთიკური პოეტური ბოუოქობების მასის გულადან ამოხეივლი უწოდული სწავლავსეკრული ბღვროტანებისა, როგორც მაც:
 - ჩანონის სლაშპოს უსწავს ქალაქი.
 დაკვირვებულ ქვეყნად შრომობდა.
 ჩემი ხაზობალო შენ გიხარავს.
 ახროს გენის რომ ხარ მშობლი...
 როგორ იწებას შედეგს ქვეყანა,
 რომელსაც შობა გმირი სტალინი,
 დაბამსობელი ქვეყნად სწავლავს!"

ჩემი ხაზობალო, დავს შენი ვინ/განსხვებული ქობილის კრიბა.
 ასე ხაზობად და ბუნდარად /შენ არსილვს არ ცვალებია.
 აღიხურვის შენი მიღამ/კვე შენი გროშაც ბალსურია.
 შენი სიყოფილე არის სტალინი/შენი მარჯვენა არის პერიდი

(მანაშაელი, 1986)

ამას თუ შემოკვნიშობ სხობტო კანკარის ხალხის (რუხების, სომხების, უკრაინელების, შუა აზიის და სხვა და სხვა... "ხელისხელ საცობანაველ მარტალტში", აშკარა გაუბნებს მარტალტ სტანტური არსებას ამ ტრანსლაციული "დამამანს გარტამქმნილი ინტერსისა". სტალინის ეს "სიბრძნე" მისივე ატალიზაციისაა და მარტალტური იყო, რადგან სტალინი კარტად ივობა, რომ "შიშს დიდი თვალბი ბქვს" და ეს ტრანდიოხმინატიკური ხორტბა მისივე რეაქციულ არსებულ შიშს სხობა იყო ეს ხედავს უსწავს შიშის "ღობორბისაივის". შიშის რეაქციობა, სტალინის შედეგად პერიოდში გამოიხატა არა მარტო სრულყოფილი ანტისტალინიზმი, არამედ ხორტბას სხობო ენეტიკობას და გონის შესუტებაში და აანდამან ტქობაშიც კი. ეს კარტად ჩანს სხობოთის მატალიზზე "სხობოთა წყალბუღის ბოძის მამა" უბირკვევს "ღობორბტარ" აქცა, რანცე, ცხნად, სისტემის შედეგობას განსწავს შეუწო ხელი და მსოფლიოს თვალბი დახმარებით უკვლოდ ტქობობას შესაძლებლობის შესწავლავს. ნეკროტიკობა მხოლოდ ბატონად სისტემაში ხოტციოდებას და არა განსხვავდა. რკანის ფარტად რეკრესიული ღვთიკიანე უბირკვევს მოამოჯინალებს წარმოადგენს.)

ამ ორმეტობიდან გამომდინარეობს სისტემის და საქმის აბსოლუტურამდე მისული კონტრადიქტულობაც.² სემპარისიან თვალბი გაბატონული ნებისმიერი დექტატორის მიერ წარმოთქმული ან დაქმრული, მარტალტ "კმკლემ", სისტემა, გეგმებს, მოწოდებებს... (სტალინს, რომელიც, შესაძლოა, ამამდე უკვლავზე სრულყოფილად სტანტური იყო, მხოლოდ მისი "მამა და მასწავლებელი" ღვთისი თუ ჯობდას) და მისივე საქმეს, ჩვენი თემის სხვებრებში რომ დაბერჩეო, მატალიზობდ შეიძლება დატახტულიო "რუსული ძალბუფლებბრივი ღვთისის" ბირველ შემოქმედის, ივანე მრისხანეს მიმოწერა კურბსკისთან - ბირველ რუს "ღობორბტან", რომლის უოველნარბად შემოტრუებას ცვლილობა ივანე IV; ივანესვე მემარტავს მოსკოველობამ და მისი "ომბინიკული" სისტემა, ან პეტრე ბირველის "ცივილურ-ფერობული" პროგრამები და მითი ასევე "ომბინიკული" განხორციელებას³; ან ღვთისის და სტალინის იდეოლოგიური დემბგობა და მითივე მიერ შექმნილი ომბინიკული ნეკროკრატული რეალობა.

1 სინტერესობა, რომ ეს ტიპობად ბივიტური კომპლექსი უმეტესწილად გაბატონებულ სემინარისტებში ირებს თავს ღვთისის და სტალინის საბავანედავლი, მებრამეტრ საკუნიის რუსული ბივიტური ინტელექციონის უკვლავ გამოჩინადი წარმომადგენლები, ჩვენსკვეს და ღობორბლობაში უოფილი სემინარისტები იფუნენ. ბოუოქობა და ღვთისმეტობა რუსული სემინარის "ბივიტრამული" ტყუილი ხედაობა.

2 სიტყვაში - "ღმერთობა"; საქმეში კი - სტალინი - მოკლავ.

3 ახ. "ტოტალიტარისმის რეკონსტრუქცია" ნაწ. II "ფერობა" 22 1988

აქედან კი სრულიად ბუნებრივი დასკვნა მიიღება: ამ იდეალისტურ სწრაფვას გზაზე, ზოგჯერ, შესაძლოა შევდრომებიც იქნას დაშვებული. საბჭოთაო ამ შედეგობა და მათი ავტორების მშობლები, კრიტიკა და დამკვლავნი... ისტორიიდან მათი აზომლის საშუალებითაც კი.

ამგვარი პროგრესისტული იდეალისტიკის მოღვაწედ სისტემად მიღის წინ, დასახული მიზნისაკენ, მიუხედავად ხელის შემშლელი პირობებისა, პიროვნებების (თუნდაც ბელადების) უარყოფითი ბუნებისა და საქმისა და ა. შ. პროგრესისტული ლოგიკის იშვლიცტური აქსიომის არის: მიუხედავად საშუალებებისა, მიზანი (პროგრესი) მაინც ხორციელდება(?!). უნდა ითქვას, რომ სტალინის და სწრაფი კომუნისტური წუობის კრიტიკოსებიც და მომხრეებიც ერთნაირად ეყოფებიან ამ პროგრესისტული ლოგიკის ტყუილბაში, რაც, მიუხედავად მრავალი ინსტრუქციული დეტალის წარმოჩინებისა, ამა თუ იმ მხარის დაშუქებისა და ფაქტობრივ ელემენტებში ღრმად ჩაწვდომისა, არ მადკვს მათ საშუალებების სინამდვილის ხედვისა ბოლოს მის სისრულეში. ეს კი ფაქტობრივად უმოქმედოს ხდის შიველს პროგრესისტულ ლოგიკას.

ეს გვეხსება მიუხედავ იმისაც, რომ დღემდე მრავალად და უმრავლესობას გონება შეცდენებულები და ვერ გარკვეულად რა მოხდა და რა ხდება. სტალინის კრიტიკოსებიც და დამკვლავლებიც უტოპური მიზნის ლოგიკისა და რეგრესიული სისტემის საშუალებების ჯადოსნურ წრეში აღმოჩნდნენ და ხშირად ვერ არჩევენ ვინ ვინ არის და ვინ ვის მხარეზეა.

2. შევეცადოთ შევებრუნოთ ნიშანი სტალინურ (კომუნისტურ) ლოგიკას: განვიხილოთ იგი რეგრესისტული ლოგიკით, რეგრესისტული ლოგიკა არაკონსეკუტური სიმეტრიამში სორციალდება: ფასეულობაა სკადა შემბრუნებულები: წინსვლა უკუსვლას ნიშნავს; "განსწმნა" ფიზიკურ მოსპობას ან იზოლაციას; რეალობა - იდეოლოგიას; და ა.შ. მიზანი რეგრესისტულ სისტემას "ნულოვანი" ბჭეს, რადგან მიზანს ერთ მდგომარეობაში გამარჯვებებს წარმოადგენს. მუხევე ამოჩნდება, რომ სისტემა მკაცრად დეტერმინირებულია და ლოგიკური: შემთხვევითობა ან აბსოლუტურად გამოირცხვლია, ან დაშვებული ისეთ დონეებზე, რომელნიც კიდევ უფრო აბლოკურებენ ამ დეტერმინირებას და აბსოლუტურ რეგრესიულ მიზანს.

ამ თვალსაზრისით, სტალინის მიზანი იყო შექმნა ოციობარეგულირებელი სისტემა, რომელიც ნებისმიერ მომენტში შესაძლებელია სტაბილიზირებას ოციობარეგრესიის ანუ ოციობარეგრესიის გზით.

ამ მიზნის მისაღწევად სტალინმა გამოიყენა: ა) რუსული ძალაუფლებრივი კონცეფცია და პრაქტიკა.

ბ) ლენინური ("მარქსიზმ-ლენინიზმი") კომუნისტური იდეოლოგია;

გ) ბლამინის და მასის ფსიქიკის ინსტიტუტური ღრმა ხედვა;

დ) ტერორი და მასებისა და ერთეულების შიშზე დაფუძნებული ენოხიზმი.

განიხილოთ სტალინური სისტემის ეს საფუძვლები ცალკეადაც:

1. რუსული ძალაუფლებრივი კონცეფცია (რუსული სისტემა) - ამაზე დაწერილებით იხ. წინამდებარე წერილები "ივერია ში. 32. აქ კი დავაგორმულე: რუსული ძალაუფლებრივი კონცეფციის ღრმის ორი კვანძი. გამოფსკნელი იყანე მოისხანება და მეტრე პირველის მიერ გავაღვეს ძალაუფლების, როგორც კერძო და პირადი საკუთრების გაგებას. ძალაუფლების პირად საკუთრებად დაფუძვება იძლევა საკუთარი თავის საზოგადოების (შთელი სისტემის) გარეშე და ზე დაუხეხების საშუალებას. ამგვარად ატეხული სისტემის პირამიდა ორნაწილიანია (ორწევრანია) - მდლიანად სისტემა და ამ სისტემის უპირობო მესაკუთრე. ამგვარი მიმართება ქმნის ფსევდოსოციალურ სისტემას, რომლის ერთი წევრი (ღივი პირამიდა) მანამდე ინარჩუნებს საზოგადოებრივ სტრუქტურებსა და ელემენტებს, სანამ ჯერ კიდევ არსებობს წარსულის შესიერება და ინერცია და, ამავე დროს სანამ შესაკუთრებატოკარტი არ გადასწევებს მის სრულ დესოლიაციაციას.¹ აქედან წარმოსდგას სტალინის სრული თავისუფლება (პირადი განკუთვლის ის, რაც მას მიანიჭა საბჭოთა და გუნაულებელქოს "მასლის" შესაძლო წინააღმდეგობა. საუკუნობი განმავლობაში გამოუმუშავებულმა ამ რუსულმა სისტემამ მასალა - რუსი ხალხი და იმპერიის სახლერების გავრცობით მიღებული

1 იხ. "ტოტალიტარიზმის რეინკარნაცია" წერილი 1 2. "ივერია" ში. 32.

ტიპოლოგიურად "გარესებული" მასა (აქ ეროვნულ-კულტურულ განსხვავებულობას სწავლავდა არა ბაქს; მასს ეროვნება არა ბაქს, ისევე, როგორც მასთან ამაზისს ეპოქის დიქტატორის ამიტომაც არის იგი "უბრალონი ბირთვების") - სოციალური ცხოვრებისადმი ინდიფერენტულ "ცომად" აქცია, რომელიც თითქმის უოველგებრივ წინააღმდეგობის ბიკრემე იღებდა ზემოდან, ძალაუფლებრივ ბიუროკრატიული თავღმიწვევნი "სიმაღლეებიდან" მომდინარე ცირკულირებს. რუსული ინტელიგენციის თითქმის საუკუნოვანმა ბრძოლამ თვითმპრობულობის წინააღმდეგ აშკარად გამოავლინა მეცხრამეტი და მეოცე საუკუნის დასაწყისის რუსული ძალაუფლებრივი სისტემის ამბივალენტური ხასიათი, მისი "სუსტი" მხარე - თანდათან დახვევა "ღერძის" ბრინციებიდან და თავისი საკუთრების (ძალაუფლების) უბრალო ხასიათის გამოვლენა, ან, ზოგადად, "სოციალიზაცია". ინტელიგენციის ბრძოლა დამთავრდა თვითმპრობულობის ამ უკვე "ამბივალენტური სისტემის" მსხვერვეთ, რასაც სწრაფად მიჰქვამს "ძალაუფლებრივი ღერძის" რესტრუქციის ბოლშევიკური რეჟიმის მიერ და, საბოლოოდ მისი სრული რეგენერაციის სტაბილიზის სისტემაში. რუსულმა ინტელიგენციამ თავივე დაბწინა ის ბაქარი, რომელზედაც, საქმის ბრწუნვებულ ცოდნით სპითობოდ თუ ერთად ჩამოაჩინავს, იმპერიის ხსება ნაწილთა

ინტელიგენციისთან ერთად, აღსანიშნავია, რომ თვითმპრობულობისთან ბრძოლის ბრწყინვალე ეტაპად რუსული ინტელიგენცია (ბარტიათა და მიმდინარეობათა ერთობლიობაში) სავითორეოლოგიურ ხზზე იღებთ ვებლანკებული იმავე "პროგრესისტული ლოგიკით". (აქ მანკალიად შეიძლება მოვიყვანოთ ქართულ სინამდვილეში არსებული დამინარბობათა "პროგრესულ" ინტერნაციონალისტ - სოციალისტებსა და რევოლუციონერებს - მახარამე, ყორდინან, სანქვის ეტაპზე ნაწილობრივ ბრძილ ყორჯბამე და სხვ. ერთის მხრით, და "რეტროგრად" ნაციონალიზმს დასა დალიერლებს შორის, რომელთაც ილია ტაჭტაყანე განასხიერებდა, რიგრიგობით და საბოლოოდ ვეულა მსხვერპლად შეიწირა "პროგრესისტული ლოგიკის" ტოტალურად რეგრესიულმა საშუალებებმა). დასუსტებული ძალაუფლება სტიქიათა ბრძოლის ასპარეზს ხდება და სტიქიათა ამ ბრძოლაში ლენინმა შესწლო გამოველიან "რეგრესიული სისტემის" ლოგიკის ბრწუნვებულ ცოდნა და ძალაუფლების ხელში ატევა ვეულა იმ ძალის გამოყენებით, რომელმაც არცერთი დღის სიცოცხლე არ ეწერათ: ამიერიდან ძალაუფლებრივი ერთი მესაკუთრე გაჯინდა, რომელმაც საბოლოოდ მიიღო "სოფლიოს ხალხთა ბულებდისა და შამის" სტალინის ხსენ.

არსებითად თვით ლენინის ხსენე და ლენინის კულტც სტალინის შექმნილთა და ლენინის "განსაყება" ხსენე კომუნისტურ ლიდერებში არ წარმოადგენდა იმ დროს (როდესაც სტალინმა მისსაკუთრან ძალაუფლებამ) დიდ სიძნელეს. მატრამ უკვე ბარბსებული ლენინის კულტის შექმნა სტალინმა სავითარ კულტს გაუხსნა ტზ. მანდურობის ნიავი მალე ლექციის ქანისხალხად გარდაიქმნება და საბოლოოდ ასე დაფორმულდება: "არ არსებობს და არც ბარბსოდეს არსებულად ბდამინი, სტალინის მსგავსი, ასეთი შიღობით, ასეთი ნაყოფსრული და ასეთი წამყვანი გენიბლობით. იგი წრება ნებისმიერი მათფსიის ურთულესი დეტლებს. მეცნიერების უმნიშვნელო განეს ბრძოლემებს. იგი გვაოცებს თავისი სიბრწნით, ნებისმიერი საქმის ოსტატებობადმი მიცემული რჩევების უმწიკველო სიბარბოდით. უდიდესი მეცნიერი

1 1918-21 წლებში "რუსეთის იმპერია" უკვე ბარბ ბრსებობდა... ხოლო იმპერიის ბრდენისაკენ ზანქრავება იღებდა დიდი თუ რუსეთში, რომ "იური წინააღმდეგობა" განსაოყრულად და ბამოკუიებულ კრებს უფრო ბრძობდა, კიდევ ბოლშევიკის "სამოქალაქო" იმის ეს ამბინაღმტობას კარგად გამოხატა დენიკინის ძველამოსილი არმიის დახვევა განწირული მოსკოლიდან (" რა უფრო, ბარბის სკოპუნა უფრო დიდხანს რომ მაინც კარბსებო" ნამკუბანს ჰქონდა უკვე ლენინს) და მის "ზურგში" ამბოხებულ" შიავლების დასაშოშინებლად შეარჩუნება. "ხეწმა ჰქონდა ჰეენ ბუადაბტამ" თავისუფლად შეჭლო კოტა ლენინს, ფაქტობრივად "იური ამბინა" შეიქნა წითელი ჯარის გზის განწმენვა: "იური ბრდამ" გამბარჯბ წითელი ხელებით, და წითელი სიციეთი" წერდა 1920 წელს უბარბულსი შინარბისტ უფლინი, შერებარ. 30 000 მკვ იურიგვარდული ოფიცერი გაბარჯბ ბოლშევიკების მხარეზე ეს შევის, სანშობლისა და რწმენის" მსახურის უღმერთობის, სანშობლის დაბამეველების და შევის შეჯულთა მხარეზე გაბარჯბნ მხოლოდ ერთი ოფიტი ბტბებურის: მხოლოდ ამკვარ მწიერი ძალაუფლებას შეეძლება იმპერიის ბრდენისა, ეს განწოდებული იურიება იურიბარჯბნ იმპერიის ნგრეთის შერებარ ბრდენად დაბარჯბულ სახელმწიფოებს, სწორად ამ იურიგვარდული ოფიცრებისგან შეიქმნა ის სანშობლო-პროგნსული ბირთვი, რომელმაც წითელი ბრძინა" ნამკვილ

სამხედრო მანქანა ბაქია, გერმანიის ტენიური დახმარებამე, - რაბადოს ხელშეკრულებით განსაზღვრული - სწორედ ამ ბირთვის ნოყორ ნიარბებუ ბუტბ და "ბუნებრივი" სავითხე შეექმნა ძალაუფლების ბახლ კერამ შესაკუთრეს - სტალინს და მის სისტემას, ამის შერებარ თუ ტერიორი ჯარის შინარბ.

ან ახალგაზრდებ მუშა, კოლმეურნე, მწერალი, ანტიქეტრონი და დემოკრატიული ერთობის ატლანტიკური ლიბერალური სტალინისგან მიღებულ ბრძოლა და მეგობრულ რკვე-ღირსებებზე— არ არის სხვა ბაზისი დედაბინის ზურგზე, რომელიც ისე ნათლად ხედავდეს მომავალს, როგორც სტალინი. მისი წინასწარხედვებ უტყუარია. მისი სტალინი უოკლევის სრულდება. დრო მიდის, სტალინის გენია კი გვიხსნის სულ უფრო ბრწინებადვებ პერსპექტივებს— მოსკოვის რადიო. 1 მისი 1951 წელი. მათხვევას თავად შეუძლია შემოუწოს ამ ფორმულას პოეზიის და პროზის მარტალტები. ზოლო წერტილს უოკლევივ ამის უსვამს სტალინის გამოხატვებ კაცობრიობისათვის ხსნის მათუვებულ ბელოვევის ახალ ვარსკვლავად.)

სტალინის სისტემის ფაქტობრივი ანალიზი განმეგვს საშუალებას (სამეხედ იმოდენს მისლბა დატროვილი ამ ფაქტებსა, რომ ვეღვას ბქეს საშუალება შეამოწმის ჩვენი მსჯელობის ობიექტური მხარე) "კერძო მესტატუტული ძალაუფლებრივი კონცეფციის" დაფორმულებიბა მსვ, როგორც დაფორმულად იგი სტალინის პოლიტიკაში:

ა) ძალაუფლებას ჰეავს ახსტრქტული მფლობელი - ხალხი ("შოელი ძალაუფლებას - ხალხს!); ძალაუფლებას ჰეავს შოელი რიგის ახსტრქტული მფლობელი - პარტია ("პარტია-ბანგბარდი" "პარტია და ხალხი - ერთბინას!); ძალაუფლებას ჰეავს ერთდერთი კონკრეტული მესკუთრე - სტალინი.¹

(ღენინზის სკიკობაში" ახვს ეს დაფორმულავლი: "1 პარტია, როგორც მუშაობს კლასის მოწინავე რანში. პარტია უნდა იყოს, უწინარეს ყოვლისა მუშაობს კლასის მოწინავე რანში... პარტია უნდა იდგეს მუშაობს კლასის წინ. იგი უნდა ზრავდეს მუშაობს უნდა შორს, მან უნდა წიკუკინოს თავის უკან პროლეტარიატად და არა პოპოლარეს სტიკურობის კლას უკან... 2 პარტია, როგორც მუშაობს კლასის ორგანიზაციული რანში. პარტია არა მხოლოდ მოწინავე რანშია მუშაობს კლასის... იგი უნდა იყოს ამხინაწვე ორგანიზაციული რანში ახვის კლასის... ანთი პარტიკაზე, როგორც ორგანიზაციული მოვლე- დატროვილის ღენინსკული ფორმულირებაში ჩვენი პარტიის წესდების პარტულ ჰქნებოდა. სხედ პარტია განხილავს როგორც ორგანიზაციისა რანში. პარტიის წვერში კი - შოელი პარტიის ვრკორო ორგანიზაციის წვერში... მერამ პარტია არ არის მხოლოდ რანში პარტულ ორგანიზაციისა, პარტია არის, ამხინაწვე, ერთბინი სისტემა ამ ორგანიზაციისა...

4. პარტია როგორც პროლეტარიატის დიქტატურის ობიექტი...

5. პარტია, როგორც ნების ერთბინობა, შეიკავებელი ფრქვიბობა არხეპოსისა...

6. პარტია ძლიერებს იმით, რომ იწინარეს ახვს ოპორტუნული ვლემენტებისგან...

— "სკიკობის პარტიოდენ რანსე კი - ამბობს ღენინი (XXV გვ: 187 და 188) "პარტიის დიქტატურა ოკ კლასის დიქტატურა დიქტატურა (პარტია) ზეღებების ოკ დიქტატურა (პარტია) მესტატუსა" მიწმობს ახრის სრულიად წამოკლავულ და გამოუხად ბპრავას— ვეღვასათვის ცნობილია, რომ მესხე იუფიან კლასებზე... რომ კლასებს ხელმძღვანელობენ ჩვეულებრივ და უწინარეს შემოხვევაში... სულ უკანსწავლი ოინამდრევე დიკოლიზავულ ქვეყნში მინე, პოლიტიკური პარტია: - რომ პოლიტიკური პარტიები ხაერთი წესისაშენ მაროული არან მტ-ნაკლებად მტრადი და ჯგუფბიი განსაკურობიი ბეტრონტრული... გავლენიანი, გამომდელი, ვეღვასე პასუხისმგებელ ოინამდებებზე ბრქელ ბანგბანგბი, რომელიც ზეღადები ეწოდება... იმამდე მისვლა... რომ დუბირინსკორო ხაერთოდ დიქტატურა მესტატუსა დიქტატურას ზეღადების აიხს უახრობა და სისრევე" (სხ. ტ. XXV, გვ: 187 და 188) - 1.

სტალინი არის ხალხის ძალაუფლებიბის კონკრეტული გამოსახულება. ახსტრქტების მოქმედება არ შეუძლია, მოქმედება შეუძლია მხოლოდ კონკრეტულს, პიროვნებას. ბქედან - სტალინი არის ერთდერთი მოქმედი ძალაუფლება. ბრცრონი სხვებს - ბიროვნებას, ჯგუფს, ორგანიზაციის არა ბქეს უფლება მოქმედებისა. სტალინიში გარდასახული პარტიისა და ხალხის ნების ბარქმე, უოველი ამგვარი მოქმედება განხილულ უნდა იქნეს როგორც ძალაუფლებიბის სეკურპაციის ცდა და ბტვეოილი. სხბტოთა რუსეის გარდაღიოზული სისტემაში (ანუ საბჭოთა კავშირში - სტალინი სომ "ბეტრონომიზაციის", იცავდა რესპუბლიკათა კავშირის წინაბდმდეკი და ასევე მოქმედებდა სტალინიანი ნაციონალური პოლიტიკის ვეღვასე მჭერმეტყველი "ძღვენი" არის ერთი ცოდან სხბირთველოში სიმე ბეტრონომიის შექმნა, რადგან ითვო სქპირთველოს "ბეტრონომიზაციას" არ გამოუვიდა მანინი²) შეუძლებელია რბიმეს განხორციელება კბრბელ მომბროლოდი და ახსოლტურ სეკურბრებაში შოოფი ბიუროკრატული აბპარტის ბარქმე. სახელომწიფოებრივი სისტემისათვის ბუცილებელი ბიუროკრატული აბპარტი ოვიოვე უნდა იქნას მოქცეული პარტიული ბიუროკრატული აბპარტის მარწურებაში, წინაბდმდეკე შემოხვევაში, ვერცროთი "გეგმა" (რეკრესიული სისტემაში) ვერ განხორციელებდა. სტალინიზმ პირველია შექმნა სრულყოფილად ბანტოკრატული სისტემა, ორმბავი (პარტიული და სახელმწიფოებრივი

1 სხ. "სტალინი ღენინზის სკიკობაში" 1947 გვ: 30-77.

2 საბჭოთა და, განსაკურობიი სტალინიური "დიოხტატური" ნაციონალური პოლიტიკის შესახებ მიმდევრო წერილში გვექნება საუბარი.

ბიუროკრატით) და ეს ორმაგი ბიუროკრატია ჩანსა და "ობრჩინკული" სუბსისტემის რეპრესიული ანაბრატის (ჩე, ნკვდ) ჯაფანსეო.

"სტალინისში" (ნეკროკრატია) არც მართო სტალინი და არც მართო "ობრჩინინი" დაჯახუნული ორმაგი ბიუროკრატის ბრძინული სისტემა: - სტალინისში (ნეკროკრატია) ამ ორი ბუცილბული კომონენტის კახშირია. ერთობ. იგიეობა. მარამ სტალინს სიკვილ-სიცოცხლის ბუცილბული შინც უკვილბუც ფრთებს. ზოლო ბიუროკრატის (თანაც ორმაგს. თანაც აბუარანსხმულს და დაჯახუნული) აბუციარი გამეხული არა ბუცს. ბიუროკრატის შხოლოდ შეცვლა შეიძლება, "გაქმნად". მარამ უმისოდ - ჩიბუხის მოქვეც კი შეუძლებელი იქნება! - ეს იცოდ სტალინის და ბიუროკრატია... და ჯერ სტალინის დასაკუთარ ბიუროკრატია; მარამ შეიძლებ. ბიუროკრატია დასაკუთარ მასხუცი და შიელი სისტემა.

ბ) ძალაუფლების ფლობის ეს ბრინცი - ანსტრატული კონკრეტული განსახიერება (მასა-პარტის-სტალინი-ბიუროკრატია) იძლევა სშუალებას ბდგენილ იქნას ძალაუფლების ბუტორატულ-მესაკუთრული კონცეფცია. სტალინი. "ხალხის" განსახიერება მამა, ბრის ძალაუფლების კერძო მესაკუთრ. ბდგენ ძალაუფლებების ანსტრატულ მესაკუთრს. "ხალხს". მარტის. კერძობა არ ახსიათებს. ზოლო თუ სტალინი ბრის ძალაუფლების და. ე.ი. საკუთების, კერძობითი მფლობელი, მამი ბრცერთ სხვა ბამიანს. ჯგუფს. ორგანიზაციას... არა ბრეს უფლება სხვა კერძო საკუთრების ქონისა. მარალეულრად ორი კერძო მესაკუთრის ბრსეობა შეუძლებელს განდის ხალხის (ე.ი. პარტის, ე.ი. სტალინის, ე.ი. ბიუროკრატის) მიერ ძალაუფლების უბრითობ ფლობის, რაც ბანარევეს შიელ სისტემს.¹

ეს არის ბრეს კერძო საკუთრებაში
ეს არის ბრითად საკითხი უკველივე მომხდარის რეალური ბრსეების შესხნობად და განსხვებად. ბქ საკითხი ბრისშის ბრს ჩვეულებრივად გაბეულ "ბირად" საკუთრებაზე. საუფცხოვრებო ნიეუბზე და სხიხორის ელემენტებზე. ბრამედ იმ

ფუნდამენტურ ბრინციებზე. რომლებიც განსახლერავენ ბდამიანთა საზოგადოებრობას. სოციალიზაციის ბრინციებს. ბმოვდეი ფატქებიდან: ვინ მოსხო სტალინის ბავისი სისტემის შექმნის განზე? - გონებ საუველით ბასხიბ (მიხუზებად იმისა "სტალინიზაციის" თუ "სტალინიფიკაციის" ბქნება ოტი ამ ბქტის შეფასებას; - გლეზობა. ინტელიგენცია, სამდგვლოვობა, მუშობა კლბს; რაზე ბდბწესა ტოტალური კონტროლი? - ინფორმაციისზე; რას მისცა უალობა? - შემოქმედებას (ბავის უკვლბ აბქექტში: ხელგების, მეღვიერების, ცხოვრებისც კი...), - უკველივე ეს ფატქია. და ბდეც. იმედის მომცემად. საუველით ბდბრებაული (თუმც ბუკრისხან ბრ მიღებული²) ფატქი. და ბქ ისვე ვებრუნებოი "ლოგიკის" საკითხს. "ბროგრესისტებისთვის" სტალინის ეს ბესტრუქტურული მოქმედება წარმოადგენს მისი ბროგნული ოვისებების გამობტულებას. (ბ. ზევი ფრომის ბრის) და ბბი სტალინი. თუმც განსაკუთრებულ ბრობებში მოქმედი. მარამ მინც "ნორმალურ" ბექტორთა რეგე ბდგება. ეს ნიშნავს. რომ სტალინის ეს ტოტალური ბესტრუქტურის ბრ გამომდინარეობდა სისტემის ("კომუნისტურ-ლენინური") ლოგიკიდან. რომ სისტემა ოვითონ ბროგრესისტულია და სხვა...

რომც არ ბავისხნოთ ის ფატქი. რომ "სტალინიური" სისტემა ბავის ზოგიერთ ბსექტში ზუსტად იმორებას რუსულ სისტემას მის უკვლზე უბდრეს. ლენინური ფორმამ; რომ ბრ ბავისხნოთ ის ფატქი. რომ ლენინმა ("წინარესტალინურმა" ბარტამ; ვამობო ბარტია, გველისხმობა - ლენინ ვამობო ლენინ, გველისხმობა - ბარტია!) მისცა უკვლა ჩანსახიერება ფორმას. შეიძლება სტალინის მიერ ბსეის ბრწინებლებით განსოცოციეულ სისტემას. შეგვიძლია ვთქვათ. რომ სტალინური ბესტრუქტურის ლოგიკა მომდინარეობდა ოვით სისტემის "რეგესიული" ბუნებიდან და სტალინის ბროგნული ოვისებობ (მბბუ ტომების ბწერილი. ჩვენ ე ურთი იმშით "სატარობით" ბღენიშნო) ინტენსიობას და ვნერბას ბძლეება ამ ლოგიკის რეალიზებას (თვითგანხორციელებას) და ის. რაც ამ ლოგიკის ბბრეო რჩებოდა. ეუო სწორედ განსახიერება სტალინის "ბლოგიური სისუსტისა".

¹ "ბროკრატია ბექტური" ისეივე აბსტრაქცია. როგორ "ხალხს" ბბბობებ "ბროკრატია ბექტური" იდეოლოგიის ბრეკე ბამოვც ბრ ბრის ბუცილბული. ბოუბტის. რომ "ბროკრატია ბექტური" იმბბბბბ იუო ბანჯული ბბრბამბბ ბბბბობად ანუ ფორმად საყრით სხალბი - კომუნისტური - წუბის განზე.

² ბბბბბ. ვინც "ოვბჩეიბბბბ კვბბბბ ბუბბბს" მობბბბ. ბ. როგორც ბროფ. II ბ. ბბბბ ბუბბბბობა აბბბბბრბებს "ბქნისბბბ ბბბბბბბს ჩუბ ხული ბუბბბბბბ" და ბბბბბ ჩუბბბ ბოლოვობად "ბბბ ბრობის" ბბბბბბბბბ. ე.ს. მასხბის ბუბბბ" იუო ბრ ბრს.

სისტემის ლოგიკა თვით ისეთი "სტანდინსთეს", როგორც სტანდინს, ძნელი იყო სახიდად-სტანდინს შემდგომი ეტაპები ნათლად ადასტურებენ ამას.

გლვზობა არის ბუნებრივი შესაკუთრე მიწისა და მისი ნაყოფ-მოსატყობისა. კაცობრიობის ისტორია ისე წარმართა, რომ შეიქმნა ამ შესაკუთრე დაშვებისათვის მთელი კლასი (არა მარტო სოციალური, არამედ ტიპოლოგიურიც, "კულტურგენეტიური"). და სწორედ ეს კლასი იყო სავიში სტანდინს (კომუნისტური) მთელი სისტემისათვის. სისტემის - და არა სტანდინს სისტემის - ლოგიკა მოითხოვდა ეს კლასი ნაწილობრივ მომსახრეთ სრულად, ისე, რომ დაჩენილ ნაწილს ამოკვეთას თავისი ბუნებრივი კერძომესაკუთრული ინსტინქტი მიწისა და მისი ნაყოფ-მოსატყობის მიმართ. ხოლო ამ უკანასკნელის განხორციელებას შესაძლებელი იყო მხოლოდ ერთი გზით - გლვზობის მიმართ ტოტალური ტერორითა და დაჩენილი ნაწილის დეკლასირებით. შეთქმუბ ითქვას, რომ ეს სრულიად ახალი მოკლვენს იყო თვით რუსეთის ისტორიაშიც კი და ისინი, ვინც ბანალს დაგუნ სტანდინს (ბოლშევიკები), რუსული წუობის დაგურვებაში არ ცდებინან, მიუხედავად იმისა, რომ ხშირად ვერ ხედავენ ამის უკან თვით სისტემის ლოგიკას. და ვუვლავფერს სტანდინს ბიოლოგიულ დისტრუქციობას მიმწერენ (არც თუ იშვიათად მის ქვესტულ წარმოშობასაც, რაც უფრო შერისხებით დაბუნებობის ნაყოფსა და ფეიქოლოგიური თვითგამაროლებების ულონო ცდად უნდა მივიჩნიოთ, რაც არასერიოზულს ხდის მათს გარკვეულ წილად სწორ მიმართებას.¹ ცხადია სისტემამ არა მარტო რუსი - ერთგული ნიშნით სისტემა ვერ არჩევს

¹ არ შეიძლება არ აღინიშნოს, რომ სტანდინსების ერთიანი პირული და ველოდო მძაფრი კრიტიკისში სწორედ ქართველები იყვნენ. თავი რომ დაგანებოთ 20-იანი - 20-იანი წლების "შინაში" იპოვიან და წინააღმდეგობას, რამაც ქართველებს განკუთვლილი ზოგადი კამოაფის, ეთერგინიანი ნაწარმები კრიტიკა და კრიტიკურული დღენიაც კი, ქართული სულსა და შეობის ტოტალურად ანტი-სტანდინს ბუნებაზე შოუიობის, ის, რაც უმდგომარე, და განსაკუთრება სტანდინს სკევიდის შერევა, "დესტანდინსაციის" პერიოდში დაგმარათა ქართველ "სტანდინსაციის" უფრო ანტი-ქართული განწეუბიობისგან იპლავითი კომპლექსის სავალყო გვეყვებობას წარმოადგენს. უძრე ნაწილად "სტანდინსობას", უკუვლ შეზიხვევით მასობრივი ცნობიერების მოძღვება საქართველოში, სუბედუროდ, იმავე ხარისხობა და რამდენობით ხდება, როგორც რუსეთში და ველოდან, და "სეციფიკურად ქართული" არც ამის და არც თვით სტანდინს არჩევანის, ისევე, როგორც ნაბოლგოში (სამხატვროში) არ არის ამბავი "სეციფიკურად კონსიკული".

ობიექტებს - არამედ ქართველი, უკრაინელი, უზბეკი და სავროდ გლვზობა როგორც ასეთი მოსო, რაც რუსეთის მოამბაგევის რჩებათ ხოლმე მხედველობადან²), დასახული მოხინს მისდებულად გამოკრევაული საშუალებები რეკონსიული მოხინს ლოგიკიდან გამომდინარეობდნენ: ხელოვნურად გამოწვეული მასობრივი შემოშლილი; საშუალო და მდიდარი გლვზობის ფინეკური მოსობა და "პაპერიობისა". კოლმურენეობობა სისტემის შექმნით ახალი "კრემოსტინსტოს" დაფუძნება. გლვზობა იყო პირველი ბუნებრივი შესაკუთრე კლასი, რომელიც მოსო სტანდინს (კომუნისტურმა) სისტემამ.

კიდევ ერთი შესაკუთრე, რომლის მოსობასა და "გარდაქმნას" სტანდინსი კერძომესაკუთრულ-ძალაუფლებრივი სისტემის ლოგიკა მოითხოვდა იყო ინტელიგენცია. ინტელიგენცია, გლვზობის დაბრდ, ბუნებრივი შესაკუთრე საზოგადოებაში დაგროვილი კულტურული და ინტელექტუალური სიგანჭურისა. იგია ამ ბრსებულ სიგანჭურში ახალი ცოდნის, ახალი იდეების შემოშტანი, ერთის მხრეც, და, ამავე დროს, ხიდი და კარი ვარე საშაროსთან - მსოფლიო ცივილიზებულ სიგანჭურთან. აქ შეიქმნება ითქვას, რომ თუ გლვზობის ანტი-სისტემურ საფორტეს სტანდინი (სისტემა) ინსტინქტით გრჭნობდა, ინტელიგენციის რაობა მისთვის საუხეობით იყო ცნობილი. უკრ კიდევ თვითმპრობელობასთან სერიოზო ბრძოლის გამოცდილებით, ინტელიგენციამ დაბნო ძველი რეჟიმი, და თუ არ იქნა ტოტალურად მოთოილი (ანუ ნაწილი მოსობილი და დაჩენილი კი თავისი ბუნებრივი უფლებიდან გაუცხოებული, შედრეკილ-შეშინებული) ისე სისტემის შექმნა და სტანდინსება შეუძლებელი იქნებოდა. ინტელიგენციის მიმართ სტანდინს (კომუნისტურ სისტემას) განსაკუთრებული დამოკიდებულება ბქეს:

² როდესაც ბუნებრივი რომ კომუნისტებისგან (სტანდინსისგან) განსაკუთრებით რუსი ხალხი დახარალებო, "აქიყუებათ" რომ თვით რველოდობა მოხდა რუსეთში და არა რომელიმე სხვა ქვეანდის თუ სახელმწიფოში რომ ეს რველოდობა რუსეთში განაწევი მოულს საბჭოთა-კომუნისტურ იმპერიად და ცვევლით და მისილი შეიტანა "ქვესტანდინსად" აღდგენილი რუსეთის იმპერიის იმ რეგიონებში, რომლებშიც ბრე დაპრობილობა ვრცელა აღდგინეს ითვის დამოუკიდებლობა და შექმნეს ადამიეროვე სახელმწიფოები. რუსეთში თუ "სამოქალაქო" იმი სწარმოებდა ძაღალუფობისათვის, რუსეთის კარკი "აგრენის" დროში დაპრობიობით იმი მიდინარეობდა რუსეთის გეოგრაფიულ-სოიარი და წილილი ჯარისა, ბოლშევიკურ "შეუბო კოდინობა" გამოუწეობით. მარტო საქართველოს დაბრბობის ტენიოლოგიის გამოდგება კლასიურ ნიშნულს!

ერთის მხრივ სისტემის სტირდება ინტელიგენციის როგორც სისტემის რეალურ ოპონენტზე - ძალაუფლების მფლობელ აბსტრაქტულ ძალაზე, - "ხალხზე" (მასზე) ზემოქმედების საშუალება და, მეორეს მხრივ, ეკონომი ინტელიგენციის არსების (განსხვავება) ინფორმირებულობა, სპონტანურად წარმოშობილი ზნეობრივი იმპულსები... პიროვნულობის ძალა, ღრთის კავშირი, და სხვა) - უნდა აღინიშნოს ის უტყველო ფაქტიც, რომ "ინტელიგენცია" - ეს ტიპიურად რუსული მოვლენა, არავითარ ეტყვს არ უტოვებდა სისტემას, რომ უოველოვის დარჩებოდა იმ ძალად, რომელმაც დაბნეო მკვლეი რეჟიმი და დაბნეობის უოველ რეჟიმს, რომელიც გამოიჩინა "მკვლევარ" (ნიკოლოზ II-ს უნდას თუნდაც) ამბივალენტობას; ე.ი. იქნება ნაწილობრივ რეფორმისტულ-ნაწილობრივ ბუტორისტული; სამართლებრივი და მმართველური ერთდროულად და სხვა, გამოცდილება, რომელიც ღენინის "პროლეტარულმა" პარტიამ შეიძინა ინტელიგენციასთან, რომლის წილიც ფაქტობრივად ის იყო, ერთობლივი ბრძოლით, რეგრესიულ სისტემაში ფასდაუდებელი ალმოხნდა. ინტელიგენციასთან სისტემის ბრძოლა უეფლანზე ხანგრძლივი და, არსებითად, დუმიტორეული და მოუტყველი ბრძოლა აღმოჩნდა, ჯერ ღენინი, მერე სტალინი იმუღლებულნი ხდებოდნენ შერიგებოდნენ ამ ფაქტს, რომ ინტელიგენციაში გამოიყოფებოდა "ბოლიგუარი" ტაქტიკა და ორმაგი ცხოვრების ტექნოლოგია აიოვისა, თავისი მხრით ინტელიგენციაც, რომელიც "სეკულარული ორღენის" პრინციპებით არსებობდა მისწრაფებულ-მეოც საუკუნეთს მიჯნაზე, ხედავდა, რომ ცენტრში იგი უსატორეობა, როგორც სარკე მობრუნებული "ხალხისკენ", სარკე, რომელშიც ის იქნება ასახული, რაც ნაბრანეუბი, და ამაში ხედავდა თავისი "ბოლიგუარი" და ორმაგი არსებობით გადარჩენის საშუალებას, თავი რომ დავანებოთ რეალურ ტოტალურ ტერორს, რომელიც ღენინმა და სტალინმა განახორციელეს ინტელიგენციის ერთი ნაწილის მოახსოვება, მეორის დასაშინებლად, შესამის განასახლებლად, და ამ "ცარიელ ადგილებზე" ახალი ინტელიგენციის - სხატობით ინტელიგენციის - შექმნას, შეიძლება ითქვას, რომ სისტემის არ აღმოჩნდა სათანადო "პროტეგურობა" რომ ინტელიგენციაზე საბოლოო გამარჯვება უნებია, ამის მიზეზი იყო, ჩვენის აზრით, ის, რაც სისტემის უვლანზე ძლიერ მხარედ ითვლებოდა - იდეოლოგიურობა, ღენინი, სტალინი და მილიანად

სისტემა იმუღლებული იყო, თავისი იდეოლოგიურობის გამო, ინტელიგენციისათვის დაეოთ ის იბარდი რომლის ბუნებრივი შესაკორეც ინტელიგენცია იყო, ეს აღმოჩნდა გადამწვეტი: სისტემაში ვერ შესწლო ინტელიგენციის მიმართ იმის განხორციელება, რაც განახორციელა ასთვის "რეგრესიული ბრწინვანლება" გლენობის მიმართ - ინტელიგენციაში "შესაკორეული" ინსტინქტის ტოტალურად აღმოფხვრა, და იმუღლებული შეიქმნა დასჯერებოდა ინტელიგენციის მიერ შემოთავაზებულ თამაშს, ბეჭდნ განმოდინარეობის ის განუწვეტილი "ზრუნვა", რომელსაც სისტემა იჩენდა ინტელიგენციისადმი. ეს ზრუნვა, განხორციელებული რეგრესიული სისტემის დესტრუქტიული როგიათ, ხან გლენბის ნაქივლებადებს, ხანაც ინტელიგენციის მკერად აჯნებად, მერამ ორივე შემთხვევაში ერთნაირად უწეობდა ხელს ინტელიგენციის წიადმი ჩაბუდებული საკუთარი მნიშვნელობის და ძალის შეგენბის შენარჩუნებას და გამლოერებასაც ეი, როგორბრც არ უნდა იქნეს შეფასებული იყო სისტემის (სხვადანსხვა ემოქვეში-ღენინის, სტალინურ და ა. შ.) ინტელიგენციის ხანათი და ხარისხი, როგორბრც არ უნდა აჯინებდეს აღმბანის ღირსებას ეს მონური ხოტბა და ჰიმნები, ეს მონური სამსხუთი და ურთიერთგატანებლობა იუ ურთიერთგაწირება, ინტელიგენციის ბეორეობისზე და სხვა, შეუქმლებელია არ დაჯინსხოთ უოველივე ამის იქით და შეგინთ ჩაბუდებული მოუსმობელი და მოკარებელი, გაბრდუქმული არსება, რომელიც აწერიანებად თავის სულსშემფერელ მოთხრობებს შალმოცს, და გულიისამრეც, მერამ გაწკელებული აზრით ცინიზმამდე მისულ პოემებს გოგლბ ღეონიქეს, ინტელიგენციისადმი რეგრესიული სისტემის ეს პარადოქსული დამოკიდებულება განმიდინარეობდა თავით სისტემაში სანუჭვალდებელი პრინციპადან: სისტემა იდეოლოგიური იყო და არა ეკონომიკურ-სოციალური, სწორედ ამან განსაზღვრა ინტელიგენციის მეტად სეციფიკური როლიც სისტემაში და სისტემის იმუღლებითი თამაში ინტელიგენციასთან, სისტემა რომ ატებულიყო ეკონომიკურ პრინციპზე, მაშინ ითვე ვითარებაში, როგორშიც ინტელიგენცია ჩადგა, ჩადგებოდა გლენობა და მუშეობი, "პროლეტარობა" ამ შემთხვევაში სისტემა იმუღლებული იქნებოდა ნაწილობრივ მანიც დაეოთ გლენობისათვის მისი ბუნებრივი "პირადი საკუთრება" - მიწა, ნაყოფ-

მოსაზრებით. ხოლო მუშებისათვის კი მის პირად საკუთრებაში შოფი "სამუშაო ძალა" და ე.ი. არჩევანი ბაზრისა... ამ შემთხვევაში ინტელიგენციის რჩებოდა "თამაშის გარეშე" და მისი აღმართვიანობის სატორიოება ატარებდა იმარსებებას. სისტემის თავისუფლებას შექმლო ემოქმედებს ინტელიგენციის მიმართ ისევე როგორც ემოქმედებს მან გლეხებისა და მუშების მიმართ - საბოლოო ჯამში აღმოუფხვრება ის როგორც კლასის (ტიპოლოგიურიც). შატრამ არსებულ ვითარებაში. როდესაც სატორი იყო რუსეთის იმპერიის გლეხობის (ე.ი. მოსახლეობის) აბსოლუტური უმრავლესობის) მოთხოვნა, ამავდროს ძალაუფლებების განმტკიცებას. იმპერიის აღდგენისათვის ბრძოლა და სისტემის ამყარებას. ერთადერთი რეალური სურვილი წარმოადგენდა ის იდეოლოგიის, რომელიც გამოიყვანებულ იქნა "ეკონომიკური" რუსული ინტელიგენციის წინაშე. და ატყვევებული ლენინის მიერ როგორც მასთან ორგანიზების ერთადერთი ქმედითი იმარადი და საშუალება. იდეოლოგიისადმი ფანატიკურმა და მოკიდებულებამ იდეოლოგიის თანდათან საშუალებიდან - მიზნად გადააქცია. და სწორედ ეს მიზანი მოითხოვდა იდეოლოგიის სისტემის შექმნას. რომელიც რეალობაზე მძლავრად დაგეგმობდა და სისტემის თავისი რეგრესიული დოგმატი სტალინიზმის მუდმივ შესაძლებლობას მისცემდა. თავისთავად იდეოლოგიის - აბსტრაქციის, რომლის რეალობასთან მიმართებას შუის აჩვენებს მის არარსებულ და ფიქციურ ბუნებას. ამიტომაც სისტემის შინაგანი დოგმატი მოითხოვდა რაც შეიძლება შეზღუდულიყო კრიტიციზმის ბადა. და შეძლებისდაგვარად მოსაბილიყო უოველგვარი შესაძლებლობა იდეოლოგიისა და რეალობის შემოინახებისათვის. სისტემის (მსოფლიოს 1/6 !)

დაკავტა და ინფორმაციისთვის შეუვარდა განხდა. ეს რეკრტა არა მხოლოდ გარემოში სამართლადან იზოლაციის ნიშნავს. არამედ თვით სისტემის შინაგანი ამგვარ რეკრტილ სუბსისტემის კანონების შექმნასაც. პრაქტიკულად ინფორმაციის განვრცობება და გადასვლა ერთი სუბსისტემიდან მეორეში. ან ერთი კვანძიდან მეორეში. ტოტალური კონტროლის ქვეშ იყო.

ეს არის ტოტალიტარული რეგრესიული სტალინიზმი სისტემის საურდული "სამი ევპაში": იდეოლოგიის ტერიორი და შიში. ინფორმაციისზე სრული კონტროლი (ან ურთიერთობის ზღვების სუბკლემენტების).

როდესაც ინტელიგენციას ვსაბრობთ. აქ ვგულისხმობთ იმასაც, ვისაც "შემოქმედებითი ინტელიგენცია" შეეკება. ინტელიგენციაში საკუთრივ შემოქმედობის ჩართვამ და შეარქვამ განათივება საკუთრივ შემოქმედებითი იმპულსების დაქვემდებარება იდეოლოგიურ მოთხოვნებზე. ამიტომაც სტალინიზმი ბერიოდის შემოსაქმედი თავისი ბუნებით "ინტელიგენტურ-იდეოლოგიურად" და არა მხატვრული. და მისი დეკადენციული ღირებულება "დოკუმენტის" ფასისაა. შემოქმედების პოლიტიკისა და იდეოლოგიისა და ფორმულაზეული იყო უკვე ლენინის მიერ: "ენის არის მასობრივი ატიტაციის უდრესი საშუალება". "მონაშენური პრობლემა" და სხვა... ხოლო აქაც. სისტემის იძულებული იყო განაწილებინა "საკუთრება" და მთი შერიგებოდა შემოქმედების სიცოცხლისუნარიანობას და აღუკვეთობას. შეიძლება ითქვას. რომ სისტემის რეგრესიულმა დოგმატმა აქაც იძულებითი მარცხი განიცადა. "ისტატიკური შეიის" შემოქმედების ფაქტი. რომელიც ამჟამად გამოჩნეულა. სისტემის ამ მარცხის უბეველი დასტურია. (ამ მარცხის უველანზე შერქმეტიველი საბუთის გულებს არქაივების არჩაქველბებითი შემოქმედებითი ატიკვობა. შინაგანი. სოლიდარისა. კირტ მიგრულიძის და ათასობით სხვათა და სხვათა გენებით შექმნილი შემოქმედებითი ნებისყოფა და ძალა. რაც. თავისთავად. კიდევ ერთი დასტურიის იმისა. რომ შემოქმედების "ღმერთის მადლი და ძალა" განსაზღვრავს და არა დიქტატორის (სისტემის) ნება-სურვილი).

ძალაუფლების კერძოშესაკუთრულ პრინციპზე ატიკული იდეოლოგიური რეგრესიული სისტემის უველანზე სამიშე ოპონენტს წარმოადგენდა რელიგიის. რელიგიისთან და რელიგიურობასთან ბრძოლა ათეისტური იდეოლოგიური სისტემისათვის სიკვდილ-სიცოცხლის საკიხი იყო და ამ ბრძოლას სტალინი (სისტემის) აწარმოებდა მარადაც ტოტალური დაუნდობლობით. ატიკე შეიძლება აღინიშნოს. რომ ეს ბრძოლა სისტემის წინაა. და კიდევ უფრო შვეუობდა და აშკარად. კიდევ ბრძოლა ინტელიგენციისთან და შემოქმედებასთან. ანტირელიგიური (სივეე როგორც ინტელიგენციის წინააღმდეგე მიმართული) რეგრესიული ატიკეები უღონო შურისძიება იყო შინაგანად დაბრუნებული

ბოვისტურ-იდეოლოგიური სისტემის და მისი მომხრეების მიზანია.¹

რელიგიონში სისტემის ამგებრი უმოწებლო და მოკიდებულებას განპირობებული იყო თვის ბოვისტურ-უტოპიური იდეოლოგიის არსებით. მარქსისტულ-ლენინური (კომუნისტური) იდეოლოგიის პრეტენზიას აცხადებდა "ახალ რელიგიად" დაფუძნებაზე და, მასთანავე, რწმენის, როგორც რელიგიურობის საფუძვლის უპირობო დასაკუთრებაზე. იდეოლოგიის ეს პრეტენზიას მრავალწლიანდ იყო განპირობებული ჯერ კიდევ მსხმარებელ-შოკე საუკუნეების ვეროპულ-რუსული ინტელექციების ბრძოლით არსებული სოციალური სისამართლობის წინაბრძეგ და სოციალისტური უტოპიის, როგორც კაცობრიობის რვაბური მომავლის სახებით. დედამიწაზე "ლეთის სასუფუველის" დაარსება იმპლიციტურად გულისხმობდა "ღმერთის" შეცვლას მხსნელი გმირის კულტით. ხოლო "რელიგიისა"-ბოვისტური იდეოლოგიით. ტერტულიანესული "Credo, qua ab surdum est" - რელიგიური რწმენის ზეცნობიერი არსების განმსაზღვრავი, ბოვისტურ-კომუნისტურ იდეოლოგიაში შეიცვალდა პრინციპით "მწამს ბედარბი მომავლის მწინაბლობისა" - რომელშიც დაბარბერი იყო "რწმენიდა", რადგან ეფუძნებოდან სოციალურ-ეკონომიკური პროგრესის "მეცნიერულ კანონს" (იდეოლოგიის) კომუნისტური მომავლის დასაფუძნებლად. ზეცნობიერი რწმენის შეცვლად "მეცნიერული კანონისადა" რწმენით. ცხადან, მოითხოვდა დაბრტეპით ზომებს. და არა ბრძოტო "ბრობანგანდისტულს" (ბოვისტური ბრობანგანდ), არამედ სრულიად "მატერიალურსა" - ტერიორს, შიში. ეს უკანასკნელი (შიში) ხეობდა ბოვისტაციის

და იდეოლოგიზაციის განმტკიცების და რელიგიის ამოშორების უტეველ მახეველად. "შიში-ლეთისა" რომელიც ასევე ზეცნობიერ მიმართებას გულისხმობდა ლეთისადა და ზეცნობიერი უოფერების უპირობო არსების - სიეგრულის (და ვი. სიკიის), დაბაფუძნებელი იყო. უნდა შეცვლდელი სრულიად რვაბური შიში ტერიორისადა და "სიეგრული" კომუნისტური აღმწენლობის მეტრომისადაც (სულადისადა). დედალებამ "მწამს - რამეუ მწმინა" ვერ დაბრგუნა პრინციპი "მწამს, - რამეუ შეცნობადი" სწორედ ეს ბრძოლა ზეცნობიერ რწმენასთან და მასზე ატეპულ შოკე სინამდვილესთან. წაბო "მეცნიერული-ბოვისტურის" კომუნისტურის იდეოლოგიამ და მასზე ატეპულს რეგრესიულს სისტემას.

(რელიგიისა და იდეოლოგიის მიმართება ერთი ეველსაზე "გაბუნდოგანებული" საკითხის თანამეორეუ აზროვნებისა. მოყოლებული XVII-XVIII საუკუნედა და. სპეციფიკურად, განმანათლებლობიდან (რომელმაც დაასრულა "კომუნისტური რწმენისა" დაწეპული გვიან შუა საუკუნეებში), ბოვისტი იქცა ერთიერ ეველსაზე მტლარად და არსებით მასსათეებლად "პროგრესისტულ-მეცნიერული" კონცეფციისა და ორთეატციისა. სწორედ ამ დროს შექმნა ის ბირველადი უბლიბები, რომლებიდანც XIX-XX საუკუნეებში ჩამოიხსნა ცნობილი კლიშეები: "ბნელი შუა საუკუნეების", "სოციალური და ეკონომიკური პროგრესის", "კლასის ბრძოლის", "ეკონომიკური ბახისისა და ზედაწმენის" და სხვა. ამ კლიშეის დიდოსტატი იყო მარქსი, რომელმაც, ბირველად, სრულყოფილად შეიგრძნო თავისი დროის სოციალური უოფერების ახალი საფუძველი - ეკონომიზირება და "მასთან მომალება": ეკონომიკის თავის საბახისი შინშეწელობის თენდა მასთან კონცენტრირებით მწარმოებლურ ცენტრებში ქალქებში. და სწორედ მარქსმა შექმნა ბირველი სრულყოფილად ბოვისტური იდეოლოგია, რომელიც იქცა კომუნისტური რეგრესიული სისტემის ქვეკონსტრუქციად ლენინისა და სტალინის ხელში. იდეოლოგიის შექმნამ გამოიწვია შიული ისტორიის და ისტორიული სინამდვილის იდეოლოგიზირება. გამორეველი ბუნებრივი მოთხოვნილებით ერთბადრობისა და ტეშმარტობისა. სწორედ ამ მომენტდან მეცნიერება აზრი, რომ "რელიგიის ბრის იდეოლოგიის" ცნობიერება თუ არა ცნობიერება ამ მარქსისტულ კლიშეს დღეს ეველად იმეორებს და ნაწილობრივ მანინც. იხიარებს. ეპ

¹ არ შიშინდა არ შიშინდა ერთი, ბირბრედ მოხმენილი ფაქტი: ბოვისტი განსაზღვრებლად მარქსზე სიის ამოკიხევისას ვიღაც არ დაბოხებარა თავის ცხარს. ვიქვი ბახიეუოკე, რამდენჯერმე დაბოხებარა ცხარს და ბიღად ბანიკა დაბიწეუ მქნან ბოლოს მანკისა: იწოდებოდა წილი უმეწილს. შიბარდნეც ბინებოი "შენას ბარ ბაბიეუოკის რად არ ბახუბოა?" - შე ანტიორისტის ხმის არ გაეცე" - იქა უმეწილმა და დაბეუბა. ბირბანიკ კარკურში საბადეს შეღებ, ამავე ფორმულირებათ. ბანაში უბირ უოქმეს უმბახიზე და ულუფაზე. ისეც კარკერი. ისეც ბახუბა: "შე ანტიორისტისთვის არ უამუბებუ". კარკერი, 25 დღე უქრად ზეღუბო. უმეწილს ისეც და ისეც... ბირბარბონს სცდა მისი "ბუბინა" - შიშინდა უბირის: ბოვი დაბანებუ შე იქეწი ულუფა არ ბინდა. თუ არ მოუბუბი. იბოვრ დაბოი უვლს ბანბეტი... მოიჩა და გაბადდა... ბოვი უმეწილი იფრასი ბოვი განმავლობაში ბირბარბონს შეუწუბებო. - კბი. ვინც ამას უკუბოდა, თუბირბე ოცბეუწილი "უტეხი" იყო. მეგრამ ბეგრობიანებას არ ბაბადდა!

იდეოლოგიზირებული თვალსაზრისი თავისი ბუნებით რეგრესული ლოგიკის სისტემას ეკუთვნის.

რელიგია არ არის იდეოლოგია უკვე იმ არსებითი ნიშნისა გამო, რომელიც უოველ რელიგიური პარადიგმის აბსაბიუტს: მიწისა და ცის კავშირი კოსმიურ (ბუნებრივ და ზე-ბუნებრივ) ერთიანობაში. დაფუძნებული აბ-სურდულ (ზე-ცნობიერ) რწმენაზე ტრანსცენდენტურ არსებაში. რელიგიამ (რელიგიო - ვაერთებ, კამალიანენს) თავისთავად არ არის მისწრაფებული გარდაქმნას, გამოცნადკავოს რუბლობა (კონკრეტული, ეს და ახლა) ან ან რუბლობის რომელიმე კონკრეტული მნიშვნელი. რელიგიასში სინამდვილე მთელი თავისი მოცემულიობით (მისწრაფებით) და ვერძინსწრაფებით) დადებითად არის გაბზრებული. რადგან რელიგია (კავშირი) ღნმერთიდან აბსაბიანსაკენაა მომართული. ღმერთის არსებობა (პარადიგმულ სანხიერებაში "ძალი" "პაიის" "ჯოთის" ერთობის სანხიერება) და სხვა და სხვა) და მისაბმი რწმენა რელიგიის და რელიგიურობის არსებითი ნიშანია...

რელიგიის (ერთიანობის) ფორმის (სახეს) ქმნის ეკლესიის - რიტუალების (სიმბოლურ ქედებობა) და ლოცვების (მადლითავის განსწილობისა და მზადყოფნისა) წუობა, რომელიც ტრადიციად კრისტიანულება და იქვეა არა მარტო "ცისა და მიწის" ერთობად, არამედ ღრობა მკაცრითრებული სინამდვილედ - მარადისობად. ტრადიციად კრისტიანულბუნებულ ამ წუობაში (რელიგია) არსებობს განუსაზღვრელი რწმენა კოსმიურ წესრიგში მონაწილეობისა აქტიურად. იქ, სადაც ეს რწმენა არ არის, იქ არც რელიგია არის. ეს გამოირჩევახს შესაძლებლობას რელიგიის იდეოლოგიასთან გაიფიქვოსა. რადგან იდეოლოგია არის ინსტრუმენტი სინამდვილის სახით თუ ისეთი სხვით გარდაქმნისა (მარქსის ცნობილი II თუხისი მსოფლიოს გარდაქმნის ბუცილებლობის შესახებ შესანიშნავად რანსტურებს აბსს). იდეოლოგია დაბირისპირებულია სინამდვილისაბმი როგორც "გარდასაქმნელი" და ნაკულუოვანი უოფიერებისაბმი. ამბოტომ აბსაბიანიც იმ ინსტრუმენტად იქვეა, რომელმაც უნდა გარდაქმნას სინამდვილე: შემოაბარუნოს ციმიბარის მდინარეები, დატბოროს ევლ-მინდრები, აბმუნოს რუსთავის ქარხანა, ინგურქესი, უინვალქესი, ხუდონქესი, გახყირტოს კავკასიონი "ტრანსკავკასიური" რეინგიზი... და სხვა და სხვა. ათესტებისა და იდეოლოგების "ძლიერი" ბრგუმენტი, "რელიგიური ფანატისში"

არსებობა. შინაგანწინაბმდეგობრივობა და უსაფუძვლო. რადგან ვერდნობა რელიგიის იდეოლოგიზირებულ განსაზღვრებას და არა რელიგიის არსებას. რელიგიური ფანატისში არ არსებობს. არსებობს იდეოლოგიური ფანატისში, გახვეული "რელიგიურ" ტერმინოლოგიაში. არსებობს პოლიტიკური და სოციალური ფანატისში, გახვეული იმავე "რელიგიურ" მოსახსნაში და ამ ფანატისში ერთიანად შეიქმნება იოს მუქარბივით როგორც ეკლესია (ინსტიტუტი) და მისი იერარქები. ასევე პარტი (და მისი ბელადები), ცალკეული აბსაბიანი თუ აბსაბიანი ჯგუფი, ზოლო უოველი მბოტანი მოქმედებს არა რელიგიურ არამედ იდეოლოგიურ სანფუძვლზე. აბსაბიანი საზოგადოებრივი უოფიერება (აბსაბიანი ბუნებრივი სისუსტეობა გამოველენი) შეიცავს იდეოლოგიზირებისაკენ მისწრაფებას და ეს სწორედ რელიგიის სანინაბმდეგო მისწრაფებაა. ამ მისწრაფებას ებღაუჭება და აბკვიდრებს იდეოლოგია, რომელიც თავისი ბუნებით ბაისტური და "საქმისწურა" (იდეოლოგიის უბირველესი მოთხოვნა ხომ სინამდვილის რვეოლუციური გარდაქმნა) და ბრც შემოხვევითაა, რომ განსაკუთრებული ძალი იდეოლოგიზირებას ცხოვერებისა მოაბოვა მასათა მოძალების, ეკონომიზაციის, სემპონობისა და პოლიტიკური შეგალობნის ბირობეში XIX და განსაკუთრებით XX საუკუნეში. იდეოლოგიის რელიგიად (მათესტურ რელიგიად) გამტარება არის მიზევი იმისა, რომ ზშირად ერთმანეთში ურვეენ და ვერ ანსხვავებენ უორანის მოთხოვნებს და აბბოთობა ზოშინის იდეოლოგიას. ძველი აბაქმის რელიგიურ ბრინციებებს და ებრადობა პოლიტიკურ და ეკონომიკურ იდეოლოგიას. ქრისტეს აბსოლუტურად სიყიის დამფუძნებულ გზას და ქრისტიანული ეკლესიის იდეოლოგიზირებულ და პოლიტიზირებულ სისტემას, იდეოლოგიზირების არსება ბრწუნავლედ ბქეს განსწილი დოსტოვეის თავის "უშეკენი" და "მშვე კანამაზოუბეში". ასევე . კონკრეტულად სტალინური სისტემა ბრწუნავლედ განსხნა და აბბოცნო გრიგოლ რობაქიქმ თავის "ვებულ ხულში")

"რელიგიანობაში მასებისათვის" მარქსიზმის (ფოიერბაბიანი) ეს ტოტალურად ბაისტურ-იდეოლოგიური დებულება ღენინმა, და შემდეგ სტალინიმა (სისტემაში მორე მსოფლიო ომის მერიოდის გამოკლებით), თავისი რეგრესული პოლიტიკის ქვაკუთხედად ბქება. ბქ გარკვეული

როლი ითამაშა მეცნიარებმა-მეოცე საუკუნეო მიჯნის რუსული ინტელიგენციის ტრადიციამ, და კერძოდ იმან, რომ ინტელიგენციის უმეტესი ნაწილი "ვლიდა" ათეიზმს და მატერიალიზმს განათლებულობის ნიშნებად. მიიწინააღმდეგებოდა უკუელი მადიანობები ათეიზმისა და მატერიალიზმისა მადიდებელ ცვალიზაციის უმადლეს საფეხურამდე. ეს იყო რქმენის სიმალოების სავალდებულო ვლუშენტები. (ინტელიგენციის) ორდენის უმრავლესობისათვის. მართლმადიდებელი ეკლესიის უკუიგებობად, როგორც ნაწილი ძველი რქემისა, რადგანაც ვერ შესწლო თვითმპრობელობის ზრდისათვის ხელის შეშლად და მით განმარდეს უსამართლობად და უთანასწორობად. გამეფებულ რუსულ პოლიტიკურ სისტემაში...

ინტელიგენციის ცდილობდა მოესპო მართლმადიდებელი ტრადიციის, შეეცვალა იგი მატერიალიზმით და ათეიზმით...
 თუ მატერიალიზმი და ათეიზმი - განათლებულ კლასის რქმენის სიმბოლოებია, სმბეგორც გლვზობა უკურებდა თავისთავს როგორც მართლმადიდებელი სარქმუნოების მცველს და არ ცდუნებოდა დასავლური სოციალიზმით... ინტელიგენციის ზოლით უკურებდა ეკლესიის, რადგანაც სახელმწიფოში დამოზნა და აიძვალა ჩანაშეხუთაო... ინტელიგენციის მსუღებ ძალბაუფლების ვეკლას სხეობა, უკურებდა მმართველობის ვეკლას ფორმას, როგორც ბოროტებას და ჩაგვრას. მას არ სურდა გამეფება და არ იყო შემდეგ ბელო თავისთავზე აუცილებელი პასუხისმგებლობა. როდესაც 1917 წელს რევცე მონარქია, ინტელიგენციამ ძალბაუფლება ხელიდან გაშვებ.

გამონაკლისია - ლენინი, რომელსაც სწურობდა ძალბაუფლება და შილიანად მიუძღვნა თავი იმ მოქმეტისათვის მზადებას, როდესაც შესძლებს ძალბაუფლების ხელში ჩაგდებას. თავებირველად ლენინმა დაბეჭდა დიქტატურა ბრატსზე. შემდეგ კი მთელ ხალხზეც, როგორც კი მიადრია მან ხსსურველ მიზანს, იმპარსვე შეურდგს სოციალურ და ეკონომიკურ ცვდას. მატერიალიზმიდან და ათეიზმიდან მიღებული დოგიკური დასკვნების საფუძველზე მან ცვდა და ახალი პოლიტიკური სისტემის დაწესება... რამდენიმე წელიწადში მომინისტებმა შესძლეს მოესპოთ თავისიფლები სმოუვარე ინტელიგენციის, რომელიც გაბარჩნა თვითმპრობელობისთან საუკუნეანხვეობინ

ბრძოლას. ორდენი განადგურებულ იქნა თავისი უმცირესობის ხელით-

მართლმადიდებელი ეკლესიის მონაწილეობდა რუსეთის ცხოვრების ვეკლას ხვეროში; ბიარდ, ოჯახურ, სსოგადობებოვ და ნაციონალურ, რუსების უმეტესობას თვალდა თავს მის წვერად...

ისევე, როგორც სახელმწიფო გერბს, რუსეთის ეკლესიას ორი თავი ჰქონდა: ერთი -საკლესიო ბიუროკრატია, სინოდით სთავში, მეორე - უბრახლო სამადელოება და მრევლი, ერთგული კრებულობის (ეროობის -СОБОРОСТИ) იღვალისა.¹

აი, სწორედ ეს მეორე თავი რუსეთის ეკლესიისა, და მასში ჩაბუდებული რელიგიურობა იქცა ლენინისა და სტალინის რეგრესიული სისტემის უსამორობის საფორხედ, რქმენს უნდა ქვეული ძალბაუფლების ტოტალურ სპეკურებად, წინააღმდეგ შემოხვევაში იღვლოგობის ბრავითარი გასქაქნი არ ვქნებოდა. დნიწუო კაცობრიობის ისტორიაში არჩახული მეოღური შეტეკა რელიგიისზე. ბქვე უნდა ბლიენწის, რომ მოსახლეობის მართობად ნაწილის (მთელი იმპერიის მასშტაბით და მრავალფეროვნებით) - გლვზობის მოსპობის ერთი ასპექტი, აშქარდა, რელიგიისთან ბრძოლაც იყო. სწორედ გლვზობა იყო ის "ხალხი" (ნარობი, რომელიც ინარჩუნებდა მეიღურ რქმენას და ერთგობად უბრახობად კიდეც საკლესიო ბიუროკრატიათ, რომელიც რუსეთში, ტრადიციულად, (ივანე-მეტრედას მოუღებული) სახელმწიფოს სამსახურში იღდა. ამ ტრადიციის გამოყენება მეტად ხელსაბურელი აღმოჩნდა სისტემისათვის, როდესაც ამის საბეოობა დადგა, ცხბად, ეს სრულადარც არ გამოიხცხავს ისეთი მღვდელთმთავრების თუ ცბლკეული სსსულიფორო იერარქის, ბეოივნების არჩსობობას, როგორც იყო მათეღვლესობელი კათოლიკოსი აბბროსი და სხვანი მრავალნი გლვზობამ ("ხალხსა"), საბოლოო ჯამში, "გლვზობაზე" ხელი აიღო, ხოლო რქმენს კი მეკიდრად შეინახა და დღევანდელი რელიგიური ბლორქანება მოუღს სბბტოთს კაცეშირში, ამის უტუარიო სბბუთია.

წინასწარმეტეველური აღმოჩნდა სერგეი ბულგაკოვის წერილი "ვეხუბში". მან ხაზი გაუსვა რეკოლუციური ფსიქოლოგიის უმინშენლოგანეს მუქეტს, რომელიც უღირესად საშიში სახეს მიიღება რეკოლუციონერთათვის. მათი გამარჯვების

¹ ნ ხერნოვ - XX საუკუნის რუსული რელიგიური ბლორქანება რუსულ ენაზე ბარქმანი ობლესკურიდან YMCA-PRESS 1974

შემახვილებში. ეს იყო მსხველი-გმირის კულტი. იგი წერდა, რომ მსხველი მხოლოდ ერთი შეიძლება ღოგო იყო. გამარჯვების შემთხვევაში უკვალ მარინანაღმდეგ მოსპობილი უნდა უოფილიყო. მხოლოდ დაუბრუნებელი ტერიორი მანკუთვანებან რეკლუციონ რექტორთან შიული კაცობრიობის ერთადერთი მსხველი როლს. ნებისმიერი დაბრუნება იდეოლოგიურ ფრონტზე, ნებისმიერი დაბრუნება მერუევობაში მისთვის საბედისწერო იქნებოდა. კომუნისტური უტოპიის განხორციელების ცდა მოითხოვს უამრავ ადამიანთა მსხვერპლს; რექტორის ერთადერთი გამართლება იქნება ის, რომ გვიან არასოდეს არ ცდებდა, რომ მისთვის ცნობილია "მცენებლების შივრ ალმოჩინილი ეკონომიკური ევოლუციის კანონები. რომლებიც უზრუნველყოფენ შიული კაცობრიობის ბუკვებას."

ბრიტანული ლოგიკის და კრიტიკული განხილული ეს დახსნაობაა. ცხადია, უარყოფითი იყო. შერამ რეგრესიუსული სისტემის ლოგიკით იგი სრულიად მოხიბურ და სანაგალითი გეხს ამლევდა მალაფლებსაც მისი მანიატორად მისწრაფებულ პარტიას და მის ბეჭდვებს ლენინს, რომელმაც პირველი უტოპია განახორციელა და სტალინს, რომელმაც დაასრულა სისტემის შენება და სრულყოფა. ტერიორზე აბეჭდულმა იდეოლოგიურმა "ბროლეტარიატის რექტორმა" შესწლიო მხოლოდ ერთ სფეროში გამარჯვება: ბროლეტარიატის და ვლუხობის მოსპობა, სკუპონი პარტიული და სანაგალითი ბიუროკრატიული აბარტიის მერიადული განაბნებება და შიით ბუნებრივი "სკუპონების" ტოტალურად დაუფლება. ბრძოლა მთორე სფეროში ბრინციებულად წაგებული ალმოჩინა; მიუხედავად ტოტალური რეპრესიებისა და ინტელიგენციისა და სანაგალითობის განაბნებებისა, ევლუციისა და სანაგალითი სიმპლომატოტალური მოსპობისა. ანალო სანაგალითი ბიუროკრატიის შექმნისა, ინტელიგენციის "ნახევრადინტელიგენციით" - სანაგალითი ინტელიგენციით - შევლისა, სისტემამ ვერ შეესლო აღმოფხვრება ვერც ინტელიგენტური სული, ვერც შემოქმედებითი იმპულსები და ვნერგის და ვერც რწმენა (რელიგია). არასაკულოდ პირველ "სანაგალითმა" გულაგის ჯოჯოხეთურ პირობებში შემოქმედებითი ვნერგის გაღვივებამ. "შერეკილ-შეშინებული და სკივდილისა შეჭვული" ინტელიგენციის სალაქუცი ხობება დიდების ტობაში სათუთად შემონახულმა უხრწხულმა "ინტელიგენტობამ". ღრმა სულიერმა ტკივილმა და

ტრეგიკულმა მოფლგანცხადმა მოხეიმი ნილბა ქვეშ, არ მისცა საშუალება სისტემას და მის მესაკუორს ეხეიმა უპირობო გამარჯვება. ეს დაგანსტურდა მთორე მხოლოდ იმის ღროს, როგვანც სტალინი (სისტემა) იძულებული შეიქნა ალდეგინა უოკელივი ის, რასაც ასეთის გაბეჭობა და სანაგალითი რეგრესიული ლოგიკით სპობდა; რელიგია. პარტიოტისმი. ისტორიული შეხსიერება. კულტურული ფასეულობათა დაცვა და სხვა... და თუმც რეგრესიულმა სისტემამ ბქვე მონახა თავისი ლოგიკური გამოსავალი თვითგანადგურების გზით სტალინიზებისათვის (განუბოქლი და უიხონ - ნორმალური ლოგიკით! - მსხვერპლი) ეს უოკელივი "იდეოლოგიის" შარცხის მანუქეპელი იყო. უნარმანარი სტალინური გამარჯვებული სისტემის სასიცოცხლო ბუცილებლობა მოითხოვდა რეგრესიული ლოგიკის ხელმეორედ ამუშავებას. ბოლომდე ამის გაკეთება სტალინს აღარ დასცხადდა და ეს ამოცანა მის შიამომავლობა ხეღერი გახდა.

II. ლენინური "უტოპიური" იდეოლოგია იყო შეტერ მოხერხებული საშუალება კომუნისტური რეგრესიული სისტემის შესაქმნელად და სანსებით შეესატყვისებოდა ამ სისტემის "რეგრესიულ ლოგიკას". სისტემას არსებობა და ბრძოლა უხეგობად არა მხოლოდ როგორც თავისთავში ჩაკეტილს და იზოლირებულს, არამედ, როგორც იძულებით ნაწილობრივ გახსნილსა და მისწრაფებულს გაფართოებისაკენ (რეპლურად-იქპერიის სანსტრუების გაფართოებისაკენ. იდგაქურად - მსოფლიო კომუნისტური სანსტრუების შექმნისაკენ).

ამ ვითარებაში რუსული ევროპიზებული (შარქსიზმ-ლენინიზმი, რომლის ატორად, სხვანახვან წილით, მთელი რუსეთის იქპერიის ინტელიგენციის შეიძლება ჩითვლოს!) სოციალიზმი, შეხატებული რუსული მანაგალითი კონცეფციისთან ("ღერძის კონცეფციისთან"), ქმნიდა სისტემის ამ "ბეჭდულტოტალიზმის" მოხსნის შესანიშნავ შესაძლებლობას: გარეთ იდეოლოგია სანაგალითის შექმნა მჭდარი იდეოლოგიური ფარი-ფარდა, რომლის "რკინის" სუბსტანციას (პარტიულიობას) შესანიშნავად მალაჯად იდეოლოგიური უტოპია განაბარიშებული ევროპულ (დასავლურ) მასობრივ ცნობიერებაზე. მთორეს მხრივ, იგივე იდეოლოგია, როგორც რეგრესიული

სისტემის დედაბარი, საკუთარი მასის ცნობიერების დამუშავების საშუალებასაც იძლეოდა. ამ მასისათვის თავისი განსაკუთრებულობის ჩანერგვით და გარემომოტყუველ "მტრულ" და "აგრესიულ" გარემოცვაში ჩაყენებით, ჩაკტილ სისტემაში ეს გარემოცვა საიდუმლოებით იყო მოცული და ამდენად, მასობრივი ცნობიერების ფანტაზირებისათვის გაბნეული. სხვაგვარი დანაშაული მასობრივ ფსიქოზამდე მისული "მშობლივანი" რომელიმე იყო დაბეჭდვული საბჭოთა მასა.

რკინის ფარდა, გარდაცემი ფერადოვანად მონატული, შეინიღან დაუფრთხავად განიშვლევული იყო და საბჭოთა მასის ანახევება მთელ თავის რკინისებურ სიმამესა და შეუვალლობას. ამ შემთხვევაში სრულიად უარობა ლენინისა და სტალინის როგორც დაბირისპირება. ასევე გაიფრთხილა: ორივენი ერთი და იგივე სისტემის წიაღში მოქმედებდნენ, ერთი და იგივე სისტემას ემდებოდნენ, და ერთი და უტყვე (რეგრესული) სისტემის ლოკიკას ემორჩილებოდნენ. ოღონდ, სტალინი მოქმედებას (ხელგახსნა) შეუდგა

ლენინის სიკვდილის შემდეგ- 1924 წლიდან.¹ სტალინმა ლენინისგან თუმცა სპირიტუალური ილი და ნაწილობრივ ამოშენებული, შავრამ მანც დაუმთავრებელი, და ერთგვარად "ამბიულენტურიც" (შეფლტება ამაში ლენინის "მკვლადიერი ინტელიგენტობაც" დაინახოს ვინაში სისტემაში ილი, რომლის რეგრესული ლოკიკა სრულყოფას და დასრულებას მოითხოვდა, აღსანიშნავი ისიც, რომ ლენინს, არსებითად, საქმე ჰქონდა საკუთარი რუსეთთან (შართლობა მწველი ამ საკუთრივ რუსეთის საზღვრების რეპლურად დადგენა, მაგრამ ამჟამად შემოფარგლოთ მხოლოდ რუსეთის იმპერიის დანგრევის შედეგად აღდგენილი დამოუკიდებელი სახელმწიფოებით: უკრაინა, საქართველო, სომხეთი,

აზერბაიჯანი, ჩრდილო კავკასია, ბალტიისპირეთი, პოლონეთი, შუა აზიის რესპუბლიკები) და, ძალაუფლებისათვის, "პროლე-ტარიანტის დიქტატორის" სახელმწიფოებრივი სისტემის გადარჩენის, განსტკიცებისა და "თეორეტორიულუბან" სამოქალაქო და აღდგენილი ომის პირობებში უხდებოდა მოქმედება. მიუღი სტრატეგიული და ტექტიკური იდეოლოგიური არსენალი მოამზადებდა ლენინის თეორიულ ნაშრომებში; ტიპოლოგიურადც, რეგრესიული სისტემის კონტრეუმიბით და ლოკიკით, ლენინი უფრო "თეორეტორიკი და იდეოკრტი" იყო და მისი რეგრესიული პრაქტიკა უფრო სპონტანურის და სტქტიკურის შთაბეჭდილებას ახდენს. სტალინის მტიციც, მარტივი და უმეტელი (ბდეკატორი) ლოკიკური მოქმედების ფონზე, შემთხვევითი არ იყო ამითკომ, სტალინის მიერ ლენინის კულტის შემოღება, "მკვდრის გლმეობა" და ლენინის იდეოლოგიური შემკვადრეობით ოპერირება საკუთარი ნეკროკრტიული სისტემის გასამართლებლად, სტალინის უოველ ნახიჯს ლენინის იდეოლოგიური კურთხევა ახლდა თან. ამის (მართლაც ტოტალური ცინიზმის დირებულებას) სიმბოლურ გამონატულებას წარმოადგენდა და წარმოადგენს მავსოლუკის ნაწენება და მასზე სამთავრობო-სახელო ტრანზის მოწეობა. სიმბოლურ ენაზე ეს მხოლოდ ერთმინშენლოკან წაკითხვას ექვემდებარება: "ლენინის უბრწინადი გვაბი არის საფუყველი ჩვენი ცხოველმეოფობისა".

1924 წლიდან მოყოლებული სტალინს არცერთი სიტუება არ წარმოუტქამს ლენინის ცნობიერების გარეშე, არცერთი გეონციონალპოლიტიკური თუ ეონოსოციად-პოლიტიკური მოძრაობა არ გაუკეობინა და ნახიჯი არ გაბადუდგამს ლენინის, როგორც პირველწარბოს დასახელებს გარეშე, და ეს სრულიად არ იყო სტალინის "ხელოთი ფალომაქციობა". ეს იყო სისტემის ლოკიკით ნაკრანხვევი, და ლენინის მიერ პირველსაფუყველში ჩადებული, პრინციპების სრული და უბირობო შეოკება. სტალინი მოქმედებდა როგორც ერთგული მოწაფე, რომელშიც მასწავლებლის ნება "უსიტეოდ" იხორციელებს თავს. ეს, მლექენული ბლტცებაში, ხოლო არცნობიერი ხილეთი, დაბდასტურდა სტალინის დაფორმულებამ როგორც "ლენინის დღეს" (Сталин - это Ленин сегодня !)

¹ აქ საქმარისა გავიხსნაო სტალინის ლენინისშემდგომი პირველი "სტალინიზმი" ჰქვია საქმიოველოს 1924 წლის სეროო უროველი ბანვეუბის ჩახშობა და სისხლიანი სახაკობა, რომელშიც საფუყვლიანად გასტყება წელში ქაროველი წინაბედულობა. არ უნდა დაევიწყოთ, რომ ეს უჯრ კადრე "ახალი ეკონომიკური პოლიტიკის" ბრძელობის წელია და უცხოურ კონფესიის დაფუყნების პერიოდი (მარქსიანის კიბაურის კონფესიის, რომელიც მოხდურ ბეჭის ბაღებს საიდუმლო მჭავებით გვარდობდა მისი ტიპობის მარქსიან მოუღენებან (?) გერმანელია მრეაბრეცხოვანი კაბიტალბანგებანი და სხვა)

ამან შექმნა შესაძლებლობა, რომ სტალინს, ჯერ კიდევ "ლენინის თანამებრძოლად" მივიღო არმიის, - პარტიის ისეთი "ინტელექტუელი" ლიდერების, როგორც იუო ტროცკი, ბუხარინი და სხვანაირი, რომელთაც ზედმიწევნით იცოდნენ ლენინის ნაწერებზე და უოველი სიტყვებ, - წინაშე თავის ნებასურვილით გამოუყენებდა ლენინის იდეოლოგიური სურათები და შეტივ, საკუთარი აზრებით ლენინისათვის მიუქრის, სტალინის "ფიცი" და "ლენინისთვის სკიბები" ლენინ-სტალინური "პოლიტიკური ბრძოლის" უტყუარი დასტურია. აბდურახმან ავტორხანოვმა სტალინს კაცისბური მისწერებულობით უქრის "ძალაფუფლებას ოსტატ" (МАСТЕР ВЛАСТИ) ზოლო ლენინს კი, შესატყვისად, "იდეოლოგიის ოსტატ" (МАСТЕР ИДЕОЛОГИИ) - აი ამ ორი ისიტყმური საფუძვლის სიმბოლოა წარმოშვა ის რეგრესიული სიტყვა, რომლის ლოგოც მოიხოვს განანგების (თვითგანანგების) საც, რაც მის "სფინქსურ" ბუნებაზე მიუთითებს) გზით სტალინიზებას, ლენინს და სტალინს შორის შერეულობა ამ სტალინიზების ფორმის ძიებას, განსაზღვრული "უტამბორივი" ბირობებით (საერთაშორისო და შინაგანი).

III. მასისა და "მასობრივი ცნობიერების" ინსტიტუტური ღრმა ზედა და აქედან გამოდინარე მასობრივი უფორების ზღვრის საშუალებები შესაძლოა, ერთადერთი ასექტის სტალინიზმში, რომელსაც სხუთვლად უდევს პირადი თვისებები. სწორედ მასობრივი ფსიქიკის ზღვრის ტექნოლოგიამ აქვას სტალინი "უეულა დროის უდიდეს დიქტატორად" (ჩერჩილი); "ძალაფუფლების ოსტატად" (ავტორხანოვი); "შეკუთრი მოხვედრის ოსტატად" (სტალინის ბიოგრაფები), "სოფლიოს ხალხია ბელადად და მისწავლებლად" (საბჭოთა ხალხი) ... და ათას სხვა რამად, როგორც დავიბო, ასევე, უარყოფილ სახელებად.

მასის უპიროვნო არსების ხედავ, შევნობა და ბერობა სავროთა უეულა დიქტატორისათვის, თავისთავად "დიქტატური" იმპლიციტურად გულისხმობს მასობრივი უპიროვნო ცნობიერების არსებობას. ამიტომაც, დიქტატორები უოველივის უფროხოდნენ ბიროვნებას და უფროხოდნენ "მასის" (სადრულ ეპოქებში ჭირთადად სამხედრო ძალას, რის გამოც მათი დიქტატურის ხანგრძლივობა ბირდამირ ბრობორციული ხედავ ამ ძალის თანადგომისა). მგრამ "მასობა აშობის" ეპოქის ბირტოკრატული დიქტატორები (ლენინი,

სტალინი, ბიტერი, მუსოლინი, მოი ძე-დნი, პოლო ბოტი, ენგერ ზოჯა, ჩაუშესკუ, ჰომინი და სხვანაირი) ოუ აუ (სტარა) თავის არაჩვეულებრივ წარმატებას აურდნობენ მასის დეკლასირებულობაზე, გაუბიროვნებაზე და თვითგანადგურებისათვის თავისთავად შესაბამაზე. უპიროვნო ბიროვნება" არის "მასის აშობის" ეპოქის დიქტატორთა სავროთა მახასიათებელი. ამათი კი სტალინის, უოველიკტარი ეტვის გარეშე, ბირველობა უნდა მიეკუთვნოს.

(გაუგებრობის თავიდან ასაცილებლად სატიოდ მიმანის განვსაზღვრო "მასა" და "ხალხი". ჩვეულებრივ ამ ორ ცნებას ურეკენ ერთმანეთში. "ხალხი" უბრალო კრებითი სახელია, რომელიც აღნიშნავს ადამიანთა (ინდივიდობა, ბიროვნება) აშა ოუ იმ, თავისთავად და შინაგანად, დიფერენცირებულ ერთობას. ეს ცნება "ერის" ცნების შესაჯერია: ქართული ხალხი და ქართველი ერი - სინონიმებად აღიქმებიან. ასევე რუსი ხალხი და რუსი ერი და სხვანაირი. ამიტომაც შეგვიძლია ვილაპარაკოთ ხალხის, როგორც ბიროვნების ხასიათზე, თვისებებზე, შემოქმედებაზე, კულტურაზე, სოციალურ ინსტიტუტზე, რელიგიურობაზე, რწმენებზე, წარმოდგენებზე, ხეობაზე და ა.შ. თავისი შინაგანი წყობით "ხალხი" პოლიტიკური არსებისა, ეკუთნის ერთ ეთნო-კულტურულ ერთობას. წინა წერილში განხილული "ცხოვრებისა" და "საქმის" კატეგორიები ოუ გამოკატეგიათ, ხალხის "ცხოვრება", მასა კი - "საქმე". ხალხს ბიროვნულობა ახასიათებს, მასს კი ანონიმურობა, გამოქმე "ხალხის მასები" (რუსული "ნაროდნიე მასი"), იდეოლოგიური კლიშეა და უახლოესი განხილვისას უპირობას წარმოადგენს.¹

"მასა" სრულიად თანამედროვე ცნებაა და აღნიშნავს იმ რეალურ ვითარებას ეცობრიობის განვითარების გზაზე, რასაც "ეკონომიზაცია" ანუ სარეალდობრივ ბუნებად "ეკონომიკისა" და "ეკონომიკური ურთიერთობების", ზოგადად, "საქმის" ბრინციბებზე დეფინება ეწოდება. მარქსი, შესაძლოა, მართლაც ბირველი იყო, ვინც ზუსტად

¹ ირეგან უნა ძვლი არა აქვს, ამიტომ, ითიქოს, უოველივის წარმოქმნა შეიძლება. მადრამ ეს გზა ხალიდ წერილობითსავე მდის და ხელს უქრის ტრადიტორის განატრებას, რადგან მასობრივი უპიროვნო ცნობიერების ბეჭდი ახის, ენა უფორების სახლად (პილიტეკრი) და ასეთი იგი მასობრივ-რიდესაც "უდიშეობა" და დობუნებობა შეტყუებას განატრებას რა უფორება უნდა იქოს ამეკარ "ხალხი".

განსწორებს ეს ახალი ფიგურებს და იგი საფუძვლად დაედო თავის იდეოლოგიას. მარქსის ცნობილი აზორიზმი "პროლეტარიატს სსშოშობლო არ განაწინა" ის ტვიფრია, რომელიც აღნიშნავს "ხალხის" და "მასის" დაბრინებრების უცილობელ ფაქტს. ხალხს გამოვეო "მასს", უსაშვობლოო (და ე.ი. "უკულტურო", რადგან კულტურა ერთოული ინტეგრირება და მსოფლიო კულტურის ცნება ისევეო განზოგბრობა, როგორც "კანობრიობა") და უბიროეო არსების შქოე, უნაბდგო ქარბხეეტიბ. რომელსაც გვებნას ბახარი თავისი ერთადერთი საკუორების, "სამუშაო ძალი" განხვიდა. ბაბინაის, სსკუეოთ, ბახსწლელო განწბინებოში ბადე თუ კარგად კონკრეტული მიწახე ბედროში, კონკრეტული მიწის შებევა და კონკრეტული მიწი მსახრდოებელი, ამ კონკრეტული მიწის დაბეველი და ბლშენებელი. კონკრეტული ბიროეუბა ბავბრბე, მოეკება ბბსტარბტული ურიორბობბა სფეროში. დაქარბ კონკრეტული სბხე, კონკრეტული ინტერესი, გბეცხოვბა და განეოეოს ბავის სსკუეოეონ კონკრეტულ არსებბს. ბარბი იგი ბდარ ბინტერესებს როგორც ბიროეუბს. ბარბედ როგორც "სამუშაო ძალი"... მარქსბმ შესანიშნავად დაბბბბ ეს ფიბარბბა და ასევე შესანიშნავად დაბბბბ ის შესბმდებლობებო, რომელეო ამ ახბლგამოჩევილ "ბნობიურ" უბიროეონ არსებბს ("ცნობიერებბ") და მის ასევე ბნობიურ "მასბდ" ("პროლეტარიატის მასს") გბბბქეეებს ქქონბდ მისი იდეოლოგიური უტობის მომბვიდბათეის. ამ მომენტბდბნ მარქსის (რომელიც სრულიბდც არ თეო მის მიმდეგბბბა მსგბესი ბარბეო გონების მობბბოეონ) თვლსწაწეობბდბნ ქქებბ უოველიეე, რბც არ ჯდება ბნ ხელს უშლის მის მასობბრეო ცნობიერების იდეოლოგიბს. ბქედბნ მოუკლებელი მასბბ, მასობბრეო ცნობიერების დაბოლოს "მასბბა ბბბბის" ბრბებობა XIX-XX საკუეეების ისტორიულ ფაქტბდ თქვს. "გლბბის" ცნების მბსისბათეის შორებბიო, მარქსბმ "შესბლო ისეო სფარევილის შემოხეევა მასობბრეო უბიროეონ ბრბებსბათეის, რომელიც "მასს" სოცბბლური ბიროეუბის კბტეგობრბდ წარმობჩინბდ, ხოლო მთელი ისტორიის ამ ფხედეოკბტეგობრეობიო გამბბრეობამ "მასის" უბიროეონ ბბბებბს გენეოლოგიური უსბსრულიობა შესბინბ. მარქსბსტული იდეოლოგიის ლენბნური გბსრულებბ ბბნ ხედეობბა თბბბმედროეე ისტორიბბში "ეგობრბიოეონ ბბბბის" და "სბქმბს" რებლურ დაფუძნებბს და ბბის სბფუძვლეზე მბსბბბ

მოშალებბს და "ბბბბს" ბბეისი ლბრბბბლებს. განსბბტეციეებლბდ. ამ თვლსწბრბისიო მარქსბში და მბსი ლოგიკური განეობბრბების მწვერგბლი - ლენბნბში, მეოცე საკუენს, "მასბბბ ბბბბბბს" და მბსობბრეო დეკლბსბრბებულო ცნობიერების გბბბბტოეუბბს სსკუენს ბდექბბტური ინტელოგიბა ბრბს. "მარქსბსტობბ" (ლენბნბსტობბ), იმბლიბტურბდ, ნბშბბს დეკლბსბრბებს და ცნობიერების დეპერსონბლიზებბს. ცხბდიბ, შეიხვეელი მიხედვბბ, რომ სბკიბბი ეხბბბ ბრბ ინდიეობბლური უოფიერების უბრეოფბს, ბარბედ მბს სრულ იდეოლოგიბრბებბბს და ბოლიტიზბრბებს, რბც ხეებბ სბფუძველი გბბბბრეოეუბბლობბს და ბნბბბბბბრბებბს. მეცბბბბტუე და მეოცე საკუენის ფილოსოფიბს და ხელოეუბბს ეეეულბზე დიდ ბრობლემბდ წარმოხდგბ ბიროეუბბს და ბიროეუბლობის ფხეხეულობის და მბწმენელობის გბდბბბებბ. მბსობბრეო უოფიერების და ცნობიერების მოშბლებბის ბბრბბებში, ილიბ ტბბებბბბე, ეუბბ-ფბბველი, ნბცშე, დოსტოეეკი, ბოღლერი, ბრტეგბ ბ გბსეტი, ბბდეგეგერი, გრიეოლ რომბბბბბე, ებბბბტობბ ტბბბტე, სვზბბ, ბბბსო, დბვიო კბბბბბე, შობბრეტი, ეეებრბი, იბბრესიბბბში, ექსბტრბსიბბბში, სბბბოლზში, დბდბბში, ბბსტრბტეციბბბში, სიურბბბლიბში, ფუტურიბში, კუბბში, დორეფიფბბბ...ეიბ დაბთეიბს) - "მასბბ ბბბბს" ბბრეოეუბბს, ხელოეუბბბა და მობბბრეოეუბბს, "ბბბბი" დაუბბრბბბბრბდ, შეიქმბბ "ბბბბ ელიტბ", სულიერი და ბსოცბბლური, ერთგბბრბ ინტერბბციბბბლური შემოქმედებბიო ბბობბ, რომელიც ცვლის "სოცბბლურ ელიტბს" - ბრბბსტოეკბტბბს, როგორც კლბბს და წინბუდებბს უბიროეონ "მასის კაცს".¹ ისევე როგორც კლბბობბრეო სბსტემების დროს ეგობბული სოცბბლური ელიტბ თეო ბეუბობბბბებული და ქმბბდ ეობბბ "ეგობბულ სბზოგბდოეუბბს", მიუხედავად სხელმწიფობბ შორის ბოლიტიკური სბზღერების და წინბბლმდეგობბბბ ბრბებობბბს, ისევე, როგორც თეო დბბბბსბბბბული ეგობბული სბმეფო თეო, მბლბბბბბდ.

1 ბბბ ბმგვბრბდ დაფორმულებული, მბგბბ მბბბტრბლბდ დაბბბული ბქს ეს მომენტბ ეუბ ფბბველბს ხოლო ილიბ ბბბბბბბბე ბბეისი ეო ბბბული ბბბბბბის სტრბბტეიბ ბმ უბბრბების განსწბბბბე ბბგე ბრტბბბბლ 50 წელი ბდრე ქბრბული "ნბეობბბბბბბ" ბბლიბ ბბბბს დგბს ბრტბბბბბლ კრტიფიზბბბ და ეს ებბბბრბქბრბული ხედეის დაბბბბბბს ბბკიბ ბბბბდ სბბბტრბსო სსკუეეობბ.

არისტოკრატული ოჯახი ურთიერთიან. ასევე, მთლიანად სსრკ-ში სულიერ-შემოქმედებითაა ელიტი, შეცვალა რა დარღვეულ დანაშაულებული სოციალური არისტოკრატის (ელიტი) შექმნა ახალი ერთობა - ზესოციალური და სხვათაშორის: მთლიანი; შეტყუ. - ნეოლოგიური. სხვაზე გვაქვს ირი შეხვედრა მომართვა: სოციალური ელიტის რღვევა და გაქრობა - მასების მოახლეობა - ზესოციალური ელიტის წარმოქმნა.

ორტყვა ი განსეტმა ასე დაზოგრებულია ეს ვითარება: ამ დროის ხასიათი მდგომარეობის იმაში, რომ უფრო სული, რომელმაც იცის თავისი სიმძარე კიდევაც ბედებს ამ სიმძარის უფლებათა განხვევებს და უკვლავს გამუფებანს.. როგორც ჩრდილო ამერიკაში ამბობენ: განსაკუთრებულადაა უხასიათობა. მას სპობს უკვლავფერი, რაც მისი მსახურსაღირსს; უკვლავფერი იმას, რასაც ხარისხი, ინდივიდუალობა, კვალიფიციურობა, რჩეულობა ხასიათებს. ვინც არ არის უკვლავსაფერი, ვინც არ ფიქრობს სხვებზე, ის მოსმობის სხვების ქვეშაა. და ცხადია, რომ ეს "უკვლავ" უკვლავს აღარ ნიშნავს. წინაა "უკვლავ" ნიშნავდა მასსაც და მასსთან ერთად სხვებთან "ნიშნავდა" და განსხვავებულ უმცირესობებსაც. დღევანდელი "უკვლავ" მხოლოდ მასსაა წარმომადგენს. მასებს ზედასული სრული სოციალურ ძალაუფლებამდე - სიკეთად მივითვლით მასს თუ ბოროტებდა - არის ერთერთი უმნიშვნელოვანესი ფაქტი დღევანდელი ვერობის სოციალურ ცხოვრებაში მომხდარია. მაგრამ, განსაზღვრებით. მასებს არ უნდა იმ არც შეუძლიათ არც თავისი თავის მართვა და, კიდევ უფრო მეტად, არც სწავლობისა. ამისგან გამომდინარეობს ის ფაქტი, რომ ვერობა დღეს იშუაფება უკვლავს დრმა კრიზისში, რომელიც შეიძლება განიცადოს ხალხმა, ვრმა და კულტურამ. ამჟამად კრიზისი არაერთხელ მომხდარა წინათ ისტორიაში. მისი ფიზიკობითადაა მისი შედეგები ცნობილია, ისევე, როგორც მისი სხვადა - მასათა ამბოხი ეწოდება.

ეს ფაქტი როდელი განსაზღვრულად, გამოსატყვალად კი - ადვილი. შე დავარქმევდით ატლომეარციის ფენომენს. "სავსებობას": ქალაქებშია ცხოვრებლებით არიან სხვსე, სსსტუმრობით კლავრებებით. მატარებლები მგზავრებით, უავიანები მომხმარებლებით; სსსიერობა ბოლოებით განმკვლავლებით. ცნობილი ვქითაა მოსადავლი სხვსეა ავადმყოფებით, ხოლო წარმოდგენები, თუკი შეტისმეტად უჩვეულო და შემაწუსებელი არ არიან - მხუურებლითაა სხვსე.

მლიაქები მოცურავეებმა გაბასეს. ის, რაც გუშინ პრობლემის არ წარმოადგენდა, დღევანდელი დღის მუდმივ პრობლემად იქცა - ადგილის მოყენა...

"ეს არის სრული გუშინობა. მთელი მსოფლიო - ერთად, ინდივიდები - არის დემორალიზებული. გარკვეული დროის განმავლობაში ეს დემორალიზება არიობს და იღუზიანს ქმნის... მალი მთელს მლანეტაზე ცაისმება სსშინდელი ღრიბლი მიმართული ვარსკვლავებისაგან, როგორც უმთელი უამრავი ძალისა, მომოსოვნი ვინმესი, არამესი რაც ბრძანებს, ვინც დაბადგენს სსკვებელს ან კალდეებლებს...

"ქვეყნიერება დღეს მთმდე დემორალიზებაშია ჩავარდნილი, რომელიც თავს იჩენს - სხვას სიმპტომთან შოთან - მასათა იმეშუკავებელი ამბოხით..." (1929)

ეს "მასის კაცი" ინსტინქტით გრძნობს იმ საფრთხეს, რომელსაც მის უპიროვნო არსებობას უქმნის ეს "ახალი ელიტა" და კიდევ უფრო უპიროვნებას და თქირება მასში თავი დაიხსნას პიროვნულობის შემოტყვიისგან.¹ მასის კაცი თავის ძალანს რაოდენობაში ხედავს და კიდევ აცნობიერებს იმას, რომ "რაოდენობას" (მისწრაფებაში უსასრულოს) ამორტანზებული და წამართკველი ეგსტირობა, ის, ვისგანაც მასს (რაოდენობას) მიიღებს ბრძანებებს, დამეტყვებს და გუხს, ვისგანაც შეიქმნის იგი თავისი არსებობის საზრისს. და რაც უფრო მკვერობს ეს ბრძანება და ეს გუხი, მით უფრო საზრისიანია მასის უოფერება - მით უფრო იმეტდა იმენს მასს "პიროვნულობას" და კონკრეტობიერებას. "ექვს" ნულს რომ ერთიანს მიუწეროთ - მილიონი იქნება - ამბობდა მტლერი. ეს ერთიანი, რომელსაც ასე ელტყვის მასს, არის

¹ უნდა იქცას, რომ ამჟამად ეს "ელიტა" აღარ არსებობს, და არსებობდა, მასობაში ცნობიერებას დაიპყრო ახალაქნი. მასის განვითარებას დღად შეუწო ხელი "ციკლოპური კონსოკაც" და "შეგავლენაშია" რომელიც სსსიბრებობად მთელ საუკუნის "ტოტალიტარისტულ" ეპოქა (სტალინის, ჰიტლერის, მუსოლინის) ერთიანად "მოუქმეტრობას" ახსაბაებო ხელავენაშიც. ეკონომიკაშიც და ბრძობისა და ცხოვრების გარდაქმნულ "პროქტურებში". ამავე დროს არის სსწინააღმდეგო ტენდენციები - ელიტური რენესანსის" სსხია მოხალადენელი, რომელსაც, პარადოქსულად, გუას უსსისი იმედეა თქმლოცოური რეაქცია და მერსონადურ "პიკონისტემათა" დამოუკლებლად არსებობის შესაძლებლობები. მაგრამ უკრეურობით ახსაბიუ მანა მასს და მსსობად ცნობიერებას უჭერს, რაც არის ძირითადი სხვეწველი "ტოტალიტარისტის რეგენერაციის" ხვრისობა. ევაბ უშველას გუაონის ურობითი უკვლავს დრმა და ბრწვენებელ განსებობა ამ ხსკიხისა "გველს-შეაქველს" და, სხვროდ, შემოქმედებაში.

სწორედ ის სასწრაფოს მომცემი განსხვავდება მასს უპიროვნობისა, რომელიც თანამედროვე ისტორიაში იღებს პარტიული, სხვაღმწიფობრივი და იდეოლოგიური კერძის, ბუნდობს სხეს.

ამ ორმხრივი ამბობის ფონზე ითაბაშა "მარქსიზმ-ლენინიზმს" და "ტოტალიტარული სოციალიზმის" რეგრესიულმა პრაქტიკამ თავისი როლი, დაგდა რა თავისი მკვიდრი ნადაგზე. შესაქმის მათრანინებუელი და წარმართავი ერთადერთი მენიერული იდეოლოგიისა და პრაქტიკის" სხით. მართალია, რუსეთში არ არსებობდა მასის წარმოქმნის ისეთი პირობები, როგორც ევროპაში და ამერიკაში (ეკონომიზაცია, ინდუსტრიალიზაცია ტექნიციზაცია, და სხვა), მაგრამ ამ ხარვეზს ახვებდა სპეციფიკურად რუსული ძალაუფრობრივი ტრადიცია (კერძოპოქსაკურული). მისი მრავალწლიან "ტოტალიტარისტული" პრაქტიკით და ძირითადი მოსახლეობის (გლეხობის) სოციალური ინერტულობა და სტიქიურობა, რუსეთში "მასის" წარმოქმნა უკავშირდება არა ეკონომიკის ბანისად გადაქცვას, ბურჟუაზიის გამოსვლას ასპარეზე და მის ბრძოლას, და სხვა "გეროკულ" მიზნებს, არამედ ძალაუფლების მიერ ინტელიგენციისა და ლიბერალური პრისტორიტიის გლეხური განხორციელებული რეფორმებს, სხვაგვარად "გლეხობა განათავისუფლებას". ამ რეფორმის რეკოლევიუმმა (ნახტომისებურმა) ხასიათმა და რეალური სოციალური ბირობუისაგან მოწვევტილობამ, შექმნა რუსეთში სრულიად სპეციფიკური სტიქია, მასა, რომლის ორგანიზებისა და წარმართვისათვის, ასევე სპეციფიკური ძალით მისი მოთხოვა იყო სხტირო. ასე რომ ლენინის შიშისა და იმედისა რუსეთში ძალაუფლების სეღში ჩაგდების და კომუნისტური სისტემის შექმნის ათაბაზე რეალური საფუძველი ჰქონდა.

მაგრამ "სუსტი რგოლის" სპეციფიკური მასშტაბები, 150 მილიონანი მეგალიომპერია, მოთხოვდა ასეთსავე სპეციფიკურ ძალმოძრეს საშუალებებსაც. რაც კიდევ იქნა მონახული და განხორციელებული, ჯერ ივით ლენინის და, შემდეგ, სტალინის მიერ.

მეოცე საუკუნის სოციალისტურ-ტოტალიტარულმა (სტალინის, ჰიტლერის, მუსოლინის, მოგვიანებით, მხო შედურის... ამათი სპერთო არსება არ იცვლება იმით, რომ ისინი ერთმანეთს

შესაკრნენ და დასავლურმა "დემოკრატიაში-ეროერიის "შორეულს"- მხარე დაიბრან "მასლობელს" წინააღმდეგ; ივით "დემოკრატია" რომელსაც თავის პირველსაზეში "ბერძნული დემოკრატისა", პიროვნული უოფიერება და ცნობიერება, პიროვნულმა ვრო საფუძვლად - მასობრივი ცნობიერებისა და უოფიერების მოძალდების კობითა შეპრობილი და, ამდენად, ნახვერად პარალიზებული სისტემებმა მართლაც შესძლეს მასობრივი ცნობიერების და მასობრივი უოფიერების ტოტალური მობიღებება და გამარჯვება თავის რეგრესიული სისტემის დაფუძნებითა და მისი ტრანსპლანტირებით მსოფლიოს მასშტაბით. ამაში საკსეითი გამობიბატ პრინციპულად მარქსისტულ-ლენინური იდეოლოგიის ტრეკტატურობა თანამედროვე "მასობა ამბობისადა". ამავე დროს, რაგინდ პარადოქსულადც არ უნდა ედერდეს, ტოტალიტარულმა სოციალიზმმა (კომუნიზმმა) და მისმა რეგრესიულმა სისტემამ სწორედ თავის ეველზე უფრო მკვიდრი ნადაგზე, სტალინურ სისტემაში, განიცადა უდიდესი მარცხი "პიროვნებათა ამბობის", პიროვნულობის წინაშე.

სტალინის რეგრესიული სისტემის ლოკია (ისევე, როგორც უოველი ტოტალიტარულ-სოციალისტური სისტემისა) მოთხოვდა რეფორმებსა დაამიანის ეველზე ღრმა და მცდელი სწრაფებაზე; ძალაუფლების მოთხოვნილებაზე, კაცობრიობის ისტორია შეიძლება განხილულ იქნას, როგორც ბრძოლა ძალაუფლებისათვის (სხვადასხვა მასშტაბში და ასპექტში; უახლოესზე განბრუნებინდ - მსოფლიოს ბურობაზე... ფიციკურად, ფსიქოლოგიურად, სექსუალურად, მენდლურად და სხვა...) და ამ ფუნდამენტური სწრაფის საწინააღმდეგო (შეზღუდავ) "ფარებისა", რომლებიც შეიძლება გაგებრობინათ "კულტურის" ("ციაილიზაციის") ცნებაში. სტალინიზმ ბრეწინავლად განმოიყენა ეს ფუნდამენტური სწრაფვა ლენინური რეგრესიული სისტემის სრულყოფისათვის მარქსისტულ-ლენინური იდეოლოგიის საფუძველზე და მასობრივი ცნობიერების ბქტივიზაციით. სტალინურ (ტოტალიტარისტულ) საშუალებათა არსენალში, ეველად ზემოთბინიწულთან ვერად, იყო მასობრივი

1 სიტუაცია "დემოკრატია" ბრეკედებში უკმა, რადგან მიზანინა, რომ დემოკრატია მხოლოდ იმ მასშტაბებშია შესაძლებელი, როდესაც უოველ მოქალაქეს ხელში "ტახტულა რაზე" უკმა და თავისი პიროვნულ ნებას განმოქყაპს. მასობრივი სისტემებში არსებული წუბობისათვის ამ ტერმინს მხოლოდ პირობითი მნიშვნელობა აქვს.

ენოზიანში დაფუძნებული, ნაწილობრივ, ტერორსა და შიშზე. "შეშინებულობა" მასობრივი უოფიერებისა და ცნობიერების ერთი არსებითი თვისებაობატანია. "უშიშარობა" პიროვნულობის სინონიმად შეიძლება მივიჩნიოთ (ყნა. თუმც მას ძველი არა აქვს, არ მოიპოვებდა "უშიშარი მასის" საბჭოებლად, ამდენად უაზროდ უღერს). აქედან შეიძლება დავასკვნათ, რომ მასის ახასიათებს შიშის განაზღვრულობის. "განსაგნობრივების" და მით დაშვებების მითხოვნისა. სწორედ ეს "მზადყოფნა შიშისათვის" არის ტოტალიტარული რეგრესიული სისტემის "ბუნებრივი" საშუალება, რომლის გამოყენებაც არ დაბაჟან "მსოფლიოს ხალხის" მისხნებლად, უზღაღმად, მასწავლებლებლად და მამამ" ისეთი "სატანურობით", რომ თვით სატანასაც კი გაბატონებულებად აბლებათ. მაგნამ, როგორც აღინიშნა, "უპიროვნო პიროვნებას" საკუთარი არსება არ განაჩინა: იგიბა მასის დასწრებებობა ფოკუსი და, ამდენად "ქიმიური". ეს ნიშნავს, რომ მასის ძალის მოსპობასთან ერთად ისმობა "უპიროვნო პიროვნებაც". ამიტომაც ისევე, როგორც მასს არის მისწრებული განსაგნობრივობის თავისი უპიროვნო არსება. ასევე ეს განსაგნობრივებული უპიროვნო არსება - "ქიმიური" არის მისწრებული "მონოლითად" აქციის მასს და მით გაბატონებლობა თავისი არსებობა. სწორედ ეს არის "ექვსი ნულის მილიონად გაბატონების" სიღრმული არსება, რომელც ნულების ტოლობაში მდგომარეობს და "ერთის" ქიმიურულობაში: "1=0" რეგრესიული სისტემის ბრძოლას სტაბილიზებისათვის ფაქტობრივად ამ ტოლობის დადგენას ნიშნავს. და ვიდრე ეს ტოლობა არ არის დადგენილი მიმდინარეობს ბრძოლას "მასებზე" დაუფლებებისათვის, რისთვისაც გამოიყენება ის უპირველესი საშუალებანი, რომლებსაც მასს თავით თავსოზბს: შიში (ტერორი) და ენოზიანში.

მასობრივი ენოზიანში, ისევე, როგორც "შიშისათვის მზადყოფნა" მასის უპიროვნო არსებას განმსაზღვრელი ნიშნავს, შეგლობობულაციები, რომელიც წიაღშიც მასს წარმოქმნა და განმტკიცდა (ეკონომიკური და საქმიანი მონსტრები - ასეულ ბაისიანი, მილიონიანი, ბოველ მილიონიანი ქალბჭები, რომლებიც "ვერტიკალურ განსომილუბაში ვითარებებიან და სულ უფრო და უფრო ემსხვერპლები ტერმიტების საბუღარის), "საქმის", როგორც არსებობის ერთადერთი საბრუნის საფუძველზე არსებობს. ვიდრე საქმის მასობრივი განსომილებას (კვანტიტატური) არ ეძლევა, იგი

პიროვნების ანუ "ცხოვრების" საზღვრებში მოქცეული და მის მოთხოვნებს ექვემდებარება. შეიძლება ფაქტობ, ისევე, როგორც პიროვნებისა და მასის "შეშინებულობაში", რომ "ეკონომიანობაში" გამოიყვანა "საქმის ამაზი" (ცხოვრების წინააღმდეგ). მასის მოძალება საქმის მოძალება ტოლფარდი შეიქმნა და საქმის "გაუპიროვნება" გამოიყვანა. უპიროვნო მასს უპიროვნო საქმეს აკეთებს ("ვიღაც" აკეთებს "რბაცს"). ასევე შემოხვევით კი საქმიანი ენოზიანს წყარო "ბუნებრივად" ხდება მასობრივი ენოზიანში. მასობრივი მომხმარებლობა და სხვა... "ენოზიანშიშისათვის მზადყოფნა", შიშისათვის მზადყოფნასთან ერთად, მასის თვითმპირველბრებულე ინსტრუმენტობა. ფაქტობრივი მონსტრები (სოციალად ვეღლას ტოტალიტარული სისტემებიდან, ხოლო კონკრეტულად - სტალინურიდან) აღასტურებენ, რომ სტალინის მიერ ასე საქმიანად განსორციელებული "მასობრივი ტერორი" შეუძლებელი იქნებოდა, სტალინის რომ მასობრივ ენოზიანშივე არ დავერდით იგი. აქვე ვიღებთ იგივე "ნულოვან ტოლობას" ერთის ქიმიურულობით: "1=0", რომელშიც უპიროვნო მასის საქმიანი ენოზიანში სანგნობრივებად "ბელადისა და მასწავლებლის" ქიმიურულობაში. შიშის ფორმულაში იგივე ენოზიანში მოქმედებს და იგივე ნულოვან ტოლფარდობას ვიღებთ. მასობრივი ენოზიანშიშის საერთო მახასიათებელი ხდება მოწოდება:

"ვეღლადური სამშობლოსათვის, სტალინისათვის!" ამ დევიზმა, საბჭოთა მასის ცნობიერებაში რვაღერად შეესვცა იდეოლოგიური აბსტრაქციები, რომელიც გარემოცვაში თანაბრად უხვებოდა არსებობას მასს. სწორედ ამიტომ გამოიყვანა და ეწვევს მასობრივ წინააღმდეგობას სტალინის ხელეღოფა - ამამი მასობრივი "ცნობიერება" თავისი თავის ხელეღოფის ხედავს და საწოთხვს თავისი ძალბაფუფუნების დაბატონებისა.

ასეთი სტალინიზმის "სამი წყაროსა და სამი შემდგენელი ნაწილის" კონსტრუქციული მონახახი.

სტალინიზმ დაბსტრუღა რუსეთის ძალბაფუღებრივი ღერძის განუთარება ("რეგრესიის ღერძი")

1 "ვეღლადური სახელმწიფოსათვის; არაფერი სახელმწიფოს გაქვე; არაფერი სახელმწიფოს წინააღმდეგ" - იუ მუსოლინის დევიზი.
2 სახელმწიფო მარქსისტებისათვის ესოდენ ჰეიბაღირებული "მარქსიზმის სამი წყაროსა და სამი შემდგენელი ნაწილისა", რომელიც მარქსისტული პიროვნების შექრებალობას ატკიცებს.

და მისებზე დაურღობით შექმნა თვითგანანებებადი უპიროვნო სისტემა, რომელიც ენერჯის "მასობა ამბოხში" იქნეს და არა მარტო სანბნობა კავშირის სახელებს შეეცინა, არამედ მის სახელებს გარეობს.

სტალინურ (კომუნისტურ) ნეკროკრატის თავისი სისტემის ბუნებრივად დასაფუძნებლად ელსტორობა დეკლასირებული მასობრივი ცნობიერება. ამგვარ სისტემაში "ბუნებრივად" რომ უეღობა იმარტეს, "ბუნებრივად", რომ უეღობა სტრუქტურის, იღვას ქრობის, აბეზღებს ერთმანეთს... აბეჯე დროს "იბეს იმარტლებს" ბუნებრივი და ანამიანური "კვილიშობილი" მიზნით და მისცნობათ: სიცოცხლეზე ზრუნავით, უკეთესად ცხოვრების წყურვილით, ოჯახზე ზრუნვით და ა.შ. აბარც რელიჯია და აბარც ჩვეული სასოციალური ცხოვრება (ციფილურ-კულტურული) ბრინციები ბარც აბეჯებენ დეკლასირებული ცნობიერების მქონე "მასის აბამინს". უეღობა მოქცეულია სისტემის მიმართ "დინამიკის პრეზუმციის" მარწუხებში: უეღობა "ბუნებრივად" დამნაშავეა სისტემის წინაშე და ამ დინამიკით ერთობა სისტემაში, როგორც სისტემის საკუთრება. მასის დეკლასირებულმა ცნობიერებამ მისცა სტალინს უეღობა "ბუნებრივი" ელემენტის სისტემის სრულსაბუღად.¹

ვიდეე ერთი არსებითი მომენტია, რომელსაც წინა წერილებში საკმაო მნიშვნელობა დაეუღვინე. აქ კი ჯერ არ შევხებივარ. არის რუსეთის ისტორიაში მკაფიოდ გამოსკევილი კანონი გეონანციონალიზტიკისა და ეონოსოციბალიზტიკის მკვეთრი მონაცვლეობისა და სისტემის უოფიერების მით განსაზღვრულობისა. ამ შემხვევაშიც "სტალინიზმი" ტიპოლოგიურად რუსულ პოლიტიკურ მოვლენად წარმოგვიდგება.

ლენინის წინაშე, მისი მარტანებლობის შეჯიბი(!) წლის განმავლობაში, მალბუფლები ხელში აბლებს და რუსეთში დამკვიდრების შემდეგ (მიორველი საბჭოური "სმუტრეე ვრემის"), იდგას ამოცნან დაბერული რუსეთის იმპერიის ბიდგენისა, ე.ი. გეონანციონალიზტიკური ამოცნან. მისი ეს მიზანი თანხეებობად "თიორგვარდიელთა" მიზნებსა

და მისწრაფებებსაც. რაც დიდად უწეობად მას შეუღბა და უბდრავლებად მიზნის მიღწევას). ამან გამოიწვია ერთგვარი "სტაბილიზაცი" ეონოსოციბალიზტიკაში სისტემის ბირველადი სხვის ჩამოვლებების შემდეგ. ახალი ეკონომიკური პოლიტიკა - არა მარტო "ეკონომიკური" ნიშანი იყო ამ სტაბილიზაციის, არამედ. და უპირატესად, პოლიტიკური; საბჭოთა იყო ახალდაბჭობილი ქვეყნების შემოპტიციება და სისტემაში ჩაროვას საკმარისი გაბიხსენოთ ის ტიპილხმოვანება, რომლითაც ლენინი "თაფლავად" ქაროველებს მამინ, როდესაც კრსევის საბჭოთა სისტემის ქაროველი და რუსი კონკრესტადრობი სტალინისა და ორჯონიკიძის შეპაურობით სისხლში აბრჩობდნენ პოელ სქაროველოს. ლენინის სიკვდილამ არსებითად არაფერი შეცვალა. მხოლოდ, შესაძლოა დაახტარ გეონანციონალიზტიკური ორიენტაციის შეცვლა ეონოსოციბალიზტიკური ორიენტაციით და "სტაბილიზაცია" შეტევა. ამის განხორციელება სტალინის კომუნისტური ვილი იყო ლენინის წინაშე (ის მისი "ფიცი").

სტალინს უკვე სრულიად სხვა ვიბარებაში მოუხდა საქმიანობა; იმპერიის სახელები მკვეთრად შემოსაზღვრა და განმტყციებული იყო. ერთეული აბჯანებები და მომარბები სისტემაზე ჩანსშობილი. ბარდნად არავითარი საფრთხე არ ემუქრებოდა სისტემას. შეიძლება მალბუფლები სრული დატელება და სისტემის შემდგომი დაბეჯწვა. ამ ბარდამავად ბერიოდს მხოლოდ ობიოვეე წელი დასტორდა და უკვე 1929 წლისათვის სტალინი სრულყოფილი ნეკროკრატია გახდა. იწეება გაშლილი ეონოსოციბალიზტიკა პოლიტიკა სტალინური "ხურწლდების" - გამრდამებული წმენდების. მასობრივი ენოუზიანების და გლვობის, ინტელიგენციისა და მუშების წინააღმდეგ მიმართული ტერორისა. უოველივე ამის შეიძლება ფორული "სამოქალაქო ობი" ეწოდოს. ეს "ობი" გარქლდებობად 1938 წლამდე (XVIII ეთილობით "დასრულდა") და დაიწყო ახალი გეონანციონალიზტიკური კურსი. ექტობობივად ეს კურსი დიწყო უკვე 1936 წელს ესპანეთში, მარტამ "ბიშაღად" 1939 წლიდან - ფინოზე შეტევი.

ვიდრე სტალინი "ენმარბობად" ესპანეთში ანტიფრანკისტულ მომარბას, მისთვის ბოლქერი, რომელიც ფრანკოს "ენმარბობად" იმგვარადგვ, მტერი იყო. და "გერმანელებთან კავშირი" ტერორის ერთი საბაბი იყო. მარტამ ესპანეთში სტალინი დაბარცხდა და გამარჯვებულმა ფრანკოს.

¹ ამიტომაც ხეობად სისტემა ახალი გაბუბი ბორწუნობის გამოვლენის ნებისმიერ აქტს, უოფილყო იგი ობინე რეპრესიულად. გაბიხსენო პოლოს ივიამკვლეობა და რეპრესია მასზე "სისტემა" მიხება რომ ის ტევი პოლოში მას უბრდა. იბიხსენოში პოლო და უოველივე ის, რაც მას არაბობაზე უნაიბად. "ხულის სენიორად" და ა.შ. აბეჯება.

მოულოდნელად. პიტლერსაც მოუხურან ესპანეთის კარი. ესპანეთი გავიდა ევროპული პოლიტიკის სფეროდან. სტალინის ცდა ესპანეთში ფეხის მომაგრებისა მოუთხოვეს იმანუე, რომ იგი დიდი ომისათვის ემზადებოდა. ამასვე ამტკიცებს მოსკოვს ბჭვის ევროპული ნაწილის შერადებითი განხილვა. დამოსკოვს ოქტობრის ნაწილის - ურბანამდე. სიღრმე გიგანტური სანმხედრო ინდუსტრია მუშაობდა მთელის ძალითა და სიჩქარით - ჩაქუცბა. (კესელინინგი, გერმანიის სანმხედრო შტაბის უფროსი ანდრეშნანკს, რომ "მოსკოვს იქით ვერცერთი გერმანელი ბეტონი ევრე გავიდა" და ვარაუდით განგანრისებამ სანმხედრო ცდომილება მოგვცა შეიძინარეების რაოდენობასა და ხარისხსშიც). ომი არ სტალინისათვის ბუნებრივად იყო ეს მისი სისტემის ლოკაციადანაც (რეგრესიული) გამომდინარეობს.¹ რეგრესიული სისტემა "ნულოვანი" და, მასთანადავე "ენოროპული" სისტემა. მას არ შეუძლია გაჩერება "წამიერი ენოროპის" შიშით. ენოროპული ბრობლემის სტალინურმა გზაწვევებმა კი არავითარი სხვა საქმე ამ მიმართულებით აღარ დასტოვა. გარდა რუსეთის დიდი ოცნების" ივოს მთელი სტალინის სანმხედროს, და შექმნილსადაც გარდა მთელი ევროპის (მსოფლიოს?) შემოქმედებ-განმეორიანებელი და წამმაროვი ("მსხენელი"). XVIII ურბანობაზე ნათელი განხილვა. რაოდენ ზედმიწევნით იყო და სტალინმა ევროპული ვითარება და ისიც, თუ საით იხსნება შესაძლებლობა ამ გეონანციანლობითიკური მიზნის მიწვევისათვის. სტალინისათვის, რომელიც კურტ ზოგის თაყვანისმცემელი იყო და რომელმაც გერმანული "ბლიცკრიგის" ლიუდენროფისეული კონცეფციაც კარგად იცოდა, ნათელი იყო, რომ პიტლერს ომის საბოლოო მოგების არავითარი შანსი არ ჰქონდა. ამას ევროპული ომაც უზარებდა ზურგს, რომელიც პიტლერს იყო ჩაბმული. აბუქბურტური სისტემის ლოკიკის ცოდნა არც დიდი დანახარებიც ნეკროკრატის ისეთი "შემოქმედისათვის" როგორიც

სტალინი იყო. ამიტომაც ბევრი რამ უფრო შორს გათვლილი აღმოჩნდა. რამაც საბოლოო შედეგში იხინა თავი. უნდა ითქვას, რომ დასავლეთის პოლიტიკოსებმა მანამ იამანუეს "ეუკუდამალობანა" პიტლერსულ ნაციონალ-სოციალიზმთან, ვიდრე არამოხილეს შესაძლებლობა ბოლოდღან ამოშვებული "ჯანი" უკან ბოლოშივე (ანუ თავის გერმანულ ხაზდრებში) ჩაებრუნებიათ, თუ არ უზარმანხარი მსხვერპლისა და სტალინისათვის მისი მიზნის განხორციელებაში დახმარების განწვევის ფასად. (შეიძლება ვინმემ იფიქროს, რომ მეორე მსოფლიო ომი "მალთისის კანონის" გამოვლინება და "მუშაობა" იყო, მაგრამ ეს ცარეული ცინიზმის დირებულებას ბზრი იქნება. მალთისის კანონი ომებზე არ ვრცელდება მას ვიწრო ასპარეზის ბჭეს და შედა-სოციალურ და პოლიტიკურსაც, ბევრისას იწვევს. დაკვირვებული ანალიზისას ძნელი არაა ამის გაჩქევება, თუ მანაც და მანაც "მალთისანულობა" სურს ვისმეს.)

გეონანციანლობითიკური ორიენტაცია დასრულდა "განმარჯვების" XIX ურბანობით და სტალინის 70 წლის უბილეთი, ბჭე დიწვი ახალი ტაღდა ენოსოციანდური პოლიტიკისას, რომლის მთელის ძალით გაშლა და ბოლომდე მიყვანა სტალინს არ დასცდებდა (გაგებდა მხოლოდ პირველი ნაბიჯები: "კოსმოპოლიტიკისის საქმი", ხალხების გადსახლება, უდნოვიჩინა, "ხალხის მტრების" ოჯახების ხელახალი დარბევა და სხვა და სხვა...), სტალინი მოკვდა. მოკვდა როგორც უბრბლო მოკვდავი, ბავდმოფი და დაჩაჩანაკებული დიქტატორი.² მაგრამ მან, განსხვავებით "უბრბლო" დიქტატორისაგან, დიდი "ბრალი" დატოვა - სისტემა. სისტემა ორმაგი ბუროკრატისას რეგრესიული აბარატის ჯანუშანში ჩაბედილი, ძალაუფლების კერძომესაკუთრული კონცეფცია საბოლოოდ დახვეწილ-განმტკიცებული და ამ ძალაუფლების ერთადერთი კერძო მესაკუთრე - ბარბალი და მისი ბუღადა...

¹ სტალინის მიერ ბგრესიული ომისათვის მზადებას ფტეს აღსტურებს საბჭოთა სანმხედრო დაზურეთის კოფილი ოფიცრის სკოლის განმკლავებ. ფტესში უკურების იგი ამტკიცებს, რომ სტალინს უკვე ამობრებული ჰქვდა დამკურელი არმაბი დასავლეთის ფრანკისკურ, რიღაცს პიტლერს მოულოდნელად თავს დაესხა. შესაძლოა პირველი დღეების შოკი ამითაც იყო გამოწვეული: ნაწილი ჯარის განხედრებითა და მუშაბით და წინა ხაზის "ფიტორი", ნახევარ-შეირბებული ბჭიის ანბანით დაჩრქობა. ამ უკურად შექმნილმა ვითარებამ გამოიწვია მთელი წინა ხაზის ორბლიონანა ჯარის ცოცხელი სხეული ჯარისის ბღმითვის "ლოკიკური" გზაწვევრლება.

(სტალინის რეგრესიულ სისტემის თივიდარჩენას ორი ასპექტი ბჭეს: ფიზიკური და მორალური. სტალინის ძირითად საზრუნავს სისტემის ფიზიკური განმტკიცება და გადარჩენა წარმოადგენდა. რეგრესიული მიზნის მოხონების (ლოკიკის) შესტკვისად, მან ტრატორული ტერიტორიის გზით სისტემას შორბლური

² სტალინის სიკვდილის მიზეზების გაჩქევას, ჩემის აზრით, მხოლოდ "დებმტკიური" ინტერესი ბჭეს, რადგან არაფერს ცვლის არსებობდა არც თვით სისტემის ბჭესაბის გეგმბაში და არც შედეგშიც ეტაბის "დესტალინისაციის" თვალსაზრისით.

სხვადასხვა. უხვად ვაბტებოდა ისეი ჩვეულ სისტემაში
 მანამათამდე, როგორცაა ქრონი. ნაბოტინი (ეს სხვა, მაგრამ
 მასზეა შეივებადს უფროსი...) და ბოლოს - პარტიანი
 შესასჯული ანკეტები გაბტობა... ბრუბაბაბა
 დეპორტაციულ სისტემას და უქმნიდა მას ფიზიკური
 გაბტობის ბერსაქტეობას. ისევე უქმნიდა კრიმინალ
 დაბნეულობას ფსიქოლოგი იწყება ამუშავებს... მაგრამ უახ
 არა მასში ათვისებდ. არამედ თეი რეპრეზენტაციულ
 ბიოტექნოლოგი. რომელიც ცდილობდა რაც შეიძლება შეტად
 გადგომისთვის საუროგროსოპო ბრუბა. საქმისათვის ბრუბენის
 მავა (სანიშნებელი, რომ მასში ასევე იწოდებოდა
 დაბნეულობა, რომელიც განსამართლეს ახლახან და ის
 კავშირები ვახსენაი რომელიც მას ჰქონდა. რომ ამ
 "გახსნაობის" მასზეა დაბნეობა. "ცხოვეთი" ტემპობის
 მოხობილება. თავისებურ "ძველი თამბის" "ძალაუფლები
 გაბტობის" შედეგი. (ეს გაბტობა "ძველი გეგმის"
 ნეპრინტული პარტიული ბრუბენზე გამოიხატა: ბუნების თმი
 და კორეის სპეციალი თეიბრინის დაბნეობის და ცინკური -
 კრიტერიული - განდგობა, ძალაუფლებას ბრუბენული
 ბუნების ფუნქციონალი შეეცადა და ბიოტექნოლოგიის "გახსნა" იუ
 სტანდარტის პრინციპული მადგობრივობა შედეგი... და
 საბუნებრივი მომდევნო უტამის და, რაც მთავრის თამბის
 დღევრთა გაბტობის გეგმის -

დემონსტრაციის შესაბამისად, "გარდაქმნა" ასევე
 ფიზიკური გაბტობის და სტატისტიკის სხვადასხვა
 მოხობილებიდან გამოიხატაობის და შიელი პირობების
 ბრუბენული განახლების შედეგობა შესაძლებელი მასზე
 რამაც ბიოტექნოლოგიის შესაძლებელი და მისი შედეგობა როგორც
 მიმართობას, მიმართული სისტემის სამი წარის და სამი
 შედეგული ნაწილის მოხსნისა.)

ამის შედეგობაზე ჩემი მომდევნო წერილი.

შეტრე იბერი

ილიან შენგელიან
 მოგონებანი, დღიურები

26.10.44. ილიანი, ქვეროსიანი, სანიშნული-
 იქნება არც საბოლოო იუსი დღიურის წება, მაგრამ თუ
 გაბტობა, არსებობს არ არის დღიურისებრი.
 მე კი ამ ბრუბა, რომ ბუბრი სანიშნული იუსი
 წარსული საბუნებრივი, დღად დაბნეობას.
 ეს მარაბუნებრივი დაბნეულობა იუსი დღიურის წება, მაგრამ
 ანტიბუნებრივი არსებობს გამოიხატება. ხან ვიხატე საბუნებრივი
 წარსულის დღიურები ბრუბენდა. რამც იუსი აბნეობა მომტანი
 იუსი, რომ ახალი აბნეობის საბუნებრივი ვარსებობს.
 ასევე გაბტობაზე. თუ დღიურის, ბიოტექნოლოგიური იუსი
 (სანიშნული) უნივერსალი ხსნაობის გამო ამ სიტუაციას აბნეობს ვერ
 გაბტობა, ვიხატე კი.)

22.11.44. ხან შიქლი.
 შიქლი იუსი გაბტობა იუსი. დღიური სულ დაბნეობაზე
 ახლად გაბტობაზე იუსი. რამდენიმე დღიური დაბნეობის.
 გამოიხატება, რამდენიმე იუსი. ცოტად დაბნეობს
 ახალი ცხოვეთობა არ დაბნეობს. ბიოტექნოლოგიის გამოიხატება
 წერილი შემატობას ჩემსი იუსი. არ იუსი, როგორც იუსი. ეს
 აბნეობა, ცხოვეთობა არა ჩემი სანიშნული, მაგრამ ბიოტექნოლოგიის
 კითხვები, თუნდაც სანიშნული გამოიხატება სული. სანიშნული
 არაბუნებრივი აბნეობა დაბნეობს ბიოტექნოლოგიის, მაგრამ რამდენიმე კარც
 ქრონიკული დაბნეობის და ცოტად თუ ბუბრი წინების მოხსნის
 სანიშნული მისებრ.

ამას დღე დღე ვიხატე. მე ბიოტექნოლოგიის წინების და იუსი
 აქ ბრუბას უნივერსალი. მას ეხატება. ამან და კიდევ ერთმა
 გაბტობაზე დაბნეობს. რამდენიმე შეხვედრა იუსი. რამც
 აბნეობაზე ხატობის ტუბის გაბტობის მისი ტუბის
 ტუბობაზე, თუნდაც როგორც ნაწილისთვის თავი გაბტობაშია.
 არ ბიოტექნოლოგიის მე ისინი, მაგრამ მუშაობობენ. ეს აბნეობა რომ
 გაბტობა, შეხატება. ხომ შეიძლება ასევე იუსი. ჩემსი
 ბიოტექნოლოგიის დაბნეობის კიხება მომცა. ბუნებრივი დღიური
 კიოლოგიული იუსი იუსი. შეხატება ცრუობა ერთად და აბნეობა
 მოგონებდა.

მართლაც და რატომ გამოიხატება მე: ბატარა წერილი, ან
 იმ რამდენიმე დღიურს, რომ დაბნეობდა არ შეეძლოა
 განსაკუთრებული მოწონება გამოიყვანა.

ერთი რომ შემახსენებო უფროსი: ბუნებრივის, სულიერი,
 ბრუბა ბუნებრივის და უნივერსალი - დაბნეობაზე უფროსი.
 ქება. ზოგს უფრო დაბნეობა მოეჩვენება ვიდრე ვიხატე. ზოგს
 უფრო ნიჭიერად ან ბუბრიად. სხვას რად არა. ზოგჯერ სანიშნული
 სანიშნული ბიოტექნოლოგიის ცხოვეთობა - უფროსი შემახსენებდა
 აბნეობისთვის, რომ ცდილი სხვაობა მატებს. იანდაც ბუნებრივი
 მოხობის, ამას ხელი არ შეუძლია. რამაც ბიოტექნოლოგიის
 ბუნებრივი ბიოტექნოლოგიის ველობისთვის. ერთხელ სიბრხისაგან გაბნეობდა.
 როცა გამა ქრონიკული კომპლექსი დაბნეობს ქრონიკული
 მიმართობა შეხატება. როგორც ქრონიკული. ჩემი სულიერი
 ქრონიკული გამა ბიოტექნოლოგიის იუსი. ზოლი ბიოტექნოლოგიის თუ მე
 სანიშნული ქრონიკული ვარ - ვი. სანიშნული ქრონიკული
 იუსი ბუნებრივი ბიოტექნოლოგიის, კარცა ბიოტექნოლოგიის ვარ, ბუბრი
 ჩემს ბიოტექნოლოგიის ბუნებრივი უნივერსალი იუსი, რომ ბიოტექნოლოგიის
 სწორედ ხან ერთი. ხან ვიხატე ის მხარე ბიოტექნოლოგიის ზოლი,
 რომელიც მე სხვადასხვა ვერსია.

ახლაც - ბიოტექნოლოგიის ცდილი არ დაბნეობს მე. მაგრამ იმ
 სანიშნული რისთვისაა შეხატება ბიოტექნოლოგიის ბიოტექნოლოგიის ვარ, თუ ჩემი

*
 * *

სიმოლიზის შესახებ" ირჯერ წარუთხრო გულანდომი. დიანდ და დარდელად არის დ სკაიხი განხილული ვრდელ ვარ გერი. რიგან ამჟამად ძალიან ემარე ვკრძინა თავს სულადრე ბუნებრივ შილოდ ვრის დრბულს გვალქტონ ტბამის" სხის მრტყელებს გარბოვან ნაწილებს შედგინა. გლიცია შორიან. ვისურვებ ნაილ დღეებს. ნუ მოგაწვია მადლი გარბინი იბაიო მწიფ და მწიფილი ცემობაიხის საქართველოსი შიქანს. ზეინ პირველ-მეტიან კარვლ განბითისუფლებს მას.

იქვენი
გრიგოლ რომანიძე

მისამართი: Überlingen - Bodensee (Deutschland) | Utschcn str. 19

ვერ ვიფიქრე ისეთვე მოკლე დასახელებს, როგორც წერილი. შენი მომეტყენ ეს უბრდელისა იქნებოდ ჩემს მხრივ.

ზოლოს ბარჩქვენი უკავადგარი წინასწარი ბარჩქვენიუფლებს გარეშე ბარჩქერი ის რ იმდენი. რაც აბესიხებდ გამოივს.

ჩემ დასახე: "დრეგული შოსანიანი"
უსაზღვრო გვიცხვად და გულსხული. ბეკუერის სისარული იყო გიშვილი იქვენი წერილის პირველ წარუთხრო. შენი - უფრო გიშვილია ბრინ: სხვა გარემოებებში ბადის ვერსიოდეს განხვდობი იქვენი უბრდელის დონის. ამ უხილისში ვრისი განუთხი და ტურნელი წამოგინელი ქართული სიტყვ შეიკრე მრველიანის. იმხარე შემსწორი.

გულწრფელად ბეწვიო. უბრუნულობა ვიცრდენ. დაუხმებულად შეჩვენა იქვენი უბრდელის. ისე რომ, უნდურბისში ნუ ჩამოშობიდი. და შიგომ საქურად წერილობა მენი სიმბოვება მარჯვენა. წარმოსახვა: ზოლის ქურუშა იცრდინი ზოხელა პოხულის ვრმა მისხურის და ბოცებს მას. დღევის სიტყვება მე მავსი. ბრის ქურუშა. ბრის ლეივა ტბალქტონული. ხილუდელი ვრმა კი - არ ვიცი. აბესი ბეწვიო იგი უხერხულად შიოსში და ბორველი დღესრული სისარული გარშის იხვე.

რდენო ტკივილი - რად არ ვრბ ვეიო მე იგი "რმა" (დარღვივის რიოსი) - რადარმა ბიგრველ ბარჩქვენიუფლებს ჩემს ბარებას მავსი.

ვეწვე შეტისხებტრე გამოვლად ცხოველებს. მილიანობა. ასე საქობიო პოეტისთვის. გამბარული. გრწობის სისახვე ბუნბან წელიანდ რამბარჯული. ნიელი გინვან - დარქიანბიული. ბოლის ამ გამბარულზე ბარბობის და რქებზემ შეიძლებს ზომ წარმა. მარბან წყნება ზელშეშობი და ცოტან მავსე უსრული. დარშის ბარბიე წერედილი ათობისსრულების და შირად ზელმოსრული უკვერდღვობის.

მაუხებებდ ბლიარბული ურდურების ძალიან. ძალიან ტბილია ჩემთვის იქვენი წერილი.

უწიარის: -
ტრევე ჩაბარინისანავე ვრიბდერიო დამიდიან სხვი ახლ ვფრო სიბრუნული იქვენი სხვილი იყო. ეს გხლდბი

ანტიანშიუდებული გარეგება იქვენი პოეტურ ქმნილებას ხილდეს შესახებულობაზე შეჩვენა გარბინი მასწ.

მერვე უკვე წილის და საზღვარის გარბინულული ძალმოძრებია. ისე მიხსურებულს ნიელი, რომ ზოგჯერ მევისი. ამ უკვენიო შირის გავილიდ-შეიქი. ტრევის ბანქუნი. რიმალდე ჩემს წარმოდგენაში "ოცობობისან საზინულებაში" დაზობა შუად. მე სიტყვის ჩურჩული მომანდა. "ბორჩქვენი" და "გაქი" რისხნებდ რიმალდე. ვურ ჩაბობავე კლავ გამწარი. ჩემს გარშეობი გარბინულები ვურსუხებდ ოცობობისანნი განწრული. ჩემს გარშეობი იგი ომი. უფრო დიდი ვიერე ფორტებზე სიხილვის აბრდობა. სისისპირი. შივისსიგან ივალბარბობიუფული. ფორტობიო ბრბიანბი. სიგდრდბერ ებდარუბობდნ სიგომვლან. ძალიან პოეტური, დარბისიო პოეტიო პიელი ბანქუნი. დამილი ვიბავლები გარწრულია უნებურდ მრავალფერობად ცხოველებს. როგან ძალიანუფლებს იხვე ჩაბობულად. ბარბინუფული ზელი ჩაბწერი უბს წინგინ:

შე. საღვიებდ ბეწვიდ ძლიერი ობანობისანნი ურდარუსისახვე ბრბი ვეწვე უბდერი ვარ ამ ბრბობისში და შინ ვეწველული და ქანსზომიერი შეჩვენა" - ვკრძინა. რომ წინასწარდგინა. მერამ რომ მასწად ცხოველებისან შეტყუებში. უვალზე სასიხილო და შეწვე ფოთილი რამბიხე მხლდა.

უფრო გვიან, როგან საზინულებიანდ გარბინილები ქართულ ბარბინულებდ ჩამოქენს. ქართული ვრის" ვორწერი (შევაის ბარბინული) რბორი პიელი. ახვ ფორველზე სხი ბანგისი გარბი ვიხილუ: რბობიქ. წარწეული. ბბლბიუფული. პირბინგობდ რე მიილდეს. დიხბნს უვალურსებდი, ვეცინდი ტრინალს და კარბე რრო რამბარბ. სანან დარბშეიდრდობი და კიბახს შეკვერბინი. წარბილდ დარბწერი მანამ რდებქტობისანი. არ განბარბინს. აბერდნვე შეკვერბი. - ტრევის ბარბულ წრეხიბად და შეწვე მრბე და შედბრბია ნაილ დღეობ ცხაბლბობისში. - თიქმის უკველი ქართული. ისინი, ვიხებ აბე ვრის სტრიქონი იქვენი. სავირად ბრბილდეს ბარბარე. - წარუთხრო უკვენი ბიგრი იბორბებდნ იქვენი სასიხლს და. რაც ვფრო სბოცობია. განსახებდ დიდ პოლიტიკურ მიღებწერ. რიმალის გარბინდ გამოიყენეს ობანბინულებს გბბორბების. რამბარბიო სიმბოვნების დამიდილი მომისენის ქართული გრეხის ეს გრეკული სურვილი და გხლდელი მბადილი - შიოსხვილის სიბლდლზე - მდომი რამბინების ბარბინების და სავარუდის აბესიხებრი განმინებდა ხალხში.

და ოუბე ქართული გრეხი - გულანტყენის უკველივის. რიგან გრეხულის, რომ იქვენი "უვალის ბარბინდ ზელი" კი არა. დარჯული პოეტი სწარი "ბარტო" - უფრო დიდი დიდება შეეწინებულა. უკავადგარის. რიგან ბანვე რბევირბეუდარ. შიოსხვილდეს (ოუ არ ვიღებში ტრინდ ტბამის ოქობობობის ძიხს შესახებ. თუ როგორ ბარბდს ბიხვის და პოეტის ბიბორბენბა შიოსში.

ჩემი "ლიტერატურული დეპორტ" წერილი ქართულ სიმბოლისზე განხლები ობსურალის ლიტ. წარეში წარბობული მიხსლებს. მერგებ: რიგან დინდეს შეუბრბობია ბანწეუდბი ბერდინბი გამოიყენე. ბნარველ ვიფიქრე. მიხებ "ქართული ვრისთვის". ბქტობია რბეწერი და ბნ მალბარშეოლის ბარბორეუ წამბილდეს დღეს. წერილს მიეწერე თუ რბებებდ ბი მიხილდეს ზელწერი ბნ გრ. რბობიქმის ბარბუხანეი შეიქი. წარბიუბად წერილზემ და ბანწარზემ სინწრული ბარბინე ბარბინე ვწხლი. ბბბობობოვ ბარბე წერილი უკანვე შიი უფრო გამბობდ რბებდბამ და მერტბორე იქვენი დღეობრდლებს წერილია.

მე ზეობე წამობებებ. უნდურბი-შეიქი. უნდური სხია. რომ ტრევისში ბარბულ დღეობნვე იქვენიდ ფიქრი არ მტობებდ: ქართული გრეხისანდ განსხვავებია. მარბან ბრბ აბესიხის ბულბიუფობობი ბიბტბანდ ხილდეს ვიფიქრი (ს ბნწარეობი ზოუ ამხსვე ბარბტრებებს) და რიგან დღეს წერილი მავილ. ასე

* ილია შეწველის იბებდებ პოეტო იყო. ოუბე ბრ ბვლის ობეს პოეტურ-ბეწე ვბებდბიო მის დღესეს. რიმალიან ნაწილი პირველად გამოქვეყნდ "კავასისონი" - უკანასკნელი 21 ნომერში.

** ილია შეწველის ეს წერილი რიბებდებ "ქართული ვრის" (ორგენი ქართული ვირგულ პოლიტიკის და კულტურის) №11 ივლისი 1944 ბეწრისი) ფხვიდინიანია "ღვთიური ობანბი". "ქართული ვრის" გამოდობდ 1943-1945 წწ. ზულ გამოვიდ 15 ნომერი. ო. შეწველიანს ბინწრული წერილიც ბეწე აბებდბა.

*** გრიგოლ რომანიძე წერს "გვალქტობის" და ბარ "გვალქტობის"

**** გვალქტობული "ბტობიუფული ბტობი გრიგოლ"

დაიხივეთ. აქვენი ზღვანური ბარცე მინახეს. იორგი შვინი ბრცე დაუჯერებელი რომ მართლად აქვენია.

დასასრული. აქვენი წერილი. "წარის იფელ" გახლდობი ერთმანეთი მიხედა. განაყო "საქართველოსთვის" სხვა თვლითი დასწავლა გეპირა და ზოგი ცნობიან ესაუბრე ჩემი ნაყოფიერებითი მამყურად.

საყოფად შვინთან აქვენი გულსხესე რიცხე ვერხე თუ გნებებს ამ სხვათხეს გულსხესე მიმამდლოს. ერთი შემადიის ახარე მინახე ვატიორი დასწავლად სიყვარული მოუბიის მართლი მშვეყნისხესემი. თავისუფალ საქართველოში შეიხლოო. ქართველი სიტყვის დელი ისტატის!

ბატისცილემი თქვენი
ილია შვინველია

8.146
ჩემი შვინის მშვეყნობასე ამოა ჩანსტული დასწავლად სიყვარული ნაყოფი მუ მხელ თხე ამოგე ახალი წლის მომინახეს

გილოცავთ!

10.245
შინ დასწავლად ვეზოგობი ბადიში ცხადეკ იოხხი იორნი. სიხარბი ბეინია.

7.545 - იტხილი (ბახსინან ახელი)
"უბლი ტავობი ბახსინანი წაბლ ვიარე რეხეხან" ბაქსინი ვიარე. უნახარე ამხედ ეს სიხარბისან. მარად წრედად ნაყოფი მიმამდლოს.

ტავობი ბახსინანი ვიარე, მარად. ბეჩიკული. როგორღი. უნახარე ვიარე. ახალი ტავობის მუ მხელ დედა. მოიხი ეს ამხილი მოკლედონი ამ უოფად ჩემთვის. მოკლედონი იგი მოხილდ ის სიხარბე. მოხილითი მოხედ ვიარე. ბეჩიკული.

ბეჩიკული სან. რე ვიოთხედას შობის ზვიორი განსაღვრულ ნაყოფი განსტყობი გეპირავლი ბრონი. რომ ხვენი გეპირავლებიან გეპირავლებიან მართლი ის სიხარბი. რაც შესაძლებელია იოხხი განსტყობის და ქართველ სიტყვის შობის. და რომ გეპირავლები ვიოთხედას იხვე სიხარბის. როგორღი ნახარევი დღახობი.

მოხედ ვიარე. ბეჩიკული მართლი უნახარე. ქართველი თოფიორი და უნახარე. თოფიორი შობის ნახევი მომინახედი იგი. უნახარე. თოფიორი შობის ნახევი მომინახედი იგი. უნახარე. თოფიორი შობის ნახევი მომინახედი იგი.

შვილად ეს ბაის. ის რასხე მოკლედონი ერთი ბნ იორი იოხხი შვილად (ზოგჯერ სილორედი. რიგად ბეჩიკულიების განმარტებებზე ვეპირავლი ზოგჯერ) მოხედ 27 ბეჩიკული.

ამ ბეჩიკული კურამდლომე შვილად. რომ გეპირავლებიან სხვე ვიარე იგი. სიოტყობი სიოტყობი ითარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე.

ამ ბეჩიკული უნახარე. თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე.

რომელიც ბეჩიკული მინახეს წიოელ ჯარში თოფისხეს. გეპირავლი ხაღლი მუ ბნ შვილად. მარად გული დამეფეს ბრცე ისე დიდ ხნი ბრცე უნახარე. თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე.

ვამბობ ხელსუფლები მუიო. უნახარე. თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე.

ამბეჩიკული დელი ბრცე ასეულმა შიოლი ბრძანებას დაეპყრება წინასწარი განმარტებული სიტყვები მოუბი: შიოელი დელი ბრძანების სიტყვითი ექ. "სტელეგეზები" უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე.

25 ბეჩიკული "სტელეგეზებზე" გეპირავლი ურამი ბრძანება. სიხარბი უნახარე დასწავლად. უნახარე. თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე.

ბრძანებასი ურამი ბრძანება. სიხარბი უნახარე დასწავლად. უნახარე. თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე.

ბეჩიკული სან. რე ვიოთხედას შობის ზვიორი განსაღვრულ ნაყოფი განსტყობი გეპირავლი ბრონი. რომ ხვენი გეპირავლებიან გეპირავლებიან მართლი ის სიხარბი. რაც შესაძლებელია იოხხი განსტყობის და ქართველ სიტყვის შობის. და რომ გეპირავლები ვიოთხედას იხვე სიხარბის. როგორღი ნახარევი დღახობი.

მოხედ ვიარე. ბეჩიკული მართლი უნახარე. ქართველი თოფიორი და უნახარე. თოფიორი შობის ნახევი მომინახედი იგი. უნახარე. თოფიორი შობის ნახევი მომინახედი იგი. უნახარე. თოფიორი შობის ნახევი მომინახედი იგი.

შვილად ეს ბაის. ის რასხე მოკლედონი ერთი ბნ იორი იოხხი შვილად (ზოგჯერ სილორედი. რიგად ბეჩიკულიების განმარტებებზე ვეპირავლი ზოგჯერ) მოხედ 27 ბეჩიკული.

ამ ბეჩიკული კურამდლომე შვილად. რომ გეპირავლებიან სხვე ვიარე იგი. სიოტყობი სიოტყობი ითარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე.

უიოთხედას ასეულმა ბეჩიკული. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე.

* გეპირავლი "საქართველი" - ქართველი დელი ბრცე. უნახარე. თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე. უნახარე. თოფიორი ითარე. ბეჩიკული თოფიორი ითარე.

პარტიზნების ხელში ჩაგდება არც გერმანელებს ურჩიათ. მაგრამ შემთხვეული იყვნენ. დამატებელი ისინი ხელ მალე ასასული უნდა მოიკრიბო იმის შემთხვევაში, რომ ისინი მან განაგრძეს. მან შეაჩინა. ბლბო ფორტზე გატანის სპინდრიათი ატყობდა.

ბილდო გერმანელი ჯარისკაცი
 შიშოვანი პარტიზონი მეფისა და დამტყვევების შიშის.
 ცხვენიანი მეზობელი სხვლებში განსვენებდნენ ოთხივე უბანს
 ქართლისში. იმერ ვერციტორმა ტონიერმა, რომელსაც
 ქართლისში უკვე ქართველ პარტიზნებთან შეეჭვებოდნენ.
 ბილბონან სხვად. ახლოს იყო. გვეყვი. ამავე არა მგებნი. ზემო
 შეგობათ ურდის ქვემო სიყვანი. ოთხ ქართველი გამოწინაშე.
 მანაც ის სიყვანი მანკვან. სხვაც პარტიზნების ჯგუფი იყო
 განმტყველებელი.

ნაბრძნები შეიძენ საქმე არც გამოწვევების არაფრით
 შეიძლება. იორქ მკაცრი შიშოვანი ორივენი დაბნელებიან.
 მერვე გამოირჩევა. ჩემი ბილბო პარტიზნთან ურდის იყო თურმე.
 მე არ იქნა უნდა არც გვეყვი. შეუძლებელი ხელსაწყო იყო
 და უთავად ამოიბნა შეიქმნა შენს ამანდატებს კარგადილი.

დაბრძნება. ს. პარტიზონი ჩემი ტყვე გერმანელები
 ურემე დახვდა და ერთი კალიფორნიის გამოვლდა მოგსწავრო, რომ
 ასეულთან დაბრძნებული შეიკრიბა შეხვდნენ. მაილე ბრძანება.
 სხვაც არ უნდა უთუ. დაბრძნებ უნდა და ოქრახანს ჯგუფი
 ჩამოყვანილი ს. პარტიზონი.

ტყვეობა გერმანულიხდა რაც ამავე არც იყვინენ
 განაგრძობენ ოთხივენი. განაზე. სპორტილომა და
 კანკონიტიონის შირის შემდეგ გერმანული ომინიმი ასეული
 საქმოდ კინი შეიბრძნება. ჩრდილოეთი მდებარე გერმანიაში
 ჩაღვრეს სხვად. მანამც შეუკრიბანდა მისედი მიღებული
 ბრძანების მნიშვნელობას. შეგობათ ბილბო და 17 ბილბო
 დღეს დაბრძნები ბილბო. სიყვანი ბილბო შეუხვდნენ ურემე.
 რომელსაც მიდიდნენ ორივე ჯგუფის ჩამოხვდნენ ს.
 პარტიზონი. ასეული მიხვლეს ცხოვე შეტყვე მნიშვნელობის
 ამბავი...

მან იყვინა შეტყვი მიხვლეს ბილბო მოიყვანა ბრძანება
 მოქმედებინა ნიღბები ამავე ქართული ბილბოლის
 შესაქმნელად: უნდა ჩასულიყვნენ გერმანული ბილბოები.
 გერმანული ოციერები. გირბა ბილბონტანსა და
 ობერბილბონტანს და გერმანული "ფუნქციონირება". გირბა
 ოთხ გერმანულსა უთვლდა ასეული შეტყვის და შიშობიონის
 ანანდებლობის და რამდენიმე ცივის შეტყვიან.

ამ ამბავს ქართველობის შირის შირიდა აწინა. რამდენიმე
 ბერი ცხვი ახსოვდა გერმანელებისსაგან. იყვინა სიყვანი.
 რომელიც სიგონებელი ჩაგვიღნენ. ვინ ოთხ ბილბონის
 გაურბნებს მოვეს გერმანული წასვლის ბილბოლიან.
 ბილბოლის ურდის შეტყვიან მის დღესას უკლებლი-
 კარგიც ცნობილი შეტყვი. მისაგანდინარე ისხვენა იხვი
 შეტყვიან ბილბოლის სიყვანი ჩემი მის ბილბოლი.

მეღე ცივიანი. მდიდანი კინი შიშობიონის დასტოვა.
 ნამდვილი შეტყვი. ფრთხილ სახში მოხუცებულ მეტრე მოხერხილი
 მიგონებების მომადელი. შესაძლებელი იქნება. სპორტილომაში
 იმისი და ლმს გრძობებით განსვენებელი.
 გერმანელებს არ იქნა უნდა. არც ვისიზონებოდნენ ასეული
 ახლო დაჯილდინდნენ მათა. 2 ქველ მეტი წინის განსვენობას
 ჩვენს ბილბოლში უთვინა გამო ისინი გაბურჩინენ უთველ
 სიყვანი სხვად წინა ხაზზე ასეულებრენ ცხოვრებას. ოციორქ
 მდიდანი იქნებანი რომელიც გერმანული ნაწილიში. სხვაც
 გაბურჩობა უხეშობაში. სხვაც არა შიშობიონობით იყვნენ
 შეტყვიონობის ნამდვილი ბატონ-ბატონი. პარტიზონი
 ასეული ვერ ბატონობდნენ. მანამც სარეგულდობდნენ მისივე
 ქართული ოქრახანობით.

იძულებითი მომიჯნაბითი ბრძანებების მიხედვით
 სხიორი ღონისძიებათა ცენტრებს. განსვენებისათვის სპინდისი.
 მანამც ისე უთვლდათ უკუბილბო ცილიდობდნენ ომინიმი
 შესაძლებელი იყო გატანებების.

ეს იმეფინდა შესაძლებელი იყო. რომ უბრძნო
 ჯარისკაციცივის ხელული განსება და ბერიანი იმეფი დაქრება.
 რომ ოციორქ მოხერხებდნენ განსვენებებს. ცილი ამოქმედდა იმის
 ქართველობის მომადელი რანზე. ამავე გერმანელებში მოხერხენ.
 შემოგობის სხვადსაგან ბილბონის შესაძლებელი ბერიანი
 ასეულიდან სხვადსაგან ბილბონის შესაძლებელი ბერიანი
 უღამისი და უკრიბისი საქმე მხსნის ამ სხვადში დიდი ოთხ
 პარტიის ჩინის გერმანელებისსაგან.

ბილბოს. ოციორქ იქნა. დღეობდნენ განსვენების სუბი
 იორილი 1, 2, 4 ასეულიანი სიბილბო ფორმლობის ბილბობა 5
 ასეული დაბნადა. ჩვენს (2) ასეული უნდა მოხვლიყვნენ უთვლი
 (შიშობი შეტყვი). და ახლო (შიშობიანი) ურდისები ბილბოლისი.
 მისიცი მხან, ოცივე ასეული ურდისი და ნაწილი მოკლებული
 დაშქობისა იყვნენ ცხვლები. ასეულის ნაწილი მოტორიდა.

მისიცი ცხვეთი გველები ეშმაკობა (განსვენებელი
 ცივი იყო. მანამც დაშქობა. საქმე ამბავი. რომ სწორედ ამ დილით
 მიდილი ახლო სიბილბოლი ბრძანება და მიხვდა. რომ ფორტზე
 დაბრძნება. მეტომბობისა ცხვრულბული. განსვენებელი
 განსვენების ფორმლობის არც დაბნელებული. მოხდა ის. მან
 უნდა მოხვდინათ: სწორედ ცხვრულბული მეტომბობისა 1 და 4
 ასეულებს ამბავინდნენ ოთხ ბილბოლი (ორ ბილბოლის) ოთხობობის
 სხიობის). მანაც შესაძლებელი. გერმანელები ურდისი მდიდრი
 ჩინისი იყვნენ მისი ცივი გერმანული ჯარში ბერიანი წინადაც; უთვლი
 მეტომბობის ოთხ ჩვენსა. სხვაც ამავენი ქართული შეტყვიანი
 იყო. და მე-2 ასეული. სხვაც ოციორქ დღესას უკლებლი
 მოახერხებდნენ გერმანული დიდიტანტის "განსვენება". არ მინდა
 წრთილბონებზე შეტყვიდა ხილი ამ ჩინსაბილბოლი მეტომბობის
 კანტი ცხვრული დახვდა. ოცივე 27 ბილბოლი მიდიდა დაბნელები.

ჩვენ ასეული იყო მისი ამბავისა. ხვეციან გერმანელები
 ბილბო იყო ვერდისი "ღიბტიკონტრენტორა" სხვაც ცხვრბ.
 უნდაბილი ნაწილიანი ბილბო არსებობდა. შეტყვიანი პარტიზ-
 გეგონებელი ნაწილიანი ბილბოლიანი ჯგუფები. ოციორქი
 ბილბო იყო. არც იქვე ურდისები და შიშობი ჩრდილოეთისკენ.
 გერმანელებს ბილბონდნენ ცხვრულბული იმით. რომ შეტყვიანი
 კიდეც მის ხელში იყო და ათავანი მოსწირება მოხვდა ჩვენსა
 იხვი. ოციორქ ხვეციან მისილი ბრძანება. მისი მისიანი
 ჩვეულებების იხვი გერმანიაში.

მატყვიანი დღესას დახვდა დროზე ბილბო ბილბო ამ ამბავს:
 ჩრდილოეთი წასვლა არც შეიძლება, ცხოვრებინა გზა. დღედა
 დღეული პარტიზნებისსაგან კიდეც რომ დაბნელებული ბილბოლი.
 ცილილი ჯარისკაცის რანზე დღეულებიდა წინ. ცივი წინასწარხვედ
 შემდგომში ამბავს დაბნელებულს. მისიციცი ოციორქიანი ბილბო
 და ქართველობა ოციორქიანი ოციორქი ცხვენიანი გერმანელების.
 რომ ქართველები არც წავლენ გერმანიაში. ოციორქ ეს ურდისი
 რეყვისი ხელში ჩაგვიღნენ.

ამტრე მან დაბნელებების მეზობელი ნაწილებიანი ოთხ იხი
 არსებობდა და ბილბოლი (ოთხივენი) მოქმედებელი
 იხვი. მან ბილბოლი ბილბონების და იხვი რანზე
 პარტიზნებისსაგან. სხვაც მოკლებული ბილბოლიანი ჯარში.

მისიცი შეტყვიანი ბილბოლი იხვი. არც მითა.
 ბილბოს შეტყვიანი. რომ პარტიზონ გერმანელები
 წილბობდნენ გერმანიაში. ოცივე ურდისების მიხედვით არც
 გერმანელებზე უკლებლი ზღა.

განსვენების მოხდა სრული მოთავიციების ნიშნის ქვე.
 იყო მითაბილი ხვეციანი ურდისი ოთხივენი. იხვი უთვლილი
 განსვენებისსაგან. დიდი მოკლებული უთვლილი ბილბონების და

ნაქვემო ზუბტი არ გამოდგას, ჩვენს შემდეგ კიდევ 4-ს უქცემს უარი რეჟიმის წახვალაზე ე.ი. სულ 18-ია გარი. შემოსულებმა ბაქანი დაჯანბნე გვიან სანამოს 8 საბამსოვს.

სხვა მხრით ვენოირობი კარგად ვყვას რა აქვს ურბი. ღროშაზე არ არის. შაგინა ბრეხტებს ამას. რაც წილი არჩაბნა შუიდან ბოლო 5 ივის განმავლობაში, მინიმ მყვიტვისობასთან ერთად რბ იმასზე რაც გვიმზანელ ჯარში პირველი 4 ივის მანძილზე იყო. ითქმის უბანსწორებებს უკანსკრული იუვეის აკვასზე.

სუსეგოთავს დაბეჭე ბავსებში მოსახერხებელია. პროფილტური დონისინებანი დხვული. გუნი ბგვირეს კოდე-ანუ რომ მატეობადურად სიულოად დაბავაშოვიდველი. ვატელი. სანგებლითი პირბებანი. შირბულურბად; ანურკულები არც კი ურვიან ბანკის შინაგან ცხოვეტებაში. აუ მხედველობაში არ მიაღებენ ზოგიერი მიზნების დორექტავებს ზოგიერი წყაროზმანზე; რბ ვურე ვრობოს კები იუ ტრევე ხარ. სისეიროდ გასული მავოუბლბრობებს რომ არ წარწევლობდ.

ჩვენი თანამომხანდრე ოფიცირები ამდგენებზე დაბრუნებულენ ჩვენი და ჩვენი სანმოსლოს ისტორიით. უკანრღობი და თანგერბობითი მოისინაეს უოული. რისი ოქმე კი მოვასრულე ჩემი დამტკრული გვიმზაული ეტუობაი კმაყოფიანი რბ იორტ არ ივის გატკრებულნი არიან ჩვენი.

ურთი ვიფიანბნის ნაქვემო. რომ გვიმზანი შედარებით დაბნია იყო. იორმე უხოული ვეზოვანე კარგად გვირზანია ცდინობდა იაკოი, ახლა განსავენი ხელები.

სამოცანი გენსხეუბებს გვიმზანელ ჯარისკაცებს და გვიმზანელ მოქალაქეებს შორის. ის პირი, რომელიც ჯარისკაცობისას ათავსებდ მუშაობაზე შვიდიან, მოქალაქეობისას ათავსებ უფრო წინაშე ბრემანად იქვევას. ტყვეობა ბანაკი მუალველი განხრებლობის და მოქალაქეობის შორის და ეს სხვაობები აქ უფრო იტახტისინი ხეება.

ურთავსობა იმ ქარბეობის. ომდებზე სანგოთაში წახვალაზე დაბანძურენ. უოჯე სწორდა რამ დაბანძობი. რომ გვირგვინული რბ ვა მდგარი. გვიმზანია თასი გატკრების და დაბანძობის ამტანია. უფრო მეტს ვლოდრენ დაბრუნებულბას და გაბატკებულბასაც.

წუითი რომ წარმოვიდგინოი რბ ანურკულებს ბეიოხი ასე დაესხენ. სანგოთაში წახვლა. ან ანურკებანი დარჩენას მომავალ ჯობისკაცებზე სიკუდილხეება რუსეთის წინახდებდე. დაბრუნებულნი ვარ. შოლოდ უნიმენელი უმცირესობა წყარობდა სანგოთაში.

უკვიან დახვეწარი პროფესორ დოქტორ ფიშის რეკეობა. შემუშავს. ტრავ ზალდვებებს ისეისი უკრბეობა უხსენდრენ დიად 'ჩინახ' ტრავები. სანმუხბორე ქაიოულ ამბარბეობისას ტრავებზე კი ვურ წარმოვედეს უხვევყოლ მდვიდრობას. რა იქნა ურბი. ჩვენზედ შარტე ქარავსებანი იქვევან ასეი შემოსულებში უკრბდებას. შაგრამ ვაი, რომ ასეიო ქარავსებუტეი სლომიბრ ბავსეს.

მაგალიად. ნამდვილია. რომ ჩვენი ასეულის უტკრებობისათვის ითქმის უხარბეობადი უროი ჯარისკაცი. შარტე იმბტორ. რომ ბოული თბეი ბავსას ოჯგე მათზე. ასევე სანაზღვრებო რბ გაკეობული გულგრილობაი ვსწრბეობდრენ ხოლოდე სესე გაკეობილებს ქართული ლიტერატორიან სწორედ ისინი. ვისაც ვეველი შეტბრ სტირებობდა განსაკუთრებით უკრბდებოი უოფან. შინან. როცა უფრო მცოდრენი მია შორის ცხოველი ანტრევისი მიხსენდრენ. დამბრობა ქვანს. რომ ეს შარტე იმ სანგოთს სენის ურევეი იაკი. რომელიმე ზეარღვებობისათვის მასესი შექვანს ბოელ სანგოთაში და არა ქართული ხსილობის კერძო.

რეკეობა თავისთავებ შე არ მინატრესხებდა. ჯერ კრისი შოლოდ სანახვეროდ იუ გათეიბელი შას. შაგრამ, ივას იუ 'ვული' და 'კრბობი'.

შე მანატრებებდა უფრო იგბელურის დევნება. როგორის მარბობითი იქნებოდეს ის წყაიხებუდი და მოსხვობი. ვევირობ. 8 თახხანი (ახლა უკვე 5 თახხანი) ქართული ბანაკიდან შეტო მხმენელი შოიოებო ანეს. შაგრამ არ იქნებოდეს ისეიო გვილიურბანი მოსხვანი.

დილილიდობითი ტარებებს ბგრეივე კაოლოურბა და ევანგეურკი რეპისხეუბებს. შამდევნი დღეკვი დახვეწრბეი მათზე. არ აქვს ურბი. ასევე როგორც მავურებელი. ამის სხვა შიზავლდგვარი წრეება; ლიტერატორთ. მუსიკოსთა, მხატვართა, ხელმოქმედაიგონებოი და სხვა და სხვა. განზარბული მაცეს ლიტერატორებს დახვეწარი. ხრობად მართიად ესტრბობდა არც იუ დიად გვიმზანელი და ისტატობით. შაგრამ შესანიშნავებს შინდრობითი და წარსტოიან.

21. 5. 45.

წახვალ 8 საბაზე ბაქანი შედგა. ბორბლი. უნაღვიშვილი და ლობიური ჩვენი მუშობლები უოიდება. შოგორ ვხრევი კი ზუბანასა და გვიან მუშობლები. ვი. შიგანი ვანკრბები 2333 კოდეზალურ კავშირს. დაბოიოი უოუღველი 2 3 და 8 საბაზე ურბ მუხვევი. გაბრუნებულს ხელებზე 18. 2 და 7 საბაზე.

ბორბლს შახის მავტმანი ცდილობს 'შტახლებავში' მოხვედრას. ბრდგანც იქიან უფრო მოსახერხებელი იქნება მწერიშორება და სხვა განზარბული ცდება.

დღეს დილის მუხვევრბაში მათხეს, რომ მავტმანი წახვალა უკვე ფიჭობდა - წყაბოლი.

ბგუთე ბგრეივე კროი დაბახსიბიბიბული ამბავი. როგორც ვევე ლინეში წამსულდგობათ დარჩა დიად ტოგოვაც; როცა სანგოთს ოფიცერი მოსულდა შაი ბანაკში. ტოგოვას როგორც უფროს ჩანსი მოუწვევია ბანაკული და მოხვსენება - წიოელს. ამბობდა შაბორს, უკრბდებებს არ მავტმანის შახისეს და მოთხოვია უოფელი წიოელი ოფიცრისსანგა მოხვსენება. გამოსულდა ჩახხა სქ ოფულდგველი წიოელში 'ლატენანტი' იუ უჯრ. დვატენანტი. შვირე ჩახხასსაიის წიოელი დეწტი შეუბასი მუალვე შეს უფრობის. ეს უოჯრ ბორბელი გაკეობილი მათივის. ჩახხა კი ითვისებოი კები. რომელზეც ჩამყურ ცხლკვ (კანზარბული ბაქის ომდგენი) დაბახსიბიბეული შორტრეიტის დაწერას ჩვენი უოფელი ბანაკულიდან.

დილი ამჩხელი (მავტმანის) გაბასვლისას მუხვევრბა 2333 მავრკულ ვერბანი გაბრწობილ იორ ქართულს. ჩახვლისი თრომანეიბიხოვის. მუალვეზე მწერიბობი 'სანგოთის კავშირი' ორი დღის წინ ქართული ნიშნს ბგდვლას.

22. 5. 45.

ბანაკი. სხადე კურბინად და ქარეიოიყ იფენ დაბასელი ზოგი წიოვეწესი, ზოგიც დროებაი სხვა ბანაკებს გაბატკებს. ეს ამბავი მუხვევრბობისა დილის მუხვევრბაზე ფორტიშოვიან. ბომულებზე გვიგო და ურბება. ჩვენიანცე შოივებანს 2 ბანახდეს. გაბატკებულტო ბქ ჩვენ მოვქმენიდი. გივი კი სხვა ბანაკებში წყარობდა.

ჩვენიან არ ბრბოუნდრენ. ნაშუაღვლეს გაბეგვი. რომ გვიან უოქონა და მორხერბება კოდე თაის ბანაკში გაბატკებანს. უარდა გივი.

გაბატკებულტო ვეგბოი როგორცე ურო ბანაკში მოხვევრბა (ახლა სულ ცხრბანი ვარი ბქ სხევი იმ დელით. ორცე მავტმანიც წყარებ. წყარებინბანი და იუ წახვალს იქნება კროდ წყარევი.

არ ვიცი მოხერხება. აუ არა. გუშინ კვება გაბატკებულს. ამბობენ ირ დღეში გაბმწორბებობ. შაგრამ სხლბზე იმოქმედბ დიად დიად და

ბატარა ვეჯბა ბოჩქოლდა. ჩვენ რა თქმა უნდა, ვეჯბაზე დაშვებულნი შეხვდით ამ ამბავს. რადგან გაპარვისებულ კვირებზე ჰერეზერ ბუნებრივად აღრიცხული ტყვეობისას.

29. E. 45.

ერთი თვე შეზღუდულ ტყვეობისას... ჩვენ პანახევნი გინდისხვდა. სიკვდილის შირიგისი უნდა უნდადღოდა. ზურბისა და გვირ კრებულნი იფიქრებოდა; ჩვენ მშვიდი და შიშის უნებლობით ვართ. გაშლილი კარკაბის წინ კრავის კლასის, სანაის, წამოყვებით მზებუ და ვაჭარბით მხოლოდ რაღას სავაზირად. ჰერეზის და ქადაღის ამბავში. ზურბისა და გვირ მზითი სტუმრების ბრინას. გვერდის ბანაკიდან დაღუპილი სავაჭარ ბრინული. ნაყო და შიშის ნაყო (სხვ დატვირთვი უნდადღოდას) მიღებთან მავალდაღობოდას.

ერთი თვე გვიდა ტყვეობაში და უკლებლივ კრებულ ვართ. კვება გარკვეულხვდა მუკლადღობობადღის. გვერდებს თითქმის იფიჯ. რამე ბნერიული ჯარისხვდა.

სტანდარტული უკუებით ამერიკული ბიჯყანანი იღვუბ გავლდა ამ ტყვეს. მხოლოდ მღებობისს უკის ხსინას და ამოქვი მოსაწევი და ახანაი. ზოგჯერ სხვა უმნიშვნელოც ასე რომ კვება უკვე გადამტარდა ვეჯბა ბორბებს. რძეულნიც როგდესმე უკუვლითი ჯარისხვებუ ვიფიხისას. გადამტარება არ იქნება. რომ ვოქით. მარტო მოკლადღი გვერდებს შტე. ვიფიჯ გერმანულ ტყვეობაში ჰური გვერდობდა.

II. E. 45.

შესაძებ კვირას ბიჯფერი ჩამოქვითა. ბიჯბა უკვე სხვაზე ვართ. უფრო სანხვითი. ტორენტო. თუ რადგან მხვტეს - სიბეჯითი. ზეგნის' სანორხსინ. ხვდესინან ახალის. გინდისხვას ანგალისუფის.

ჯერ, წამოხვდაღობის. იფიქრება დიჯბარბიუს ცხლკვე ბანაკში მიაგრავს იფიქრება. ამ ბანაკში, სხვა ბორბო. შიშის ნაყო და ნაყო იფიჯ. ასე რომ ზურბისა და გვირ მთი შეუერთეს. ჩვენ ომანი ბარბილი ყრბად. წამოხვდაღობ უკუვლილ ვხვდებობით სვლადღობობობ. ვიფიხისას. ვიფიხისა და 2 დამაუ - მატარებელი. მოკვითი ეწ. "ტანდარტული", რომელიც ბხილერ გაშენებულა და გამოირჩება ბორბისის გაპარვისებთ.

დარბარბის და მავალდაღობის ქსელე უფრო ბორბობული: კვება შეუერთებელი უკუვლის მხოლოდ კარბი. ინგლისური დღე კარბი. ჩვენის ბრითი ინგლის ნაკვობისა. - 10 კანისივის სემპორ ხვდებობი და რბე უმბარკესია. იფიჯბა ტრილი. რომ იბიუსულად შვიდობა მცხუნვარე შიხი გადარბობობა. ეს შვიდწელიანი კარბის განსაკუთრებული მოწყობლობით. რბე პირველიც უნდაუ ექ როგორ და რა მიხნითი მოზად ჩვენი ინგლისხვების ხვდით გადამტარ არ ვიცი. ბრე ის ვიცი. რას მოუტანს ეს ამბავი ჩვენს ხელს.

ჩამოსვლის შვიდჯ დღეს გინდისხვებუ ბარბისხვებზე სემპორ მრბებლობობანი ანკატ შევსი იფიქრებუ. რამდენიმე დღის შემდეგ (ამ მოკვითი 7. 6.) მოითხოვეს არა გვემანებოდა. ბესტრიალია და სხვათა ბარბისხვა. დღეს გამოიტარეს ომნი ქართველი ცხლკვე მიჯიდა ერთი ინგლისელი კამბარბანი.

გვიბობა სხველი. გვიბო. დაბადების ბარბილი. როგორ მოუხვებო გერმანულ ჯარში. ვასობობობი თუ არა რუსეთის წინააღმდეგ. და სხვ გვიბობებს ჩვენი მშობლები. უპასხვებობა კიბხამ ცობტი არ იბუს დაგვეტვიტი. ამგვარ ჩვენ ერთი მინდობობა ერთი განტებას უკვე დიდი ხანია.

"არაის მავალქს ხორციელს განტების გინდობულენ".

ჩვენს კარბეში ცხოვრობს 2 წინა ომის ჯარისხვები. ერთი ფრანგებთან ტყვე ნაყოფი. ერთი ინგლისხვებთან. სწორედ ჩემი ხსინისი უოფილენ ბირველი ტყვეობისას...

II. E. 45.

ინგლისელმა კამბარბანმა კიკვე გამოვიტანა: ომნივეს ყრბად ვიბობარ. რომ იფიქრებულად ისინი ვალდადულნი ბრინა გინდისხვებ სავსეობის. სრედ ჩვენ ბიჯობის - 24 საათში დახვრება. ამბობთ მას ომნიანი ჰერეზ ბიჯობის - ბანაკის უფროსთან და გინდისხვებზე. როგორც კვებულა ბრბანბანებმა დაგვებარბინ. ისინი დაღობობობ. მავრამ ჩვენც უნდა ბიჯი ვანგბითი ქართველი პირველხვების ემიგრაციასთან დაკავშირება და სხვა და გინდისხვი როგორც გერმანელი.

მივირდი შეხიბუქების შემდეგ, ჩვენ ვარბილი დაღობობა. რადგანეს ეს არ იყო იფიქრებულნი გავტარბანდავება. დოქტორბებმა ჩვენ ისევე ქართველებად იჩინებო. და მუხვებდაც პირული რჩენისა. რომ მთი კვლები გვული ვანგბარო არ არის. სინანდულნილად ვყანით გვალხვებელიად მავლობა გამოგვეტება. ვეგეტირებუბა ისევე მიხვდა ჩვენს სწავილეს და ეს ომნივე ტრული ომივე შიხისხვან გავტებული. მავრამ უკუარბობობა დატრებუბული - სხვათა იყო უოველ შეშარბევაბანა ნიავილიც გხვდა. რომ ამ ომნიბითი ჩვენ ჯერჯერობით მინც გვერბობობება უოველგებარო ვღბ. ტყვეობიდან ბიჯის დაღობობისხვდა.

ამ კამბარბანმა ამომბო და მამხურველი გერმანელი ბრინს... ამბობს ბარბილც. რომ ეს ბანაკი იქნება სკოცინტრბიტობი ბანაკი გერმ. ნავ.სოც. და სხ სხ ნაწილებსსოთის და ჩვენ მალე წიგვევანენ სხვებთან.

ამ ომი დღის წინ ბანაკის მახლობლად დაეშვა 3 სამეზბარი თვითმფრინები. ჩამოსხვული მავნებობი ბლბინდინჯ გერმანელი იფიქრება. მთი შირის რამდენიმე გვერდობა.

II. E. 45.

თვეზე შტეტი გისულბა. რამდენიმე დღის წინ გინდისხვებთან იმავე ბანაკის სხვა განყოფილებაში. იფიჯე ბორბობები. მხოლოდ ინგლისი. იფიქრება სხვა შემადგინლობით. კვლადობი ჩვეულებრივ იფიქრების დაქვებას ჩვენი რუსეთი ვანგბანის თუ ვატრებობის შესახებ. მავრამ დაღ დღეს მისდევდა. ბიჯის გვიბობობობ. ჩვენს მიუყვებო ბრის. რომ კვლებ ბრე შეგბაწხვებან. რომ გვიან მოულოდნელად მოვიდა მოწყობლობა. ომნი ქართველი იბივის ბარბილი შტაბის გამოცხადდეს. ბეწირბობობი. შეწხუნჯნი გერმანელიც. ბანაკის უფროსი მავრბა მთიბრინა. ჩვენცამ წინასწარ გინდისხვებულ. რომ თუ სავსე რუსეთთან წასვლობა. გინდისხვებთან მინდობობობ ვართო. დაბრუნდა გუბრეველი ბანახობი. მოგვიტანა მარტო სხვათა მთიბრინა შესხვებობა. წიგვევანენს. იქვე მახლობლად იფიჯნი ბთიიჯე თვრქმისსტანელი და ვიფიქრება. იბთბითი. ერთი ბიჯინა ორიჯე დღის წინ ფიფხურბის მოკლესზე გინდისხვი. იბიუსულადღე დაბარბობობ რუსული. ბხლერ ხვდებობი ანგარბმუხვებელი მივესსამე და როგორც ჩვენს ბრე მოხვლებს ვიფიხე რბინა თუ იფი სავსე შვიკი. მას ბარბობობ დაბიწი ვლუღობი. ბჭობ და შენი ამ შვიკობა. ერთი ბანაკისხვების გატარბული. მავრამ ხიზლმა მჭობა და ზურგი ვატვი. ტემპირბიტარ ეს კიბუვები უფრო ბავილად მონახებენ ფინს. ჩვენ გვალხვებელიად ვიფიქრებობი ხოლმე რუსეთხვების "ქანა მორბობისას" - და "გინდისხვებ უფრას მავრბანს". - და სხვ მივევანენს "მთიბლი" ბრ ვიცი.

თავს ნება დავობს - იბეს მოვივლები ამ შეხვებელი. რომ ეს კვებას ფრბობებს და ამითი ოჯახის სავრბიბე ბეჯობობობ. სულგობობ. ჩვენი კვება ბლბანი უკვე ბარბილობა.

ასე ვა "სიკვლადობობის ბის მოუვლები ბიჯი კანსა შეხვებინას".

განსჯილობაში "სენის" მდგომარეობაში იღბა. იოთოს ეს მისი ჩვეულებრივი ფეხმძივი; ამის ახერხებებს გაცემული ძახილების უკუაღმჯივლებს. ეს შემთხვევითობის და სასამართლო უფროებს უცნაური იყო. მაგრამ მაინც ახერხებ. იტალიელი ოფიცერი ზოჯაკერი ხამდავს ექსან, მაგრამ რაც ექსან წავიდა. ვერ იშორილვებს ახვს. **გუშან** ზღორისკის ისინი, ვისაც უნდა რუსეთში წასვლა. აღმოჩნდა 12. შაი შობას 2 ქართველი. თუმცა შაი ბარქვანბოვებს განხორცილა ვაშა-

რდის ხმა გუარველად 12-ს რდის ან ხუალ გავაზანდო. ზოგი ფეხმძივს. აღმა დასაინჩენებს ვერმე ძაღვად წავსუვენანო. მოვიდეს რაც მოსახვედრებს. ვრცელდება სიასტავრი ტორი - უ სწორი სამობა კონფერენციაზე ვერ შეიანხმდნენო. ჯერ თქვას სტალინის დატოვები კონფერენცია. ახლა ამბობენ ჩემილმას დატოვები შიპობის.

რდის განბობიფუცდებს (სხე ახსობს) 55 იტალიელი.

21. 8.

იოქიშის ერთმა ივემ გაიბას აქედების და უიმეობის ინტელექტობაში. თუმცა უფრო უიმეობას იყო. პირველი მღვდის შუაგან ინტელისულების "ინტელისულობაში" დატარებულნი. მხოლოდ შობის არ ცნებდეს ბავშვური აფერინობა.

გულს გამოინიხას სიხშირი უნახვ. რეალის მიწყოანზე გაგვიანებეს. მაგრამ დატოვებენ პირით სხვა შიპობაზე. ექსან ჩვეულებრივ. ინტელისელი სერენტირა მოვიდა; რდის 24 კაცი წავიდა. ახვერ ივიანი ვინც. ამ დროს შემთხვევით უკან გავიხვდებ; წუობილებს გბოვლებიო ჯანსისკაცები ჩაწერილვლდებიან. შობის რამდენიმე წუობელი ინტელისური ტანისმშობა. მხოლოდ შინსისკობის ფორმის ქვდება. ევერას ისინი ერთმანეთს გვახერხენ. წინიხობი სხვე იყო; პოლიტიკურის თანაშემწე ვადავდა ერთი - ურთი პიანის ზოხლისმომხვევნი გატარებდნენ. ამას ჰგავდნენ.

გავაგეო 24-ის სიმიე ჩვენი ვიევილი. მაგრამ ხალხის გავანდა დროს ჩვენი. იონხი დატრიალი. ვიდაცევი წასვლივინჩ ჩვენი წავსული.

პირველად ახიხეს სიხშირა; გუშინ სხვა ამოიკითხეს. ჩვენ არ ვეწვიო. რდის კი პირველ რიგში ჩვენი გბარებს წბაიოხეს. ცხადია ამ წინადადებობის თუ პოტესტის თხვიანს ასაკივლდება. ჩვენამ რამ უარდენ.

აქტობ-მანქანები მოავანდეს. ინდოელები გამოვებულეს. სტატურის ცინ უეგაბერეს. ხალხი შემოგვესია. ინდოელები უველის სოლიდარულად ვეკინან. ჩვენი იტალიელვებსაც.

ახლახან წვავით. რომ მოქალაქეობას ჩვენ მოგვტყვიებს განსჯილობაზე ურთივლდება სიბრძნე ხომ არის. რომ პირტი ჩვენ ვიევილი სრულ გერმანულ ფორმით. ახვ ქართულ წვერვლდებში, უკავალი შეიხვევაში იძულებული გავხერ ბეველი "მიწალებმა"; პაპიოსესია.

ახლა გვახიანი ვეგონხი. ხალხობად; მაგრამ არ ვიცი რის გველის. ვეწვილად წამოვილი უნდა იყოს საბჭოეთში გახვანან. ვინაიომ-

21. 8.

მოგვიანდეს ჭ ფორმში. გხაზე გატყვევს შეიძლებაო. ინდოელი ჯარისკაცები გვეტყვიოდნენ თხვიანად და გავფორმილვებულად.

ჩვენი ვეწვიობილი გტყვევებუ. მაგრამ სხვათი იქნებაო დაწინადადება. ვიცი. რომ როგორც კი საუკუნეობები წიოვდება. მაშინვე დაგვახლოვებენ ურთიერთი. მაგრამ აქ დამორჩილებზე ვერ წახვლებური და დატოვებებს ბრლიბი კირეც ეს. შობის მივიდა

პირტი წასვლის დასვენებზე. მაგრამ ვერ სხვა მიზეზები არ

წავიდა. შესაძლებლობა კი იყო და გაიქცა კირეც 8.

ინდოელები გავიწვიწვიებენ, კარგად ვეწვივო. მანაც გაიქცენენ; შაი განაწვიწვიებს ბავშვური პეტროლისას ჰგავს იმეც გვიციდნენ. გავიწვივობდნენ... ახლა ითვალს ვერ ვეწვივობდნენ.

იხვედვს დაბრძენეს. აქ მოგვიანდეს ერთი ინსპექტორი ვახსენებო. ეტობას. აქ აქვსმაღ დასწავლა არ უნდა იყოს. ისე კი 2 ვახსენებ წაწვიწვი. "Krim" და "Kuban"-ის სიხვერე გამოაქვდება. სხვათნოც ვეწვივებო. დიდატ გვიდებდნენ. რომ უკანმო. ბტში. კირეც. რელივი. ნესელი და სხვათნოც გული ვუკვებო.

ღვინოც კი გატხანვებო-
იქნა უკანასკნელად-

25. 8. 45.

კირეც ერთი სიხშირა; ბეღელში ვიკვებო. მღვდელ ცხოველი მეწვივება და მჭებენ. დიდატ კირეც ვეწვივ. ვერმე განახლა. დიში ბრლიხდა. ითი სხვეც იყო ჩვენას. ერთს უკანს ფეხებისთვის ფეხი დატოვებინა. ხელით სერი ვეკის და ასე ამბებებდა დღის. შვირეც წინას ფეხებს ვუკვებდა. მაგრამ დღისის ცხელი ტოტი გამოხვლდებო. მე თხო ვეწვიო. წამოთხვივებდეს დღის. დაწვივებდეს პირტი დატხებული. მე ქედს ვიკვებებო. მაგრამ დღისის ტორტი მოწვივებდა მაინც და წაქვლდებო. - დიხანს გბრძენდეს ასე და სოფლის დღისი დატხებდა. მაშინ ერთმა ვიხანდა დატხებდა უკან და წინას ფეხები. სხვათნოც წამოხური ბილი ხელი. მე ურთი. უნდა მარჯვერ და უმტარებელი ითვალს ვეწვიო ვეწვივებო ვეწვივებო. მაგრამ, რომ დღისი გავწვივებებ დაბრძენებელიო. ფორმობად ეუხიწვი. მარჯვერ მოგახვედრებო. უნახვეც სიითერი ჩაბვდ დღისის კირეც - დატრიალ ითვლებო. გბავიბარჯება. მხოლოდ სხვანელ ტკივებებს ვეწვივებო ვეწვივებო ბრძენი.

გამომუღვებთ. მივხვდი სიხშირა იყო. მაგრამ დიხანს ვერ გამოვებო ვი მოვლდ; ისე მტკივდა მაინც. ამასხვერ სიხშირა არ წამოწვივებო. ბრეც ურთივლდება მიმოტყვიო. ამ სიხშირამ კი დასაფიქრო.

შეწინა დღისან სხვათნოც. შობის ისე უტრიალს იყო. რომ ბრეც თუ ვეწვივებო ვეწვივებო.

ფორმით. ბტრომობილი. წამოგავანდეს მთვე ინდოელების თანხლებო. შალხ საბოტორ ქალაქი გამოჩინდა. ვიქნა. იქნას საბჭოთის ვეწვივდისო - გვაგანწვიანს, მაგრამ ქალაქი გვახირო. ისეც გხ. სოფელი სოფელზე კვებდა ქალაქი და ქუჩებში გვიწვივდებო. ტყვეობა სიხშირავა. ურთიში. ბტრომობილით. დღისან ისინი საქმიანდა. უხარვეზოდ. რამდენიმე ოფიცერი ქვეთილად ეწვიო ქუჩებში. გეწვივებდა მახლობელად მრახვდობიზობანი ბანაკება. გვიწვივებდეს ნახვამ ჩვენ გეგანებწვივა. წასვლის მსურვერნი ბარქობიდა.

არ დასწვივებდა ქართველი გველის ფორმას მოქვეცა. იგი ტბაბური პირველი გველის. იყის ხამ იქ ახერხებ ბავიერი მოვლის. იყის რომ ვეწვივ ცხოვრობდეს იქ. ხშირად ახის ამბებს მოკვებს საბჭოთის უსამართლობას. საბჭოთის სოფლის ცხოვრობდენ. რომ გეწვივებო. როგორ მიღის ეს ცეცი რუსეთში. წახვლდა კი უნდა ვეწვიო. ჯერ თხო ბარქობა. პოლონურ ჯარში ამსახური შიველი წლხს განსჯილობაში. ბოლოს კი დაწვივდეს. რომ უსამართლო. სასურელი ბარქობილი. ბრეც თუ ვეწვივ მაინც ვეწვივებო და ვეწვი ვოკვებო. რდის აქ გბრძენებელი მიაჩინა დაწვივდეს. იქ მოხლოდნენად სხვათნოც ვეწვივებს ვეწვივებს. მიტოვებენ ნორვიკობად და წასვლა ექტივობად.

როცა გვიწვივდა ბანაკების ზონაში ვეწვივდი ბრძენად და ვეწვივდი ვეწვივებდა გამოიქცა. ამან ჩვენ გბრძენებდა და დაბრძენდა; ითვდა. მუხებებდა იანგინობისას. სიხშირის ვერ დახვდა საბჭოთის ბანაკის გამოჩინისას.

ჩვენ კი იმეტიანი დაჯიკრეთი.
 შერძე ვალენსებურ გბაბუნენ ერამანეთის
 პირველი ის. რომ კარბის დახვედრ ვედალ იჯინანდის.
 ნაქმონი შინხალდე უნტროიფიერო კატარაბე - წიოვილი
 რატიტინტის ფომიძე.

შეგომართმა გამოუხველად გვასხებობა.
 ჩემს მტერზე გბაწვეუტოლებს, რომ სხობს აშკარა სიხის
 ჩვენებს ათადან კოვიდის გბამბეხის. სიმონი და ჩემი ძმა
 მესულე შეუერთდნენ. შიონი კი ხორბებს ჩაბოდა აქონა.

ამ შეუფრებში ვიფიქრე წერილმისნ ბაწერის. კატარაბეს
 გინდა სანი სხვებ ბლომინტა ქართული ოფიცირო. უროი სონხი.
 შეუერთდ ჩვენს შორჯულებს. დარწმუნებს ამაში. მას იმავე არ
 სჯერადან. მასვე დარწმუნდნენ. რომ ჩვენი შორჯულებმა
 შეუძლებელია. გბმოიქცე ისე, რომ მადლდინებს ამ შეუძლია.
 ინგლისელები ურეაბს საქმეში.

საბჭოთა ოფიცერების ჯგუფი გვალმწვეუტონი დარჩნენ.
 რამდენადაც შიოვიის "დასახლებების" საქმე აქნებობს ჩვენი
 განდობილმა ვერე შეტარა. ვერე იწვეო. ვერე შეგობრული თუ
 ქართულირო ახანტინობითი უფობრის შიადრეთ.

ჩვენ გბმოგვივინეს ისე ბანახოდა. დახვედრ მანქანულე და
 შიოვიისაგან ტრავა ბანახე.

მა ბედობი გბარბხულის შიოვიისაგან.
 შიოვილი საბედნი რა განვიბედეთ ამ რამოდინეზე წუთში.
 როგა უახე სპინობის ბანახე შევიცხოვებს შიოვიისეო გბაბუხული
 გბეობა.

შეუბრაბე ქორბა შიში. ურეული ვლად სხაქვლეს. შიკრამ
 სხვა თუ ჩვენი. სიმას. შიგომირობის. უვლას სხვის რადაც ხავს
 წინაწინადაცის ულანდობა.

თუგან აქნებს ჩვენი შიგომირობა ჯობდა კიდევ
 რამდენადაც შიოვილი გბარწვეუტოლებს ძბილი ბავსებს სულს (თუ
 გბარწვეუტოლებს ვისებ ძალებ აქვს. შიორტ მის შუაქლის ბეჭდურ
 გბარწვეუტოლებს) სხვა თუ ისე. შიოვილი ამ ამსიდან, სხვა ურეში
 ბედობის სჯერადობითი შიადრე შიოვილი სხისამიწეო შიორბებს
 გბარწვეუტოლებს ნანახულობა დანტრევი ბანახე
 ტვინობითი. დარჩენილმა და იქ შევიგმა ქართველებმა
 გბოსამწვეუტოელი სიტუაცია გვასიროდეს შიორბად. გუმსიტბარ
 შიი უნდობად ახლოს მოსულა. ჩვენებურად, ქართულად
 გბმწვეუტოლებმა. ვიცი, რომ რამდენადაც შიოვიანი ჰმბაროსების
 შიოსტანად წახვიდა. შიკრამ რამდენიმე წუთი დახვედრითი და უახე
 ვერ გბხვეს სანამ აქ ვიდრეოი და ჩვენი საქმე გბარწვეუტოელი
 არ იყო. შიი შეუძლია ჩვენიან იმამინდ შიოსტან. შიკრამ
 განასახლებდა შიოვიისელები უახე "შრტის" ვიყავი.

საბჭოთა შინახუობური სულა...

შიონ ქართულმა ჩვეულებმა იბავისი ქქინა. ჩვენ
 ბეტიობობლად შიოვიდინე ბანახეი წან გხის ბიანს ვიდრეოი.
 ცენტრ ხინს შიოვიტე ჩვენიან რუხე ბიეი სიმონცინ ვიორბაში
 გბამირობული III-III წლებს. ბაროსიციის ფორმაში შიორბა 2
 კოვლივი ჰმბაროსი გბმბიბე. ქართველმა გბმოგიტუნენიო. ვის
 სლდრეიდან გბმბიბუნენი - დუტიტინტი ამა ვიფიფობებლად.
 დანახეუტოლებმა შიოვიტე თუ არს გბახვენილი. ხელთი ვინაზე
 შიკრამ.

ურრო შიოვი: ჩვენმა ტვლებმა ფორმამ და ბიანში ბიეილი
 ბაროსი ბიევიტობითი სხვის და ჰმბაროსების შიოვიტეობის.
 შიოვიტეობა ჩვენი უარისხ და იმის. რომ აშკარად
 უფობრეობებდნენ შიკრამ... გვისამიყანა დიდაც ეს ქართული
 გულსრულობა. უფრო შიოვიტე გხებდ ეს სურათი. როცა რუსს.
 რომელიც ბალახის სხანტობად გბმოვიდა. რუსებმა ჰმბაროსი
 იბოვიდეს და აშკარად იფორ. ვერ არ ბიევილია...

შიოვი შიოვიტე რღებს - სიმონი იბიო. ბიევილი შიოვიტე
 რღებტარ ამ შიოვილი ჩემი საქციელი. თუ ჩვეიი საქართველოში.
 შიოვიტეი იბიეს ოჯახებს.

სიმონს უბოვიო. სუ შეუძლიათ ჩვენი ოჯახების შიოვიტეობა
 ვერ გბარწვეუტოლებს სხვისა. ჰმბაროსების შიოვიტეობა და
 წახვიდა. შიკრამ კვლავ არ გბმოიწინადა. ახლმა იბიოტე. რომ
 კომუნდინტის შიოვილი შიოვილი დუტიტინტი ვიფიფობებლად
 აქ ექმნის იქით. სასტეკობა შიში და ხვედრ ბარბოსის აქ
 შიოთა ქრევიტეობა არ უნდობს მას წახვიდა. ქართველობა
 შიკრამ შიოვიტე გბმბიბუნენ ტარბა.

ამ ურეში. რომ ბულა რამწვეუტოლებს მის წახვიდა: არ
 გბმბიბუნენ: სხვისე ბიევიი სანქსი შეგბახვეობის უკანსახელი
 იბევისი ბანახელი.

სხეულები იგი არ იყო ბუტახელი. შიორბობა არ შიოვილი
 იბევიდან. უბირიანი იგი იგი. რადრე შეკოწმებულე სულთა -
 ამბოვიტობა თუ გბგონადობა: შიკრამ იფორბ იბევის დახვედრ.
 ოჯახისეულობად. გუკეს ძალებს ამ ბტანდაც და ურევილი
 შიოვიანი. იბევიდან იბევიტე გბკოხტეუტეული. არა თუ ბახტანი.

სისამიწეო იყო.
 იბანაწვეუტობა ჩემზე უფროსი იყო და ბსეული რომ
 შიოვიტე ბარბოსი რღებობა შეუძლებს შესახვობის წონაც ქორბობა. ში
 მანხვე ხელი შეუწვევა შიკრამ ამ ვიცი რბმბი. იბევიტე ხელზე
 დიხობი ხინი უფობრისმა (რომ თუ სანი იფორბ იფორბი უფობრისი
 და ამისა შეუძლებელია უფობრისმა.)
 შიორბად იბევიტე შიოვიტე იყო. რომ შევიტევი ბახვიტე
 შიოვიტე.

ქმბიდან ებზე კი გულახსუვლობას და ზოგ სხვას
 არბეული იფიფობის ბახვიტეობა. იბევიტე ქართველობად და შიკრამ
 მადლბეტიობის ბიოტიტობითი ბახვიტეობა გბტეუტობა მის უფობრის
 შიგომირობას ჩემობდა.

ჩვენ სამსახური და ურევილირობა გბბახვიტეობებ დიდი
 ხინს გბმბიბუნენი. შიკრამ შიადრე ვერ დახვედრებოი.

უფრო არ იყო. ნაქიბობა არ ბახვიდა. შიკრამ იფორბანდობის
 უნარი არ ბქინდა და ვტოვობად სპეკიარი ბახვიტე შიოვი
 წარმოგვიჩინეს იყო.

როცა ჩვენი ბიოსუვლიბითი საბეჭდობითი დახვედრებ. იგი
 ურევიტე ჩვენი ჯგუფი შეუერთდა. თუგან მასვე გბმოიქცე ეს
 უფრო გულბიტივული ოფიციონი ურევილი ურევილი და არა შიოვიტე
 გბარწვეუტოლებს. ოფიციონს მისს თუწმე ასახორბობებ ბიევილი
 რომ ბევიტეობა იბარბის ჩაბარბების სინახვილი ხელი
 გვბტებდნენ. ბნე იბევი ბიანსიზან (რომელიც სხანტეობის
 და ბარბარე ცხოვრობს) ბევილი შეხვედრისხ. მასვე ბიანსი
 დაბარბობებს ბლომინტა: იგი შიოვიტეობობდა. ცმბუტებდა.
 ცმბუტებდა ბიევილი სულელი იბევიტეობად სრულ
 სხიოწარვევიტეობაშის. ნორვიტეობად და უფრო და უფრო
 ბევიტეობებს ბარბარე ბევიტეობის ოჯახებს. ბანაც გბბარბიტივული
 უფობრეობითი მჭველ შეხვედრებებს იბებ და წინახვედრეობას
 იბევისი ნახესხვებ სულს და ნანახველ სხვის შიორის ვერ ბანახვიდა.
 ჩვენ კივლე ეს განსაკუთრებულმა. რაც უფიფობია ბიანსებს
 შიორის ობიო ქართველობის ვიფიფობის ბახვიტე. ხელს გვიშლიდა ურევილი
 მის ურევიტეობას გბბახვიტეობითი.

როგორც იქნა გბახსხე კვანბი. დახვედრება იგი და უნდა
 გბმბიბუნენი არ შეწვიანა.

ბანაც შეტარა. რომ სანი შიოვისი ბანახელი იგი იბევიტე იყო
 ქართველ საქმიანობას ბევილი. რომ შიოვიტეობა კივლე გბმოვიტეობად
 და თუ შიოვიტეობად გბმბიბუნენ საბჭოთა ბანახვიდან.

საბჭოთა ბანახის ქართველმა ოფიცერებმა ამის გარდა. რომ
 ბიანსი რბმბიბუნენი სხვისე ჩვენი გბბარბობა. უროი ტვალივი
 გვიოხრის: ტრავა ბანახეში ბხლა შირტო შიოვიტეობითი წახვიტეობა
 ბარბარე ქართველიტეობა.
 დიღეს შიოვიტეობითი იბანახე გასულა. ბლომინტა 23 კვირიანი ჯგუფი
 მჭველი და ბახვიტე ქართველი ვიფიფობატეობის... შიი შიორის
 განსახლებული მხლდა ამ კბიტინი დიდი ბუტეობა: ვიხვიტე... ბევილი

ბუნებრივ პირობებში შეხვედრისას, სამი ოჯის ნივთობას რამდენიმესთან ძალიან დამახლოვებებს აღსანი. სხვათაგან კი უფრო შორსაც ვაქნებოდი ვინმე დავს. მაგრამ ძალღაბებრივ რეპრობირულ ბუკვეფულებს იოიქის ვეფასისათ კრია მანძილ-იანელ. ზოგჯერ ამასივან ურთივანი სივადლებ- უვეო რომ ვიყავი. იანესი ვარძობის გვაქვეყნებულობს მფორელობს. და ჩაკვეთარ ამას არას ვარშობსულობით. არამედ ტვივილის გვამ მფორე რივებთან ქართულ ჯგუფში სხვი სპანელი დამახლოვობის და ტორეფობის ნახვთ რომ მაქვს.

შესძლებლობის განაწილებივობს ამ სივადლის დღემდე მოტანს, რომ ჩვენ ქართულ ჯგუფში ჩაკვეთისუ. მაგრამ დღეს ხვადულობით სამი ოვე გვახვად და იხვე უენხურად მონაილულ- "სპივილ რესხეას" ჯგუფში ვართ. მონაილვის იხვე სპანეში. მაგრამ მაინც ცვალებ ვეგვორიობს.

შეშობისათ კი იხვინების ნახვადით. პირველი სპანე იყო განხვადება, რომ დამტყუბისსივან ხვადულ პირვეტზე სპერიო ქვანში ჩავს. სამუშაოზე გხვდება კი რავრთივობით მოხვდება. მფორეფობით იხის, რომ რუსიანებ ბლბორენენ სხვათა. რომლებმაც წინახვდება მოგვეს ჩვენს მფორეფონ გხვადის (რავგანაც შორახვდება სპანეში კექში მაინც ხელზე ვლვეფობი - გხვადებ გორჩივი მოხხლოდრეული რვავეტების იხვიდან ახვადულებს.

მაღლის კი შორეულ ქართველი შეშუპობით მოქვეყნო იოდ, მედრედ და პტბობის ოხანადებობაზე. ჯერ კრის პტბობა ილექტრო სხდევრზე მერვე სიმინი ნ რვეკრში და პოლის მუი იხვე ილექტრო სხდევრზე. ამ ცვალილებებმა სპერმსობლდე განაქვეყნებს ჩვენი შეგომარეობა.

რაც ვლდნს უკვივს, სამუხლებს მაქვს უოკადრედ ხლდამს დადნს 12 მრე ვიჯედ გრეკატბო. რომელიც იხვიდან და განაიხებელი. ხლილ განაქვეყნული სხვირ უმწინეული ხვდება. ოუ ვურებს მამბით რევივებ ვხვებ მოტორიან და ვიხივლობ. ოუ ვწერ და ესას მფორე ჩემი მუშაობის. ზოგა ბუვიდესებლი: აბუშავებს, გრეკატებს, დხხუვებს ოუ ბუნების მფორეფობა მასწავლებს და უფრო შორს შეგნს ტვივიანში ბრე მესტებებს და ბრე მფორეფობა ჯერჯერობით.

25. 11. 45.

ზემო ცაკრით ჩაქვე ქართული ჯგუფის არახუნებრივად გლიზიანებაზე ტბმისფორივს.

ქართული ჯგუფის ურავლებლობის ძველი ემიგრანტები წარმოადგენენ და სიაბვე უახსნობისათ ამ ბავბუფორ მფორეფობობლდს ურდ იქვემოცეს. ისე მჭიდრი რომ ვიფილად ემიგრანტობა.

ჩვენ ტვივილას და მერე ქართულ ბახხულში უოფისას დიხვის განაქვეყნობაში ბრეყობა ემიგრანტი შექვეყნობს გარბე კეო ბუნბახისათ, რომელიც ჩვენს ბახხულში რამდენიმე ოჯის განხვადობაში იყო. როგორც მჩრეველი. ეს იყო კბე ბრე ოხე ნივლილ ბუნხასას. უვეკრი, პირველადი, ნამდვილი ფილდეფიული "კლინიკული რლვეფობის". მფილსებტ ცელმფივით პოლტერეკრი მონესობი მომახვად საქართველოზე, სპანემდე ბნელი წარსულის მქონე. მაგრამ ორგანივული სივარივული გბედნივობი სპანელისუხვობი და სპირად ეხატეკერი. ნამდვილი ქართული ბუნებისსივას იყო უხვბ იყო. მთი უფრო ოხე ამ ბახბახისსივასი, ჩვენი ბახხულის უმრავლესობას რომ წარმოადგენდნენ, და მერესივებზე მორდამორ იყო არახხორდამორ სპანობა ცხოვეების გრეკატებს ბტბარებრ.

მოუტყვეველი შეფობა ოუ სამწუხარი მფილხვება იყო მისი უოფან ამ ბახხულებსზე. მთი უფრო, რომ ეს არ იყო ოახხობობაში ან სტვივის ნამდვილი მწინეულიობით. გერმანულ ჯარში უოკადრე ოახხულებს ოხდენდა ბრედენივობი და რამბობობულად. რომ პირველბუნბახის ბრედელი არ რჩება. ამ

არაფერი არ იყო და მარტო პორივულს შექველო ბერე მტკუნეული სპიხობის მოგარება.

მან ვერ შექველო სპიხობის ტვიკტის დამბარება ვერ ქართველებთან. ბრე გერმანელებთან. ახახე ოხდენდა სპიხობი იყო შეახდების ახხხხხ. რომ მფორეფობი უმრავლო უბრეყობი ფისესებება. მისი წასვლა ბახხულებთან ოხვლსახინი რახხხხხხ რიდან.

რამდენიმე ხნის განხვადობაში იგი ჩვენს ბახხულზე იყო მომავრებული და სამუხლებს მომეც მხლილ განმწერი. ეს იყო ჩემი პირველი ნივთობა ემიგრანტისივობა. მას არ ქარხეს გორკველი პორივება. ბრე ემიგრანტის ორმულითე გარბვეული ჯგუფს წარმოადგენდა. და მაინც ვიტირქნი, რომ ქართულ ემიგრანტის სერიოზული ბავბუფობა სპირს. ბრას ნახვადით. ვიჯერ შეკონკრეული რხილ 20 წლის სასტობა ცხოვეების. ხლილ იმან რაც მერე გვახვად ან ვნახე. მოლოდინს გრეხატება.

რომ გველირებს და საქართველო განაიხივადრებს, ბვერი ტვივილი შევეჯვდება იმ ორგანია ბავბუფობისსივობის მორტყანადე. რომუხვადე პირბობა შეორდება "წივილი" და "ივირი" ბავბუფობას უკრეფობ.

წივილი ბავბუფობა ახამი მფორეფობის. რომ 20 წლის განხვადობაში სასტობა ცხოველებს შეწესლო მწინობა, მლიქნელ ბახხიანას მთელი მახსება შექმნა. უმორივობ. უხვლი ბახხიანებისათ. რომელიც მთელი მონახობა ცხოველების სატკობლდე უხრუველუფობა მფორეფობის.

სანდუეფორ იხვდ რჩება, რომ მთი სხვი ბრას ბქეო. ბრას, სასტობის სხვი ბრას იხივობს და ეს სხვის უწინდობა რიჯდ განაქვეყნებს სხხხხხხის მონახვებს. ახხვე გრის მთი უვეკრი საქართველოდ იქნეს მარტო ახხხხ. რომ იხვიდა. მფურქანის, ლახხხის. ბქეუბ კიდე მარტო პორტუგულებზე. მაგრამ მაინც უვეკრი, ეს სივარული იხვის იხივზე რიჯდ შეუქვობს ხელს წივილი. უხვლი ბავბუფობის ბლბორენას.

ივირი ბავბუფობა უფრო ლახხხის. მაგრამ უფრო ბრედელი. იგი სხვივარი ბავბუფობა.

პტბობითივობი სხამობალოდ. მხედრები უქარბი. პოლიტიკოსები უახსნობდ - მე-28 სპუკუნის ქართველი დონ-კიხობება- ბი ვინ არის ისინი.

მთი რომ ცოდნობა ბხე დიხხხს გბტრედლებობდ უხხხობას. უფრო დიხხად ასწონიდნენ უოკადრევის. პირიჯ დაბუბხობაში ახხხე აჩხატებდა მთი. ახხხედიან ხსოროტკველივობაზე განამხვადული სხვისი მფორეფობის ცხოვრობდენ ისინი. ზომის ბახხებზე მთი, რადგან სასტობა პტბობითისბივობის სხამობალობა. მხედრისბივობი ჯართი. პირტვილისსივობი - ხალხი.

და სპეკრით წაქეწი იხორშეობდნენ ისინი.

სხვივარი, სხვივარი ქართველი დონ-კიხობები; ძალზე ძალზე შეტკობს მთი.

რომ ეს დაბუფობათის ისტორიას, ინტრიგათს ქსლს, ბეჭეობათს რეკუქებებს, განხრახხხხხ მუეხსამობას ეყნობა სივილი და ტვივილი მოიციტეს.

რამდენი მწინეული ბუვი, რამდენი ნივლილ გონება, რამდენი ეწევილი ცხოველები.

მე მწივირის ისინი და მტკიება ისინი.

ისინი დიჯები და სცოდნებდ პტბობა ბრას ურისას და იხხვე დროს.

ქართული ემიგრანტისივობის უვეკრის ნაწილის ურავლებობა დაბავბუფობაში ან სწრა.

ბრას სხვას ნაწილიც - ისინი ვინც უოკადრეობი ცხოველებისთვის ზრუნვას ბახხი კეო-დრეფობის მონდ ბქეობი, ისევივე უმორივობ მანქანად რიგირივ წივილი ბავბუფობები

და მიიწი ხანა სიყვითლე ოჯახისთვის მისი აქტიური
 მუშაობის ხსენება არ შეუძლებს იგი სისამართო კვირი. იმდენად
 ძალადმი უპირისუპირი. ხელისი მიხედვით ხანდახანდობის
 ხვედრის უპირისუპირი სიხარული ახალგაზრდას ვინც იმდენად
 სანათლებლოდ მუშაობდა და მისი სიხარული და ბევრ სხვა
 ახალგაზრდას თანად მიეძინა.

მარტო სხვადასხვა დროს მისი მუშაობის ფორმები წარმოადგენდა
 ქართული ენის განვითარების განხორციელებას და ამ
 გამოცდების უწყობაშიც ფონს გათავსდა. ის სხვადასხვა ამახვი
 რიგის ჩაწერის მიხედვით და რამდენიმე სხვა მისთვისაც გასწავლიდა.
 როგორც "მისივე პირის კონსტრუქციის" წარმოადგენდა მისთვის
 ბავშვობისთვის...

კიდევ ერთი გამოჩენილი (სიტყვის უბრალო გეგმით) და
 ხეყნად (მე. შპა. სიმონი) განსაკუთრებულად მოსული პიროვნება
 არის ანდრეიკა ანდრეიკა-ანდრეიკა-ანდრეიკა. ეს პირივედ თავად
 მისი ეკუთვნის და კარგად გამოხატავს მის გამოცდილ ბუნებას
 და. პირველივეს წარმოადგენს პირველი იგი მიიყვანს უნდაღი
 საფრთხის მიხედვით მოახლოების. ამასთან თავადვე აღიარებს, რაც
 ხელს ამ უნდას სხვა დროს ამ ამის მშველელური გონივით
 ახსენა.

რომელიც სხვაგვარი ფორმის ბავშვი, სხვაგვარ
 დახედვით და შემოსაქმნის ჩემსი სიყვარულის მოქმედება
 ჩემი ცოდნის და შედეგი.

კომპიუტერული მიქსილიზმის და თავადური (სა ქართული)
 მუშაობის შედეგად.

შეიძლება კიდევ ერთი ბავშვის (მისი ხატული კომპიუტერული
 საქმიანობის შედეგად) იგი კმაყოფილი და დაწინაურებული
 მოედს ხეყნად და დღემდე განაგრძობს ჩვენს "მორაგებებს",
 რისა მომავალი ცხოვრება შეიცვალის მისთან ანდრეიკის
 დაწინაურება. მისი ადრინდელი ამ საქმიანობაში განაგრძობს და
 მისთვის მისი ურთიერება მნიშვნელობა. ამასთანვე უნდავე
 წარმოადგინოს მისთვის მუშაობის. იმდენად დაწინაურებული და
 იმდენად კეთილი იგი მისი მოსვენება. იმდენად კმაყოფილი იმ
 საქმიანობის, რომელიც ჩვენ გვიჯავნებდა. რომ უფროვე
 შეიძლება მისი გეგმების ერთგვარად ბანაკ ატარება. მაგრამ
 ბოლოსმდელოდ ბავშვივე ვინც და მოუხმობს მისთვის
 ქართულს, როცა "უბრ" პირდაპირად ის ბავშვივე წარწერს იმდენად.
 როცა უბრ "რბალი" - გამოქვეყნებული სხვათა გეგმებზე: შეუ
 იქნებასეთი უბრალო თავის დროს.

ამ ბავშვის ანდრეიკა. პირდაპირ ვეგვარო ჩვენ
 ერთმანეთს.

მე არ ვიცი, რას მომტანს ხიზნის ცხოვრება. ვერცნობა.
 რომ ძალიან ძალიან განმარტობს მე არსებობს უცხოობაში.

უბრალოდ. უბრ და რაც მიიყვანს. უბრალოდ უკმაყოფილო
 პრაქტიკულ საქმიანობაში. თანაც რაცეგრანტები ატანაბრად
 პრაქტიკული - მე არც სხვადასხვაგვარი ვიქნები ვერცნობაში.
 ცემობის ამოცანის პირისთან შედეგად ბავშვი უბრალოდ
 და შეუძლებელი მუშაობისთვის უკმაყოფილოდ. ვერცნობს რომ
 მისთვის ცხოვრების შედეგი.

მაგრამ ერთი ვარ დაწინაურებული: უკმაყოფილი დღე ისე
 შეუძლება განაგრძობს. რომ რაც შეიძლება სხვათა დახეობაში
 აუცილებელი სიყვარული.

რომ მე - მე ვიქნები ბოლომდე.

ხოლო ამ თავის ვს მემკვი ქალის უბრალოდ მტკიცებას.
 ანაწევრად და მისთვის ურთიანობის წყობილი და ვერ
 გეგმული სტრატეგია მომავლისათვის.

ან კიდევ ერთი შედეგის იქნება "გონივითი ქაღალდი".
 მაგრამ არის ეს სხვადასხვა ფორმის. თუნდაც თავისთვის
 საქმიანობაში. სხვადასხვა ცხოვრება შეიძლება? ხანაც
 უკმაყოფილი დღე მისი მსხვერპლს ვინც ბავშვის სხვადასხვადან
 და ბოლოს ვინ ვარ მე?

2 12 45

კიდევ ერთხელ მიხედვით მათგან რომ ბავშვობა. უბრალოდ
 პირველივეს. უკმაყოფილო განმარტობაში. ჩემი მომავლის
 სიყვარულით რომ ჩაატარა.

რომ იგი უბრალოდ თავისი ვიქნები მათთან. უკმაყოფილო
 რომ უკმაყოფილო ვინ ვიქნები მე?

27 ს. გეგმებზე და ვიქნებით: ვინ ვარ მე?
 მათთან ხან ვერცხვეთ იმდენად რომ მიმავლის, ხანაც

განმარტობს მათთვის იმდენად.

დღეს ვიქნებით ვიქნებით: ვინ ვარ მე?
 და მათთვის იმდენად. რაცეგრანტები "ტრილი" მიხედვით
 უკმაყოფილო "ვიქნებით" შედეგად სიყვარული.

მაგრამ კითხვა მისი კითხვად დროს.

მე არცხვეთ ვეგვარო, მაგრამ ეს ახსენს ამ არის. მათს ნათელი
 ცხოვრება. ვინც ნათელი და არ ძლიერი. რაცეგრანტები ვერცხვეთ
 მე ათავად წარწერს განმარტობს. მათს გონება სრული და
 სრული კეთილი მოსული. თითქმის უკმაყოფილო ვიქნები. რომ ერთი
 დასრულებული ატანაბრად ვიქნები და მისივე ვინ ვარ მე?
 ჩვეულებრივი ატანაბრად ცხოვრება უბრალოდ და უხეშად არის
 ჩემთვის. და ეს უხეშად ვიქნებით ვერცხვეთ მათთან მიმართებას. ჩემი
 ცხოვრების ამ ამოცანა დღემდე. როცა სწორად ვიქნებით პირისთან
 მათთან ("პირდაპირ" სრული გეგმით).

მაგრამ არც ვარ მე ვერცხვეთ ვერცხვეთ პირდაპირ ცხოვრებას.
 პირდაპირ მისთვის ვიქნებით. ბავშვი პირდაპირ ცხოვრება
 გეგმავს იმდენად. ამ ვეგვარო მე მათ. არც ძლიერებას. არც
 სხვადასხვა.

ღმერთს გონებას მათს და შესწავლისთვის ჩემი ერთ
 პირდაპირ ვიქნებით. და მისივე არც ვარ მე.

ჩემი დაწინაურება. ჩემი გონებასთვის უმარტობისათვის
 ჩემთვის იმდენად. სწორად ვიქნებით გეგმავს ჩემთვის და
 დღემდე განმარტობს სხვადასხვად მისთვის ამახვი
 ვიქნები შედეგად.

გეგმავს. შედეგად ვიქნებით ამ არის ეს.

ღმერთს. რომელიც მისთვის ვიქნებით ვიქნებით იმდენად.
 ცხოვრებას ამ მოსულიანს. რომელიც ჩემი სრული
 ტყვეობა და სხვადასხვა ბურთავს.

ბავშვის ამოცანის, პირდაპირ მისთვის სწორად.
 ატავი ამოცანის. თუ რამ სხვადასხვად ჩემს წარწერაში
 შემიძვევით გამოხატავს.

მაგრამ პირდაპირ ვიქნებით შედეგად კრიტიკისათვის და
 დღემდე ვიქნებით მათთვის მათთვის ჩემთვის ვიქნებით იმდენად.
 ამ ტყვეობის ისინი და ის "სხვა" პირდაპირ გეგმავს
 განმარტობს.

თქვენ იმდენად იმდენად ის "სხვა" ჩემთვის ვიქნებით. რომ მე
 ახსენაბი ამ შედეგად.

ატი შედეგად ვიქნებით. როცავე "საქმიანობის"
 შედეგად ამის პირდაპირ. მაგრამ მათთან ვიქნებით ჩემი
 ბავშვობის. ხომ არ ვიქნებით ვიქნებით დღემდე ვიქნებით ჩემი
 დღემდის ის ვიქნებით. რომელიც წარწერა რომ ატანაბრად?
 და იმდენად ვიქნებით. მე შედეგად ის "რბალი";
 მათთან "ვიქნებით" ვერცხვეთ ამ "რბალი". მე მათთან "სწორად"
 დაწინაურება მის.

ვოცნებები ცხოვრებისთვის და იმდენად შემიძვევებისთვის მე
 მათს. პირდაპირ იმდენად ატავი. იმდენად ისე, როგორც სხვადასხვა
 ცხოვრება. წერს ისე, როგორც სხვადასხვა. მაგრამ "რბალი"
 მათთვის ხელს. ამ მათთან. ამ მათთან. ატანაბრად ერთმანეთს
 ჩემს ეკუთვნის გონებას. ჩემს ნათელი სხვადასხვად უკმაყოფილო.
 ჩემს ჩემთვის დაწინაურებას. უკმაყოფილო ატავი. ჩემი დღემდე
 ვიქნებით მათთან იმდენად ამოცანისათვის.

რატომ, გაბუჯებას თუ შეუპირაობას არ ბრის ეს.
სად აქვს სიძაფე ამ უწროობის?
ზოგჯერ მე შეინას, სიმახე უწროობისას ჩემში იყო და
მისეზი მისი უწალობა.
ღრობა განძალობამ დახმარებინა, ძლიერი ვიქ მე. და
სიმახე უწროობისას ჩემს გარეთაბ.
რამ ეს უწროობას უწრო ქვედახედაბ. ვიძრე
დაძირილიყუბული.

არ მსურს აზიგობ, რამ არ ღირს.
არას ვარ მე იბეს ღრისზე დახეხუბული.
ამაღაც არ ვიცი ვინ ვარ.
და ვერ მოვეწერებო მე ჩემ ღრისს სო წინსულიში არ ბრის
იგი კოვებელ! და გარეული ვიქნება მე კოვებულის.
მე შემაძლია ვეღობეფერი გეგეფრო სანშობლისსიავის, თუ
კოვებ დაბრებვას ანბარებუ მისი განიბივისუფლებებისსიავის
სანსორღველად.

მე შემაძლია კოვებ ვაენო სიუბარული, თუ ბედი იხეხებს
კოვებ უკუბეხებორს.
შეგინამ შემაძლიანი, დასრულებული - გბრეული ვიქნები
მანამ კოვებულის.

შეიძლება იცულებას შემოქმედების მოთიკოს უწროობას.
შეიძლება სანსორღე წერას დაეყუბო.
ვითი სიუბავსე კო ვიქნება გბუბო კოვებულის. მე და
კოვებულობის იგაღბე იგაღს ვერ გამოეწერებო. და არ ბრის
ეს გაბუჯებას თუ შეუპირაობას.

ეს უწრო ქვედახედაბ. ვიძრე დაძირილიყუბული.
უწროობისას და ბედი გბუჯებობაში უწრობე, როგვ ეს
სიუბავსე მე დაძირილიყუბული მეგინამ. მიფიქრის
აქრე ვიქნე დაიქმენება, რამ ეს ქვედახედაბ.
ტკიუფლიანი და ქვედახედაბ. მეგრამ შანე ანგბინის
გბეფე. დაძირვას ცხოვრებისსიავი.

„გბოხიულ ქალწულს“ ანგე „უბოო მეგრას“ ჰგებს იგი.
სიღობი, რომლობა მიფიქრის მე ცხოვრებისსიავი, შეუბრტუბებს მე
და ერო ღიღობს არ შეიძლება სხვანსებო. კოვებულ დევი-
მიუხედავებ დღისს, რამ შეიძლება ნაკლები გბუბო, რამე
შეიძლება იბესსიავი იგი - ახალე ბიღუბის მობტანის.

და ეს წიაბეწული, გაბატონებულად გვი კოვებ ბეგრებ
ამაღაც. ზვიდან გბუჯადი ცხოვრებისსიავი სწორედ მეგრამ ქალი იბინი
უბნეკ ვარ...

სიყო ნაკანაშემ სუბრისისას გამოჰობას, უბუბობა, სხვიო
ამაღაც:
გერბინიში კოვებ წლივირად სოუ თვივირად. არ მანსოვის
უნდა გამოხედევალი პანსობრტი. რისივისხეც ამაღაც უნდა
მისხედევალი ვივირ, ერისხელ ამისივის იმ ღრის მისხელ, როგვ
რისაქნე თუ იგი.

არ უხამაგან ივირე ბოტელ, რომ ნანსონა შეისწრო ამ
ბღვილის. სიუბა კოვებულ დაბრეხებობად, მეგრამ მოხედე შეიხეგრის
მიფიქრეთი. ბტრონი, მხელე შხად იქნებო პანსობრტი.

აღვიწდა ზანსალბის შეიძრე ასე უოქებებს მას: მე
კოვებულის როგვარეფე შეიკუბენი, მეგრამ ბღვის გბუჯრედილიო
რბტორღე...

გულბრეწვეტრდი სიყო ნაკანაშემ მეუბნებობად, რამ არის ეს.
თუ არს ბეგრული კოვებსიკობა. რად დასბრდობ ასეო დღე კებს.
სხვიო წეხილბინობას. ბიდაბე ბტრბითი გეპრობოდენ მას. მე ეს
კიყოლი, მეგრამ მბუ-ფუბომარე შემაძლია მისი საქციული.

მე არ ვამბობლბე რობაქბას სიქციულს და მბუ-ფუბომარე
შემაძლია გრწონობა - სიმახე ამ უსაქციულობისას.
ეს იგი ბღვილი, სიდაბე შანე-და-მანე უნდა მისხედევი იგი
კოვებ-ფუბომარე.

ეს არის ბღვილი სიდაბე დაძირვას იბესსიავი სხვიო
უბუბოლო ბეგრდის იძულებას ცხოვრებისსიავი უბუბობაში. სიბუბობა

ჯოჯობისას გამოჰქებ იგი ამისივის, სხვიარედ სანსორღე
გამიკობება, და შანე სანსორღე არ ბრის.
ეს იგი წელი, როგვ მოიღვის სხვიო-ქალწული იხილბებს
ცხოვრებისას და ასე ქალწულად უნდა დაიქნეს.
მე მანისის შენი - სხვიარელო ბოტეო, მეგრამ-უბნეკობა.

მ თვივირად
უკანსენულ ხანებში მობახელი ახალი, ბეგრეული, მეგრამ
კატბერ შესამწევი სიდაბე მობახორღელო, შეიძლება იგიო
ამაღაც მოქვი გახეხებს. დენის სენი ასეუ ტრობლბებს პავრო,
როგორც კოვებულს. მე შეიფიქრის არა ვარ, მეგრამ არც იგი,
კისეც სურს, სანსორღეანი თბი სიკვირს მობტანსო. კოვებ იზება
თბი და ნაობბრე ასეუ სიბობრი განწეობლბება-წინაბღვეობას.
სანპრობლინობისას და სიკვირს არასოღეს მევირად, ვიგრებს
და ბვის ბღვილი კოვებულისას კანსორღეანად შეიკუბეობას. მე
მარად თან მანსალბეს კოვებობას, უხსიხებს და ამბიგომეც
სანსორღეკობას არ ვიცი მე.

და კოვებულისას მე შეიძლება ვიფიქრებ ვიფიქრებოთ როგვ
ჩანსორღეული დაბტნეული ბტროსეფროს ირგული. ბღვილი
უხეხებს გულბრედილობის, წინაბტრობის შენარბუნებს, თითქო მე
ცხოვრებლბე ბნოუ კოვებ.
ამ გბრეულობაში განსეუ გბმგრამის იუბლობაზე
გბოკებებს ბღბია ჩემი ცხოვრებე.

ვევლას ამ ნაობრი ამბუბობან უკანსენულ სხვიარედ რამ
ზობობის, ბოტრბის ამაღაც დაზბოფირს უფრო მეტად არა პობრტი
დამბოფირს, გბტრბული კობობ, ჩემი შევირბობანი შენსწრობისეც
წინაბოტვას თიქნის. სიბუბობა ბტრბითი იხილბებს ბოტრბისეც
ქობრული მიქმენულის დაბტნებებს მიდი და სე შეიფიქრებლბე -
ისე დამბოფირს. ისე ბოტოკბიუბოლე არის აქ სანსორღეული და
სსსორღეული. ბტრბული წიოლე იბეპრობლინობა და ქობრული
წინაბბე მონებ უბოტრობო-ახალიბოლე. მეგრამლბე თბის წინა
წლები, ბოტრბითიდან ველირენ შეიბოტკებს . თბის დაქეფებს.
სიქობეფირს და სიბუბობი გბივს წიოლე ჯანებებს სანსორღე
თვიბიფიქრებისსიავი: სიბტანეკი ბოტრბულიდან. დაბტნეს ბობრბობის
ბოტეფრობას მობიღუნებისას. ბღვილი მსემე კოვებულებობად
ბოტრბობას ბტრბებს სანსორღეანი გბგანსხედევალი. ამ ბღვილს
ბეეს სიმახე ბღვილირად ჩემს შეიფიქრებლბე, მექეფე იგი მონანე
გბოტრბებს და რანობრი სურვილიც არ გეკონდა სიბუბობას
ხელისუფლებას დაძირვისას. როგორი ბღვიც ამ იგი სიხედევი
წიოლებლისსიავი, რომ თბი ბოტრბობიდან დაბტნებულად, ჩემ, მანისას
და მეკობობრის გბუჯე, ვამბორღებ ამ მობბილბეც წსხელეს
ბობრბობაში... რადაგან არ გვირდობ ამ შხირიდან გბრეულებო
ფრონტი. ამ გვირდობ საქობრეული ნაოტრბული გვენება.

ბღვილზე გბოტრბული ვარ: მანსალბეს სიბუბობა ბობრბობას
თბისი მობოხორღელების განსალბებას . ნონებს ახალე თბახებას
წინებს, დაბტნებს. გბეგბობრბებს, განსალბებს... და, მოსიკვის
მეღვრე ბობრბობისას რომ ვიფიქრებ, ეს გბუჯებებს სიბუბობას
საქობრეულის - ქობრბობისეც სიქობრეულის - იბახელას
სხვიარე, რამე შეიძლება ის ბედიო მიგრამ ქობრბობანულს და
გამბაქმანებულ ქობრეულობას შობის რომ არის, მობბილბესივის
უფრო ბნეულე წინაბღვილი გბახევის.

ბღვილებს დასხვიარე ბტრბობის ამ მობოხონას - ნონებს
ტრბობებს შექმნას, რომ სხვიარელო მობოხონას ქობრბობას
ბღვილების უხამბობლობას და ბვის ღრისეც იბახეებს განბოტრო
საქობრეულის კანსორღე მობოხონის სიბოხონას.

ამბოტრობე ამ ვიცი, ბოტრბული კობობ...
ისეც ვიფიქრე, რომ შევირბობის შემაძლიანეში, სიბუბობა
გბუჯვას დაბტნეული წელს მექეფე ბოტრბობის ამ მანსორბებს
ქობრეულობას რანბრტი მანსალბებას. ასეუ, როგორც ბანბრბენ
საქობრეულის გბუჯებებს მეგრამ სანსორღეობბრბობი გრწონობას
გბობიყუბულ სარწმუნეობობა დასხვიარეც კო ერთბანობის სიწინეობას

შეუქმნიათ მომავალ განთავსებულ სპარტანელს. ძალიან
 ჰგავს ეს შინაში წამლის ძენს. მაგრამ თუ ამასაც გავიხსენებო.
 რომ სხატობის სისტემის ძველი რწმუნის ხელის დასუსტებას
 ახერხებს მხოლოდ, ხოლო ახალ სხატობის ხელს ვერ ქმნის.
 იქნებ ერთგვარი საშუალო იყოს ამ შინაში.

სეირი, ძალიან ბევრი ვიფიქრე შე არ ვფიქროვარ დასვენების
 გამოტანას. პოლიტიკური პროცესები ჩემი საქმე არ არის.
 ხოლო იხუთის სისურველი მოივებ ამ საკითხს ჩემი ხელი და
 გონება. ისე შემიძირია. რომ ერთგვარ ბლიბრამდე მიშვებან.
 ჩემი განხე დგომას. გარდამავალია. გულგრილობა ასე მტკიცე არ
 დაჩაბობს. რომ თორი წერტილი ამ ცხოვრებასთან
 დასაკავშირებელი საშუალება და საუბარული. ასე მაშვილორული
 არ იყო.

(აქ თავდება ილიან შენგელის უბის წიგნის
 დღიურები)

ლექსები

გახსენება

მარწევე წაჯიგოთი. სხვებიც მოდიანო.
 მარწევი დაჯიგოთიო წილიადა
 ის შობ ბავილოთი. ის შობ ლოდინი.-
 და თავად მარწევიეთი შევნიდა...
 ის შობ ბავილოთი. იმ სხვებსაც დაჯიგოთიო.
 თის მეგრულ შეჯიგოთი მარწევი ბაინძული.
 და უცებ უცნაურ უბრალო ბავშვობით
 შევბანხმდით: ვისაუბროთ შენობით.

ციხისარტყელა

თუ წამწამებს ცრემლი ნამავს.
 ერთ ვარსკვლავის მიჰქრალ ქიბზე
 ციხისარტყელა თვალს გაახვას.

მაშინ გული სუნთქვას მალავს.
 ცის უბიწო ასულს გიმზერ
 და სიმდიდრეს არ გახამხვალ.

ნეტა, შენ თუ გაბონდები?
 უხმატბილეს ქართულ ნანას
 მოგიგონებ. დაგლონდები
 და წამწამებს ცრემლი ნამავს.

შენი სიცილი

შენ ცისფერი ხარ და ცის წილი
 შენი კისკასი სიცილი
 ცის სარტყელს გავეცინა.

გახსოვს ბოროტის ზრახვა
 ავი და დაბუჩენი?
 მაგრამ გაგაღხევი სიცივე
 ვოქვი: სიხარულის ზღვა ხარ.
 ეს მზე - თვალისა შენი!
 შენ ცისფერი ხარ და ცის წილი
 შეხედო შენი სიცილი
 ცის სარტყელს გავეცინა.

18. 6. 44

იტალია. კურონა.

იტალიის ასულს.

ღმერთო. მაშორე ბოროტი. მანე.
 ერთი მაქვს მარტო გრძნობა ცხოველი...
 მაგრამ ქართულ ქალს ვით დახმგვანე
 ასე სოცრად ვე უცხოელი
 ცისფერი თვალგება და შავდალბადა
 დამდეგს. მაწებლებს. მიხოვს შევიუვარო...
 მე ფიცს მიცემული არ გატეხ. არა!
 არა მაქვს გული. დამეხსენ. ქალი!
 ვიცო. შენც მწველი გექნება კონცა.
 გიხდება შენაც გიშუროს ჩურო...
 მაგრამ შენს ტიტანს მერჩია. როცა
 იგი ჩურჩულით მეტუოდა: "ჩემო!"
 ტანკენარი ხარ. ჯეირინის უველი
 და ტუნზე გშენის ვარდების ფიფქი.
 შენ სამხრეთელის ვრზობაც მღერო...
 მაგრამ ქართულად მიმღერდა იგი!
 ცრემლმა გაგივსო თვალგების კადე.
 ნუ მიცქერ ასე გულგაბასრული.
 ის ღმობიერი იყო და კადეკ...
 კადეკ ის იყო ქართველის ასული!
 კარგი ხარ. ცრემლზე ღმილიის ჩენა

დატყუენდბ, გულმა შენც შევიცოდა...
 რა ჯენა, მან კიდევ ქართული ენა
 ტკბილი ქართული ენა იცოდა!
 ვაჟამ უნო შთა შეიფურბარბ,
 უენობისთვის ვით განგუბარბ...
 მაგრამ ფიცს აღიქმულს არ გავტუეს, არა!
 დობას გეტუევი და... დაბეზსუნა ქალო.

იხ. 6. 44

იტალია, ვერონა

გრიგოლ რობბაქიძეს

ჩვენ კარბუს სიკატე გულბეში გვინიბ
 და მბადაფიცები ვართ იბრუბაქიძის.
 ვიგზენით შენი ხმა მბმლაერთი და ფაქიზი,
 ქართული შიბრის გრმწვეული მინდაბ.

ხმალი ხელთ გვიბურბს ივერის ვაჟკაცებს.
 თუმც მცხეთა არა ჩანს და წმინდა მიზანი.
 ქურუმის დაბადა ბრძენი და მისანი
 ოცნებით დაბრწეულ მხნეობას აკბუებს.

გვიმღერე! დაბგებბ ნთხელი ტბროსი.
 ავბედი ვრთხელაც მოსისხნათი ატიბრებს-
 ვრთხელაც იქნება მირისმბირ შევბბშით

თავლი კი - უხანოლ დაბშრბალი წუბროსი -
 მდინარედ წაშოვბ, წაბგბგნის ნაბირებს.
 მიითბება დასოვბლონ ახალი დეკებბ

ჰმ. 7. 44

იტალია, ნოვარბ

დლიურიდბნ

ჩაღის წისქვიღებბს ტკბილი ურბბმული.
 სწრაფად მოსრიბლე ნავი ქაბაღღღისბ.
 მეტი სიცვლქე და გვინ სინანული.
 მამის შეგონება. დედის სინანული.
 ბრძენი მამბჩემბ. დედა-ანგელოსი.
 მბლი - მობბრული ბებოს ზღამბრებბით.
 გული მოვბბრული ბნელით გბრემოსილ
 დღებბ სიღუბტიბრეს არას ბუვედრბობ.
 მერმე სბზრუნბვი. ურბობბ - მოწამლული.

ბედი-უბედური. მბრცბი დღემბრბავლი.
 აზრი - მოშხბმული. ცრემლი - მეწმული.
 წითლად ბლუწილი შმბგი ეღმბავლი.
 როგორც ქბრბშხალი ფოთოღს მობბბრბავს.
 ისე შემეჩხბს სროლოვბ ცოფიბნი.
 და მე, ჩბტი-გულბს, დშეროთ, დაბმეფბრე.
 მიხხბბ: კბცის მკვეღელი იუვბ, თოფიბნო!
 ჯერაც უნახავი ვნახე სბშინელი.
 წლებბ ბავზინიბი ნეტბვ არ მენახბ.
 მიკვირს გულსრულობბ ახლა მბშინდელი.
 როცბ სიუვბრული გული ში დაბმეზბრბს.

ბგვისტო 1944
 ნოვარბ

ღექსის ქორწილი

რბ უნმება, შიბრის თქმბ რომ დაბბბრობ,
 მიჯრით მბნწუო ტკბილქართული.
 სიტუვბკეთილი:
 ბქბრგო ოცნება ზღვბრუთბობბ და უნბბბრობ;
 შურბდაღუბრბდი გბმობრბილ სხივი ცბფობრბს;
 იგზნო მიზანი ნათელი და გბმოკვეთილი;
 ბბქვითბნო ჩბნგი თრთოღღვით და დაბბტირობ...

და დაბბტირობ ხვამბბდი გბუმხელილი.
 ბბბუკობის და სიუვბრულის წლებბმბ რომ
 გბმღვნბ:
 იგი ჭვბითბნი - სბლი კღღღისც შემბრბხვეელი.
 იგი ცბსცბბნი - გბბუბნბრ დაბბის მთვეელი.
 იგი - ნბგრბბნობბ ბსე ახლო - სიკვეღღის
 მიჯნბ...

და მოგონება - უეცარი მწე და მწვეღელი.

და მოგონება: უშიშარი და შემზბრბავი.
 ბუნება დაბლი, სისხლეკეთილი სბქბრთველოსი.
 ბბბუი რწმენბ: ხბრ უბღური, მბგრბმ მბრბობლი;
 გბბეიტბნს მუღამ მშობის თბსი
 ვერცხლჩბნბთბლი;
 შენთვის დლოცულობბ, ვით ფერბ და ბნგველოსი.
 გულის ზეობი ქაღლბბბტონი: ცისფერი ქაღლი!

რბ უნმება, ურჩი სიტუვბ დაბბობრბილო,
 წუბნარი შევიბრღის მოვბმბბღებბით შოთბს
 ბბბმღვე.

ქართული სიტყვის წმინდა ტბისის განხედ
მორჩილი *

მფოთის დაუნდო მდინარეებზე, ზღვანდ
აქორჩილილი

თუ ბრ წაგვლევებ და როგორმე, ისეე დახვავდე, -
ქართული ლექსის განგახანარებს უხეი ქორწილი.

სურვილი

სიზმარში განხედ წუხელი.
თან ამევა მუნე წუხილი--
ჩემი ხმა დაუქუხელი
მსურს ვეჭვო, როგორც ქუხილი, -
ქნება განგავონო.

ცატბა ლექსები

(გახანსება რუსთაველიან

"შორე: ლექსი ცატბა"-

თუ კი ის თოვლი, ცხედ ბაქრაღელ შიან რომ შიანოცს.
ზოგჯერ პატარა რივის ქვანაც ვაღვლენება;
შეჯრილი სიტყვის ჯადოქარი და გოლიბაო.
შემინდუ ვმწფელ მონადირეს, ცატბა ლექსები.

28. 10. 44

გახანსება რუსთაველიან

თუ კი პატარა რივის ქვანაც ვაღვლენება
ზოგჯერ ის თოვლი, იბლბუნის შიან რომ

შემინდუ ვმწფელ მონადირეს, ცატბა ლექსები
მეჯრილი სიტყვის ჯადოქარი და გოლიბაო!

29.10.44

ნატკრბ

რომ განდამწერი ვგოფილითაც შოთის შიანის, -
განდოვლებელი ვოვულ ასოს ვერგამტეებით
და გვაქნებოდა უფრო ტკბილი და სხვანაირი,
ვიო ტუკების ცბელი - უშეცოთოო,
პერგამწენტები...

* ბერად შემდგარი ურმა, რომელსაც კურთხევა ბრ შიულის, (თუ ბრ
ვედები, სხან) ატრ, შენიშვნა.

* განდახუნდის და შიითებულის შორე ვარინტი, ვებგდაუო
შეულა ლექსი, რამეოუ გავხარ ილია შენგელიანს, ამ რიდი
ქართულია, ხულის მოძრაობის ბრცვრითი რხევა ბრ დანიარტოს და
მისი ლექსითისთვის პროცესი შევიტრნოთ, სევედა, ამგვარი
ბარონების დატარგვიო გამწწვეული მადლის მომეფნი ძაღლიო
ბეგონებს მის.

30. 10. 44

ნატკრისთვბლი

პატარა ვიუბი, ნატკრისთვბლს ვეჭვბდი
ვერ მიხვდა სწამადეს უცბად ბდლო;
რბდ ეჭვბ ნატკრისთვბლს, ბნ თქროს ვერძებო
რბდ ტრბდა, ბბდლო!

ვეჭვბდი შობარულ ნატკრბში გართული,
ვერ ვბოვე, ნბდველბმ დაბბტუო დაბო--
ბბბ, რბ ვაყოლი, თუ მწწმ ქართული,
ქართული ბბლი.

ქართული შიანელი, ნატკრის თვბლს ხატბდა?
ბწ შიანელი და მახლავს ტკივილი მეტი:
როცბ ის ბავშვერი სურული გაბბვბდა, -
გბბბვბ ბედი.

28. 10. 44

ნატკრისთვბლი

პატარა ვიუბი, ნატკრისთვბლს ვეჭვბდი
ბავშვერბდ მცბთენდა ბავშვერი ბდლო, -
რბდ ეჭვბ ნატკრისთვბლს, ბნ თქროს ვერძებო
რბდ გინდა, ბბდლო?

ვეჭვბდი, შობარულ ნატკრბში გართული
ვერ ვბოვე, ნბდველბმ დაბბტუო დაბო--
და გვიან გავგივე; წბდლოტო ქართული -
გეგეის ბბლი,
ბსე შორს რომ დაბმჩნბ - ნატკრისთვბლს
ხატბვბდა!

გავგივე და მახლავს ტკივილი მეტი:
როცბ ის ბავშვერი თცნება გაბბვბდა -
გბბბვბ ბედი!

სუცხოელი

ვიცი, მას ვაწულები და მე მიუგანს ეს
სიწულავილი
მომწონს მისში ეს მწულვანებით ბლესილი
თრობა.

მეც ნაფურები და განზრდილი დაძაქეს
ხელთომანნივით განბეუჯდო ამბუი მტრობა.

5

ორი სიზმარი

1. დედამ და დამ

დედამ თქვა: "ვინც აჩრდილი,
შვილი, ბურანში ვნახე,
მოვიდა იგი დატრიალი,
სისხლს შეეღება სანახე,
თქმა ამაუი და მწუნარე
ტკილად შევინა: "დედა,
მწვანეს საქართველოს მქუხარე
და ცვალებადი ბედი!
დამტრეს, მაგრამა ცაღხელი
ვერ მოვიხვენებ, წაჯალ -
ვაქაბის წმინდა სახელი
მომცემს ტრილობის წამალს..."
უსმენდა სცოდავი დაბ,
ქლამობდა მძალოს ცრემლი,
თქვა: "ოუ დატრიალი წაჯიდა, -
დაგვიბრუნდება მითელი!"
დაპ დედამ განაუხვია
და მოიტირეს როცა,
დედა ღვთისმშობელს ვმთხვია,
დაპ - ნინოს ქაღირს ლოცვა.

2. ქალწული

ჯდა მღუმარებით მზირველი
და ერუნტელის მრხეველი,
ჩემი წერილი ბირველი
ქტირა დაუხეველი,
დაწეს ცრემლი ჩამოპოლოდა,
უბელო ბეღზე ტიროდა.

არან აქვს ღოდინს ბოლო და
მატიუბა უნაბროთა,
იტირს და მოქანცული
თვალნი ამართა მარტონი
ვიცან, ცისფერი ქალწული
ჩემი ოცნების ბატონი.

6. 11. 44

ვერონა.

გახსენება

ქართული მნაღლი ცა იუო,
შუადღე კოლხური დაფნების,
ნინაუმა ჩურჩული წაილო,
აღუებმა აშაღეს აფრების,
ანსულმა თავი ძირს დაილო,
მორთოღებრე ტაბუკმა აკოცა -
რან კარგი, რან წმინდა ცა იუო,
რან ნანა, რან საბარაკო ცა!

12. 11. 44.

იტალია, ვერონა.

(მინაწერი: -რან იუო რან წმინდა ცა იუო
რან კარგი, რან საბარაკო ცა!)

ღუბტირული ხერხეულიძე

უცხოეთი დაღუბულ ქართველებს

მე წინაპარი ვაქაბანი შევანდენ,
ქართველი მხდალი როგორ იქნება!
საქართველოსთვის სიცოცხლე რამდენს
მიუტანის დაუფიქრებლად,
ბეგრი ამბავი განაგონან
ნების კლდობის, გულის სიცხარის:
ქართველს მხნეობა მუდამ ჰქონას:
მტერი უოფილა ბემოსისხარი,
ქართველის მკლავი სხად არ ქებულა,
სხად არ უსინჯავს ხმალი თავისი?
დრო დამიდა და მეც ძველებურად
ბამხეული ჯაბგი ჩავიცვა,
მინანი წრფელი და შორეული:
ქართლის მიწა და ქართლის თბილი მზე!
ბრბლია, შვილი ცრემლმორეული
შორით მოსიქვამდეს დედა-თბილისზე,
სისხლი გვიშველის! - და ხმალი ვიძვე

მტრის მოშუღარი და გამგებრველი!
 და მებათე შმა ხერხეულიმე
 თუ ბქ დაგვეც დაუტორელი,
 თუ არ დაშინდობს ბრმა ტუკიან რანდს,
 თუ ამ თვანღებში ჩადგეს ჩრდილიც, -
 დედაც თბილისი! იცოდე მანინც,
 შენთვის კვლებიან შენი შეილები!

22. II. 44
 იტალია, ვერონა.

შეგბეც

შეგბეცდით და დაგთქვით, რომ თბილისში ვრობად
 რომ ჩავტუნთოთ საქართველოს შეგების
 რომ განიდეკნოს ქართულიდან სიტუვა: "შავი
 და... სიხარული ნახოს თბილისსამ.

შეგბეცდით და დაგთქვით, თუ ითხოვს ბეღმა
 წმინდა ზვანაკი, ვთი კრწანისმა, როგორც
 ერთად მოგვედეთ და... თაობებმა ივარანულონ
 ჩუენი "იყო და არა იყო რა" ...

23. II. 44
 ვერონა.

სანახლწლო

ჩემი ქვეუნი მცხუნვარება ამოა,
 ჩახატული ფანჩატურის გრილოცა:
 მზე ნათელი მალე ისევ ამოვს,
 ანხალი წლის მობრძანებას გილოცავ!

9. I. 1945
 ვერონა.

ენგური გავცურე

"ქალწულის გულისთვის ენგური გავცურე"
 ძველბაგან ნათქვამი

მამშვიდეებს, მამხნევეებს, რომ შენი თვანღები
 ისევე იმ ცისფერი სწორფულით მიცქერის.
 მარწმუნებს, დადგება დრო ფერისცვალებიან
 შორეულ სავშობლოდ ნატრული მიქცევის.
 ვიცი მე, მდინარე, რომ გამომიტაცა,
 ენგურზე მძლავრიან ბუე და ღვპრული.
 და მანინც დავეწვევე სხვან ცა, სხვან მიწაცა,
 სულსწრაფი ფიქრები და სხვან სიყვარული.
 მოვან დრო, ტალბარან, ნახრძოლი, დეკველი
 შემოიყვებ შეილებს, რომ ვუბამო წარსული.
 და ვიტუვი: ტახტებმ გავცურე ენგური,
 ქალწულის გულისთვის ენგური გავცურე*
 აპრილი
 ბაღიან, კალეკინან.

**ნადიმი ქართულ ასეულში
 ექსპრომტები.**

I. ჩიტის რძე არ ბკლიან.
 ეველან ვარგბ ჩვენში თავის თავანდარ,
 მანგრამ სუფრას სთამ უფროსი ტორღება.
 ნაცბადიან, არც დღეს გაუტორღება:
 "ოქრობირი" ბვირჩიით თამადად,
 სხვამ მივანდით ბროლის თასთა გავსება,
 ღვინის წანწკარის სხვან რან ჯობდეს სასმენად,
 ვერ მოიცილით თუმიცა ღვინის სასმელად
 სანსახური ბოლოს დაგიფანღებათ.
 ღარბი სუფრას სავსე გული აუხვეებს
 უცხოეოს ვართ, განან ჩუენი სახლიან,
 გადახედეო, ჩიტის რძე არ ბკლიან,
 ღაღს ბღაღებს, ეშმანს თვანღებს ბუხვეეს,
 უორძნის წვენი მოსდგან თასის ნაბორებს
 ბვერამ, ბღაბათ, თანსად ქვევან ინატრან,
 ოქრობირი ისე წამოთმართან
 გეგონებათ, ოში შესვლანს აბორებს:
 "ბატონებო, ოქრობირი მიწოდეთ,
 მე კი სწორე გითხრანთ ენა დაშება,
 შევეცდები, შევწლო განამამება
 ოლონდ თანებს ბოლომდე კცლით იცოდეთ".

* "ბადგანაც მიუბარდა ქართველი ასეული" - წაშლილია

2. საქართველო

ქარაქუს ვაყუბს ღვინო არ გვაქვს ქართული
 მარამ მოგვევა წინაპართა გულეები
 ცხრა მთას აქეთ ვსხედვართ "დაკარგულები"
 მოებს იქითა ოცნებაში გართული.
 ვსხედვართ ასნი ერთ არსებად ქვევული.
 გლხინობთ ასნი ერთ სურვილის მსურველი.
 ღვინო თუა ქართლში დაწვეწველი.
 ხმალი მანც ვლუსით პაპასეული.
 ხვს განხმობს ასის ერთი ძახილი.
 ზღვას დაპრობს ასის ერთი წუურვილი.
 ჩვენ ბგვანობს მარტო ერთი სხელი:
 საქართველო - მზის ფრთებით ცურვილი.
 საქართველო - ზურმუხტ ქალაქიანი.
 ცოცხლები ვართ. ბრეე არ აგვიტირდე
 პაპათ ხვედრი შეილიშვილთც ვიტვირთეთ.
 არ დალონდეო ცოტაც დავაგვიანოთ.
 საქართველო, ცრემლიანი დეილიო.
 ცოცხლები ვართ, ჩვენგან დაბტირები
 ან დაწველებით, ან ჩაგვაფლო გმირები
 ხმალი თან გვაქვს დიდგორს გამოტყეილი.

3. სანსიმღერო

ხვს განხმობს ასის ერთი ძახილი.
 ზღვას დაპრობს ასის ერთი წუურვილი
 გზას გვინათებს მარტო ერთი სურვილი
 საქართველო - დედან ღვთისა გვარბავდე
 საქართველო - ბედნიერი იქნები
 საქართველო - შენ გვეკუთვნის მარბდის
 ჩვენს სისხლი ჩვენს წმინდან ფიქრება.

4. დედა

დედის გული - დათუქული ღოდინი
 დედის ლოცვა ცრემლად გადმოშინდინი
 დედის ხელით გაწუობილი ღოდინი
 გვიხმობს, მაგრამ ხმის გამცემი ვინ არი
 რამე ბნელი უძლო და მწუხარე
 ვით ბავსო უხალისო წამებამ
 ერთად ერთი ოდნავ გულს რომ უხარებს
 შეითხავით ქარბგული ზმანება:
 დამჯერეთ გული თოს თავებებდ
 იქ დედეები ბხლს ერთბად არიან
 ხელსაქმობენ ცრემლი მოუპარიათ
 სიზმრებს ხსნიან სულ კეთილბად თავებებდ
 ვიცე, თმები გაუთორბად ძალიან
 ღაღღისფერიც ქარბიფერად გაუხდა
 არც კი ნადვლობს, სიზმარი თუ ბუხდა

განა კიდევე ფერებისთვის ცაღლი.

ბეკოსაც ტორის, ცრემლით გულს ვერ იჯერებს
 თან არ ისმობს მოცხცებაზე იმედებს
 ჩემს დაღუპას მანც არ დაიჯერებს:
 სასიკვდილოდ მანც ვერ გამამეტებს.

5. სანსიმღერო

რად მორთულხარ ჩემზე შევად
 ჩემო ტკბილო დეილიო
 გულს ნუ იტებს, სანღში ჩავბღ
 მალე ტკბილო დეილიო.
 შენი ლოცვა დამიფარბავს
 გზას გამოქველვს უკვალოს
 ხელს შეუკრავს მანვს მოვბღავს
 დიდება შენ უფალი!
 არ იქნება არ ჩავიდე
 დავიკარგო დეილიო
 არ იქნება ეს შევიდდე
 მუდამ, კარგო დეილიო.

6. ღვინო

ქართულ სუფრას სხვა რა შედერება
 უხვია და ისე ხალისიანი
 გაგონდება საქართველოს მზიანი
 სისხლბერბი და გულხალისი დარბი.
 სადღვერძელო სადღვერძელოს მოუყვება
 თასი თასზე, უანწი უანწზე იცვლებს
 ოქრობითი ისეთ ამბავს მოსუყვება
 არ დაღლი გულით არ შეიძლება.
 მშვენიო ღვინო ომში ნანამგარბო
 ტადახელო, გულით გავიღბადება
 იმედსრული იტევი მართლად ახდება
 გარღუგალი ნდომს რვალზე მბგართა
 სმას, სიმღერას, ცეკვას, ზმად და შიარი
 და ქართველი ვევაღფერში ბირველობს
 ქარბაქუს სისხლო მართლად გასაკვარველო
 ხარ უკვდავი, ღვთაბერივის ნიარი.

7. სანსიმღერო

ეს თამბარ ოქრობითი
 რამდენს ენა მზიანობს
 ხმა ჩაუქვდა დგას და უკირის
 ღვინის სმას კი გვიანობს
 თავისი მზე ატორნდება
 და უღვინოდ მთყარაღლი.
 ვატუბო გული უღონდება
 ვაყვაცია, ბრალიან.
 მუც ვინობდი შენსა მწველსა

იყო ჩემი დობილი
 გარღვეობილი უფლი ვეღსა
 განხორი განტობილი.
 ახლად მინც კმაყოფილად
 შესვი. დაგვალვინე
 ეს თამადა რა უოფილია
 ღვინო დაგვალვინე!

8. ქალწული

ვატყვის მუდამ რიდი და მოკრძალებად
 ჰმართებს, როცა გულს სხვა ცეცხლი ახურებს.
 მაგრამ რა ვქან. ქება დამისახურებს
 საქართველოს შეთუნახვად ქალებმა.
 ხად არ ვუთხვად და ხად რა არ მინახავს
 გული გულსა უფილიან ირთილვით ვლოდა
 და ტაბუკამ მართო საქართველოდან
 კიცი, რომ მზე სივებს ჩემთვის ინახავს.
 არ ვუფიო რომ შეხვდა ზვირი ვაება.
 ნესტანი ხომ უფრო დიდხანს იცდიდა.
 ცოტაც კიდევ და ციდან თუ მიწიდან
 გატირებდი თვალწინ ჩემი მკობება.
 არ იფიქრო კვენახსივით დევნიან
 ვე სიტუვები ღვინისაგან გავლვილს.
 მზეს არ გავეცილი ცხრათვალას და სხვიანს
 უცხოეთის მზე დანახულ ქალებში.

9. სასიმღერო

ნესტანი ხომ უფრო დიდხანს ვლოდა
 მეც ჩემი მზე მულოდებს ცხრათვალას
 ასე სუფიად იტყვი ჩაუხლართავად
 სჯერა ტაბუკს მართო საქართველოდან
 წმინდა ნინო დაგვადრავს მზიანი.
 საქართველოს გრძნობასრული ასული
 შენი ღოში საბრძოლველად განსულად
 არ შეგარცხვენს, არც მოუვს ზიანი
 ღამაზებო განსძლეო ჭიერი უჩვენოდ
 რუსთაველის მიჯნური თავი ვადართო
 მტერს ქართული გულმტკიცობა ვუჩვენო
 სიუბარული სიკვდილამდე ვატარო.

7.4. 45

ბაღია კალვინა

ორეული

იმ დროიდან, რაც მიზანი
 განხდა ისევ შორეული,
 როგორც ვინმე გულშიმისანი
 ამეღვენს ორეული...

მეუბნება: " ახლოვდება

"იმედების დასასრული. -

"ცის ასული გათხოვდება.

"ის უბიწო ცის ასული

- გული კი არ შეუცვლია;

- გული შენთვის უცვს ისევ -

- მაგრამ გულს რა შეუძლია.

- თუ წაართვეს სიხალისე.

- თონი წელი ხომ გიცდა

- ცრემლითა და სიხარულით

- ჯოჯოხეთი განიცდა

- და უფრტკენელი სიუბარული

- დეემდე მინც მოიხანა, -

- ქართული გულის ერთგულებით.

- მართო გულმა რა ქანს, განა! -

- ცოცხალიც არ ვეგულები;

- ბოლოს გულაც მისვდებოდა.

- რომ ახალმა უბედობამ

" შორი გზები გამაკანა,

- რომ გზის ბოლოს მოსახს ბუნელი.

- გადბურღდა ხომალდს ანა -

- შევისა სვედა ბნელი

" და... ის გულაც დამიქნა-

ქალი მინც ქალი არი,

რომც ანგულოსს მიაგავრეს -

- არც უნდოდა იქნებ ქმარი.

- მაგრამ უნდა შევიდა ჰეგდესს.

- შენ?.. ჰო, კვლავაც ვუვარები

- იმ პირველი სიუბარულით,

- რადგან სრული ნეტარებით

- მართო ერთხელ თბება გულში...

22. 5. 45

მიზანს ტყვეობა ბანაკი.

ოქტავები ტყვეობაში

სამშობლო

სამშობლო წამართვეს და გამიცემბირეს.
 ვარ ვინმე დვენილი, უიღბლო ხიზანი;
 ვარ მართო ოცნება, ვარ მართო მიზანი.
 სამშობლო წამართვეს და გამიცემბირეს.
 აბლაბო ბქ მომისწრებს სანახლო სიბერე;
 უძღურო, უცნობი დაჯრები მართოვე.
 იტყვიან ჩემზე, რომ სამშობლო დატოვე.
 მხო კი ის წამართვეს და გამიცემბირეს.

ბარბათი

რას მარტებს, ვარდივით ტენებოდე ღლოდინში.
ბუღისგან სიბვე რად განმიკვირდება?
გათხოვდი: სანშობლოს ვაჟები სჭირდება!
რას მარტებს, ვარდივით ტენებოდე ღლოდინში.
მიიღე, ვით ღოცვა და მოიხსენი ბოდიში.
ეს ბუნდოვანი და უღორო ბარბათი.
გათხოვდი! შე ღამჩაეს ტკივილი მარბდი—
რას მარტებს, ვარდივით ტენებოდე ღლოდინში.

ველი და ბრც ველი

ტუვევნილი, მშვიერი და უიარბლო
ველი და ბრც ველი აქ ცოტნე დადიანს.
განხვება გარშემო, ლანდივით დადიან
ტუვევნილი, - მშვიერი და უიარბლო.
სურვილი: თუ ბედად ხელი არ ამბლო,
შინც არ დავესრება: კვლავ ბრძოლა მწებდის!
ტუვევნილი, მშვიერი და უიარბლო
ველი და ბრც ველი აქ ცოტნე დადიანს.

მამა

განვირეს შენ ცვაი ციპირის ბინადრად.
შე მავთულხლართებში აქ გამომამწევედივს.
ჩვენს შორის რამდენი ზეარვა აწუვია!
განვირეს შენ ცვაი ციპირის ბინადრად.
იქნება ატვიხდეს, დედა! რომ ინატრას:
"გვემარე, უფალო! დაგვხსენი ამ წუგდობას!"
განვირეს შენ ცვაი ციპირის ბინადრად...
შე მავთულხლართებში აქ გამომამწევედივს.

ღისნდმი

ცრემლებით ატავებს უჩემო ქორწილი
და შინც ქალი ხარ და უნდა გათხოვდე;
გამრავლდი! - მწუნარე დედას გულს აბოთბდე!
ვცი, არ გინოდან უჩემო ქორწილი.
თვალს ვსუტავ და გხვდება: სატირლად
ბორცვილი
ტუჩები ქორწილზე თანხმობით აბოთბდნენ.
ცრემლებით ატავებს უჩემო ქორწილი
და შინც ქალი ხარ და უნდა გათხოვდე!

გათხოვილი ქალწულები

ქორწილ ივონი ილო რომელსაც
ქონდა გათხოვილი ქალწულის სენა
გრაშაშვილი

ქართული სუფრა იყო გაშლილი:
მღერს, შაბირი და ბურიბა;
წამოაგონდა ერთს გრაშაშვილი
და მოუტების უცნაურობა.

-რატომ გუვართო მოუტებს მეტად
ბნელი აზრების ასხმა რიოშებად:
გათხოვილი თუ უკვე ნეტავ:
ქალწული, აბა, როგორ იქნება!
გვეწინა: ასე ბულბაშავი
სიტუებები მოუტს რატომ გასლბავნი
ორმა სხვამ ორი მოქუვა ამბავი.
შე ვსოტვი შესამე.

ბირველი ამბავი

განხვალს იის სურნელი მოქუვა:
მიწამ გუდამკერდ მარწული ბოინუო.
ვოგონას ეშხით ანთით ღლოუ.
ტულმა სხვაგვარი ცვაბ დაწუო.
მისი თვალბები მარტო ხადისი.
მარტო ცისფერი იყენე მანამდე:
ანხლ შეიტუო შიში სვალისს.
თანც იღუშალ ნლომას მალბავდენ.
ითქო ცბ ისევ იგი ცბ იუო.-
და შინც ბავშვის უზრუნველობა
გამდნარმა თოვლმა თანვე წაბლო
ბავშვობის დღეთა ტბილი ზმანება.
გაქრა ფერპკობალი და დაქანცული.
მას მოვარბინამ ბეგანება
ანიშნეს: იუო უკვე ქალწული.
მერმე წავიდა რიგით ჩვეულით
ეს სიკვარული კდემამოსილი:
და შემოდგომით - გამორჩეული
ქართულ სიუხეთი - ვნახეთ ქორწილი.
დღესაც ბრავინ იცის რა იუო,
შუბ ქორწილიში გათანგულოვით
მან უცებ თავი დაბლა დაბლო:
ირგველი ჩამოწვა ავი დუმილი.
ასე ამბობენ, შემდგომით დღეთა
მოქუონდათ ცნობა ტულშემარბავი:
თავის ოთახში ის ჩიიკუტა,
რატომ, - არ იცის დღესაც ბრავინ.
ამბად დაბრბა შევლად მოსული
ცვა სწავლულით, თუ ბუტბუტი მოგვას.
გამოუცნობა და მარტოსული
იგი გათხოვილ ქალწულად მოკვდა.

მეორე ამბავი

თამაში იუო ცვაქვი ნიბვის
მისი უზნლო ქალიშვილობა;
მას ფერბება ულოლიბავს,
მისის ვარდათ მისცეს შლილობა.
მზერს - სილბდე ქართულ ველებს:

ხმა - სიხარული ცით ქაღებული:
 იგი - ნუგეშად დაბნახველები
 და გაოცებად დაბნახველები.
 როგორც ქართული ცა მოწმენდილი,
 უმწიკლო იყო მისი მანდილი
 და მზუნანსაში უმაწვილქალობა.
 ბევრ ტანუკ სდეკად მისი მშვენიება
 ოცნებად - ცხადში, სიზმრად - ძილადა:
 ბევრ გულს გაუკრთო მან მოსვენება,
 დაშვილებს კი ერთს ზედა წილადა...
 ქორწილის დაშვს ღზინი ნათელი,
 მკურნლის დღადი ტკბილხმოვანება
 უეცრად შექმნა და ერთანტელი
 შემოიტანეს თოვანებაში.
 ატყდა ჩოჩქოლი: ცვივ კივილი,
 უღონო ცრემლი ჰღვარეს ქაღებში.
 დაჩრან დედოფალს მწელი ტკივილი,
 ბედის ბოროტი გაფრთხილებს.
 ასე ვაგებით გარემოცული,
 ძველი დიდება ფერგამარცული,
 გაუნარული და მარტოსული
 ის: გამოხველი იყო ქაღებული.

მესამე აპანაო

სატრფონატგორილი გბოხოვად ის სიზმარეული,
 განხად დედა და მანც ისევ არის ქაღებული.
 უსიხარულოს ასულდგმულებს მარტო

სატრფონატგორილი გბოხოვად ის სიზმარეული,
 შეშერთალი, თითქო მთავარე მცხარალი,

მოკრძალებული, დარცხენილი და ბლინძული:
 სატრფონატგორილი გბოხოვად ის სიზმარეული,
 განხად დედა და მანც ისევ არის ქაღებული.

11. 12. 45

შეხვედრან 1946-ს

ძღუნად ბოლა, ნიკიტინს,

შეხვედით, როს ირგვლივ ვაღბლიან მარტო და
 გლოვა.

არ ხარ ქართველი და ბლბათ გულს არც
 გიჩვენებდი.

მაგრამ გქონის ოსტატობა ღექსის შენების, -
 ციურმა მადლმა შორეული დაგვანხლოვას.

რან ვქნა: ვიტბალი, შეგობარო, ჩვენი დროც მოვა:

გამარჯვებისას დასძახებენ ერთხელ
 "ჩვენებოც"!
 ბოროტება თუ რბგვედვს კრულვით და
 შეტყვენებით, -
 იტყვიან ერთხელ: კეთილმაცო სადგური ჰმოვა.

ასე შეონან, გულები ბრ დაბერვებიან
 ამ ტკივილებით, ამ დღევებით ფერგამარცვული:
 ჩვენ ხომ მარბდი ტანუკობა გვრგვინა ზვედრად!

და სხვან ახალ წელს, ჩანგები რომ
 აქლერებებიან
 მოგვარგონება, ვით ღიმილი ტბილი
 წარსულის,
 ეს - დაღურემილი, უღონო და ჩუმი - შეხვედრა.

სახსოვარნი

განშორებისას სახსოვარად მომღწილი ნივით
 შესაღბუნება სურნელებს შენით ცხებული,
 მარტობის და ზეტიანობა ჩემთ მსლებელი,
 განშორებისას სახსოვარად მომღწილი ნივით,
 დავექრი კრძაღვით და უწუღლო ეამთ სვლას
 ვითვლი

ოვანღწინ მესატვი არასოდე დაფიქვებული...
 განშორებისას სახსოვარად მომღწილი ნივით
 შესაღბუნება სურნელებით შენით ცხებული.

შემეძლოს მანც

კითხულობ ბლბათ, ასე დიდხანს გზას რად
 ვუნდები.

ნეტავ შემეძლოს, მოგაწოდო მანც წერილი! -
 ვით ვვხეტები დვენილი და გულდასერილი
 კითხულობ ბლბათ, ასე დიდხანს გზას რად
 ვუნდები.

იცოდე მანც, რომ უაუოდ დაგბორუნებო! -
 თუ ავესენი ბე მხხემი გამოტერილი.
 კითხულობ ბლბათ, ასე დიდხანს გზას რად
 ვუნდები.

ნეტავ შემეძლოს მოგაწოდო მანც წერილი.

ქუნქუშა

ჩემო ქუნქუშა, ცა მოიქუშა,
 შეიკარა შებლი, ბრ ილიმება.
 ვუვლან იმედი თუ ჩაიფუშა
 ქვითინის გარდა რა ქნან სიამება.
 ჩვენი წაღილი ისე ადვილი
 გვეგონან ერთ დროს ასარულვები...

ბუმს გვიჩვენებს სანუ ნამდვილი
 გაგვიპარს გულუბნობასწრულები.
 ტრფობით ვიწოდით და რა ვიცოდით
 თუ ღმერთი კეთილს არ ესარჩლებს
 დავემოჩინეთ ბედს უცეცხობით
 და წულულს მანად წულულად დარჩება.
 ცეცხლი ალური. ცრემლი ღვანრული
 არ გვერგო განშლად და განარდებს
 რას გვანრებს მართლ. რომ სიუვანრული
 გულუბნობან არ ამოვანრებს
 მე განვანრავდი, შენ არ განთხოვდი
 განვხდით ორთავე უბედურები...
 დამზრბულ გულს ღვექსით თუ ვერ ვნობობდი
 რა ვქნა, კარგი, ნუ დამემდურები.
 შენი სანხელის შორცხვი განმხელით
 მსურს დამშვიდება და შინებება.
 არ მინდა ვიყო უოვლის მძრანხველი
 თუკი ეშმაკს არ განვცნება.

2. 3. 46.

განთხოვდა

განმზით ივანეშვილი
 უბრალოება. თუ საოცრება:
 ასრულებულად აბა რომელი
 ღაღი სურვილი. ტკბილი ოცნება.
 ერთი სიკეთესრული ასული
 სული - სინაზე, გული - ქველობა
 და სიუვანრული წირს განახული
 რჩეულ ტებაუკს და ქორწილს ვლოდა.
 მერმე გრივალმა განმოიარა,
 და უსაშველოს ბოლო არ ჰქონდა
 ვაჟი უბედო ბედს ეხიანა.
 ქალი... განთხოვდა!

II. 3. 46

აბრელი ტუვეობაში

მანსოვს მანინაც იყო აბრელი...
 და სინხარული მესიზმრებოდა:
 ალვაბა ტანი ცამდე აურილი
 გულს ზეციხაკენ უზიდებოდა.

მანსოვს მანინაც იყო აბრელი...
 უგვლად ვანსკვლავი ჩემი მეგონა.
 ის ჩემს წინ იდგა წამწამურითი
 და ვერ შევემართე. რომ ჩამეკონა.

მანსოვს მანინაც იყო აბრელი...
 ქაროული: ღაღი და ჩვენებური...
 ახლად მართლ ვარ ხუნდებგაურილი.
 უცხო, ტუვენილი, შეჩვენებული.

ვქ. რა ვიცოდი, თუ ის აბრელი
 ასე ქარავით გამიქრებოდა!
 ღმერთო! ის სიტკბო აბრელს ზღაბრული,
 ღმერთო. ჰქონოდა რა იქნებოდა!

4. 4. 46

ღმერთო, ცოდვილო!

ცეცხლის და სისხლის გზები ვიარე.
 არ მითხოვან ერთხელაც შეგება:
 უვავლო ვაფენდი გულის იარებს, -
 ახლად დაგესლეს უვავილი ვაველად.
 სუთი ბოროტი თვალთი ელვად
 სუთი გრძელი და წვეული წელი:
 ირგველივ სიკვდილის ცელი ცვლავად
 რად არ შეშხო სიკვდილის ცელი
 რისთვის განდაგრჩა? რამ გამანხაროს?
 მოშხანებულივ უვავილი უველად!
 წინ ნესტინანი ბინდი მანაროს
 და ტლექიანის მიმელის სველად.
 ღმერთო, შენ იცი, არ მიტყობის,
 ბედი ბირისბირ მხვევებოდა როცა:
 მაგრამ ვინც ათჯერ განვიწირა,
 მისი ერთხელ რად არ გესმის ღოცვა?!
 ღმერთო! ეპ, არა, არ გვედრები:
 შენც სავადბავი გვევები. სვედრი.
 ძალმიღველი, გხვადვ. ბერდები.
 ღმერთო, მებრავლი და არა გუვედრი.
 შენც მოგვრის ბნელი ცოდვები.
 შენს ნათელს ბნელი განდავფარა
 ჩვენ ერთად ვკვდებით და შევოდები.
 ღმერთო, ცოდვილო! არ გვეველი, არა.

16. 4. 46

ნაცანტრები

მე ნაცანტი მინახავს ზოგი
 მწარე ღმილით ბედის შემობველი;
 უთქვამთ: ცხოვრება არისო ღოღი,
 გზა მარცხინანი და უღმობველი.
 ჯერ განაქროლებს ნატრული რაში:
 წინ სინხარულის ზღვა გვევლებს.
 მერმე დამცინავ სიცილ-ხარხარში

შენი დაშობის წაგა თქმულება.
 ძნელია როცა ბედის რჩეული
 ჩაქრები: გული აგიტირდება,
 თორემ სიაჯე შემოჩვეული
 თუ ხარ, ბვი რად გბეიკვირდება.
 თქვენი, დღემუდამ ავის მნახველი.
 გულები მარად კეთილს ელიან...
 მარტო ნაკატარს სხვა აქვს ნღველი
 და მისი ხვედრი უფრო ძნელია.
 მეტეოდნენ ასე და გამწარებით
 წუთის სოფელზე ხელჩაქნეულნი
 მე მამშვიდებდნენ ნაკატარები
 თვით უკურნებელ სენით სნეულნი.

თარგმანებია

ნაკადული

ანკარა და ვერცხლის დასადარი,
 ნაკადული, მარად მიიქარი.
 შენს ნაპირთან ვდგავარ შენზე ფიქრით:
 საიდან ხარ და საიკენ მიქარი?
 ბნელი კლდიდან მოგჩუჩხუხებ აქეთ.
 ხაჯის და უგაილო ვიგებს ფიანდარად
 და ქანაობს ჩემს სარკვეთ ნახარ
 ღაფუბარდი ცის შეგობრული სახე-
 ექ მალაღებს, მამლვეს ბავშვურ გრძობას;
 არ ვიც სარ, - მიმტანებს იქით
 ვისაც ქვიდან ჩემი გამოსობა
 სურდა, ალბათ მიწინამძღვრებს იგი.

კოეოთე

მთვარისანი ღამე

ასე იყო, თითქო ცამ
 მიწის ჩუმად აკოცა,
 და ის უგაილო აქსოვდა,
 ცის ეშვი რომ ახსოვდა.

ველზე ჰქროდა ნიაჯი,
 თავთბავები დელავდნენ
 ტუეს გაქონდა შრისალი
 ცად ვარსკვლავნი ვლავდნენ.

სულამ ფოთები ამარია,
 შორეთისკენ იღტვოდა;
 და მშვიდ ქვეყნად დაფრენდა. -

თითქო სახლში მიჰქროდა...

აისენდოროფი

სამლოცველო

იღუშაღად გადმოცქერის
 სამლოცველო ხეობას;
 ერთღთან მწუწმის ბიჯი მღერის
 სინარულს და სხნეობას!
 მადლა ზარი აზუზუნდა
 სულთთანა მთისმა.
 მხინარული ხმა დაღუშდა
 ერთა ურს უგდებს გლოვის ხმას.
 იქ სამარე ელოდება
 მათ, ვინც ხევე ხარობდა
 იქ შენთვისაც ათთოლდება
 ურმაო, ერთხელ გბლობა.

ულანდი

ქაჯი.

ვინ ატენებს ასე გვიან ღამით ქარში?
 მამა არის იგი თავისივე ბავშვით.
 უკავია ხელში მას ბიჭუნა ტბილად
 და ისუტებს მტეიცვად; გულში იკრავს თბილად.
 "ჩემო ვაჟო, შიშით სახეს რატომ მალავ?"
 -"ქაჯი არის იქა, ვერას ხედავ, მამა?
 თავზე გვირგვინითა ქაჯი კუდიანია!"
 -"ჩემო ვაჟო, იგი ნისლია ზოლი არი"
 -"შოდი წამო ჩემთან სეუბარელო ბავშვო;
 ვითამაშებ შენთან ღამამს სათანამსოხს;
 იქ ნაბრი ფერის უგავილები გვლის;
 დღვარემს აქვს ბევრი თქროს საშოსელი"
 -"მამა, მამჩემო, შენ არ გეხმის ავი
 დაბირებუ ქაჯის, ჩუმი, შემბარავი!"
 იუბე უშფოთველად, შვილო, იუბე წუნარი;
 იქ ხმელ ფოთლებს მხოლოდ აზუზუნებს ქარი".
 -"გინდა, ნაზო ურმაო! შოდი, ჩემთან წამო;
 იქ ქალები ჩემი მოგავლიან ახოლ;
 რიგრიგობით ღამე თარეშობენ იქა;
 დაბირეწვენ მღერით, ცეკვა-თამაშით"
 -"მამა, მამჩემო, ვერ ხედავ შენ, ტანა,
 ქაჯის ქალიშვილებს, ბნელაში რომ დგანან?"
 "შვილო, კარგად გხედავ, შენ ამბოდ სწუნარი;
 სჩანან მხოლოდ ძველი ტირიფები რუსად".
 -"შენ მიუვარხარ; მიგუნებ, ურმაო,
 რაგი არ გსურს, უნდა ძაღლ მოვიხმარო".
 -"მამა, მამჩემო, მან ჩამვლო ხელი;

–“მამა, მამაკრემო, მან ჩამავლო ხელი; მომავუნა ქაჯამა მე ტკივილი მწველი”. მამაც შეერთა ბოლოს. მიქქრის, როგორც ქარი; მის ხელღებში ბაჭყალი ოხრახუნ შეესაბრბლი; ჰა, მოადგა ვუოს კიდვე დამაშვარბლი; და ესყუნა ხელში მის ბიჭუნა მკვდარი.

გოგოე

მშვიდლო სანნი

მშვიდლისანით ხელში, ლაბში მობინაღრე; დადიხ მთა-ხეულებში იგი დილით ადრე. ვით ჰაერთა მხარეს ფლობს შეგბრდნის სული- მთა-ხეუების არის ის ბატონი სრული; სივრცე, სანამ ისრის ბიძი მიუწვდება, კუთვნილი მისი და ნადავლით რჩება.

შილერი

მებბდურს

წუბლი შხუოდა, იხვორთუბოდა. იქვე ნამირთან ჯდა მებბდურს: ის მშვიდად ანკესს დასსრეუბოდა, სიცივით ჰქონდა ბღვისილი გული. ასე რომ იჯდა სმენად ქცეული. წუბლი შუაზე გავიო მარდად და ერთი სველი ქაღის სხეული იმ ზვიერთა შორის ამოიმაართ.

მებბდურს ასე უმღერდა ქაღი: “შენ ჩემს ნაშიერს რად ნობლაგ მტრობით, რად დაბნოთის სიკვდილის ბლი მათოვის ხერხით და კაცის მზაკვრობით ხ. რომ იცოდე, როგორის შვებით ალაბლებს თვეზს ბინს თავისი, ახლავე წუბლში გადმოეშვევი და ბატყსებდ შენად ზადლისი.

განა მოვარე და მზე სატრფინლო არ დატკბებიან ზღვაში ღბუნებით, ტბაღლებსსკამი სხხის ციბლით.

ორმბგი ვუხის გამობრუნებოთ? განა ეს ღრმა ცა შენ არ გეჭახის, და ეს სიღურჯე ნაფერი წუბლში. ან ანარკული შენვეუ სხხის. აქეთ - მამადულ ცვაბრობ კარბაში?”

წუბლი შხუოდა, იხვორთუბოდა. ვშხეფებოდა შიშველ ფეხს ბმოლ; გული წაღლით გებზრდებოდა. თითქო მიჯნური მივსაღმაო. უმღერდა ქაღი და მისმა ვშხმა ვახს შეამოხვია გულშემზარბავი; ის მოხიბლული წუბლში ჩაეშვა და არ უნახხვს შუამღვე არბვის. გოგოე

* * *

**სიმბოლიზმი
საქართველოში**

“მიჯნურს თვალად სიტურფე ჰმართებს მარი ვითა მზუბა ხამბრძე, ხამღირე, სიუხვე, სიეშე და მოცაღლობა. ენა, გონება, დიშობა, მძღვობა მებბბდობის მძღვობა ვისცა ეს სრულად არა სტიოს აჯალა მიჯნური ზნეობა” - რუსთაველი

შემომქმედი, მკვლევარი (დიდი იქნება იგი, თუ ჰატარა) მიჯნურსა ჰგახს.

მართალია, “თვალად სიტურფე” არა ჰმართებს კალმოსანს, მაგრამ ეველბ სხვა თვისებანი “მიჯნური ზნეობადან” მისთვის ისეთვე ბუციღებულა, როგორც რუსთაველი მიჯნურისხიბავი უპირველესად კი სობრძე და მოცაღლობა.

მე არც სობრძე “შეირს”, არც მოცაღლობა და თუ მაინც კაღამი ბმილია, ისვე იმ სიღვრებობის დაზსრულბეზობის შიში. რომელმაც ეს სიკუთნი გამოგვარბდა...

როგორც დიდი არ უნდა იფოს სურვილი, როცა არც ერთი სანტიო ტამბტი ხელა არა გაქვს, როცა მესხიერებაც შეღბაჟულია სპამი წლის მანძილზე გინცდილ ხანაინეღებობა ნეაღლეყო. მწვლიბ რამე დარბაჟული შექმნა. ამიტომაც წინამდებარე ნაწერი ნაკვლევს უფლებას არ იტოვებს და მოგონებისეპურ ფრამენტებს გამგახვება.

მართო იმედი, რომ დასაბუთებას თუ არა, გულში ნადებას გადმოცმას მაინც შეეძლება, მაძღვს სიბამაჟე, ეწერო.

* “ანონწერება ეველგან ზებობის და შევიითბობან დაზღვეველი. ხაზგასს ეველგან ჩუმა” - ბეტი.

ღვებისადმი აღტრლებულ გულს მომკვლელ ამოძახილზე.
 რისთვის განაზრდა დღესამ.
 რისთვის შეტრფდა ნანასა".
 აჭიანიტბულ სტრქონებსზე:
 "ბოიჯბ ზამთრის ხაბებს.
 ცხ ით უპირებო.
 მიქორება ისე კუბო.
 ბოიჯბ ზამთრის ხაბებს"-

ხანცე ანარეკლად გნამორბობლ დიმიდზე წინანდღეგობა
 ბაბეული ნიშნის სამხალე-ნისას, ცისარტყვასასაოა რომ
 განმონცება დე პარანაშეაღიხელ შეარას მოაგვალვას მანინ
 პოეტს. - აქ სიტყვასანი გავაგრძელებო, პოეტის მტერ
 მოვეთვითაცან ბეჭერ ამან თქვლას ითვის დროზე დასკვერებულა
 წვლების მინდილზე დე ახლა შორიჯინდ. ამ პარისებში, როგორი
 დიდი ამ უღეს იყო სავაბრული, ძველია შევბედი შევიდარსი,
 ანცე შესახტო პარობაშელს.

კვირს დაკვირვადი მხოლოდ პოეტს: შარბილა იყო იგი,
 როცა ამბობდა:

"ოცინ გულბეტიონი შენი ბეტეონი"-
 (ლექსიდან: "როცა ბეტეონი")

სახტეაშმა მიიღიონს გულბეტეონის განსაბტოება, ჯველზე
 პეტრედ ხელი ჩასტეიეს ლექსებს თქიომშრის დღეებზე, მაგრამ
 იგი ატყე სიმბოლესობა.

მას იტბაყება არან თქტომშრის იდეები, ამანდღე მხოლოდ
 ნგრევის გრანდობული ორტყტობა, სანინელბებათ ქარტყხილი.

ასევე უპარობებოდა, მისი შემოქმედების ორ პეტრობად
 დახოვა, მოვალ განსაბტოების შემდგომი შემოხედება მოეტის ან
 ტატრძელებამა სიყვარულან ბეღარებულა ჩანვისას, ანცე
 შემოქმედებათ სიკვდილს უფრო მობაწეაყებს, ვიდრე ახალ
 პეტროდ მას შემოქმედებაში.

ამ პარისებთის ერთგვარი ნიავლის მოსხვენად, ზედმეტი
 არ იქნებოდა, შეიხვედრასისთვის მოვეჯობრო შოი შემოსხვის
 იქნებანდ, რომელიც მტერშტრეველად ორტყეა, თუ როგორ
 შესხობინდენ სწორად "ახალი" ლექსები, მე ქმირდა შემოსხვის
 დასტეგებლას გავნობობილ გულბეტეონის ორ ლექსს.

შობაყეს ჩაწვერტ:

აწყანებული მგლო, ბუვანებული შობი
 ჩემო ლექსებო ძველო, გტონრბო ბრწივის ფრთობი,
 არსისპველი დე - შევიდე! დამშვიდება დახატებ?
 აქშუს დიდება დიდი, დე დღეა მომხატვალ ვამა".

შოკორბასის ზემოდ,
 შეურახებთან ახლო
 ატაშენე ჩემო
 შევენიერო სხალო".

"შორეულბედაში" ამ სტრქონებსს ხანში ხარი დიანახეს,
 ღვინის ორტყეასანი მოეტსბათვის შეუფერებელი დე- სწორედ
 დიდის ამბი ჩატბრებულ იბებლეს დღეს ასეთის შესწორებაში
 იქნენ დაბეჭდილო"

"აწყანებული მგლო, ბუვანებული შობი,
 ჩემო ლექსებო, მუდამ გტონრბო ბრწივის ფრთობი"-
 შოკორბასის ზემოდ,
 შეურახებთან ახლო
 ატაშენე ჩემო
 შევენიერო სხალო"-

ბარბული შესწორებაში შოისნი პოეტის გულწრფელი
 აღიარება, რომ მისი ძველი ლექსები იყენენ ბრწივის ფრთობინს -
 ეს ხომ ახალი - სახტობით ლექსების ითავისებური უბრაოვა
 გნომიოდდა, ამ დახატეს ნება.

რომ აქ მართლაც შესწორებასთან ეტყება საქმე, იქიდანაც
 სნანს, რომ ლექსის პირველადი აღნაგობა დბრდევულია:
 დაკვირვდილი შინაგან რიითბებს: მგლო - ძველო - შვიდი -

დიდი პირველადი წიხანში დე შესწორების შემდეგ: მგლო
 შუადამა, კინ განხვედრა, რომ გბალბეტონის ზაწერის ეს რინება,
 ცბალბეტონის, როგორც მოკლიანი შეხვის იყო უპირველეს
 კოვლისს.

მეორე შესწორებაზე, უფრო მსუბუქის ხელისშისითი
 გაკეთებულ ორბად ორი ასოს ჩამატებია, სულ ერთმანად ცვლის
 ლექსის აზრს.

პოეტე ამბობდა, რომ მისი მშვენიერი სხალი მას
 აუშენებს პოეტობის ზემოდ, მინარტყინანი, ცხადია, მშვენიერი
 სხასხლად, გულისხმობს ითვის პოეტობას, რომელიც პარობად
 საზოგადოებადნ განდგომადებანში - შეინჯებთან იქნებოდა.

აქედან: უბრაოვა იმისა, რაც "ბარბო" აბშენებანდს,
 შესწორების შემდეგი ნიავლია - ისე მავთიოდ
 განსხვავებთან ატაშენე დე არ გმწებ.

შინცე აქვე წრითაიშავ ერთგვარი შეუსახბობა: თუ პოეტს
 განწინახული მისის ითვის მშვენიერი სხალის ადგილსაშუა-
 ველობას შეიხვედრასისთვის ცაცემო, რა იქნა უნდა, იგი ბარბინარ
 ამ ადგილს რაბასხვლებად, ხლო ითვის ბინშენა თუ სხე არ
 ააშენებს, ბარბინო სტბორი იყო.

არ ვიცი ეს შესწორებაში ამ პირთან შეთანხმების მიხედვით
 თუ არა, მაინც არსებობდა ორცა ბექს მშვენიელობა, ლექსების
 პირველადი ტექსტი კი საკუთარის თვლილი წარმოების გზაზე
 "ლიტერატურულ საქაროველობს" ორბეტქივბია.

მე სწორედ ლექსების ამ აზრამ აღმბრთობანდა, რომელიც
 შემდეგ გადასწორდა, აქვე გვაივებოდ ისინი და, როცა შოკორ
 თუ მესხელ დღეს გატრბობს ახალს ნომერი განტავაზობლიურ,
 განტავაზობული დეაჩრის, შიტობმცე რამანასისოგარდ სანანსი
 ადგილობ.

ვფიქრობ, ნიავლი უნდა იყოს, თუ როგორ ქმინდენ მეორე
 პეტროდ გულბეტეონი ტბაბისის შემოქმედებაში.

3

ქართული სიმბოლისმის, როგორც ლიტერატურული
 სკოლის უმუშალო გამოკვლანას "ცისფერი ეპწეაყება"
 წარმობადღენდენ დე არა ტ. ტბაბძე.

ცისფერი უწეაყება"- გბარკვეული პირებრბამი,
 მანისფტებები დე დჯალბარბიცობიო მოველანენ ქარაველ
 შეიხვედრა, რითიც ბარკვეული შოიში დე ხმარეი გამოიწყავის
 ათავიბანე.

სულის ჩამგმეული დე მამამობავარი ამ მოძრბათისას
 ტბსლბოა გრიგოლ ოთხბატძე.

"იგი ქურბების შვისას, ნამდვილი ქურბი" ამბობდა
 ოთხბატძე ჩვენი დიდი ზელოვანი კოტე პირჯინანევილი.

თუ გბალბეტონის დეხოველები შევისის პოეტბა,
 რობბატქიბის ლექსების მუხისპალური მდინარება ოსტბტი
 დირთიფრის მტერი ხელისობა დბმორბილბელებული, რითიც უწვეული
 მომხმობველობის ბრწევის ითვის ხმარე.

შვეთარი თქვბით: სბბეაყლები, რომლბდებე უქვარფსესის
 მძებე ლითონების შობბებრღვლებას სტრუქტურა: დახვეწილი,
 შვეთბედ ჩამოსმბილი სტრქონებია, უბრწუნად ლეონკონი ენა.

სონეტს ქართულ პოეზიაში ოთხბატძემ მოუტობა
 მოქალბქობრბივბამა.

ქართულ ლექსს თუ ქალს შევადრებო - არასოდეს მას არ
 ცობა უფრო მდებარე კანას, გრინშეულით იტყვას კინცე, მაგრამ თუ
 გრინშეულიდსველი ლექსები ახალი ქალისშელობის მსუბუქას და
 ფერადობას სანოსივია განხვეული - ოთხბატძისსველი კანას
 ატბასის დინჯე ფერბეზამა და მჭარფსის თვლილობას შეუქვლი,
 ბგარბტობინის სხადელოვანი სმპისის დარბად, ძნედად თუ
 შეხვებობი სხვბანს სტბბამა იტბბაბუბის ასეო შედარებას, აქ
 ხობტყას ბბტობინის კოვლეზე.

რობაქმის შემოქმედებს ვერ დაპოვო მოეხიბდნენ. ამიტომაც, მისი დავები იყო "გველის პერანგი", "ღონის" თუ "მადრიგალი", "ღამიანი" თუ ის. რაც უკეთესი დაწერილია უროი პიროვნების, განუყოფელი. ერთი დიდრი ოჯახშიც კახეთის პარტი დახატული. ვეღვანც აფივე პოეტური სიძლიერე ვეღვანც აფივე განმეორებელი. თავისუფალი უნა რომაქმისა. აფივე ვანც ამ პოლიანობაში გამოირჩევიან ისეთი თვლი შეუქმნიელი შევერებლები. როგორც "ღამიანი" და "გველის პერანგი".

მარტო ეს არა ნაწარმოები სანაწიხის აფი, ბრწინებელი ზღაპრის მოსახლეთვე ქართული ლოგოს პირისპირსხე. აზრისა და აზრისა თქნებოდნ ჩემის შირი. რომ ამ პეტრანც ქართული ამ დიდებულ ნაწარმოებათ შესახებ მხველობა დაწერი.

აქვენივე მხოლოდ. რომ განსაკუთრება ახლდ უფრო ძვირფასია ქართული მეთხველისთვის პოეტის გრძნული დღიანობის ქართული ხასხასი და რასის შესახებ. ხასხელი პოეტებზე პირველი მინიანობა პარღვებიან. ხასხელი გრძნული მშობლიური მინის ხურღვლებით ახსხებენ ოქუშაღვნი. თავისთავად ძალი ხასხელი პირველი სინისა რასისა. ხასხელი ამპარტვის ბრჩინებულ შეეკეს. უხორღ ბრჩინობანს იანს სხვა რასის ხელის პირის. ხასხელი, პირველხასხისთვანი ქართული ცისფერი ხასხელი უხმის მას საქართველოსკ.

ქ. შირიანიშვილმა "ცისფერი ვანქელ" პოეტებს მხის პოეტები უწოდ. რომაქმისა კი ჭეშმარიტი უკუროს მხისა. უკუროს ამ სიტყვისა. ანდე უხედა ზღაღვნი. რომ ზღაღვანსც უხედა შე რომაქმისა და აღნაღან "ცისფერი ვანქელმა" შორის გარდა იმისა. რომ მისი პოეტური მთრმელება უფრო აგრე ნამუბებელი. აფი ოქოქს ამ ურჯვამ ოქოქსებში. რომელიც "ცისფერი ვანქელმა" სკოლამ მისი შეუპორობით შეეკუშაჟ. აფი უფრო მრავალმხრივი და მუდგინის სიღრებით ამპარული ცხელე და რას უხდაღეს ქართულ პოეზიაში.

საბჭოთა ძალმობრების ზედიდე უტეხებით შეხებდ შესანიშნავი პოეტი და პირველები. წილების მანდილზე ბარჩა აფი საბჭოთა გარემოებაში. როგორც პოეზიის ბატონი, თავისი განუხრავის პოეტური ხელი უკურო კი გრძნისნის შეფარბთ აფი: "სხვა არა სულის. გაყდა სულის შედიის მამეისსგან" - ო.

ჩემი აზრის პოეზიის მოკუროული. რომღვები პოეტის უცხოეთი წახვლის შემდეგ დაეცემი. არ გუკრინდ საშუალებას სისრული დაუტეხბირთვითი მისი ქმნილებებით. შირიანიშვილი. ვეძებელი მას. ოფიციბორებდ ბარჩადულს. სბოჯახო წინისსიტყვებამ და ძველ ეურჩებუნი. მინანდ ეს მინაც არ აფი საქარისა.

4

"შეგარტლი სახეს ჩემი წილი ჩვენი ვანქების..."

პოეტური უუბლობით გამოირჩევა ტფიანც ტბაშიე ოქვის პოემაში.

გულგუროვლობა უმაღრესია მაღლია პოეტისთვის. ვისც უს სიუდე მოპაღვლებია ბრწინავს უსანგულღვ. შიოგ. უკურობოდ. მისი დავები არ გამოირჩევიან გარეგნულზე. ვრცე გბატონონის მუსიკალბას. ვრცე რომაქმის დიდებულებს. ვრცე გარეგნე იმით შეტეკობას. ზოგჯერ გუკრო კიდევ: შეხებდღ ლექსს - არ ვარც. დაღვერბიან დაწერილი. წაიკობხვ - არ გბეწეულებ. სულში ჩაბეჭებდა და სბღვთ ოჯახულ სიმს ისე ძალუბად შეტეკობას. რომ გბოგნებული რჩები. პოეტურ უუბლობაში ის სბღვლული. რომელიც ტფიანც ხელს ასე სვეტრად პოეტდ.

იფი პოეტს მოუხმინო:

"შე რბობდღ ბბრლის იფი. გრული ბტების ვეუბლებიან. მწერას სთავრე და წაბის თქმა ცრული მტრისა ჩემ თახულებიან... - მე არ ვწერ ლექსის. ლექსი აფიონ მწერს. ჩემი სიციფლუ ამ დავის თან ახლებს. ლექსს შე ვწერდღ პოეტრინული მწერის. რომ გბატონას და ცრულად რგმობანს... -იტყვიან ჩემზე აფი სწავლი. ორბრის ვაწახე ცხარელი ხტე; დაღვლი აფი მისი ხველი. არ მოეცვილი ვრის ნაბიჯი... - გათვლის წილები. და მე მოეკვები. ამ დავის თან დაწერი. ეხვე დარჩება. ერთ პოეტს მანც გულზე მოხედება და ეს უეუფა გამახარებლებ..."

მე არ მინდა კომენტარებიანი დაბეჭდომ ეს ლექსებ დიდებულს. სულმან მინახეფი სიტყვაში. უფელი მისი სიტყვამ გრძნობიანა. სურდელი. აფი ხალხის გრძნობის პოეტს.

მისი პოეზია სპოდილისნის ნაწველი კახაღრინი; ღვინო, შანტანი. დნივად ურბი. ეროტრბი, ტღვეტი. წინანღვეგობიან სიუბარული. სწარმება შირიანიშვიან - ქალღვ. მსხუქი მსხტციტნი. აფიამველობა - ო. უპოკერის იფები პოეტისა. "შტკბარი ახლდა და მე უნდა აფი რბობირო..."

ამაზის ეროტრბი; ხსხებან. აზლით თავისთავებ დაუხატებელი. რომ არ რბობირო მანც. ისევე აფიკრბი. - "შტკბარი იფიბი. და ცოც შტკბარში უნდა რბობირო..."

რომ უფრო მკაცრად რბობახოს უხვე ცოც შტკბარში. ბოლოს კიდევ ერჩხულ ვეფების თანეანი წერეთლები. რომ უხითორ რბობიროს იანს და ანდე ახვ ღამხანდ ამწეობებს: "შე ქანაღეს მოკუტელს არცეცე."

შენ ჩემს სიყვლიში არ გბეცე ბრადლ."

უკუველზე კი ახელი რბუღვებით ამბობლებს: "შეარღვლებას და პოეტებს იფიამველობამ ეხბტიებანი..." ეს ბავშურია თანეანი სიყვლილის ბრბობლებსთან სოცის სანბელოდ ექვევება. ბეგარა. სწორად ვე უბარღვლი დაბოკებებულებს სიყვლი-სიციფლისბში ბრბის ერთი წინანღვეგობიანა. ახვ დანახანთაბელები სპოდილისსთავის. უკუღვრესმა ბოჭეურბობამ პოეტდ რბობირობის მიოყებანი. მბეღებდა ორი ნაწვეტი "ღღისტიური მბეღობებულებან";

"სიტყვ შე ისე მივეგრებდი პოეზია.

როგორ დეარბეს საუკადრ შექველი ბრბის".

მე ვარ ლლით და ოუ ანს დაუგბტები. რომ

სინამდის

ნამეფელი ღმერთი ვარ, ჩემზე ერთჯერად პოეტდ არ უფილდა საქართველოში..."

დაბრბახელი მოხსველი გვისხვევდებებს უკოც: ჯერ პოეტს დაუშვებთ. რომ ახელი რამ დაუწერბის. მბეგრამ აქ რა მოხატანი აფი... შე კიდევ განზრანც გავისხენე ეს ბღვლები. რიდანც ეს თანეანტელობა და უბოროტ საზოგადოებრივი ტრინის, გარკვევით და სხამაღლბ თქმული, თავისებური პოეტისტიკა აფი ოფიციბორი, ამ შემსახვევითი საბჭოთა. სანოგბეღობებობისსბღვ...

საბჭოთა ბერიოტში ტ ტბაშიე მანამ განცემობდღ ძველი გზით სთავრულს, სანამ ბრბის კარბი სავსებით არ რბობდღ ძველმბეღობისთვის.

შემე კი აწეება ცნობილი დახმარბა. როგორც წესი - უნდა დაწერიო რამე განსაკუთრული. რომ გამოაბრბოს გული მოიგო და შეწვიოს ძვირფასი ორბოდ ლექსი თანებობი. ასე

წავლასში ან დღეში გადარჩენა წლები მიუხედავად მრავალი
გაყოფილი საბჭოური წესების, პოეტის სიტყვა:

“ტიციან შვიან, ვინები ტიციანად
ღვწიან და უნწიო ეკლასი პეტროსი”

ღვწივს მღვდელს ელერს.
საბჭოთა კრიტიკე ხელაგად ამას და სავედრობდა:
“ცისვირი უწევს” არა ურხევი დეკლარაციის მიუხედავად,
ისე მკვლავ გზავს ორბანიონი”. ამის საუკეთესო დასტურება და
მათი ბედის უწინააღმდეგეა წინასწარტყმისა და ლექსი “სერგეი
ვისნიან”.

“ტიციან ამ ლექსს სხვალაშე გატანს -
გულდრეკიერი ამბოს პოეტი და აცხადებს:

“მანხანგებო, თუ დროა დღელში
ჩვენი თავებზე ხაზზე გატორავს.
ეკლასი იყოფის რომ პოეტებში
ყვინს პაუზა მხარ ცისვირი ორგენს”

უფრო ეკლასი:

“ყვენ ახლა სხვა დრო წამოგვეყენა
ჩვენს ძალას სხვაზე ჩვეულებურად”

როცა გოგონს სიტყვებს ვიგონებ: პოეტი დიდ ბავშვს
ტყუბო. - გულში ვამაროვებ. შუაში ტიციან ტამბივ მივცხად
აუბერს.

ოქრობან უკვარდა მას. სიციან დღეებში ობოლის
შეხვეულ პავის გაორგებდა და ოქრობანს ესტუმრებოდა
“ოქრობანს ოქრობანი” დაწერი. ხუთ ჩრდილებში შვიან
მოღვე ნებავობდა პოეზიანზე ფიქრებში გატორული. და როცა
სდამოი ეძის რუსთაველის განხორჯე ჩამოივლიდა თიერი. წინ
განასხნული ხალხის მწკრივს ლექსები ანდა მოდისსეან და
ღებუქმები იყო უწინააღმდეგე.

სადღეს უსაბუჯე ვაბილი. ნელა მიხანჯებად იგი და
ღამილი ჰქონდა მას არაწვეულებრივად. დიმილი გულდრეკიერი
ბავშვის.

შინსახეობის უკრძალულებს მიხანჯეს უშავალი პოეტის
სათუი ხელა-

5

“თიერილი პოელი ხანის ქაბში ეკვას ხარშავდა”
ტ. ტამბივ

პოელი იაშვილი სტიქიურობის პოეტი. წყრილმან
განდებს მის ლექსებში ვერ იბოვი. ვერც რაღაც განარბებს.
მისი ლექსი შიდა ნინდორივი. მსუბუქი. უბრძოლვად. ვროი
ტამბის შუან მოკლეობის. რომ შუტი წილი ლექსების
სტამბისზეა დაწერილი. თუ ტიციან დახედავს მინც უმჯობ.
მისივე ლექსი ჰიფესისა მხოლოდ დაწერილად და თუ შუტი
გინჯავს რაგორაჲ. სპობს ლექსს. - ეს იყოღწენ მგობრებს და
დარჩავსღწენ.

თანც უღვწიოდ არ შეუქმდა. ამიტომაც ამბოს ასე
მღაყარი:

“გავიფხავს სუხოს თუ ვაბივად ლექსის მღანი”.
ბოქება ბუნება მისი.

იგი ამანდა იყო შუაში “ცისვირი უწევიათ მშობანი”.
უკვდა მს უწინააღმდეგე არ უღვწიდა პოეტი. მინც
ღარსუელი წყლივი მიტანს ქარიული სიმბოლიზმის პირანსზე
თანდაყოლილი ჯიბარი ამშვენიერება მის ლექსებს.

მის ლექსებლობის სტიქიურობა ურხევი კარვ გამოჩნდა
ბუქიანის ოარქონისას. ოარქონის შუაში შეტობის ხოლმე
ნაწყაღელი. ნაფილარი. პოედოს ოარქონსზე ვერ იტყუი ამას.
ორიგინობის სიღლიდა და სიმსუბუქი მოდის ლექსი.
“ხალხია ნაგობნაღვი შემოქმედებისადმი სხატობა
შურწველობის” ესხვერებდა ბოქების დიდი ოარქონ.

პოეტმა თავად მოიყვანა ხისრულში უახალი განაწი
ცერიან ცნობილი სიტყვების შედეგი.

6

დისების პოეტი იყო ელერსიან გატორინდყოლი. მართლაც
რომ სიმბოლური დისების სიღვე ტლექტი, სიმხარჯე სიხარბე.
შავი მისტიციანი - ამ პოეტის შივი არწველი ორბანიონი.
ოფელიან, პამელეტი. პაროზი. უ ჩხედავ ტრამა ახანაჲ.
მიუხედავარი ორელი - ამ მას პოეზიის ცირიბი.

ორელი სარკეში, ორელი ოთხის ბნელი კუთხეში.
ორელი საკვიარი ხელში - ტანჯავს. მოსვენებას არ ბძლავს
პოეტი.

არცერი ქარიული სიმბოლიზმს არ შეუქმნია უწინაჲ
სხვობის სილი მკვლერი სიმბოლი. ორგოცი გატორინდყოლი. იგი
ანველ მეტრეველებს ოსტატის უბედრო. - მან შექმნა გატორული
სტილი ქარიულ პოეზიაში. დიდი ღვწილი მიუქმავს ქარიული
სიწვერის განმტკიცებაში.

ვარც იგი ადგა უწინალი ხვედრის. მასაც ბაქმეყინეს
ლექსები საბჭოთა სიმბოლიზე.
ბედის მწკრივ დაცინება იყო. როცა დღიგინდა ჩაპარნილი
პოეტს სიმბოლი ნაშინს ოარქონ მისცეს.

ღიღინს არ ადღიგინა თავის დროზე ისეთი სიმღერი
ნანახებრის სიციფაჲ. იოიქოს მისმა პოეზიან განამორღვება მპოც
სიციფაჲ.

7

ქართული სიმბოლიზმის. ორგოცი ღვწივანტორული
სკოლის უშუალო გამოკვერნის “ცისვირი უწევს”
წარმოადგენდა და არა ტ. ტამბივ.

“ცისვირი უწევს” გატორული პროგნოზი.
მანფესტებში და უკვლარეობებში მოკვლინდა ქარიული
მეოთხეულს. ოთხივე გატორული შგოთი და ხანური გამოიწვეას
აბიჯინება.

სულის ჩამდგმული და მამამთავარი ამ მოძრაობის
გახლებო გრიგოლი ორბანიონი.

“იგი ქურუბას მისას. ნამდვილი ქურუმი” ამბობდა
რობაქმეზე ჩვენი დიდი ხელუანი კოხე პარჯანიშვილი.

თუ განლატორი დავოკებელი შეუსიოს პოეტი,
რობაქმის ლექსების მუსიკალური მდინარეა ოსტატის
ღარიგობის შატრი ხელთაბა გამოორიღებულად ოთხი უწვეული
მიმხედავლობის ბრწყინ აბიჯი მწივი.

მკვირი აქმეში: სამეპოლები, რომლებიც უქარიფასესი
მომეუ დღიგინების შამბეგლოვანს სტოეებენ: დახვეწილი.
მკვირივე ჩამოსხნული სტიქიონები. უარესხად ღვწივარი ენა.

სიტყვს ქარიულ პოეზიაში ორბანიონი შეუქმდა
მოქალაქეობრივობას.

ქართული ლექსი თუ ქანს შეეძრაობი. - არასოდეს მას არ
ცმა უფრო მდობრივ კანა. გრამატიკალი იტყვის კინაჲ მგობრამ თუ
გრამატიკალისუელი ლექსები ახალი ქალიშვილობის მსუბუქს და
ფერბარებას სიმბოლი განხვეული. - ორბანიონისუელი კანა -
ბტლესი დინჯე ფრებათა და ჰიფესისა თვალმთავანს შექმეული.
ბატონობისა სხვერეფილი სიმბოლიზმს დობდა. მწკრივდ თუ
შეხვეობი სხვადა სიტყვობა იფუხელებს ასეუ შეგწინებას. აჲ
სიტყვა ბატონობის უკვლეზე.

რობაქმის შემოქმედების ვერ დაბოლოე პოეზიაზე.
დაბატონებდა მისი ლექსები თუ “გველის ჰერანგი”. “ღონდა”
“მად შტოქი”. “ღამარს” თუ ის. რაც უცხოელი დაწერილად ვროი
მიღიანინა. განუყოფელი. ეროი დიჯივ იფუქმალებას ჯაროქმის
ეღლიმი დახატული. უწვედან იფივე პოეტური სიმღერივე უწვედან

“გ”-ის განსხვავებული, თავისებური ენა რომაქიანის. მაინც ამ მილიტარიზმში გამოირჩევიან ისეთი ახალშეწავილი მწერებლები, როგორც “ღამისა” და “ტყლის ბერძენი”.

მარტო ეს ორი ნაწარმოები სხვათაზეა თუ, ბრწინავდავად ადრეის მოსამბავლად ქართული პოეზიის პირანსეს. დროისამებო ქართული სისხლის და რასის შესახებ, სისხლი მომდინარე შორეულ წინამართა ჩარევებთან, სისხლი გარდაიწილი შობადური მიწის სურნელები აღსესებად იღვწავდები. თავისთავად ძალი სისხლი პირველი ნიშნისა რასისა, სისხლი ამორტევის ამინადიდ შექმს. უცხო ბერძნობის თეს სხვა რასის ხაზისა შორის.

სისხლი, პირველხარისხიან ქართული ცისფერი სისხლი უმასის მას საქართველოსკენ.

მე მარჯანშვილმა ცისფერ ენაწველ მოეტებს შინს მოკვები უწოდებ, გრ. რომბიქმეს კო ტემპორტო ქაქუმი შინს. ვიყარებ ამ სიტყვებს, იანც ვაღება ბუნებში, რომ სუფარისც ვაღება მე რომბიქმეს და დანარჩენ ცისფერ ენაწველთა შორის: გარდა ამისა, რომ შინს მოეტევი პირთვანება უწოთ ბრეკ ჩამობადლები. თეი თითქმის ბრეტვი იმ ფორმულაში, რომელიც “ცისფერ ენაწველთა” სუფამ შინს ვიპოვრობი ვაწმევაში. თეი უწოთ მრავალხარისხიან და შინისთის სიდადი ამპოთული ცხელიც გეს უნახლავს ქართულ პოეზიაში.

სახლითა ძალმოძრაობის სეიადი უტეხობი შესებრ შესინსევი პოეტებ და მოკვანება, წლების მინაღებად რარება თეი სახლითა განსეოთვანება, როგორც მოკვანი პირველი, იანცისც გახსნარისე პოეტური ხედი. ვერცე კო ეურმინათი შეფარის თეი: სეიამ არ სუფამ, გეყვება სუფამს მამდისებანქ - ო.

ჩემი იანისის პოეზიის მოკვანული, რომღვანც პოეტის უტეხოში წახლელი შემდეგ დეკლარია. ამ გეკონება საშუალებას სინარული დატეხარითევაში შინს ქნაღვანული. მარბობადი, ვეჭვადი მას, თეიციბაღვანებ ბეჭტაღვანულს. სიარუბხო წინასესებებაში ამ ძველ ეურნაღვანეში, მაგრამ ეს მაინც არ თეი საკვარისი.

4

“მეტარტლიი სავება ჩემი წილი ჩვენი ენაწველის”-

მოკვანი უშუალობი გამოირჩევა ტეციან ტაბიძე თავის მომკვეში.

გულბერველითა უმთავრესი მადღას პოეტისთევის, ვისც ვე სიკოე მიმკვდილები ბრწინებას უსამკვლოდებ. მოიცა უფროდებ. შინს დეკლარია არ გამოირჩევაან გარკვეულად: ვერც ბაღდატიონის შესუბილობის, ვერც რომბიქმის დეკლარებებს, ვერ გაუწვევან ისინი შეტოქიობას. ზოგჯერ გეკვირი კიდევ: შეიღვრე დეკლარია - არ გარდა, დადევნებდად დანერვილი, წიათიხება - არ გაუწვევება, სულში ჩაგეჭყება და სიდადი იღვწავ სიმს ისე ძალმამად შეგეტოქება. რომ გეგეგანებდი იჩება, პოეტურ უშუალობებში ან სიდადული, რომიველი ტეციანს ხდის ანც სავანებლ პოეტად.

თეი პოეტს მოკვანით:

“მე დაბინებე ამირლის თევი, გამწილი ბტების უკვირდებობად, მამევიმ სიოთრება და წყინის თქეში ცოწეული მეორის ჩემ თავადიობან...”

— მე არ უწოთ დეკლარებას, დეკლარია თეიონ მწერს.

ჩემი სიციხლვ ამ დეკლარია ოან ახლავს. დეკლარია მე უწოთღება ზოგარტილი შექმერს, რომ გეტეტიან და ცოცხლად დაგმარხავს.

— თეიკან ჩემზე თეი სიწველი, ორბობის ფრანზე ვაწმედილი ბეტი; დეკლარია თეი შინს ხარბადი. არ მოკვანება თეი ნახიჯე...

— გავილენ წლები, და მე მოკვერები, ამ დეკლარია რომ ბაქერ, ვსეც დაჩრება. ერი პოეტს მაინც გულზე მოკვანება და ეს ვეყოფა გემასარდებება...

მე არ მინდა კომენტარიებია დაგამთეში ვე დოცებრ ბრეკუნული, სულთან მინახეოქი სიტყვები. უოველი შინს სიტყვა გრინობისას სულდგმული. თეი ხაზის გრინობის პოეტები.

შინს პოეზია სიმბოლიზის ნაწველი კაბარონის: დევიო, შანტანი, დანილვა ურის, ვირტიანის, ბლექი, წინამადღვკობისა სიეჭვადული, წმინტებად პირთესებანქ - ქაღვლები, მსუბუქი მსტიციანბი, თეიომკვლელობა - აი, ვამაგვერსი თევიმ პოეტისა.

მეტეციან ახლათ და მე ურან თეი დევიონორ...”

ამსობს გეკონქან

სხვებან, ბაღბათ თეიციხებზე გეხატებრებული, რომ არ დეიხობი მამც, ისეც თეიორებს.

“მეტეციან ციციან, და ციე მტეკარში ურან დევიონორ”-

რომ უწოთ მეტეციან დეიხებრს უკვე ციე მტეკარში. ბოლოს კიდევ ეროხულ ვედიება ოანუბის წერეთელს, რომ უსთავოდ დეიხირბობს თეს და ოანც ანც ღამანხად ამწვერებას:

“მე ენაწველს მომკვანება ოთხეცე

შენ ჩემს სიყვარულში არ გეცევი ბრეკად”.

უოველიც კი ანეოი დეხადლები ამარბილვის: “მეტარტლებს და პოეტებს თეიომკვლელობებს ვებტეციან”-

ეს ბაქუეობი აბანში სიყვდილის პირბაღვანისთან ზოგს სანსევილოდ გენეკება, მაგრამ სწორად ვე დაბარდებო და მოკვანებლებს სიყვილ-სიციხელადებად ურის ერი წინამადღვკობისთან, ანც დამახასიათებელი სიმბოლიზისთევის.

უიერტრებს ბოქმეობისაში პოეტად დახატებინების მიევიან.

მეიონება ორი ნაწვეტი “დაბისტური მადრიბგაღვანება”-

“ნეტვ მე ისე ვეკვირება პოეზია,

როგორც დეღანებს სეკუთარი მწველი ძროხა”,

მე გარ დლომ და თე ამას დაგეშტეტი, რომ

სინარმების

ნამკველი დმეოთი ვარ, ჩემზე ერთხელ პოეტს

არ უოფელს საქართველოში”-

დამახასიათებელი ეპითევილი გემაწვევებებს უოთად: ვერ პოეტს დახედავები, რომ ანეოთი ამ დამწერია, მაგრამ აქ რა მოსტანა თეო. მე კიდევ ვანარბს გახატებზე ეს ადრეული, რადგან ეს ოთხმეწვეტრლობის და უარყოფა საზოგადოებრივი ტონისა, გეორკვეთი და ხმამაღლად თქვული, თეიციხებური პირტეტეტი თეი თეიციხადური, იმ შემოხვევაში სანკობის, საზოგადოებრივიმასებში...

სახლითა პერიოდში ტ. ტაბიძე მანამ განგეგმობდა ძველი გეიმი სინარულს, სანამ პრესის კარები საკვები ამ დახატურს ძველბერვისთევის.

მეიმე კი თქვება ცნობილი ჯამახზობა, როგორც წესი - ურან დამწერი მამე განსაბეგებული, რომ უღმობებლი გველი მოთეი და შეწავა მჭირფისი ოთხოდ დეკლარია გაახარო. ასეც წახლებში ან დუმილით გელოდნენ წლები, მიუხედავდ მრავალი გეპოეზული სსბგური დეკლარია, პოეტის სიტყვები:

“ტიფის მქეან, ამბობს ტეციანად დეკლარია და ეწეოთ ვეკლარს მტეტიან”-

დეკლარია ძალმამად თეკერე.

ნაწილები იმდ. რასა თქმე უნდობა მოეტეს და იმდ. რამე იქნა რაი თქვა სხვა შემთხვევაში დასაბარისებულად მართლად დაწერილი და გეგამებულ რეაქციებზე.

თავი რეორმაც კი. რომელზე მისი მოქმედების იგუბალი შეფასებების სანგან ზემოქმედებითი უბრალოდ დაიხსენარს. როგორც მოეტეს. ნაინაწმარდის გაცხადებულ ბარტყას ჰეინიერდლის ცერანსი წყვილი და რძე სანგარის სტრქირენისო.

მე არ მხურს. ვაწმა დაგვიწმურს. რომ ხვენი მოეტეს უვალადობის განდის მართლად იყუნე. უთორე ბეგისი რამ დაბრტყას. ამ საბჭოთა პერიოდის. როგორც წარუხვედილ დატყ. მაგარად. განს. კოქე უპირილი იყნება? განს. ჰყენს ძველებს კოქის სიმალდე კოქისათვის ღრდილი არ უნოიანა? განსაბო ითვი ღრდილებს და ითებე კოქის შეხვედითი დასასრულ.

**"მთავროების ზემოდე
მეინფორმობან ახლო
ბგანმეზებ ჩემო
მშეგნიერო სისწლი" (გაბლატტონის)**

ქართული სიმბოლისტების შემოქმედება მშეგნიერი სახასებას მოეხიბას. ქართული რეჟისის ბრწინაგული ისტატების მიერ აწმუქებულ. ითეს შევიტყვებე მათი შემოქმედებითი ითებების. იყუნებს და ხსენების გარჩევისგან. ვიცი. ბეგისი მეწყება სხვაგო მოიხვედრან. ა. ითებე სიმბოლისტები ზომ ფართო წარუხსიანავის არ წირენენ. რთლად წყურთხე უთორელებს. უთვი შემთხვევაში ურის მოახვედრენ და შესასამისხე ჰეიხვედრებე უთორელებს "გუკუაქრენენ".

იყენენენ მხოლოდ. რომ ამ განდგომილებას ხელი არ შეუვალოს მათთვის. უდრეგისა რთლი უთხროს ქართული მხატვრული სიტყვის ისტორიაში. ქართული რეჟისის უბრტყესზე მადალ სხვაგურზე ბეგანაში. მეტადრე ფორმის. ისტატობის იტანსაზრისა. ვინც რეჟისის დაბრთხილულ სულამზებს იცნოს და ქართული რეჟისის განვიითხისათვის უბრტყესზე მოქმედების. ვერცე უთხრომად დაბრთხილულ.

სიმბოლისტებს ცნობვედმოფიციე დაგვიქნა იქონიეს უთველ ითავს იანსაქროთვეუბე უველბა "იზმობან". ითავი ბრალდებარეში შეწირლობებე კი უთრეგარბე გებთბიჯებს სიმბოლისტთან ბრძოლაში: გაბლოდით რა მისგან მოეტური ისტატობის ბერტყები და უსდგელო ბერტყები და დაბნენარბული გრძობამეი შემოსი შედარებითი განმართული რეჟისის ფორმისა. ამიტომაც საბჭოთა შეწირლობებე უქანასწეული წლებიხს უტყე ბლარ მტყება ითავს ფუქმელებელს - სანდრო ურუს. უთვი უთივე დაბნერიდენე ურუსის და მისგან უნებე და უდამხრო რეჟისებს. ხსენსანარც ბრე შეიძლებოდა. ისეი სიმბოლისტის ითე ბეგანად ქართული რეჟისის ფორმა. ისეიის ვლადიმერო ბრწინსარბე ქართული სიმბოლისტური ჰეიჯის.

9

ფლადე უბრტყელებს მისთვის ახალგაზრდად ქართველი მოეტესის სახეილი. ბირველი სოფლიო იმის ან რთვალდებითი წლებში დახმდებულ. საბჭოეთში აღზრდილ ახალგაზრდებსოს. ისინი საბჭოთა მოქვისის უთვიმთი მომღერლებე უნდა უთფილდებენ. საბჭოეთს რომ მათთვის ხელდერი სარტყი ბეგე.

სანამდელაში კი. მათი უთოესი ნაწილი. სიმბოლისტის ბარბადობი გეულენის ქვეშ იბინარბე და იტყმალ მის შექმედებობას ცდლობან.

საბჭოთა კრიტიკე ბარს ეთხნელ შეუფიციობის სიმბოლისტის მძღობარ ნებეს ახალგაზრდად საბჭოთა მუხანაზი. ამ მითაც მეტ ინტერესს იწვევს ახალგაზრდათა დაუბეტებე რეჟისებე რეჟისებე. რომელთა დაბეტებეც არ შეიძლებოდა "ზრის

და სიტყვის ითავისუფლების" ქვეყანაში.

მეტად განსხვავებული იყო ასეთი რეჟისების სიტუაციები წრე წლობი უთიოებისათვის და სტობის შემდეგე მთავრისხელი შეარტყელი. მოეტესსენება. მოეტესს უშუალოდისან გებო ხნობრე ჰეიდლატობი სიმბოლისტის გრძობას. აბეგარბე ბარს ურის და ირის განმარბეც გაცუთისხელდობის მსვერელი.

ბეგისი გუბლატტონისა და უნიზნობას გაბატყეს ბლეკოვლმა. ამ იანგაბლილი ნიგის სხვა მუხანარელები წარმართებამეც იმსვერელა მოეტესელი.

მატოტო მე ამახდე ხელნაწერი წიგნი მიანხხეს და ხეი "გერქვეშელ" მეოსანის ვიციგნო. რამდენი იქნებოდა. რომელთაც ჰეი ითავი და ხელი ვერ მოსწერდა.

მე სორელოდ შემთხვევითი მოეტესი. დიდი ხნის მართი ხელოსანის შემდეგ. რეჟისი მოეტესი ბეირბელი ტაბუკებისა. რეჟისი რომელიც მოეტესი. დღიროში და ბოქმეში იქმდებ მსხუეს სასტავარ გეულისტკიოილზე ასე უსაბაროლოდ ებნებოდა ხვენი ურთობის და ტაბუკობის წლების უწელო დრომ ჰყენ იბილისზე გეკონდეს ბეტარის დაბიოური უბანი და სცოდნობელი ატისაც სეგმეტროსებთა ითე დასახლებული იგი. უსადაზრეულ ვეკო. როგე დახსნად ხელში. ნათელ გონებაში. ახალგაზრდად მოეტესე დაბებურეს სეგმეტოიზმი. ითრეკე ბებრეგეგონდეს და ხანდაზრულ არსებობს იგი ბუნებრივად და ბრტყას სარხელ.

მატარამ ძველი ითე იუნდებე ასეთი უთწრო რეჟისის არსებობაც. მანს შეუშალეს ხელი. უფრო ნათეფთარს და ბებრეგეგონდეს უთფილდით ვს სახელელო შემოქმედების.

შემოქმედს უდრდაც ბქონას სწუმე წინადადებობისთან. საფორტესთან. ზომთან. ითეობიბე შედგარს მუხს ბეირბების ტანტზე. ეკლიანი ითე მედამ მოეტესი ტხს. დაბრკოლებებთან ბრძოლაში იბეგრებდა უთველავის ტეშეიტოტო. მატარამ მოეტესის სირილსთან. მის წინადადეგებთან. მის შემოქმედებითი მუხანის ბროცესს - ასე არსნდ მოქმედების. როგორც საბჭოთა კავშირში.

მომაგული განსხის მრბადე უნდობ რეჟისის და რამდენამე უნდობ გეგარს ჰყენს ითობის ქართული მოეტესის. მათინ ცხხეც განხეებს. რომ ამ დაბრტყელი მოქვისის წინამძღვარი სიმბოლისტს ითე უთხროებდა.

მეტწინას სიცრუებს ზოგიერთის მტკიცება. ითიქის სიმბოლისტს შემოიტანეს საქართველოში. როგორც უცხოური რამ საბჭოელი და გეტარს ასეე ფიციგებულარე ბრძანებისთანაც რომ ბარბერი ითყება მის ბეირეგარს ბარტყებე ვთავფიციელების შემოქმედებაში. მისი შემოქმედებითი სეციფიელა არ მომეტესდა.

ამ ბერბალი შემომხილდებარსაც სანს. რომ საბჭოეთში შესწელო მხოლოდ უხეში შემოქმედება მის ფიციურ არსებობაზე მოეტესსაც იტეს ითავის ფიციურის და ხელდერი მხარე. სედა კი ამ დიეტრტყელად მიმართებულს ციციფლობის.

სხვა რომ ბარს ითეს რა. ვს საბჭოელებობის წლები ბეგე ქახილი რომ ითეს დაბეტებებთან. ვს არ გეგონიერეც გეაუბრე სახეუტყების მანდარე შემოქმედებულ მოთადობე და გონებრივ დიბეტებებთან. ვს არანახელი შეხუხერა კულტურული ციციფობის ნატონსახელებთან. ვს სოფლიო მსხუტობის გეგანსადა. რომელშიც გეაბრება ცხოველობის. ბეირბების განმარტება სიმბოლისტის ფიციფობითი კონცეფციის და გონებრივ სარწმუნოების მისი შემეგობი მის სტატორული სრულეფობის. რეგებანე მოეტეს. იუნდ სიმბოლისტური. ცხოველებს სარტყე მანაც.

ქართული სიმბოლისტის არ დაბეტებება. ბრე ხელდებარე შექმნილია.

იგი ბრწინებულე და ბეილდებულ რთლი ითე ქართული მოქვისის მტყეა - და ითვედ მრბადე ვერტეს უმარტყეს მის.

(ღმადრ ბრველებამის შოგონებამთ წიგნიდან
 "შომბოლურ მიწასან და უცხო მიწას შორის" - წიგნი
 ვეკესე, ნოაოიკო, შისი 1966

" ერთი თვის განმავლობაში ბუერის რამ შობდა ჩვენს
 ბატალიონში: - რევიწოი სხლოტერატურო წრის
 ჩამოყალიბებდან...

არ ვიცი ვის შოვედა თავში პირველად ეს დიდებული
 აზრი... ვინ იყო მისი ინიციატორი. სამბობენაო კურსებდან
 რამბრუნისხანავე ჩამოყალიბდა ლიტერატურული წრე კვირამში
 იორჯო ვაქრასებოიდი დინწნულ ბევილზე. - ერთი კია თახი
 გამოკვი ჩვენთვის ბატალიონის შუასან. - დიტერატურე წრის
 წევრები. ვისწმენოი შობად მოხსენებას, ვესჯელობოი და
 ვლუბობოი რამბრუნამე კაცს ჰქონდა მიდობოიდი მოხსენების
 ბავშვსი. რამე ვაუხან. და აქან უნდა პოლკოვნიკი გამოკველოი.
 პირველი მოხსენება გეგვიგობო ბატონას უნამო. მისი გვირო.
 ჩემდა სამარცხენად. არ მახსოვს.

სამკავედ განაიღებულო კაცო იყო ვანი. დიდი ივანე
 ვახაიშვილის შობავე. ენას და ლიტერატურის ასპირანტი.
 სამწევროი შემოხიასთვის ვსხადებოდა ურწუნ. სანამ "სამშვილო
 იში" ბრველებად მისი ხამწობოის ხანდრიდან ზეოი თახის
 კოლმეტრის რამბრუნამო!

თავსებოდი კაცი, ერთი ინიციატანი. რომელმე ბუერის
 რამე ივის შავრამ არ ვუთის ვირიელ ბოქსასეოი. ბატალიონის
 ჩამოყალიბების დროს იგი იყო შირიველი, შეიასი ასეულში -
 სოხისიის და ტანსეულის ბრძინეულებად. რომელსაც
 გვირგვინეოი "რსენეპოტრის" ვახანან. - ილია შენგელიას.
 სიმონ ვურხაის და გ. თაბაძის მსხელებად.

განთავსებანი გვიმანჯლებს. თახიანი სისხლობრისთვის
 ჩავახებოანი ეს შოვლებობა. შვიდე. შოვლოდნადაც. ხულ
 შოპაშრეს ბატალიონის. ნოამბეოიდი ვტანებოდე. სხეოიდე. ჩვენი
 ბატალიონის გვიმანჯლე ხარდლობა ვურ თამენდა თახის რაბეში
 შენგელად ქართველებს.

ვანომ ვბავეოი მოხსენებას ნიყო შარის შოვდაქეობაზე.
 განსაკოვრებოი თი ბევილზე. ხადეც დიდი შენგეოი ბარჩევს
 ვუთის ტუპაონის" სტახის და ისე უსირცხვილოდ დობატობს
 ვროგუნულ საქმეს შოიდე მოხსენებაზე მას ვროგო წილებად; გინჯობს
 სხენად იყო დიდი ილიას "ქვაბო დიდელი". დამბახიკობდა ისე.
 თოიჭო წინ რაბეც ილიას ტექსტეო და კიოსხეობოი. სივინდა
 ჰქონდა თი კაცს ინიციატან მესიერებაში!

შევიტე. შობიე მოხსენებას ილია შენგელიას ხვდა წილად:
 "სომბოლური საქართველოში". ეს მოხსენება რამბრუნის
 შოვანადე ვერხანლ "ქართველი ერში". რამელიც ვ ნოამბას
 ინიციატორობითი გამოიყოფად და რომელმე მამიწევი შოიციანი
 ლიტერატორობის ვურადლებს. როგორც "ჭველებანების" ბერივევი
 "ახლავს" - იმის უოლოდ ტუპაონის.

ეს შვენიერი ახანდებინდა კაცი. ილია შენგელია.
 ბუნებრივი ნათელი დეპოდოეპული. დიდად განბედიობდა
 ემოციანობითი შვიტოობას. და დედას სამშობლოს დამბრუნებებს
 ბუერ დიოს შესანიშნავს. დიტერატურულ სამყაროდაც, სესოს.
 რომლის შვეწა, ქართველი შვიტოობის საბუთია შაქარზე არ
 შეუკლდოი. ენამო ვუდამბოთიხის გამო. რომ განბოწინდა
 ბატალიონ სტახის მიწაზე!

ერთი მოხსენებას მეც მოვახსენებოი "ქრისტიანიზმი და

პირქისიში". ვურ ვიტეუო იმას. რომ შოიწონას სხვახსენ ჩემი
 შოხსენებას იუ არა. შავრამ საკოიოი მე ძალიან შოიწონანა!
 "... დავსენულოდი. უდროოდ რამბრუნდი. ვერმა ცხოვრებამ
 რამსენუდაც. შოიწ ვურ ამხსინას ერთი საიგეშოლოება შოიხოვეს
 იუ არა ავიულოდელ სტიტიოების სამშობლოს სისხსენლებად
 გამოხიკვეილი ანამეამეშულესან - მასივოი ლტოლვილ
 ანამამხსინოს ხარმის გამოკურს და რამეა ზურგზე. ან კოლმე
 ანამამხსინოს ხარმის გამოკურს. ზურგიანად წამბოპოობითი.
 კლდეიან ბებრელებას ხარმში. ზურგიანად წამბოპოობითი.
 ანახელებად. ხელის კურსის სამუშაოები. სამშობლოს
 გამოხსენებლებად შტრის ხელიდან ამ საიგეშოლოებას. ბლხამ
 აუხსენებოდას ჩავატარე სახელები!

ეს არა მეგობრობი რამბრუნად და ვინ შემომირჩა ხელში-
 ხულ სხვა საქმე იჭებოდა შამინ. ვესხოვიში რომ დირჩენილდენერი
 ვ. ჭილბოიროი. ს. ხანამე ვ. მახარობლიძე. ი. ჯინჯარიანი. გ.
 ხელბამე და შამე დირჩენილდებისთვის სჯურისმამხსინოს. შამეში
 შენგელოვანახივის. ვ. ტოინახიხანოვის არ კვირამში. ლ.
 შენგელოვანახივის და წიოვლის ხანაკში არ შვერეკეოი. ვიბორბად
 შუახანახიხანოვის და წიოვლის ხანაკში არ შვერეკეოი. ვიბორბად
 ზეირანა - ცოლანად ბევიტობის წინამე შოიწმეული შამინ სხვა
 საქმე აწახებოდა. ბუერის შოიციანად ემოციანობითი საქმე და
 შირადე ხელს ხურდვც ვურ რამბრუნად ძალდი!"

" - ვინ სამუადრეც. ილია შენგელია ბატონებდა სუბარის
 ქართველებში სხვა და სხვა ივანეზე ასეუ სუბარის ვტანებოდი
 შირიგეოობით. პოტსტამის ბავშვებში თახი კვირიან კურს
 შესრულდებოდი.

ვინდას შვეიციბა მოხსენებად: "შარიოლიან ხმები, რომ
 ბატალიონის ქართველებს შოიგობამა უნდა ჩამბორობო!

- შარიოლიან. უახსენა ილია შენგელიამ.
 როგორი იყო ჩვენი ვაკურეკება. რომ ბრატოირობი
 სისიამონი რამეკობა არ გამოკვეწიდა ამ ბირადნად განცხადებას.
 დღეოინდებში. შარიოლიან. შეოიკოს ტანე ბავ-ი თოიო თორბამ.
 შავრამ ძლიერი შუხსეობად. ბოიავირობი ხავიროი ენტოხიზმი...
 ვრხინან სიხედა რამბრუნად. შუმედე წამოიბდა ერთი დღეოინდერი.
 შეოიდე ასეულდინად განცხადება:

"არ ვიცი შევეკებებოდა რამე ახანდლობის გამოცვილი იუ
 არა. ბეო ვი კოვინდ ვიცი. მე და ჩემსთანებს არ შოივლებს "შე
 შოივლდ ძალდოს" ძახილი ჩვენი ასეულის შეოიგობასან; რუსეთი
 ვტანებოდე დედას. როგორც იესო დავისხეოი თახი ინიციატ. ხლდა
 ჩვენი ვტანებოდა. რატოც დედასიხედა ხელ ვეღარ სხსენებოდა!"

ვევარდ ვტანებოდა თი ბოტამ თახის სხოქეული.
 მეღვლეობდას შვეწას ბავე. - სწორის ამბობს. სწორის. - ვახანდა
 შეახილა ბავე-ბავედა - ჩვენი ასეულის შეოიგობი სიტყვის არ
 შოიბრუნებს "შე შოივლდ ძალდოს" გინჯუ". შარიოლიან. შეოიკო
 ასეულის შეოიგობის ენაზე ხულ ერთი და იგივე ვევირ: "შე შოივლდ
 ძალდი". "ის შოივლდ ძალდი". "ივეე შოივლდ ძალდი". სტახიანი
 შორის. შეოიკო ასეული იყო ერთადერთი ქართველი ასეული შირიგე
 ჩვენს ბატალიონში. მის ქართველი შეოიგობის არ შეივდა მთაველი
 გვიმანჯლე ვეოროხან: სახსრებოდა და სოხინანსო ნაწილიც
 ქართველებს ვახანდა და მამხსინდასადე ქართველოი ჰეავებო.

ბლდა ჩვენი მავებო ასეულის დღეოინდერი. ჯუჯა ტანის
 ურიდია წამოებდა ზეხე და სიტყვას თხოვა. - ზეოი თახის წინაკი
 თი ვტანებს რომ მამხსინებ ცინხე. ჩვენი ასეული შირიგეული
 უფროსი იდგახუიო თახის ღობა შეივბარე ვავიქიდე ქართველია.
 ჩემინას. შირიგეული შეივინახან ვაქა. როცა გამოკვიდა მესხელი
 დამხებობდა. სტახი ქე შეივბან. მე ვი რამბრუნებოდი ვარ იმში.
 რომ ახანდელად ვურჩოხის. დღეოინდელ შირიგეულიანთვის
 მიმბებობოდა. იგი ვულოიან კახებს არ დამბარჯამდა. ისე
 დამხებობებდა შოივანად. რამევი შეივბარე". გამოხსენა თახის
 ხეველიროი სახაროი კოსტა ურიდამ.

"შარიოლიან" - რამეიმწინე სხვახსენ - "ჩვენი შევეკებამ
 ვულ ასეულის უოლოდნად უფროსმა". ბტება სიცილი - "ახს რა
 ეწა თი კაცს ტანა ვუბარდა. შეტიოსხეად შეივბელი ბოტანი". ვახანდა

შეახლო მეოთხე და მესამე ასეულის ლეგიონერებში. მართლაც გამოირკვა, რომ მეოთხე ასეულის შემდეგ მეხუთეში გაბატონდნენ ასეულის ფიქტიური უფროსის ბუნი ლეგიონერის ფული შეუტანის. მაშინ, ე.ი. რიგს უფროსობდა, კერძო გაბუება, რამ ხაზით იუ შეიშო, ფიქტიონდენ: - "რაც უნდა იგოს ფიქტიონია არ არაფიქტიური. მანვე უფროსია და მასთან დება თუ გამოვებდებო". მაგრამ, რასან ბლარ იუ უფროსობდა, უხლდა ვეღამ მან ამამლად, ვისმ ფულამა უხარებლად გაბტო ხელი ამ "სახელთან" მეთურის ხელში. მაგრამ ეს იუ უხლდა მხოლოდ ღებობს და წელის ნავე როდინში. ეს ურმა, რომელმაც ბაგენი სხვისი ფული შეატეაქანა, უხლდა ცხრას მისს აქით იუ გაბატონდელი. ან კი ბევრ რომ უოფილიუ - ამოიღებდა უბიდან და მის ვაღებს გაბახიდდა? რა იქმა უნდა არა, მაგრამ ხელში უბარლოდ გულს აგანდა.

მაშინ მომავორდა ერთი ანდაზა: - ვიღაც თურმე იბიღინში გაღებეს და გაღებულს რიონის საგვარეუბ მოკვირდა გული, როცა მატარებლადან ჩამოხტა, ერთი სიტყვით არ ველოდი ასეი პლიპოის და რეაქციის.

ორატორმა იღის შეწველამ ერთხანს იუქა, შემდეგ ხიჩუე მოითხოვა და სმოცარი ოხტატობისა და დიდი სიღინჯით გაბტა მახუბა მის შემოტეულს.

"ბებები! მე არ მოველოდი თქვენგან ამისთან პასუხს. ასე დაწყო ორატორმა თავისი სიტყვა - ამისთან სასიხარულო ამას, გერმანულ სარდლობის ქართველი მეთაურობით შეყვლის შესახებ.

ჩვენ ჯარისკაცები ვართ, ამოგდებული ცხოველები როდინდა, შეიძულ წაღწობის საშუალო ტანსაცმელი გაცვობა. ჯერ რუხებს გეტანჯეს, შემდეგ ტაშაობაზე დაუღო ჩვენი ძაღლად დაბდა, ჩვენთვის უცხი ხელში გვაიჯინოს, ამისთან უოგამი ენაც გიტავიანდა, წყრებში მოგვეზოდა, პირი წაგვიანდა, გასწავლი სპეციალი თავი, თქვენი იგივენი ხარი ეხება, ომში წამოუყვანებდნენ რომ იუბითი გიხსენეთ ქართული ანდაზა: "შენი გაწვეწინებს, შენი გაგახარებს".

ზ. ა. ს. პართლა გაუფუტდა ანა, მაგრამ სხვებს, გიორგეებს ჩვენი ღვლების ცვლილ სხატებას არ შეაჩინეს. ა. კონტრირემ ფული შეუტანაში რა უფოი მერე, თქვენივე ქმან, თქვენივე სისხლმა და სორცმა შევიტამა, მტერს ზომ არ შეუტანია, იგივე კონტრირე, ხელდა ითვის უღუფის გიტავიო, იყოთნ შვირი დაჩინება, სხვა ნების ხელში, ჩვენივის უბინო გიტავიოფენ სპეციალ უღუფის? ნუ ვიქნებით გულ ნამდევები, ჩვენ წყრილმანს კი არ უნდა გამოვეყოდით, არამედ მხხილ მოვლენებს უნდა ვსტოთო ეკრში. და ამ ემადე, იმანვე უფრო მხხელი მოვლანა, ვერაუ არის ბატალიონის სარდლობის ქართველები შეცვლად ჩვენივის აბარ ამსებობს, რა არის სიტყა, ორდრაც ცვლი - ქარის, ფულიც ქარის მოტანლია, არამწენი ფული გვიმოვანა - იქ, სამშობლოში, შევერას რამავე ნაწილობრივან? - ჩვენ ქართველები ვართ, შიღვილ სულს მატარებელი ხალხი, ნუ დაეწერილბანდებით ისე, რომ ნებისა უაწეში გასატომებია გაეგებო".

დაასრულა ორატორმა და დიდ შიშვნალოვანად გაბატუნდა დაჩაზა, თოქოს არბანეს მოვლის, თოქოს არბატეს მოთხოვის კრებულსთან, და ამ არბატეებზე არ დაივიწყანა, ძლიერებს ტანს იფიქრა და კედლები შეაზნახარა, ახლად ვეღარ ვერავინ ტანს ურდოვი, ოქრავად, ლაღაბად, და სხვათი, რომლებიც წელან საუკუნეებში იკლდნენ იქაურობას...")

* * *

კ რ ი ტ ი კ ა

ისევ იმავე "ქვანთა ღაღადი" და პროფ. უორუე შარანშიძის "ჭველი კავკასიელების რელიგიამ"

ჭველი დრუიღინ ამბობდნენ, "სარკეში რომ მამიუნმა ჩაიხველოს, იქიდან მოცემული არ გამოხედვსო" ეს თუ ვინმეზე იოქმის, სწორედ ამ "კავკასიელებზე", რომლებიც სოციალურ მხოლოდ ისხა ნამდვილი რაც მათ პირად ცოდნას და სურვილს შეესაბამება, ამ კავკასიელებთან შეტევისთანავე ქართული ენაც კი არ იცის იმ, შეცინებისთვის სავალდებულო დოწეუ, რომელიც თანხს იღებს ჩიხხვლოს აბა თუ იმ რევიონის, ცოვილიზაციის, თუ ერის "სარკეში", თუკი შეცინებდა არსებულის შეცნობა არის, მაშინ რაღა დაეუქმის არსებულის დაუნახავობას და შეუცნობლობას? ან რა დაეუქმის ისეთ შეცინების, რომელიც დღისით, შვისით ვერ ხედავს კავკასიანში მცხოვრებ კავკასიელებს და თვანაც მხოლოდ კავკასიაში, თუმცე საუკუნეთა წინ, მაგრამ მინც მის უღლ ინდოევროპელთათვის მიუღია? ინდოევროპელთა წინააღმდეგ, ან მათი სტუმრობის წინააღმდეგ ვინ უნდა იგოს, მაგრამ, როდესაც ბეგრე უკვე ორი საუკუნეა გიმტეხებდნენ "ინდოევროპელი ბატორიტეტუტები" - შენ არ არსებობო, არც შენი კულტურაა ბატონტური, არც შენი უთოსიან ერთიანი, არც შენი მსოფლზედება შენი და კიდევ აბას უბრმოფილ რამებს, როდესაც უოფილიავე აბას ისმენ დღეს, მეოცე საუკუნის მიწურულშიც, უბრინან მზერა მისაბერო ჭველ დრუიღინ სიბრძნეს და გული მით დამშვიდო.

გულს კი დაიმშვიდებს კაცო, მაგრამ დაწერილი რომ მთელ ქვეყანაზედ ვრცელდება ამ "ბატორიტეტოთ" მიერ და ჩვენს არსებობას და

რბობას დიდ საფრთხეს უქმნის. იმას რაღა ვუკვლავ? როგორ უნდა ამომშალოს ეს ერთხელ დასაბრუნებელი და მერე მილიონობით გაბრწყინებული თვალსაზრისი, რომელიც სამოციქულო აზრად ესახება ვეღარ ამ სარკვეში ჩამხედვს? ხოლო გზა მანც უროი გვაქვს. და თუცა არა გვაქვს იმედი, რომ ამით არსებულ სებაღლო შუღვს ნიშანს შევუვლით, ჩემს მოვალეობად მიმაჩნის ვუბასუხო მსტავს კონცეფციას (მეცნიერულ და მამულიშვილურ მოვალეობად. რადგანაც ამ შემთხვევაში სწორედ ორნაობი უღირსობას ჩადენილი. რაც ვეღარს ერთობიად უნდა შეურაცხუოდვს, ვინც "მეცნიერული" და ეროვნული (ე.ი. ცოდნისა და სწავლის) ღირსების გამახვილებული გრძნობის გზით დაღის საქურობით). იმედი მაქვს მეთხველი შექმლბს გაარჩობის ცვაი და დასაბუთებული შენიშვნები ემოციური გაღმხვევებიდან და მოგვიტყოს ეს უკანასკნელი. როგორც უნებლიე და გაუგნობაერებელი.

სამი მოულოდნელი აღმოჩენა, რომელმაც სრულიად უნდა შესცვალოს ჩვენი ისტორიული და კულტუროლოგიურ-ენოლოგიური წარმოდგენები და ცოდნა და. ბოლოსდაბოლოს, გაბაწვიტოს ქართველების პრობლემა, რომელმაც ასეთის რუდუნებით შევეტღუნე ძველი სპარსელები, არაბები, თურქები, ირანელები, რუსები (განსაკუთრებით ერმოლოვი, მოხედროსცევი, ვოსტროგოვი და მიშკოლინი მათნი, რომელმაც ახლანდანი ლენინგრადელი პროფ. ტურჩანინოვიც შეემატა თავისი ფანტაზმებით) - მიგაწიდა

პროფ. ყორო შინაშემე სულ ახლანდანი გამოსულ ენციკლოპედიურ დიდ ატლასში - "რელიგიები გამოცემაში ენციკლოპედია უნუკარსალი-სის მიერ (ენციკლოპედია ბრიტანიკის ფრანგული გამოცემა) "Le Grand Atlas des Religions"

აი ეს სამი აღმოჩენა:
1 ძველი კავკასია დასახლებული უოფლი: კავკასიონის ჩრდილოეთი სკავიებით (მათი ჩამოგნალი ალან-ოსები); ხოლო კავკასიონის სამხრეთი კი სომხებით. - არც მეტი არც ნაკლები. სადღაც შემდგომში გაიფლვებენ სვანები, რომელთაც შეუთავსებიათ ამ ინდოევროპულ მუშობელთა რელიგიის (ანუ წარმართული მსოფლწობის) ელემენტები. მაგრამ გაუგებარია ვინ არიან ეს სვანები, რომლებიც აღბანებს თუ სომხებში არიან "იმბლანტირებულნი". რამეთუ არცერთი სხვა - არა თუ თემი, ტომი, ერი, - რასაც კი დასახლებული არ არის, ასე რომ ახალი აღმოჩენის სვანები რაღაცნაირად უბაშორდებიან ინდოევროპელების სომხურ-ოსურ შტოს. მეტიც მინიშნება ჯერჯერობით ფრანგმა მეცნიერმა ვერ მოახერხა.

2. თუცე დაუსახლებლად, მაგრამ მანც მისახვედრად აღმოჩნდა, რომ კავკასიურ რელიგიურ-მითოლოგიურ მსოფლსახეს შესაძლოა კიდევ ქონდა რაღაც თავისებური ნიშნები. მაგრამ მხოლოდ და მხოლოდ ფოლკლორში (საფორებელია სომხურ-ოსურ და. შესაძლოა, სვანურ) შეჩინილი ამ ნიშნების ბუტენტურობის დადგენა შეუძლებელია. სამაგიეროდ, ნათელია სხვა დიდ ცვილიზაციათა მითოლოგიური და რელიგიური ელემენტების იმპლანტაციის (სახელდობრ ინდოევროპული: ოსურ-ალან-სკვითურის და, ცხნდა, სომხურის)

3. შესამე აღმოჩენას თვით ბ. პროფ. ყორო შინაშემე (რომელმაც ანალოტიან არა მარტო ინდოევროპულ ენციკლოპედიურ თვალსაზრისი ცვილიზაციის განვითარებისა, არამედ სრულიად ახალი, აქამდე არუოფილი "მეცნიერული" ხედვაც გადმოგვიშალა. ამ ხედვის არაში და თვალსაჩინოეში ვერ მოხვდა ვერცერთი კავკასიური კულტურა და მეცნიერი (ვერც ისტორიკოსი, ვერც კულტუროლოგი, ვერც

* 1932 წელს გახვია "საქართველომ" (პარიზი) გამოქვეყნა მოხედროსცევის წერილი საქართველოს ევზარბოხისებში, შემდეგი წინასიტყვაობით: "...ამ დოკუმენტს დება-არბია ქართული სკოლა უნდა იყოს აბრძლი მხოლოდ რუსული ენის და არა დღისი გავრცელებისათვის; სანამდე სკოლა ქართულ საქართველების უნდა ჩამოერთვას, რადგან ქართველი სამედიკალიზა ხნდო არ არის, ვერც რუსულ სწავლის ხეობინდ; ქართველ ახადგანარბობას წრეებში საქართველოს განაიუსულები იმედი ტრიალებს; საბუროს საქართველოს ურობონის დარღვევა. ამტომ საქართველოს პროვინციებში სანდერგლობს, სვანების და მგხზუვი ქართული ენის სასწავლებლად უნდა ეპედუნს..."

ვისცე ჩვენი კიდევ შერის მოაზრობის იმედი და მისი გულკვილობის, სჯერა, წაიკითხო გულდასმით ქვემოდ დახედილი წერილი და მკითხოს თავის თავს, ნუ თუ აშკარა არ არის, რომ რუსეთის მოაზრობას დუბამიწის პირიდან ქართველი ხალხის ღვევა ხერხი -

აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ მსგავსევე შეხედვლებ გამოქვა ამას წინაბ. ე. კლ. მაქსიმოვს. "იყრამ" წერილი უბასუხა და დახედა ამ წერილის ასლი, რადგან რუსულ

ამ სახუხსა გზა ვერ იპოვა. იქვე მოგვევა მოხედროსცევის აღნიშნული წერილისცა. "იყრამ" 31.1987 წ. დეკანდელი ნომერში ვებრძაი ამ წერილის ქართულ ორიგინალს)

ანთროპოლოგი, კერძო მიოლოგი, კერძო რელიგიური
 შიშნოვანე, კერძო ფილოლოგი, კერძო ლინგვისტი -
 მოკლედ ვერცერთი იმ თემში, რას სიბერევესა
 როგორ უნდა მოხვდნენ კაცკასიელი და,
 განსაკუთრებით, ქართველი მეცნიერები კაცკასისაზე
 დაწერილ წერილში, როდესაც ქართველები და
 კაცკასიელები სავითოდ არ არსებობენ
 კაცკასისში (რომელიც, როგორც ბ. პროფ. ე.
 შარაშიძის წერილი გვაჩვენებს, რვაჯერად
 ინდოევროპელი სომეხებითა და სკვითო-აღან-
 ნისებითა დასახლებული, და რაღაც ანატოლიურ
 "კაცკასიელებით" რომელიც არც სანხელი აქვს და
 არც, ცხადია, კულტურულ-რელიგიური სახეს),
 მაგრამ, რადგანაც ქართველები და ქართული
 მეცნიერება ვეღარ "მოუარის" ჯინსზე მანც
 არსებობს, ამიტომ ცუდი არ იქნება ფრანგ
 კაცკასიელებს, რომელმაც ქართული ენა საკმაოდ
 იცის, მიუხედავად (რომელიც უფრო დაგასახელო?)
 შრატალ თავდასებულ კაცკასიელ (შეა შორის
 ქართველ) მკვლევართათვის და მანინ ნახავდა,
 რომ ბევრი ფოლკლორში შემორჩენილი
 ძველკაცკასიური ატოქტონური რწმუნის,
 რიტუალის, მითის თუ შველი რელიგიური
 მსოფლბატონის ატექტონობა რიხისა
 განმარტვნილიცაა და რადგანაც, და რომ
 კაცკასიელი კვლევის საქმე არც მისი (ბ. პროფ.
 შარაშიძის) და არც ვინმე სხვა ერთი (მგ. აკად.
 ერორე დიუმენილი, ან პროფ. ტურჩანინიკი, ან
 პოპერონოსევიჩი და სხვა მისთანებით) არ
 იყარვლებს.

როი უნდა ბიხნის ის ფაქტი, რომ შოვე
 საუკუნის ბიურულს უბნლეს ცნოკლომედორ
 ლექსიკონში ასე დაშინებულად და, ვიტუოდი,
 უმსგავსოდ ბრინ (უფრო სწორად არ ბრინ)
 წარმოდგენილი ძველი კაცკასიელები და მათი
 შველეს რელიგიის (თუ რელიგიების?) ბის დასახუ
 შეიქვლებს ვიპოვო თვით ამ ატოქტონურ
 ფრანგი მეცნიერის ფორმირებაში და მის მიერ
 ერთდრო ატოქტონურად აკად. დიუმენილისა და
 მისი შედარებითი (კომპარატივისტული)
 თვალთხედვის უპირობო ტეშმარტებად
 მიჩნევაში.¹ ამ თვალსაზრისიდან გამომდინარე

კრიტიკიუმები ჯერ ბდგენენ ინდოევროპულ
 პოსტულარებულ ამა თუ იმ სტრუქტურის თ
 სისტემის უბეველ საფუძველმდებობას, ზოლო
 შემდეგ კი უდარებენ მას ნებისმიერ სხვა სისტემას,
 სწორედ ამგვარი შეთოდება ამოაქო პროფ. ერორე
 შარაშიძეზე სვანები - ქართველებიდან მისი
 საფუძველზე, რომ სვანებში იპოვა ინდოევროპული
 "სამ ფუნქციური" წუობა, ცხადია აღნიშნულ
 ენციკლოპედიაში ეს მოთხრობილი არც არის,
 მაგრამ სხვა შრომებში სწორედ მის საფუძველზე
 უპირისპირებს სვანებს ქართველებს. (იხ. მისი
 კაცკასის ინდოევროპული მეხსიერება" 1987). აქ
 ჩვენ არას ვიტყვი მგებრი ცალკეკერი ხედვის
 შეთოდოლოგიურ სისუსტეზე, (ამის შესახებ ცალკე
 გვექვება საუბარი სპეციალურ ნაშრომში), მაგრამ
 არ შეიძლება არ აღნიშნოს, რომ ქართველები
 მსგავსი "დაეწევა" და არს მარტო ქართველია,
 არამედ კაცკასის ატოქტონური მოსახლეობისა
 სერიოზულ მეტსმეტად წინაგავს პოპერონოსევი-
 ვოსტორიკის "ქართველოლოგიურ" პოლიტიკას,
 ჩემს ბლმეოთბან შეიძლება არ გამოვთქვამი,
 ამაში რომ არ დაგეხება მისი მითითებული
 სწრაფვა ქართული მეცნიერების და სერიოზ
 ქართველი ერის დაგენებისა. ეს
 განსაკუთრებით ეხება ქართული ვროტული
 ერთობის საბროფის (თუ შეველვეთველოფის)
 ცდას, სხეულდორ, სვანთა ბრატართულ
 ვროკულტურულ ერთობად გამოცხადებას. ამაზე

დაფუძნებული და მოდებული ქვენიერებას პოპერონოსევიჩის,
 ვოსტორიკებისა და სხვა შინადალა. შიერ. XIX-XX საუკუნეებში.
 ვოველვებრი სპეციალური დაკვორებისა და შესწავლის ცარტე
 უნებებს აკად. დიუმენილი თუმე შეგარეთი, ამ განყოფ-
 განწვალვებას საქართველოს ბარვლებად, მიოვლებად, და ა.მ.
 შოლოდ ურთი ბარვშორი მინიო, ვამაროლოს იაყია
 საუბარო კონფიციებო და გზა მასეს იაყის მივევებს" 1968
 წელს, ერორე დიუმენილი წერდა ბ. პროფ. ერორე შარაშიძის წინას
 "ქართული საქართველოს რელიგიური სისტემა" ერთი
 ცნობილი სტრუქტურალური ანალიზი (Georges Charachidze
 "Le système religieux de la Géorgie patenne" analyse
 structurale d'une civilisation: "Je suis particulièrement heureux
 que ce premier livre révélé, de la Géorgie, un des aspects où elle
 est, comme la plus grande partie du Caucase d'ailleurs,
 irremplaçable. Au-dessus de la plaine et de la brillante
 civilisation qui n'a pas cessé, depuis la conversion au
 christianisme, de se nuancer sous les influences alternées de
 l'Orient et de l'Occident, les montagnes du nord, formidables, à
 peine accessibles, ont gardé jusqu'à notre temps des
 manières de vivre, des modes de pensée, des dieux et des
 cultes populaires originaux. Il n'est pas vrai que les Chevsouris
 (Xevsur) soient nés d'une pointe haute de Croisés; leur noblesse
 est plus ancienne: autant et plus que leurs voisins de l'autre versant
 de la grande chaîne, ils sont les témoins du plus vieux Caucase
 Dans les dernières décennies, les ethnographes et les folkloristes
 géorgiens ont publié, sur ces tribus, d'abondantes descriptions,
 des collections de textes... (სახანგას ჩემია-ჯ.)

¹ ევე აკად. ერორე დიუმენილი ბუღანებდა ტენდენციას
 საფუძველი პოპერონოსევიჩის და ნაივად განწმინდა თანხი ინდოევროპული
 ძიებებისთვის, რომელიც, ცხადია, კაცკასის ამოუწახუ
 საგანგარი იყო. პირველყოფილ ეთნოლოგებისა და
 მსოფლმეცნიერების წინააღმდეგ იმევე ენის მიოლოდა, რს
 ცხადად რუსული პოლიტიკური ქართველოლოგიას ასე შევიდრდა

მე ერთგვის ბღენშენე მცირე შენიშვნაში (იხ. იყრია 32), ხოლო აქ კი მხურს მოიყვანო ბ. ბროფ. უორე შარაშიძის ამ ანტიქართული კონცეფციის სიიღუსტრაციო ამბავნიმე ამონაწერი მისი სხვადასხვა ნაშრომად:

იმგვარი სათაურის შემდეგ, რომელსაც ბ. ბროფ. უ. შარაშიძე ბოლოებს თავისი წიგნებისათვის, უკვლახათვის მოხალღნეობა, რომ ქართველები და საქართველო წარმოდგენილი იქნება თავისი შილიანობაში, როგორც ერთი ცვილიზაცია, ერთი კულტურა და ერთი. მაგრამ, სრულიად მოულოდნელად აღმოჩნდა, რომ ბ. უ. შარაშიძეს უკვე იმთავითვე დაუბინოებია ურთიერთობისათვის, თუცა წარმომავლობით ერთი "პროტო-ქართული" ლინგვისტური ძირიდან წარმოშობილი, მაგრამ განსხვავებული ორი (და, შეფრთხი, ოთხიც) ეროვნული ერთეული: სვანები და ქართველები (ან სვანები, მეგრელები, ლაზები და ქართველები). ვიდრე მოვთვანდეთ ამის სიიღუსტრაციო ამონაწერებს აქვე დავუმატებ, რომ ბ. ბროფ. უ. შარაშიძე ხმარობს "მეგრელის"

რუსულ წარმოთქმას - Мингрел (Mingreli), რაც, ვფიქრობ, მისი ძირითადი წუხროს შიშინაშეხეობი, თორემ ქართულნიდან სპეაროში ამგვარი ხალხი არ გვახვდება (არაან "მეგრელები" ("მარგალი") ანუ "გერ-სი-ელები"... უნდა ბღენშენის, რომ მეგრელები "მინგრელები" (Мингрели) გადბთქა რუსულიდან სხვა ვიხეშიც გავრცელდა და ამ ტრანსკრიფციის დღემდე იუენებენ დახვალვის ქართველოლოგები, რაც, ცხადია, ერთგვარ "რუსიფიცირებულ ქართველოლოგიას" უხსნის გზას, არა მჭონის ვინმე შემეადგოს, რომ ქართველოლოგმა ქართული ენის წიაღიდან უნდა იკვლიოს ქართული ენა, კულტურა და საქართველო, და არა რუსული, ან რომელიმე სხვა ენით, გაშუალებული.

ბი ამონაწერი ბროფ. უ. შარაშიძის წიგნიდან "წარმართული საქართველოს რელიგიური სისტემა" (1968):

"Malgré ces écarts, qui concernent surtout l'état de conservation respectif du paganisme au sein de ces tribus, il est légitime de les réunir en une entité culturelle qui se distingue de la civilisation géorgienne proprement dite. La singularité des montagnards a bien été conçue par les Géorgiens eux-mêmes." ...-ცხადია.

ბროფ. შარაშიძისეული "საკუთრივ ქართველები" და "საკუთრივ ქართული ცვილიზაცია" გულისხმობს სხვას არაფერს თუ არ "ქართულურს" და თუცა ნოთიურება ქართველის უარს, შინც განსაგებია, რისი თქმა უნდა ფრანგ მეცნიერს, მაგრამ მხოლოდ ქართველსთვის, ხოლო უცხოელი კი, ვისთვისაცაა გამაზნული წიგნი? უცხოელი ერთადერთი ლოგიკურ დასკვნას გაბკეობს: არსებობენ ქართველები და სხვებიც. ამ ქართველების ქვეშ ვინ იგულისხმება უცხოელმა თავი უნდა იმტროის, ხოლო მას ვქვლევებ გარკვევით სხვები, და ამ სხვებში შეიდან ბირველ ორგემ სვანები, შემდეგ მეგრელები, ლაზები, და... მთიელები... არ ვიცი როგორ ვჩვენან ეს ბ. ბაგდ, დღემუხილს, მაგრამ აშეკარა, რომ მისი ბღრღილი იმთავითვე ურეკდა ერთმანეთში ორ არსებით ცნებას: ქართველი და ქართლელი (სვანები, მეგრელები, ფშავი, ზეგურისი, გურული, რაჭველი, კახელი, მესხი, ჯავახი, აფხაზი" და სხვა ქართველები არიან და ოთი ქართლელი მათივე არსება-ქართველია) ფრანგულად ის, რასაც GEORGIEN ბღენშენეს ბრის ქართველი, ხოლო ქართლელი იქნება

KARTLIEN¹, მაგრამ, როგორც ჩანს ბ. ბროფ. უორე შარაშიძე ვერდნობს რუსულ "ქართველოლოგიურ" ტრადიციას, და ტერმინებსაც იქიდან სესხულობს.

ესება ამ ტოპია წიაღში წარმოშობის შესაბამის კონსერვაციის შგომპარებას, კანონიერის შიო გვირობნებას ერთ კულტურულ ერთობად, რომელიც ინსხვებს თავს საკუთრივ ქართული ცვილიზაციიდან. მთიელმა თავისებურება ნაილად იყო წარმოდგენილი ოთი ქართველმა მეურამ² (გვ. 83). აღარის ვაშმაო საქართველოს ისტორიის სრულ გაგებობისზე და უცდრობად, რომლითაც მოვიწიდა ეს წიგნი.

შესაძლოა აფხაზებს დასხვავება ქართველებში ვინაჟს "პოლიტიკურ" მიკეწენის, რადგან დაღვანდელ აფხაზის არაქართული წარმოშობა ცხადია და, იანც, საკიხი საქმიორ განქეუებულის მიხეზის სხვათა და სხვათა ვაშო, ამიტომ ხაზგახეხი განქეუებულებ, რომ აფხაზნი არიან ქართული კულტურის და ქართული სხველწიფობობის განვეოფელი ნაწილი. სხველწიფო ენა აფხაზშიო უოველიის ოთი ქართული სხველწიფობობისა არსებობის უველად დროს ქართული, სხველწიფო ენა ოთი ქართული საქართველოს ისტორიის ბრვეო შინავეოში, ვიდრე მეგრამეტე საუკუნემდე (რუსეიმამდე) აფხაზთა არაქართველობის საკიხი არ დამტკარა და რომ შეიძლებოდა დამტკაროთ, რადგან ეს იგივე იქნებოდა, არც დამტკაროთ მესხების, გურელების, იმერელების, რაჭველების, სვანების, კახელების, ქართლელების, აგარელების, ქიზეულების, ზეგურების, ოუშების, ფშაების, ინგილიების, მეგრელების, ჯავახების და ნებისაშიო ამ, საქართველოს შემეადგელო. შინარს საკიხი, რომლის გარეშე სრულიად უხარაო საქართველოზე, როგორც ვრეუ და სხველწიფობობრივ ერთობზე ღამბარეო, ილანს ცნობილი შიპარეოა მეგრელობაში სხველწიფობო მოუედი და საქართველო ვნახეო³ იმ დრომდელო ექოსის და ვოობების გამობხეტე იყო, რომლის გამაზნავებული

* შეუხვებუდა თავისი განსხვავებულობის, რომელიც ძირითადი

სწორედ რუსებმა ავატესსენებელი პობედონოსევის, ვოსტოროვკის და სხვათა მეცადინეობით დაამკვიდრეს ეს "პოლიტიკური ქართველოლოგია". რათა შესახებდებოდა მისცემოდით თავისუფლად განმარტო ხელი საქართველოს მოსახლობად და განდსარსებულად, სავალალოა, რომ ფრანგებმა შეინიერეს კუთხისი სურბენი ვერ მოუძებნა თავისი სინტერესო გვერვებ-მიხებს.

უნდა აღინიშნოს, რომ "ქართველის" ცნების ამგვარ უზუსტო გამოყენებას მეტისმეტად დახვალდა შედეგები მოაქვს და არა მარტო "მეცადინეო". არამედ, და უბირატესად, პოლიტიკური. ამიტომაც დღისმის კიხვაც: ბჭეს თუ არა რაიმე მეცნიერული დასაბუთება ბ. პროფ. უორე შარაშიძის კონსტრუქციას თუ პოზიციას? აღნიშნულ წიგნის მეორეოთხეტ გვერდზე ბ. შარაშიძე გვათავაზობს ცნობად სქემას ქართველოლოგიის განყოფილის (კლიმატი, გამეორებამე-მატყვარანის), მაგრამ ის, რაც ლინგვისტურად სრულად ერთმნიშვნელოვნად და განსაზღვრად ეძღვის, სრულიად განუგებრი ხდება ენო-კულტურულად ინტერპრეტირებულად: პროტო-ქართულიდან ქართულსავე გზა სპეროო ქართული კულტურის გზა და თუ გენეოლოგიურ ხეს შევხვდებით, აშკარად დაგინახავთ, რომ სვანები, რომელთა ტომობითობა მოფენილი აფხაზეთ-სამეგრელო, ერთ დროს დასაბუთდ საქართველოს ძირითად მოსახლეობას შეადგენდნენ, შემდეგ, ეგრისულ ეტაპზე, შიგნში შერჩენილი და, ერთგვარად იზოლირებული ნაწილი სვანთა ინარჩუნებს სპეროო სვანური ნათობს, შემოგინებბ რა სწორედ ის პირველქართველური კვანძები ჩვენს არსებისა, რომელშიც უოველი ქართველი თავის

პირველწინაბრთა ხატებას ამოცნობს. ვერისული (ლინგვისტურად ქართულ-მეგრული) ეტაპი საქართველოს ისტორიაში იცვლება ქართული, (ლინგვისტურად ქართულ-მესურთი) და უკვე ამ წიაღში ინახავს თავს ქართველური ოჯახის უოველი წილი ანუ: ერთგულ-კულტურულად ქართველი, ტომობივად და კუთხობივად (ქვეყანა) ინსხვებებს თავს. ეს რომ არა, განა დასაშვებია, რომ სვანეთი განხვად ქართველ მეფეებს საქართველოს განმოსტავად?! ანდა აფხაზეთის მეფეები მოვლენილი უვენ სრულად საქართველოს ერთიანი სამეფოს შებიარხტრე?! ან თუნდაც ერთი ომი დაგვისახლოონ, "საქართველოს მეფეების" მიერ სვანეთის, სამეგრელოს, აფხაზეთის ან რომელიმე კუთხის დასაბურობად და "საქართველო სთავის შემოსავთებლად" გაბადელი? ომი, რომელიც ქვეყლებივით ფოდალური და ე.ო. შინაური ომის, პირველობისთვის ომის ფარგლებს სცილდება და იქნეს "იმპერიულიტურ" და "კოლონიზატორ" სახეს უნდა ითქვას, რომ იმგებრი "მეცნიერული" გზით რომ ვართობი, როგორსაც ბ. პროფ. უორე შარაშიძე გვათავაზობს, მაშინ რაღა უნდა ითქვას ვეროპედ ერებზე? იტალიელებზე, ფრანგებზე, ესპანელებზე, გერმანელებზე... არსებობენ ისინი? "საკუთრივ იტალიელი". "საკუთრივ ფრანგი". "საკუთრივ გერმანელი"? ან ოვით ბ. პროფ. უორე შარაშიძე რომელ "საკუთრივობას" ეკუთვნის: ქართულს? ფრანგულს? ინდოევროპულს? კავკასიურს? სემიტურს?... ისიც ზომ ორი კენჭითა და სამი კონცეფციით მანიბაგლურად (სვანების მსგავსად - იხ. ქვევთ) "ასისტემებს" ქართულ კოსმოსს, და, მაშ, "სვანთა"?... ზოლო უვვად ამბატან განსხვავებით ის, რასაც ჩვენ მოვიხარებთ როგორც ქართულ კულტურას, ქართულ ეროვნულ ერთობას და "ქართულ სუბსტანციას", რომელიც ქართული რელიგიური უოფისა და მსოფლწიობის არა თუ "იდეოლოგიური" გამფორმებელი, არამედ ექსისტენციურიად მყოფიერთბილია, თაურფვებსა ქართველური შრავალ-ერთობისა, ის ბლომცენებულია ერთი ენოლინგვისტური სუბსტრატინად, საკუთრივად ქართველური ფუყივად და მის განვითარებას (ან კონსერვაციას) წარმოადგენს, ქართული და ქართველობა ის მწიფე ნაყოფი, რომელიც ბატირკინებს ამ განვითარებას, მიმართება ქართულსა და "კუთხურს", თუგინდ ენად შემონახულს, შორის ისეთივთა, როგორიც ხის გვირგვინის და ნაყოფის ხის ფესვებთან და ტანთან.

და დანერგული ძალა აწერებდა ილიას თავის ბრწუნვადეუ "ხოკირი რა"-ს და აბრძობდა ქართველობის აღსატყნად ჩვენს დანაქნულ ცნობიერებაში, როდესაც შეიკამრებ საუკუნეო რუსებმა იწვეს მაწილად ჩრდილოეთიდან და ჩრდილოკავკასიელმა საქართველოსკენ ჩამოიწიეს (მაი შორის ბოლშევიზმისმაქ) არც მაშინ მოსულია ვინმეს არადა ეს მოძრაობა შეჩვენება და ჩვენს ჩრდილოელ შშებს უხობობს დიფფიო შეხვედრად, რადგან ეკავსიული ერთობის დრმა შევნება და განცდვ სრულად რეალური ფაქტა ჩვენი ისტორიასა, ფაქტი, რომ დღეს აფხაზეთში მცხოვრებ ბოლშევი-აფხაზური მოდემის ხალხს ხელუხლებლად ბჭეს შინარჩუნებული აკვირა ვნა და ჩვევები ქართველობის (და არა ქართველობის) იმ უპირველნეტო ითღურატობის, ნაბიონდური ტოლერანტობის, მაქვენებელი, რომელიც ჩვენ, ქართველები დღემდე ბაკიორეობი რენ და გულდასმირ დამკვირვებულს, და რასაც აბაღლს ვერ უპოვანან სხვა ცვაილსებულ ხალხებთან ისტორიაში.

1 სვანთა შორის, მეგრულად და აფხაზურად აბაღლის ჰქვია "ქანი" (კარტი).

მაინც ეს სვანების არაქართველობა მეტსმეტად მეკვრი იღ. ვიტუოდი. ბაკობტებულთ თვალსაზრისით ფრანგი მეცნიერისა. ამ თვალსაზრისის ხაზგასმით ატარებს იგი თავის უოველ ნაშრომში და არაფრითარ ეტყვის არ აბლევს განსაქანს ამ მხრით. აი რამდენიმე განმარტება. რომელიც გვხვდება პროფ უორე შარანშივის სულ უკანასკნელ წიგნში:

1. Abkhazes: peuple caucasien du groupe Nord-Ouest, fixé de part et d'autre de la chaîne du Caucase, entre la mer Noire et le pays svane.
2. Géorgiens: groupe caucasien du Sud. Ceux dont il est question ici, les "montagnards", vivent à l'est de la chaîne, non loin du massif du Kazbeg. Ils ont gardé intacte leur civilisation. Ce sont, avec les Svanes, les témoins du plus vieux Caucase.
3. Hevsur: tribu de montagnards géorgiens la plus conservatrice.
4. Mingréliens: peuple caucasien du Sud, entre la mer Noire et le pays svane.
5. Pchavs: tribu de montagnards géorgiens.
6. Svanes: groupe caucasien du Sud, sur les pentes de l'Elbrouz. Ils ont gardé les grandes articulations de l'idéologie autochtone, plus quelques-unes prises aux voisins immigrés. Maniaques de la taxinomie, ils classent tout ce qui leur tombe sous la main ou le cerveau. Avec trois cailloux et deux concepts, ils fabriquent un système du monde.....* (Georgs Charachidzé "La mémoire indo-européenne du Caucase" Hachette 1987)

რადგანაც მე განზრახული მაქვს სვანებებო ნაშრომი მიუტანა მსებად ქართველოლოგიის. ამ ამონაწერების შედგენა "არყოფილი საქართველოს" შეცნობის და მკითხველობის მიმინდება.

მე კი ნაბეჭდის დაგუბატებ. რომ არა შგონის ბ. პროფ. უორე შარანშივის ხელი ქლონდეს რამე შეცნობიერი სნაუთი და მამატციებელი მისი ანტიქართველი დაგუბებისა. ცხადია, იუ ამგვარ

სნაუთად არ მიინდეს იგი თავის სტკობარ ან პროფ. ტურჩანანოვის ბეტორიტეტს ან. სულაც პოლიტიკური-იდეოლოგიური ქართველოლოგიისა და კეკასლოლოგიის. ამ რამდენიმე ხნის წინ, ქართველი კულტურისა და საქართველოსადმი მიძღვნილი რადიოგანცემებში "ფრანს კულტურ"-ის პროგრამით (ამ განცემებში ბარინში ჩამოსული ფოლოლოგიური ტუნრები მონაწილეობდა და პროფ. შერბაშ შამარდშვილიც) ბ. პროფ. უორე შარანშივიმ ქართველებს ახალი "ანთროპოლოგიური" ნიშანი მოუნახა კორსიკელებთან მისგანებულად - წვევრტავო ბარსაობა. და აღნიშნა, ქართველები მკველოლოგიის შემოხვევაში გამოასნეიდს იღებენო შუასასუკუნობრივი ტრადიციით და სხვა მისთანანი... ცხადია, კორსიკელებთან ნათესობის წინააღმდეგი ვინ არის. მაგრამ ერთი მიხიხრით მიუღ საფრანგული რომ ასე "მეცნიერულად" წარუდგენ და დაუნასიათებ ქართველებს და მოსკოვის ბაზარზე შემხვევითი შეხვედრილი ქართველი მოგატრისბან მიღებულ შობაბედილებს ასე გაბავრობ მიუღს ვერე (თუ ცხადია სპერთოდ ურად მიინევე ქართველებსა და ეს სობაბედილებაც ხომ უფრო რუსული "ინტელიგენციის" შემოქმედებითი ნაყოფია გავრობილი მიუღს მსოფლიოში და შეთავსებული ეველია რურის "ინტელიგენციის" მიერ). ვერე რთობრად გინდა გინდა რამეწუნო ისინი, რომ ქართველები მეოცე საუკუნეში ან სპერთოდ ცივილიზებულ სნაშროში შემოსნაშეები ხაღნიხ? ერთი უნდა კვითხოთ ბ. პროფ. უორე შარანშივის რამდენი წვევრტავობრისა ქართველი ვავს ნანახი ინვის სიცოცხლეში, რომ გრთობრდ ობედინის. ბლექსნდრე ტავტავბამის, ნიკოლოზ ბარბათშვილის, სოლომონ დობაშვილის, დიმიტრი უიფინის, ილია ტავტავბამის, ვაქა-ფშაველას, ბაკე წერეთლის, ივანე ჯავახიშვილის, გრიგოლ რობაქიძის... ბავრტიონის, დობინების, ჩოლოშაშვილის, ამილხვარების... საქართველო ერთბავად წვევრტავობრისა უასხებად თუ მეცხვარებებ (ანდა რას ვერჩიოთ ამ შრომებელ და ბატოსან ხაღნიხ?) თუ მოსკოვის სნაზროს ხაღნიხებთან მდგომ ქორტავრებებ დასნახ? და თუ ვინმე შემოხვდა ასეთი, ეგ ხომ კერძო, პირთქველი, თუგინდ. სოციალური ფაქტი იქნება და არა ეროვნული... მე არ ვცივი დახუსტებით რა იწვევს ამგვარ ანტიქართველ და ანტიმეცნიერულ გამაზნდრებებს. მაგრამ ამით სისშირდ მამოქრებინებს, რომ ეს არა შემეცნების, არამედ ფსიქოლოგიური კომპლექსების სფეროდან უნდა

* 1. ახსნები: კეკასიელი ხელი ჩრდილო-დასავლეთი ჯეჯეფან, დაფურებული კეკასის მთავრების ორივე მხარე, შაე ზღვასა და სვანების ქვეყნის შორის.
2. ქართველები: სამხრეთ კეკასიელია ჯეჯე, ამოგან რომელიც კულტური ან "მოიღებ" ცხოვრობდა მთავრების აღმოსავლეთი, უახვიის მხარის შორისადაც. ში სულმუხებელ შინახს ათავის ცივილიზაციის, ისინი არიან, სენსიანი ურად, ეველია უფრო ძველი კეკასისი მოწვევა. მხეცხვარები: ეველახე უფრო შინახელ (დაკონსერვებულ) მიუღ ქართველი ტომი.
3. მინტრელები (მეტრელები) სამხრეთ კეკასიელი ხელი, შაე ზღვასა და სვანების ქვეყნის შორის.
4. ფშაველი: ქართველი მოიღის ტომი.
5. სვანები: სამხრეთ კეკასიელია ჯეჯე, აიღუბის კეკასიზე ში შემინახის დიდი სხისარი ბეტორიტორი იდეოლოგიისა. ბეჯე რად მიიღეს შემოსნაღებულ მუსიკოლოგიისა. ოასსინიანი მანაკეა, ისინი ბეკასიფორტებ ურადივს. რად ში ხელში არ ტენეუ ჩავრებები. ხამი კეკასი და ორი კონცეფციით ისინი სნაშროს სხელებს ქნინან.

მომდინარეობდა.

და კიდევ: ეს საკითხები სრულიად სხვა ანსექტში შეიძლება აღმოჩნდეს და არც პასუხი იქნებოდა "შეგხე შეტანისთვის". წერილის საბაზრად რომ ჰქონდეს "კავკასიაში მესოკრები ინდოევროპელობა (სკვით-ალან-ოსების და სომხების) რელიგია" (და არა "ძველ კავკასიელთა რელიგია" როგორც ამტკიცებდა). ამ შემთხვევაში გული დატყუდებულა მხოლოდ, რომ კავკასიის ბრელიგია რელიგიური სისტემა არ აღმოჩნდა (ამას რომ ჩვეულებრივ ენციკლოპედიის გამოცემებში (რედაქციის) უარსდებენ სფეროში. ამ შემთხვევაში კი სრულიად სხვა ვითარებასთან გაქაჩეს სიტყვა. ენციკლოპედია უნივერსალის (ბრიტანიკა) ამტკიცებდა უკვე ჩვენთვის უჩვეულო უარსდებდა გამოუჩინა კავკასიისადმი და საცესებით სამართლიანად იგი ცალკე რელიგიურ რეგიონად გამოუყავს. მოსალოდნელი იყო, რომ ამ საკითხს სათანადო მეცნიერული გამოკვლევა ექნებოდა ენციკლოპედიისათვის მიღებული პრინციპით: მხოლოდ მეცნიერულად სპეციფიკურად დადგინილი ფაქტები. ხოლო მიანდებს რა ამ წერილის დაწერა ბ. ბროფს. უორე შარაშმევეს სიტყვა "უახლოესი ავტორიტეტი" პრინციპით, სრულიად ბუნებრივი არჩევანი იქნა გაკეთებული. რადგან ბ. ბროფსორი უორე შარაშმევე წარმოშობით ქართველია. მეცნიერული კარიერის საქართველოს მძლველი გამოკვლა. იგი გამოჩინილი კავკასიოლოგიის სტად. უორე დიუშენის მეშვეობით და კავკასიური განყოფილების ხელმძღვანელი აღმოსავლურ ენათა ინსტიტუტში (Institut des langues Orientales) რა იცოდა ენციკლოპედია "უნივერსალის" გამოცემებისამ, რომ ეს "ავტორიტეტი" იმას თვლის სპეციფიკურად რაც უნდა და რაც მან იცის და სრულიად არ დატყუდებს მეცნიერებს (რომლებსაც დიდი წვლილი აქვთ შეტანილი ქართულ ენოგრაფიასა თუ მითოლოგიაში არა ჩაბოლოვებულ "განსახილველ სომხებს" თუ "განსახილველ სანებს" არამედ, და სწორედ ძველქართველებს, "ქართველობა-ქართველებს". იქნებთან ისინი გურულები, მეტრეულები, სვანები, აფხაზები, კახელები, მესხები, ინგილები, ქართველები... თუ ნებისმიერი სხვა. ვინც ქმნიდა და ქმნის ერთად საქართველოს და ქართველ ვებს. ამგვარად, მსგავსა უმსგავსო წერილებს, ჩემის აზრით, მეტად უხერხულ მდგომარეობაში ჩაბადო თვით ესოდენ ავტორიტეტული ენციკლოპედია. და, ვფიქრობ, თვით ფრანგი ქართველოლოგებიც (ამგვარნი თუ

შემორჩენა) ხოლო, ქართველი მეცნიერი რომ არ დატყუდებს ჩემი აღმოჩენის სამართლიანობაში. აქვე ვებრძვა ენციკლოპედიაში გამოქვეყნებულ ბ. ბროფს უორე შარაშმევის წერილის ორ მონაკვეთს და მის ბარბელურ ქართულ თარგმანსაც.

LES ANCIENS CAUCASIENS

la religion pratiquée au Caucase dans l'Antiquité ont pur la plupart disparu sans que l'on puisse les reconstituer; elles n'ont laissé des traces que dans le folklore et dans des croyances populaires peut-être archaïques, mais dont l'authenticité ne peut être établie à coup sûr. Il en va autrement, toutefois, des systèmes d'origine étrangère, mais totalement et depuis longtemps implantés dans la civilisation caucasienne. Ils relèvent d'ensembles plus vastes et bien connus ailleurs dans le monde, puisqu'il s'agit de cultures appartenant au monde linguistique indo-européen: les Arméniens du sud du Caucase, les Scythes et les Alains au nord, avec leurs actuels descendants, les Ossètes. Leur religions ne dévoilent leur spécificité qu'au prix de la comparaison la plus étendue; c'est en effet par rapport aux théologies des autres Indo-Européens que celle des Arméniens et celles des Alains prennent corps et figure. Ces deux domaines ont été récemment le lieu d'importantes découvertes, dont voici les premiers résultats.

(ანტიკურ კავკასიაში არსებულ რელიგიათა უმრავლესობა იმდენად გაქაჩა, რომ მათი რაობის აღდგენა შეუძლებელია. მათი კვლი მხოლოდ ფოლკლორში და ხალხურ რწმენებშია შემორჩენილი. ისინი შესაძლოა არქაული არიან, მაგრამ მათი ავტენტურობის - სარწმუნოდ დადგენა შეუძლებელია. სულ სხვაგვარად გამოიყურებიან უცხო წარმოშობის რელიგიური სისტემები, რომელნიც, თუმცა უცხოინი, მილიანად და უკვე დიდი ხნის წინად ფეხგდამდგარნი არიან კავკასიურ ცივილიზაციაში. ისინი წარმოშობით ევროპეანნი უფრო ფართო და მსოფლიოს სხვა კუთხეებშიც ცნობილ ჯგუფს, რამეთუ საკითხი შეეხება კულტურას ინდოევროპული ლინგვისტური ჯგუფისა; სომხები კავკასიის სამხრეთით, სკვითები და ალანები ჩრდილოეთით. ამ უკანასკნელთა დღევანდელი ჩამომავალ ოსების სანით. მათი რელიგიები არ ამოღანებენ თავის სპეციფიკურობას, თუ არ ფასად უახლოესად ფართოდ გაშლილი შედარების ჩატარებისა. ასე რომ, მხოლოდ სხვა ინდოევროპულ თეოლოგიებთან შედარების შემდეგ იმდენ სომხური და ალანური თეოლოგიები თავიანთი გამოკვეთილ ხასხეს. ამ ორ სპეციფიკურ არსებ მნიშვნელოვან დამოჩენებს ჰქონდა ახლანხან

ადგილი. ბი შპთი ბირველი შედეგები.

Les Arméniens

Entre Scythes et Ossètes:
les Alains

Divinités en diptique

(25-ე ზახიდან) Par ailleurs, un groupe alain diffèrent du précédent et installé en une région du Caucase voisine, mais distincte, a laissé des traces d'une organisation théologique qui s'écarte du schéma habituel. Cette importante variante est intéressante, car elle offre la réplique du système de la Rome antique, avec une déesse des feux, public et domestique, qui est obligatoirement célébrée en dernier dans les cultes à destinataires multiples et qui est, en outre, patronne du broyage des céréales. Cette déesse fortement typée, la Vesta romaine, trouve son exact répondeur au Caucase, dans des cultes encore pratiqués des nos jours chez les montagnards de Svanétie (au sud de l'Elbrouz), mais qui résultent d'un emprunt ancien au panthéon alain (lui-même disparu).
Georges CHARACHIDZÉ

ცარდა ამისა, წინანდგლობან განსხვავებულმა ერმა გუგუშა აღანაბა. რომელნიც მეზობელ კავკასიაში ცბლკე ბინანრობდნენ. დატოვა კვალი თეოლოგიურ ორგანიზაციას. რომელიც განხრილად ჩვეულებრივი სქემისაგან. ეს მნიშვნელოვანი ვარიანტი სანტიურესობა. რადგან იგი რეპლიკას წარმოადგენს ანტიკური რომის სისტემისას, რომელსაც განაზნბა სხობგარობრივ და საოჯახო ცვცხლობ ქალღვობებ, რომელიც სავალდებულოდ აღნიშნებობდა სხვადსხვებ დანიშნულების კულტების შემდეგ და, რომელიც ამავე დროს არის მარცკულულის დაფუძის მუხარველიც. ეს მევეორად ტიპიზირებული ქალღმერთი, რომაული ვესტა, მოულობს თავის ზუსტს ორეულს კავკასიაში, კულტებში. რომლებსაც უერბაც ასრულებენ შთივლ სვანებში (იბლბუზის სამხრეთით). მაგრამ რომლებიც არიან შედეგი ძველი ნასესხობისა ბლანობ ბანოეონიდან (სხვად გამჭარბლი).

ასეთიან ძველ კავკასივლობ რელიგიის პროფ. უორჟ შარანშეხეული მეცნიერული სურბოი, წარმოადგენილი ენციკლოპედიან უნივერსალისის რელიგიებობ დიდ ბტლასში.

უოკვლივე ეს იმის უტუბარი დანსტრუცობა. თუ რაოდენ სხვადბლო ვიბარბებამიას ერისან და მისი კულტურის სხხელი. როდესაც ერს რკინის ფარდის მოლიტიკის. ძაღმოშობისას თუ სპკუთარი მცონარობისას და მოდუნების მიხეხიო გულგრილობა გბმოხუნის სპკუთარი მეობისან და სხხის წარმოჩინებამი და იბვი სავსებით მიუნდვიბ შემოსევევით ატკოროტიტუტებისადმი. რომელიბ დეინტიურესება სპქაროველობი ბირდამირ პროპორციულიბ ამ ინტიურესიდან გამომდინარე სოციბლური კეოილიმოქობის შესაძლებლობებისას. სულ ახლანან გაზომამ ლიბერასიონშია დაბეგბდ რუკა. რომელიცაც "სპკუთარივ სპქაროველობ" ატბრის, აფხზზოის და სამხრეთ ოსკიის ტბრეშეა მოხზული. ესეც მეტუველებს ქაროველოლოგიურ მიებბობ და "წარმატებახე" სფურანტეოში. არამ მარტო ჩვენი იბვი უნდბ გვეუდნეს ჩვენ, არამედ ჩვენი სხხელისან და სხხის წარმოჩინების ატკოროტიტუტების უნდა გექონდეს. და უბესუბოდ ბრ ვტოკებდეთ ჩვენი ერის უსამართლოდ დახინებისან და სხხელის ტბტუნის ბრცერთ ცვბას. რადგან "წინ წინ სხხელი მოვიდობ" - ნაიქვამიბ.

ბ. პროფ. უორჟ შარანშეხის ძირიბობი კავკასიოლოგიური და ქაროველოლოგიური შრომების:

წარმართული სპქაროველოს რელიგიური სისტემა. (Le Système Religieux de la Géorgie Païenne) Analyse Structurale d'une civilisation. Prêface de G. Dumézil. François Maspero Paris 1968.)

შესახელი ქართული ფეოდალობის შესწავლაში ("Introduction à l'étude de la féodalité géorgienne" Paris-Genève, Droz, 1971) ავბრული ვნის ვრამბბტიკა (ორდელი-ბლომსხვალურ კავკასიური)

(დაჯილდოვებულიბ აბდელმისის მიერ) (Grammaire de la langue avar (Caucasique du Nord-Est). Paris, Jean Favart, 1981 (couronnée par l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres) პრომიეთ თუ კავკასიან ("Prométhée ou le Caucase" Essai de Mythologie contrastive. préface de Georges Dumézil. Flammarion 1986)

კავკასიის ინდოევროპული მესხიერება (La mémoire indo-européenne du Caucase. Hachette 1987)

"ძველი კავკასივლობის რელიგიბ" ("Les Anciens Caucasiens" Le Grand Atlas des Religions. Encyclopaedia Universalis 1988)

(სამწუხაროდ არცერთ ამ ნაშრომს, რომელიც მეტად მნიშვნელოვან საკითხებს ეხება "აროფილი" საქართველოს ისტორიისა და კულტურის ოპლსხრისით, შეცნობილი შეფასება არ ქონია ასევე "აროფილი" ქართველ მეცნიერთა მხრიდან. ვგებ ახლა მიანქციონ უკრანდლებს ფრანგი ავტორიტეტის შრომებს და ღვაწლი მიანც დაუგასონ. პირადად კი ატანიშნავ, რომ ბევრ საინტერესო დაკვირვებასთან ერთად, ეს ნაშრომები მრავალ გავგებობასაც შეიცავს, რაც, თავისთავად, "კაბანეტური" ქართველოლოგიისა და უცხო ოპლსხრისთვის სავსებით დასაშვებია.

ჯანრი კაშია

*
* *

"ნესტოებით მიჯრილინი"

("ქართული საკითხის" ბ. ვლ. მაქსიმოვიცული გადგურის თაობაზე.)

(1986 წელს რუსულენოვანმა უკრანლმა "ვრემის ი მი"-მ (ВРЕМЯ И МЫ) გამოაქვეყნა ცნობილი დისიდენტი მწერლის, უკრანლ "კონტინენტის" რედაქტორისა და გამოცემულის ვლ. მაქსიმოვის ინტერვიუ. "ივერიამ" მაშინვე უბასუხა ამ ინტერვიუს, მაგრამ იგი დემოკრანტიულმა რუსულმა უკრანლმა არც დაბეჭდა და არც გვებასუხა. ამის გამო ბასუხი დაგებუდო "ივერიაში" (30, 1986 წ.), როგორც დოკუმენტი. ამუხმად საქართველოში შექნილი ვითარება, და კერძოდ ბუნზუიის ამბები გვაბულებს ისევ მივებრუნდე ჩვენს მიერ გაცემულ ბასუხს და გავცნოთ იგი ქართველ მკითხველს, რადგან ზოგი ჩვენი ვარბუდ წინასწარმდგულორბლომონდა და, თანაც, ვფიქრობთ ეს ბასუხი ხელს შეუწოებს ქართველებს და უველბ თბიუქტურ დაპკვირებულს დაბანხოს ნამდვილი იმპულსი "ბუნზუი ბრობლემისა").

ეს ამბავი "არ ახალია - ძველია" და დაიწყო იგი უერ კიდევ ბესტელის "რუსსკიას ბრავდით". დეკაბრისტებს სურდბთ რუსეთის ვერობანდ

გარდაქმნა და შეიმუშავეს კონსტიტუცია; სწრაფად კეილშობილი და მისასაღმებელი!

აი როგორ წარმოეგინათ მათ ეს ახალი რუსეთი:

"კავკასიის ხალხები"
კავკასიის ხალხები მეტად დიდ რაოდენობას ცნალკეულ სამფლობელოთა წარმობადგენენ. მათ სხვადასხვა აღსარების რწმენის ბჭეო, სხვადასხვა ენებზე ლაბარაკობენ, დიდად განდსხვავებული ჩვევები და მმართველობის სახე ბჭეო და მხოლოდ და მხოლოდ შფოთისა და უბჩალობაში ბკვანან ურთიერთს. განუწვეუტელი ურთიერი შუღლი კიდევ უფრო სასტიკს ხდის მათს მისისხანე და ველურ ხანიათს და წუდებბ მხოლოდ მაშინ, როდესაც სავერიო ღტოლვბ თვადსხმისბკენ დროებით ბერიბანებს მათ რუსებზე გამწლირებული თვადსხმისბთვის. განუწვეუტულ სამხედრო მოქმედებებში განბტარებმა მათი ცხოვრების სახემ დაბასჩუქრა ეს ხალხები შესამჩნევი გულბლობით და სიმარჯვით; მაგრამ იგივე ცხოვრების სახე არის მიზეზი, რომ ეს ხალხები ისევე ღარბები არიან, როგორც მცირედ განბთლებულინი. მიწა, რომელზედაც ისინი სახლობენ ძველობბგანეე ცნობილია კურობეულ მხარბედ, სადაც ბუნების უველა წარმონაშობს სრულყოფილად შეეჭლებოდბთ ბდამიანის შრომის დასახუქრება და რომელიც იდესლაც სრული სიუხვით ბუბობა, ახლბ კი სრულიად მიგდებულია და არავისთვის არავითარი სარგებელი არ მობქვს იმბტომ, რომ ნახვევბრ ველური ხალხები ფლობენ ამ შესანიშნავ ქვეყნას. სმარსეთისა და მცირე ბხიის მოსახლურამ ამ მხარის მდებარეობას შეეწლო რუსეთისბთვის უველბზე მნიშვნელოვანი საშუალებბანი მიეცათ საბჭოეთ ბხიასთან ქმედით და ხელსაერული სავტბრო ურთიერთობების დასამარბრებლად და, მამსინდამე, სახელმწიფოს განსამდირებლად. უოველივე ეს კი იკარგებბ სრულიად მხოლოდ იმის გამო, რომ კავკასიელი ხალხები ისეოივე საშიშეუ და მოუხვენარი მუხობლები არიან, როგორც არასადრო და უსარგებლო მოკავშირეები. ამასთანავე, ამის მხედველობაში მივლები, რომ უველბ ცდამ ეტბეოტბნლბად დაბმტკიყს შეეჭლებლობ თვისიერი და მებეობრული საშუალებებბით იქენ დაწუნებებულინი ეს ხალხები ნებბაროულია დროებითი უბმლლესი მმართველობბ:

1. გადბტობი დაბურობილ იქნან უველბ ხალხები მცხოვრები და უველბ მაწა მდებარე იმ სახლურის ჩრდილოეთით, რომელიც უნდა იქნას გაბტებული

რუსეთსა და სხარსეთს შორის და, შესაბამისად რუსეთსა და თურქეთს შორის. მათ შორის ამჟამად თურქეთის კუთვნილი ზღვისხორბან ნაწილიც.

2. გეოგოლი იქნენ ეს კავკასიელი ხალხები ორ ბანრთაგან: შვეიდობიან და შფოთიანებდა. პირველები დატოვებულ იქნენ თავის სხვსოკრებელზე და მიეცეს მათ რუსული მმართველობა და წყობა. მეორეები კი ძალით გადასახლდნენ რუსეთის შუაგულში. დაქვემდებდნენ შვირ რაოდენობაობად ვეღარ რუსულ ვოლოსტებში. და შ. შვედნილი იქნან კავკასიის მიწებზე რუსული სამოსახლოები და ამ რუს ახალმოსახლებებს მიეცეს უველა მიწა წარამკული ვოლოდი შფოთიანი მოსახლეობისათვის, რათა ამ გზით წინაშეაღოს კავკასიაში ვოლოდი (კ.ი. ახლანდელი) მისი მოსახლეობის უველა ნიშანიც და და იქნეს ეს მხარე რუსულ შვეიდობიან და კეთილმოწყობილ ოლქად. ვეღარ წერილობით ამ ღონისძიების ჩასატარებლად ვექვემდებარება დროებითი უმადრესი მმართველობის განკარგულებას."

დევბარისტები დასჯილ იქნენ თავისი იანეობისათვის. მაგრამ მათი პროგრამა შესისხლხორცებულ იქნა და ასო-ასო გამოიყენებოდა ჯერ რუსული ცარიზმის შემდეგ კი ტოტალიტარისმის მიერ (კავკასიელ და მუსლიმანთა ჩეჩენ-ინგუშთა და სხვათა) სტალინური გენოციდი დევბარისტების ანდრძის პირდაპირი შესრულება აღმოჩნდა! ამას კიდევ ერთი მომენტი ადასტურებს დევბარისტული (ბესტელის) "კონსტიტუციიდან":

"1. რუსეთის სახელმწიფოს საზღვრები არის..... ამ შემთხვევაში მოქმედებს ორი წესი: რუსეთისათვის კეთილშესაფრობის წესი და მოსახლერე და მორჩილი ტომებისა და ხალხების ხალხურობის წესი. ორდესაც საქმე ეხება ხალხს, უფრო ძლიერი და დიდარი სახელმწიფოს ("დოქტაბ") მფარველობასა და დამოკიდებულებაში შოფს და მისი სარგებლობის შემძლე. მაშინ წესი კ ვ ი ლ შ ე ე ბ ა ბ ა შ ო ბ ო ს ა რუსეთისათვის იღებს უპირატესობას. - მოლონო - ხალხურობის წესი აცხადებს დამოკიდებლობას და თავისთავადობას. მაგრამ წესი კეთილშესაბამობისა აცხადებს ამ შემთხვევაში კერძო საზღვარდებას. შ. სახელმწიფო შედგება ნახლისა და მთავრობისაგან... 4. მთელი რუსი ხალხი შეადგენს ერთ სამოქალაქო რუნას. ვეღარ სხვადსხვა ტომი, რომელიც რუსეთის სახელმწიფოს შეადგენს მიჩნულია რუსად და იხსნის რა თავის სხვადსხვა დასახლებას შეადგენს

ერთ რუს ხალხს..." (იხ. "რუსსკაია ბრადე" -1968)

აი სწორედ ამგვარი "კერძო საზღვარდები" განსაზღვრებს ჰილიდრამა და სტალინიზმ "კეთილშესაბამისი საზღვრები" ბოლონეთისა. შემდეგ მთელი ბალოსხველი ვეროპისა (სტალინიზმ და "შოკეპირებამა"). პირადად სტალინიზმ კი მთელი საბჭოთა რუსული კავშირისა.

კავკასიის დევბარისტობა ერთვოლოება ასე დადგომილა კავკასიის რეპარისტების ანდრძი: იარსებებს საქართველო - იარსებებს კავკასიის პრობლემა" და ე.ი. არ იარსებებს საქართველო - არ იარსებებს კავკასიის პრობლემა!

შემადიან მხოლოდ ვიქვა. რომ რუსული ლიტერატურის კავკასიურ-ქართული მოტოვები არც ისე იდილოურია. როგორც შორიდან გვიჩანს. ისინი იმ ხალხთა სისხლშია ამოვლებული, რომელთაც არ უნდოდათ ნებებრად "შოესნათ თავისი სხვადსხვა სხველწოდება და ქვეულოყენ დიდ რუს ვანად" რუსული სახელმწიფოებრივი წყობის ანგელ იატეკქვეშეოში ჩასვლით (მანდელშტამის პერფორმირებები:

" Я за жизнь боюсь, за рабу твою, в России жить, словно спать в гробу ")

საქართველო რუსეთს მიუახლოვება და კიდევ შეეება მფარველობაში მხოლოდ იმპატომ, რომ იმედი ქოინდა ქრისტიანულ-მართლმადიდებელი სახელმწიფოს მფარველობისა. ხოლო აი რა მოუტანა მას ამ ქრისტიანულ-მართლმადიდებელმა სახელმწიფომ:

" 14 მაისს 1817 წლისა, იგი (ფეოფილბქტე, არქიემ, რინანისა - რედ. შენ.) დანიშნულ იქნა ექსარქოსად. ხოლო უკვე იმავე წლის 9 ნოემბერს მან უბრძანა კათედრალური ტაძრის დევანოზს: " გარდა საკვირაო, სადღესასწაულო და მღვდლსაყვით დღეებისა დღვისსახურება სიონის ტაძარში ამიერიდან უნდა იქნეს შესრულებული რუსულ ვანაზე სამჯერ კვირაში ჩემთან ერთად რუსიოდან ჩამოსულ წმინდა-საეკლესიო-მსახურთა მიერ, და სახველდობრ: სამშაბათს, მარასკევს და შაბათს. ხოლო დანარჩენ სამ დღეს ქართულ ენაზე ქართულ წმინდა-საეკლესიო-მსახურთა მიერ" ამგვარად, რუსეთთან საქართველოს მიერთებიდან 16 წლის შემდეგ ქართველებს მოესპოთ შესაძლებლობა საქართველოს დევბარისტების ქათედრალურ ტაძარში მოესპინათ დღვისსახურება თავის მშობლურ ენაზე. რომელზედაც 1400 წლის განსაზღვრობაში შეუნევეტლოვა ილილინიბობად მსურვებლე ლოცვები: არც სხარსელებს.

ცმცხობაჟანინსმეველებსა და მუსულმანებს. არც არაბებს. არც წარმართ მონღოლებს. არც თურქებს არ უქმნიან ის, რაც გაუგებარ რუსეთის პირველობამ და მისმა ექსპანქიონსმა საქართველოს ქრისტიანულ მართლმადიდებლურ ეკლესიას" (ი. ჯავახიშვილი "საქართველოში ბოლიტიკური და სოციალური მოძრაობა XIX საუკუნეში" ს.პ. 1906. ამ სტატიისათვის მას სამი წელი სანდში ბატიმრობა მიესაჯა).

ასე თანდათან რუსებამ ქვეული ევანგელისტობით XX საუკუნეს. განდებნა როგორც ჩანს ხელმძღვანელ არ შეესატყვისებოდან "ანდრეს". არდგანაც საბირო განხდა ახალი სტრატეგია. იგი გამოიყენა მოხერხებულად.

ამოიკატა საქართველოს ექსპანქიონსხდამი მოხერხონსევის წერილიდან:

"... სიადული მრჩეველის იანოვსკის აზრით სრულად შეუძლებელია. რომ ამიერკავკასიაში მართო ბდგილობრივ სამღვდელთების ხელში დარჩეს სამრევლო და საეკლესიო სკოლების განმგებლობა. რადგან იგი სამღვდელთობა მოხერხობის სურვილს განაბირა ქვეყნის იმპერიალისონ გებორანების ხელს შეუშლისო ამიერკავკასიაში მართო უძაღეს სასულიერო წარმომადგენლებად ქართველები შეადგენენ (ორი საეპარქიო და ორიც ვიკარი ეპისკოპოსი). ქართველებივე არიან სკოლების გამგევი და ხელმძღვანელნი ბლადონებში. მღვდლები და მასწავლებლები. სოფლებში რუსის სამღვდელთობა არ არის. ქალაქებში მღვიერ ცოტაა. ქართველი სამღვდელთობა მოუხზადებელია. ბეგრს არ მალუქს საღვთო სკოლის სწავლებს. რუსული ენაც სუსტად იცინა. სოფლად მღვდლებს შორის ისეგობრაც შევხვებით. რომ რუსული სრულებით არ იცინა. და თუ სკოლის უფროსი გამგე-მღვდელი კოჯლობს რუსულ ენაში. ამ საგანს საყო მასწავლებელნი, რომლებიც უოკელთავს ქართველები არიან. როგორც უნდა ეივებოდნენ. ზოგიერთ მთავრს ქრისტიანული დრმა და გულწრფელი რჩევა აქვთ და ჰგონიათ. რომ სამრევლო სკოლის აზრი რუსული ენის და კულტურის გავრცელება არ არის. საღმრთო წერილის წიგნები ქართულადაც გვაქვსო და რუსულად საბირო ბლარ არისო. გბრდა ამისა, მხედველობაში თუ მივიღოთ ის გარემოება, რომ სკოლების მახლობელი გამგეობა ბდგილობრივ სამღვდელთობის ხელშია და რომ ახალგაზრდა ქართველები წრეებში. სიადამაც სოფლის მასწავლებლები გამოიან. საქართველოს

განათავისუფლების აზრი ტრიალებს. ბდვილად წარმოიდგენს ადამიანს. თუ რა მიმართულებისა უნდა იეოს ეს სკოლები და რა ხასიათი აქვს აქვარ სწავლებას.

ქართველ საზოგადოებაში თუ რამდენად მღვიერია ქართულ ენის გავრცელების სურვილი. შემდგვი გარემოება აშკარად გეომატიკებს. ქართველი (ივერიელი) ტომს ეკუთვნის ქართულად. იმერლები. მეგრელები და სვანები. ქართველებისა და იმერლების ენა მღვიერ მიხატავს ერთმანეროს. ზოლო ორ უკანასკნელ ენას არავითარი მსგავსება არა აქვს ამითთან. ასე რომ სვანს და მეგრელს არც ერთმანეთის ეუერებათ რა. არ ეუერებათ არც იმერულისა და არც ქართულისა. მეგრული და სვანური ქართულ ენას უფრო დაშორებულია ვიდრე ბოლონური და ჩუხური - რუსული.

სამღვდელთობა და სკოლები რადაც აკეთებენ?

ქართლ და ქართველი ტომი საეკლესიო წიგნები ქართულ ენაზედ აქვთ შდგნილი. მეგრელების და სვანების ბაშეებს თავდაბირველად ქართულ ენას ასწავლიან. ზოლო შემდეგ ამისა რუსულს. ორის წლის განმავლობაში ორის ენის შესწავლა სკოლაში შეუძლებელია. და რადგან სკოლების ხერამხედველნი და მასწავლებლები ქართველი არიან. რასაკვირველია. უმაზრესს უკრადლებს ქართულ ენას აქვეყენ. რაგიც ეს ასეა. აშკარაა. ქრისტიანულ და რუსულ კულტურის გავრცელებისათვის თავდაბირველად ვიდრე სვანეთის და სამეგრელოში ბირველადწეებით და სამრევლო სკოლებს გახსნიდნენ. საბირო იეო სამღვთო წიგნების განდობარგნას სვანურ და მეგრულ ენაზედ. საბირო იეო ღვთის მსახურების შემოღება ამ ენებზე. და ამ ენების საშუალებით რუსული ენის შესწავლა იეო. როგორც საბირო სკოლებში. ზოლო სამრევლო სკოლებში ამ გარემოებას უკრადლებს არ აქვეყენ და ბდგილობრივი სამღვდელთობა სამოსწავლო უწეებას ხელს არ უწეობს მეგრულ და სვანურ ენებზე ღოცების გამოცემაში. ხაღნი. რომელსაც ქართული არ ექვსი. ეკლესიაში არ დაიბრება - ეს კრეცე ახალი საბირო სამღვდელთობისათვის იმის დანამტიკებლად. რომ ქართული ენის სწავლება საბირო. მეგრულ ენაზედ სამოსწავლო უწეების მოხედვების მიერ განდობარგნილი ღოცებები და ღიურგინა ბდგილობრივ სამღვდელთობამ დაიწუნა. რადგან შეცდომებით უოფლან ნიაბარგნის. ზოლო რა შეცდომები შეიბარა თარგმანში. ან როგორ უნდა შესწორებულეო. არას ამბობენ.

ქართული ენის გავრცელებას სურვილი ისეთი ძლიერია, რომ აფხაზეთშიც კი, რომელიც ქართველებთან არამედიანური კავშირი არა აქვთ რა, არამც თუ წირვა-ლოცვას ქართულად, სანერველო და მართლმადიდებლობის ანტიმეცნიერულ საზოგადოებას სკოლაშიც კი აფხაზეთის შვილებს ქართულ ენას სწავლიან. მხოლოდ ამ უკანასკნელ დროში სოხუმის ახლად გაწესებულ ენისკომისისგან (რუსის) მივიღეთ ცნობა, ლოცვებს აფხაზურად გადაუთარგმნიან და სკოლებში რუსული ენის სწავლებას უარაღებენ თავივე.

თუ რამდენად მტრულად ვიღებთ ქართველი სმადველოებას რუსული ენის გავრცელებას, სხვათა შორის დეკანოზის N-ის სიტყვებიდანაც სჩანს. სოფელ ზ-ში სამინისტრო სკოლაში მასწავლებლად უფროს დროს, მღვდელმა N-მ განაცხადა: რუსულად სწავლით სჯულს ვერ ვესწავლით და თავის რამორტიმ სთქვა. ამგვარად აწავლებას "არაშედატოვიან, უწესობა, და ბოლოს ცოცხებენ" ("საქართველო" 2, პარიზი 1903)

ქართველოგობის მებრძოლებს ვინ მოვლდის, მაგრამ ამჟამად ჩვენ გვანტერესებს მხოლოდ ეს, "აღიქმული" იდეოკრატიული ქართველოგობის, რომელიც "დერეფანს" იდეოლოგების მენტალიტეტშია ჩაბუდებული ("ამ უსოპობისა" - როგორც დოსტოევსკი ამბობდა). ახალი იდეოლოგიის დამფუძნებელი იყო ანდრესენებელი ვოსტოროვოი, რომელსაც ასე უპასუხა ნ. მარმა (ორივე ამონაქრეჩი მისი პასუხიდან):

"... არაფერია ახალი! იგივე უკიდურესი გაუცნობიერებლობა ქართულ, და სავითარაც, კავასიურ საქმეებში, იგივე ბოლშა ქართველების მიმართ, იგივე გველური სისინი გველური სიბრძნის გარეშე, აიღვე ერთხელ ვამართლდნა წმ. სხანაგების სიტყვები (იგაგნი 26.11.1; ბერტუ 2.22) "მადლი თავის ნარჩვევს უბრუნდება, ხოლო დაბანდილი ღირს მიდის ტლანხში სავითარად, ხოლო სულელი იშორებს თავის სისულელეს..." არის შოელი რიგი ამგვარი სავითარად გველებსა გაშვებული შიარულ ანტი-სომხურ ან ანტი-ქართულ ლიტერატურაში შესწავრებასკვლავ თვითმარტვის კავასილოგების მიერ, არ ვიცი, ნამდვილად უკაცობისა გამო თუ თანდალოლი ცრობისა და ბოროტი განზრახვისა, იმის, რაზედაც ამბობს სოლომონი (იგაგნი 26.28) - ცალკე ენას სძულს მის მიერ დანატრული", ასე მატ-როდესაც არ აღმოჩნდება ხოლოც სხვა საფუძველი სპართველზე უსაფუძველო რუსული ნაციონალიზტური წამოტრენების დაკანონებისათვის,

წამოიფორმება ფრანსა, "ეს კუთხე ნაიღობ სისხლით" იითქოს შოელი მხარე და მისი მომდებარე ქვეყნებზეც არ არის შორწული ქართული სისხლის ნაკადები. ითქოს უდავო ფაქტი არ არ, რომ შოაბლოური მიწის უკველი მტკავლებს ამ თავგანწირული რცევის მადლით შესძლეს ქართველებმა შოაბლოური სამეფოს შენარჩუნება, რომელმაც საურდენი მისცა შემდგომ რუსულ დაბურობებს კავასიაში? ან იქნება, "ქართველ ადამიანთა" სისხლი ანტარიში ჩასაოვლელო არაა? ან კიდევ, მაც, ქართველი ვრის რიცხვის შემცირების მიზნით, სხვადასხვა ქართული ტომები, ქართულ დილაქტებზე მოლაპარაკე, თვით გურულებიც კი, წმინდა ქართულ ენაზე რომ ლაპარაკობენ, განსხვავებულ ხალხად არიან წარმოღვენილნი." (ნ. მარმა "საქ. ისტ." ს.პ. 1906, სხვაგანა ჩვენის)

ასე იყო XX საუკუნის დასაწყისში, და აი, ამ ტეშმარტიად "ბიბლიური" საუტენის დასასრულს, ადამიანი, რომელიც თავს თავისუფალ, რელიგიურ, არაკონფორმისტ, სამართლებრივი საზოგადოებას და სახელმწიფოს მომხრე კაცად მიიჩნევს, სიტუვს სიტუვი იშორებს "რუსისკობა პრავდას", და თავისი "წმიდანების" პობედროსკევის, ვოსტოროვოის... ღვინისა და სტალინის(რატქოქოსის) "აღიქმებს". თავის ინტერვაუში ამერიკელი პროფ. ჯონ გელდისაღმა ბ. მატეიშვი ამბობს:

"... თუ გნებავთ, რუსეთი - ეს არის აღმოსავლური ტიპის ამერიკა. იგი იქმნებოდა ზუსტად ისევე - ექსტრენისურად, რა, კულტურული სანუბლებები? ვის ეკუთვნის ტექსტი? ვის ეკუთვნის კალიფორნია? ვის ეკუთვნის უკველივე ეს? ამიტომ ეს იმპერიალიზმი რუსული ირგანიზმის შიგნით... საკუთრივად, რუსულ ტერიტორიაზე - უამრავი რაოდენობის ეროვნული ორგანიზმებია, როგორ მოვიქვეთ ამასთან? ეს უკველივე მტრად რთული პროცესია. აი ქართველები, დაბუშობა, ქართული ინტელიგენცია, არაკონფორმისტული, ითხოვს გამოყოფას. კი ბატონო, მაგრამ განა ამით განთავდება? არა! ეს პროცესი მოუბრუნებელია. საქართველო შედგება მრავალი - ნუ, მრავალი კი არა, - არამედ რამდენიმე ხალხისგან. აფხაზეთს არ უნდა მათთან რაიმე საქმე ჰქონდეს, ეს სხვა კულტურაა, სხვა რელიგია, ენა აბსოლუტურად განუშორებელია, ისინი თავისთავს ითიქმის თქონს საწმინდის მამაებლებად სთვლიან. ატარა - ეს მწესულმანკური ნაწილია, იგი უკველითვის ბურჟუაზიანკენ მიიღტოვდა. მენგრელები -

ქართველები არ არიან. სვანები - ქართველები არ არიან.

ერთი მწერალი მუხბნება: " ჩვენ ვერ დავთმობთ აფხაზეთს. ჩვენ მამინ ზღვაზე განსხვავებით არ გვექნება" ასე მსჯელობს ინტელიგენცია. და უოველ ამგვარ რესპუბლიკაში. მაგრამ ჩვენ წინასწარ განყენებულნი ვართ შესახებ დასაწესისთვის იხუბეთ. თუ თქვენი განცნობიერეთ თავი სანხელმწიფოდ. თვითონვე გბრძნევიტეთ თქვენი ბერი. ("კრემის ა მი" 9. 1986)

მარტორქები ვეღვა ერთში მოიძებნება. და მიუხედავად ერთგვარი "ნაცონალური" განსაკუთრებულობის. მილიანად ქნება ანაბიანისი ტანსობობას. რომელიც ერთი ქართველის განსახლერებით "დეკლასირებული ცნობიერების" მატარებელია. ცნობიერების ეს დეკლასირებული გვარობა მალეინ ღრმადან ჩასული ჩლიქებით იმპერიალური შოვინისმის. ქსენოფობიის და თვითნასწავლობის ფხვიერ ნიადგაში. ამ თვითნასწავლობას ვერაფრით შემოკლებს. მით უმეტეს. თუ დეკლასირებული ცნობიერების მფლობელი იმავე ღრის კიდევ მთელი "კონტინენტის" მფლობელია და... "წინააღმდეგობის ინტერნაციონალიზაც" - ამგვარად მხოლოდ იმას შეიძლება გაუწიო წინააღმდეგობა. ვინც ემუქრება "ღიად მარტორქათა სანაფოს" იმპერიალს...

ხოლო. მატალითსათვის. მას ემუქრება საქართველო ("ღა მისდგავარი რესპუბლიკები" - ღმერთო. ღმერთო! რამდენნი არიან ისინი?) და ქართველები. რომლებიც თვითონ იმპერიალისტები არიან და "ხევებისა და შიის ხეობათა ხალხების ყანდარქები". და აი. მათ სურთ გამოყოფა დიდი რუსი ერიდან (ტურმინი გამოიგონილი თუ არა. ჩანერცილი მარტორქათა ცნობიერებაში სტალინის - თვითნასწავლობის მამის და დეკლასირებულობის იმპერატორის - მიერ).

და აი. "ჩრდილოეთის ციადის" ზემოთ დასახელებულ დედბოქეთთან "ნესტოკობით მიჯრელი" ბ. მაქსიმოვი რუსეთის იმპერიალს საქართველოზე ამოღებებს. ერთის მხრით: ზოლო მფორეს კი - საბჭოთა პრობატანდის კვლდგებულ - უთანბარებს ურთიერთს აშშ და სსრკ (რუსეთის იმპერიალს - წამოცდა მას) როგორც იმპერიალს. ამ უთანასწავლი ტოლომის მიმართ შეიძლება მოკლედ ითქვას არა! არა! არ არის არაფერი ისეთი ანტირუსული. როგორც ამერიკული სანოგადობა. მისი ფუნდამენტები და პრინციპები. "ამერიკული იმპერიალიზმი" დეკორანტიისათვის ბუნებრივია.

ტიპური საბჭოთა (და მის მიმყოლად მოკიენე დეკლასირებული დასახელები მუშარცხენების) კლიშეა...

მაგრამ. ამაჟამად არა ამერიკა. არამედ "ქართული საბიხისი" ჩვენი სვანია. საქართველოს მიმართ თვითნასწავლობას ასევე ეოველივე რიგზე ბქვის: იოლად და განსაგებად ქართველები იმპერიალისტები არიან. ისინი ახრჩობენ მიწვერებს. სვანებს. ატარლებს. აფხაზეთს და ა.შ. და სურთ განთავისუფლება და დი ქრისტესმატარებელი დურქავისატან. რომ კიდევ უფრო აწამონ და სტანჯონ ისინი.

"თვითნასწავლობის" მიერ სხვა ერთს და სანხელმწიფოს პრობლემების განაწვევების სიმსუბუქე ამ ერისა და სანხელმწიფოს მინდორ-ველის მიხრელი ჩლიქების მალის ბირდაბირ პროპორციულია. ამის მატალითის ავლანყოი ("საკუთრე რუსული ტერიტორიის" გბრდა. იქვე წმარმოქმის სიტვეები; თუ სანხელმწიფოდ შეიცანით თავი. თვითონვე გაბაწვეიტი თქვენი ბერი! მაგრამ არავითარი უცხოეთი ჩარევა! ურთიერთს არ აწვეინითი მწვიდობიანად იცხოვრეთ! "ПО ОБРАЗУ И ПОДОБИЮ НАШЕМУ!" - განა ამ კეოლშესახამისი მინხის და ანადგურებენ ავლანეთსა და ავლანელ ხალხს?! მათ რომ "მიხარულად და კარგად" იცხოვრონ?!

ბ. მაქსიმოვის განცხადებები ზედმიწევნით პროვოკაციულია და ღარწმუნებით შეიძლება ითქვას. რომ ისინი გამოიწვევენ "სთანადო" რეაქციას პრორუსულად განწუობილ აფხაზეთს მხრიდან ეს სავსებით შეესატყვისება მოსკოვის ამაჟამინდელ მისწრაფვებს შექმნას დაბმბულობა რესპუბლიკებს შიგნით და შიი დანასხაულის და განამართლოს თავისი იქ უოფისი ბუცილბატობა. რადგანაც "თვითნასწავლობა" არც ისტორიით და არც ფაქტებით არ ინტერესდება. ზედმეტია ბ. მაქსიმოვის მიუიითი "მოწაფურ" შეცდომებზე. ნებისმიერ ინტელიგენტს შეუძლია იბოგოს ცნობები საქართველოს. მისი ისტორიის. აფხაზეთ-მეგრულ-სვანურ-ატარულ-...ქართულ სანხელმწიფოზე. კოლხურზე. ღაზიანზე. ეგრისზე. იბერიანზე და ა.შ. ნებისმიერ სანხელმწიფანელოში. აქ კი მსურს მოვიუყანო პროფ. ბაბუნსონის აზრი. რომელიც. ჩვენი ს ფიქრო. ზუსტად გამოხატავს "დურქავნიკების" დედაბოქათ დეკლასირებულ ცნობიერებაში მიმდინარე პროცესის სიყვანს:

" საქმე იმამისა. რომ იველოგიური მატია უკიდურესად აბდელებს მალდატანების

საშუალებებით გამოეყენება. განვიხილეთ უფრო ადვილია განგზავნო ბანაკში ქართველი ან უკრაინელი. თუ იქნება შესაძლებლობა დატანდაშაულ იგი "ბურჟუაზიულ ნაციონალიზმში".

"ბოლოვტარული ინტერნაციონალიზმის". "სახლით პარტიოტიზმის" და "ხალხის მფობრობის" ხელყოფაში. იდეოლოგიური სპერდენის დაკარგვით ძალაუფლება იძულებული გახდება დაუმტლებად დაეერდოს ველიკორუსულ მოყინაშს. რომელიც მოცემულ მომენტში, ეტეს გარეშე, წარმოადგენს უვალზე აქტუალურ განწმობილებას და უვალზე სიმედო მის დასაბრუნეს. იმ პირობით, რომ შესაძლებელი გახდება მისი შენიღბვა ან იდეოლოგიისადმი დამორჩილება. მაგრამ მაშინ მოყინაში სწრაფად გარდაიქმნება ანაღათ ადგილობრივ

განწმობისტურ ტენდენციით დენისი კასრთან. რომლებსაც ახლაც არსებობენ. მაგრამ არა აქვთ ის, რასაც ბრნიშნულ შემთხვევაში იძენენ - არსებობის ქანონიერი უფლება. ას ოცი მილიონი რუსი, რომლებმაც შორილებაში უნდა იულოინ ას ოცდა ათი მილიონი არარუსი იურიდიული სხვლების შეგნით და კიდევ ასი მილიონი მის გარეთ - ამკვარი სიტუაცია და იღ ხანს არ

გაბრძნულდება. სინამდვილეში, საბჭოთა ძალაუფლებას აქვს ერთი უპირატესობა, რომელიც მას ბუნებს უპირატეს მდგომარეობაში ისტორიაში არსებულ ველებს სხვა იმპერიულ ძალაუფლებებთან მიმართ: იგი მოკლებულია ბუვილებლობას ბტაროს მერტისმეტად მშემე ურელი ოკუპაციისა. ფაქტობრივად იდეოლოგიას მიუყავს ერთგარ თვითოკუპაციასთან, განხორციელებულის ოცი ადგილობრივი მოსახლეობის მიერ. ის თუ გაქრება, მაშინ რუს ერს არაფერი ექნება მის შესაცვლელად - ამიტომაც ნაციონალური საქიბი, რომელიც შეიცავს ჩინასახში ველებზე ნაღვ წინამძღვარს სსრკ-ს მომავალ დაშლას, იმაჯროვლად წარმოადგენს ველებზე ქველი მიზნის მისი შენარჩუნების უცვლელი სახით."

უკრადილებას იპურობს ისიც, რომ "ლიბერალური და დემოკრატიული" რუსული აზრი ვერ უშვებს მას, რომ "გნიათავსუფლებული" რუსეთი - ეს არის კრელი ქვეყანა დასახლებული რუსებით და იმით მიერ, ვისაც უნდა იფოს რუსი. და შემოსხზღვრული ეს ქვეყანა იქნება თავისი "კურთხეული მიწით". რომელშიც გაშვებულია თავისი, საქუორივ რუსული ფესვები, რომლებიც კვებავენ რუსულ სულს და რუსული სუნი უდის.

რომ საქმობა იყო (ქრისტიანობის მუცა საკუენქში) ვრი ვრობა შორის, ადამიანი ადამიანთა შორის, რომ თავსართი "დაიდი" - მკრეულობა... ვის მიერას შექმნილი რუსული კულტურა? რამდენი "წვეული" მასზე რუსული სისხლისა, და რამდენი ებარბლის, პოლონურის, უკრაინურის, თარბურის?... ამ "წვეულის" გარეშე ზომ არავიითარი "საკუორივ" რუსული კულტურა არც არსებობს... ვინ ითვლის ამ "წვეულებს" - მასუხი ერთობ - მარტორქები. კულტურა, ისევე, როგორც პოლიტიკა არავიანური ცნებაა და - საქუორივი - ხდება თავისი მნიშვნელობით და არა გენების "წვეულები".

და კიდევ ერთ რამე: საეკვობ ვინე ქართველ შეერაღს არაკანფორმისტს ბ. მაქსიმოვთან განახილა "ახახაზური საქიბი" და ისიც ტბიური "ოვიონსწეკლობის" სტილიში. ის, რომ ქართველი "მარტორქები" არაფრით არ ჯობიან რუსებს და სხვა ველებს - საეკვო არას. მაგრამ აქ ბ. მაქსიმოვმა იქ შეაბოტა, სიადნანც ამას წინათ განსმა ქართველი "ღაგროშინეკები", "მანდარინშჩიბილი".... "კებილი" გატანჯრული რუსული სულის ევირილი. ასევე "სასიკეო" დამოძღვრითი დაიწერა ახლახან, რომ: ნები სმიერ არარუს ქორეატბარს, მითაშეტეს კაკვასიური სახისა მიელ რუსეთში ზიხლით აგინებენ და ეხახიან "გრუხინს" - აი, ასე, "სამშობლოსათვის, სტალინისათვის"...

მონტესკიე წერდა, რომ დიდი ქვეყანა ბუვილებლად დესპოტიურ რეჟიმს მოითხოვსო სსმარობად, ან-ან, იმპერია - არ შეიძლება იფოს არადესპოტიური (ეს "იმპერიათა დაშლის" კანონივანამ და დოსტოვესკის- სიტუებები (რომელმაც ბ. მაქსიმოვი რელიგიასთან მიიყვანა - მისივე აღიარებით) ელერენ სრულიად ერთმნიშვნელოვანდ- "დაილქტიკურად", ვ.ი. "რელიგიარად"; - ვინც მერტისმეტად მკვიდრად დგას რუსეთის ძალმომრეობითი მთლიანობისთვის, რადაც არ უნდა დაუჯდეს, მას არ სწამს რუსული სულის ძალი, ვერ იგებს მას, ზოლო თუ იცებს, მაშინ, აშუარდ ბორტო უნდა მისთვის, ვი თვიონ ვიდგები ამ უზომობის პოლიტიკური ერთიანობისათვის სისხლის უკანასკნელ წვეთამდე, იმიტომ, რომ ეს არის ერთადერთი კარგი შუდეგი, მოპოვებული რუსეთის მიერ ბათსწლოვანი თავისი ტანჯუით. მაგრამ მთავარი ამამი არ არის: /არშია მთავარი/" - დოსტოვესკი არ დასჯილუბ. მაგრამ ერთმა რუსმა შეერაღმა დაამთავრა საიქმელი და მისი სიტუებობი დატამთავრებო კიდევ ჩვენს მასუხს ბ. მაქსიმოვს და რუსულ "ოვიონსწეკლობას":

“იგი ხომ რანა? იგი მხოლოდ თავისთვის თვლის ვეღვალზე-ვეღვალზე, სხვები კი ფურონად არ უღირს. ამიტომაც მათთან შეგობრულად ცხოვრება არ ძალუძს. სხვა ეროვნების კაცი - ჩუხონეცი, ვოჭებათ, ან ქართველი, იგივე გერმანულად ისევე, მას როგორ ესმის თავისი თავი? ისე, რომ შე, მაგალითად, ცუდად ვცხოვრობ. ჩემმა შეზობელმა კი ცხოვრება სავსებით მოიწყო. - აბა შე ღამეებს არ ვიძინებ, ოჯახს მუშაობით სიქას გაგაცვლი, იმაზე ნაკლებად კი არ ვცხოვრებ! ასეა? ასეა... რუსისკი კი, იგი არა, იგი მოწადინებულია ისე, რომ რადგანაც შეზობელი კარგად ცხოვრობს, მე ღამეს არ გავიჯივრებ, უკუვლანობრად დავიქვანებები, ქაფად დავიღვრები. მხოლოდ ის, ნაძიარაღა, ისევე იცხოვრებს ნაურთივლიში (ჯ ღერმე) როგორც შე, იცხოვრებს, მე კი ამაში ჩემს შვებას ვმოკვებ! გაიგე?”

“სოციალიზმი განმარჯვებს: იმიტომ კი არა, რომ მართალია, არამედ იმიტომ, რომ სტუდიან მისი მოწინააღმდეგეები” - ჰ. ჩაბადავი.

A mon avis, la Paroisse de Ste Nino est un foyer. Un foyer de fâme Géorgienne. Sa fonction est de stimuler, éduquer et donner foi à une cause que beaucoup considèrent perdue. Elle doit être plus catholique que le Roi et offrir aux générations suivantes tous les aspects de la culture Géorgienne: le catéchisme, la langue, l'histoire d'une des premières nations chrétiennes du monde. Implantée en France, elle doit rester un drapeau Géorgien.

Votre annexe au sujet de l'Eglise Géorgienne est déplacée. Sans le dire, elle insinue que l'Eglise Orthodoxe Géorgienne ne peut être prise au sérieux car elle est fausse et pleine de problèmes.

A mon avis, sous l'influence du Patriarche Elia II l'Eglise Orthodoxe de Géorgie a fait des progrès immenses. Elle a élevé sa réputation, a converti des athées, et fait accepter l'histoire de notre nation en dehors de ses frontières. J'ai été témoins de la messe en Géorgien donnée par le Patriarche au coeur de la cathédrale de St. Sépulcre à Jérusalem au milieu d'une foule exubérante. Tout Géorgien aurait été ému.

Pour en revenir à la Paroisse de Ste Nino, votre responsabilité est énorme car sans elle la colonie géorgienne de Paris va perdre son identité. Elle doit donner l'espoir, la réflexion, et l'immortalité de l'âme Géorgienne.

Dans la recherche du successeur du père Méliá, il faut chercher partout, y compris la Géorgie, et laisser Dieu vous guider dans votre sélection.

Guivi Zaldastani

Lettre à l'Association Culturelle
Paroisse Orthodoxe Géorgienne
Sainte-Nino

17 juillet 1988

Chers amis,

C'est avec grand intérêt que j'ai lu votre "Note d'information" datée du 26 mai dernier. La date est mémorable car elle représente le 70e anniversaire de la Déclaration d'Indépendance de la Géorgie.

Il me semble que le problème de fonde faisant face à la Paroisse de Ste Nino à Paris n'a pas été touché. Certes, la recherche d'un successeur au Père Méliá est réelle et à prime abord on doit se cantonner aux termes des statuts qui régissent la Paroisse. Toutefois, il ne faut pas oublier que la jurisprudence existe et que les lois peuvent être changés. D'abord il faut décider de la raison d'être de la paroisse. Celle-ci est-elle religieuse, politique ou un mélange des deux?

(რედაქციის შენიშვნა: მართალია ბ. გივი ზალდასტანის შევილის ეს წერილი, მოგვიანებით იბეჭდება, მაგრამ ჩვენი ეკლესიის და მოლიანად სთავისტომოს და, ალბათ, მეული უცხოეთში მცხოვრები ქართველობის - რადგან წმ. ნინოს ეკლესია ურთადერთია საქართველოს გარეთ სულიერი მოძღვრის არჩევის საკითხი მეტად მნიშვნელოვანია და ამიტომ, მოიხზოვს ეკლესიის მხრიდან დულდაჯერებულ მოფიქრებას. ვიმედოვნებთ, რომ ეს მრავალმხრივ მნიშვნელოვანი საკითხი გამოიწვევს უველ ქართველის ინტერესს და მოგვცემს საშუალებას ერთობლივად და ღრმად გავიანზროდ ჩვენი ქართული დამოუკიდებელი ეკლესიის მომავალი.)

ასლან რაბა ექნათ?

ჩინგური, ჩემი ჩინგური.
ამოღე მამა.
უნე პიკვირად გამოიხილდა.
ასლან რაბა ექნათ.

ჩვენ სპირტო კი არ გატვიხისოვდა - დედა დაგვიჩვენეს. ვტირით. ტირილსაც სომ ბოლო უნდა ჰქონდეს. შემდეგ? მტრის სიძულვილი გულში ჩავიშარბოთ? ამით მტერს ვერას დავაკლებთ. ბოღმას კი შეიძლება ჩვენც თან გადავუვუო. უმჯობესია დატყინილი დედას მოვლანზე ვიფიქროთ. გულში კი იმისი ხსოვნა ჩავიშარბოთ. რითაც დედას წინაშე შევყოფილო. რომ კარგად ვერ მოვუარეთ: რაც მოხდა ფტატლუნი ბრ იყო...

უოველივეს მტერს ნუ ვაბრალებთ "სვანს ვინ ჰკიხნახს მშობრს რად სტამ. სვანო, რადა ზარ სვანო". არ მოველოდი? ოცდაათი წელიწადი სპუკუნები სომ არ არის, რომ მაშინდელი ქველები დაგვიჩვენებოდნენ? განა იმავე ხალხთან არა გვაქვს საქმე. განა იმავე ხალხის ტუკუბაში არ ვიმუოფებთ?

ესი და რისა იმედი ევებოები ურჩხულს. რომელსაც ვერ მოვერვებით!

აღსრულის მადლობა ჩვენთვის არ გამოდგება. ამერიკა ბელანოს არც სიუბარულისათვის. არც პრინციპთან ერთგულებისათვის. არც სამართლიანობისათვის არ დახმარებია. არამედ - იმტომ, რომ ბელანოში არუსია ფუხის მოკიდება. რუსეთის მხარეზე გადამხრება მსოფლიო ძალთან წონასწორობას. ზოლო რისეთიმ ამერიკის მებრ ამის გამოცხადების შიშით კი არ დაიხია. არამედ იმტომ - რომ ამერიკელია დახმარების გზების გადასატრიალად ბაკისტანიც უნდა დაგვაყვებია. ასეთი რამ კი, ჩინეთსა და ინდოეთსაც ამერიკის მხარეზე დაინახმებდა.

სულ სხვაგვარია ჩვენი მდგომარეობა: უპირველესად. დიდი ხნის განმავლობაში დაპყვადრებული "სტატუს კვო". გეოგრაფია. შინაური ეთნიკური პრობლემა. რიცხობრივი სისუსტე და ურჩხულის კლანტეში იმეკარად უოფნა, როდესაც გაბრძოლები კი არა. უოველი ნებადურთველი მშობრბანც. მტრისა კლანტების უფრო ღრმად ჩასობას იწვევს ქვეყნის შიშველ სხუელში.

ამ მდგომარეობამ უნდა შეგებმენოს უნარი ზოგ იმ თვისებათა გამოყენებისა. რომელნიც ჩვენს ხასიათში სუსტად არიან წარმოდგენილი: მითრბინება. სიფრთხილე. წინაგანტკერება.

ანგარიშობა და გარჩევის უნარი. ჩვენ ინანაშენაშეუღობა შორის. გონიერ მრჩეველებისა - მჩხანანა კატებისატან.

ეს მჩხანანები გაიბახინან: მე პირველმა დაგიწე და მე უნდა დაბიჯეოთ და გამომეყო. ის ბავშვიც პირველი არ იყო. რომელმაც თავისი გულუბრველო უნიშროები ბირველმა ოქვა მუშე ტიტლებით? განა იგი ურმა უნდა დაესებო სამეო ტანტზე? მეუბენი. მენაღარენი. ალიტატორები თავიანთ ადგილზე სტეობი ხალხია. მებრამ ვაი შათ. ვინც ამ ხალხს წინამტლობად მიიღებს და გატყვება.

რამ მოქვეა საერთაშორისო მასშტაბით მ აბრლის ქველტას. რომელმაც თემურ-ლენგის სსოუნა გატაცოცხდა: ურნაღისტებმა სენსაციური "საკენი" იმოვეს და ორიოდე დღე მას ქვენკებდნენ. ახალის მილოდინში. რამ ანგლონის ფუნტონის მოედანზე მომხდარმა აბახმავ შეეცალა ტუფოლისის ტრბგედა - ინგლისში მსხვერბლთა უფრო დიდი რიცხვი გამოქვეუნდა ვიდრე თფილისში. ცოტათი უფრო გვიან. ამუამად სენსაციის მტების გარეშე. აღშფოთების. თანატრბობის და მომხდარის ახსნის მცდელობის შემეველი კომენტარები დაიწერა. ამერიკის ადმინისტრაციამ (მთავრობამ) კი დაიჯერა და მიიღო რუსული ვერსია: დემონსტრანტებმა შემოტყეისატან დაიცივა თავი ჯარშია. ახუ - ცხურებამ მტლები დატბიხეს და

მტლებმა თავი დაიცივეს. იქნებ ამერიკელთა კიდრე მიუბრუნდნენ ამ საკითხს - სხვარბსვებ სიტყვიერი კინკლაბობისას. რუსთა "არალოიანლობის" საშხილებლად. ეს არც ჩვენს ტრილობას განკურნავს. არც ჩვენი ვთავისუფლების საქმეს წასეთი წინ. და კიდევაც საქმის წინწამწევი ეოუს ასეთი მოქმედება. იგი საბტოთა საპურობილეშე მუოფ ერებს გამომდგება ერთად ადებულს და არა კერძო მსოლოდ ჩვენ. გვაქვს ჩვენ ასეთი "სიუხვის" გამოჩენის უფლება? ნუთუ უველაზე მრბატლოიცხოვანი ვართ. რომ ბირველებმა გავლოთ სისხლი საერთო საქმისათვის. ან იქნებ ქბრთული სისხლი უფრო აიფია? უცნაური რანმა გებტრის ქბრთველებს: ბიოუნებრ საქმაოზე მეტად ეტობიტები ვართ. უოოვულად კი. ეგობრბინატმბლოც არ გატყინია. არადა გამოკველო დროით. ეტობრბიც ბუცილებელია - თუნდაც გაბარჩენისათვის.

ჩვენს ურნაღში უკვე დაიწერა. რომ რუსეთის იმპერიის დატრევა ჩვენ არ შეეცბილია. ზოლო საბტოთის ერებმა. ასეთი რამის გავუება რომ ერთად მოინდომონ. ჩვენ ნება არა გვაქვს

წინამოსტზე გაგვიყვანოთ ჩვენი ქვეყანა.

დღეს კი ჯერჯერობით ის უნდა ვთქვათ, რის გეგმებზე შეიძლება და შეგვივლით. ამის საშუალებას თვით გორბანჩოვის ინიციატივა იძლევა. იტყვება და მსჯელობა იმაზე, თუ რამდენად გულწრფელია გორბანჩოვი. ჩვენი მოქმედების სახისათი არ უნდა შევცვალოთ. უნდა ვიმოქმედოთ იმ მიზანბრუნებით, საითკენაც სვლა და მოქმედება შეიძლება. არც უძრავობა, არც ციხის კედელზე მიხლა თავისა! "გარდაქმნიდან" უნდა გამოვიყენოთ უკველი ჩვენთვის სასარგებლო შესაძლებლობა. და ასეთი რამ უგუჯვლად არ სტოვდება. დანარჩენა მომავალი გვიჩვენებს. ჯერ კი მოითქვან უნდა მოვიკრიბოთ და თანაც მიმოვიხედოთ. ჩვენი თავი სხვისაზე უფრო ჭკვიანი ნუ გვგონია - შიშუმეტეს პოლიტიკაში. ბალტიისპირეთის ქვეყნების საქმიანობა დავუკვიროდეთ. რა დიდი განსხვავებაა. იქ, პარტიულად, შიშობაა. არაფორმალური უკუგება და ხალხი ერთი ბიროთი დაბარბაოებს. საკუთარ კანონთა გამოქვეყნებით იბრძვიან. ჩვენ კი თითქოს სამოქალაქო ომისთვის ვუმზადებით და არა შინაური შერიგებისად გაერთიანებისთვის. გიბოზა არ იქნება სამსახურებაში ანაბი ქართველი კომუნისტი გასაკიცხვ ხალხად მიიჩნიოთ? ეს რიცხვი ოჯახთა წევრების ჩათვლით, ქართველობის მთლიანად ხომ მაინც შეადგენს. რა უნდა გააკეთოს იმათ გარეშე საქართველოში - ან დღეს. ან მომავალში. ეს ხალხი ხომ მეტწილად თავისი უნარბუნების მიხედვით არის პარტიისაში - ზოგი მიღებული, ზოგი თითქმის იძულებით შეუვსნილი.

საქართველოში ორ სამართო ბანაკად გავუფამ გდაუტებს ხერხემალი თერგდალეულთა მოღვაწეობით მიღწეულ ერთგულ ბლორძინებას როცა შესაშე დასმა (სწორედ ახის წლის წინედ) ქართულ თავდაზნაურობასთან ბრძოლას დაისახა თავის უპირველეს მიზნად. რითაც ბრატკეულად მაშინდელ ქართულ ინტელიგენციას ხალხს მოაშორას. ნუთუ მაშინდელი საბედისწერო შეცდომა უნდა გავივიროთ.

ვევლა შესაძლებელი ვარაუდის მიხედვით. ჩვენი სავიზის გადამწვერის დღე სხვახალი არ არის. და ამ დროის განსწავლობაში შეიძლება ბევრი რამ გავკოდეოთ თუ რეალისტები ვიქნებით და არა მუცნებანი. ჩვენ კი აქამომდე მსოფლიო ისეთი ხალხის შთაბეჭდილებას ვტოვებთ (უცხოელებზეც) რომელიც თავის სურვილებსა და მოქმედებაში ხშირად ჰბადატობს რეალიზმს და ლოგიკასაც. ქართული საზოგადოება. კარჩაკეტილად

ცხოვრებისა გამო. ბევრ რამეში ცდებენ ჩვენი მდგომარეობის შეფასებაში. ერთი ანუი შედგომათობანია როცა გვგონია, რომ განბილბია მოწინავე ქვეყნებს გაუტოლდით. განბილბულია რიცხვით ვაშაუბოთ. ხარისხი კი ნაკლებად გვანტურესებს. საიხიბი რომ გვაწმეულით ბი რა სურათითა; ჩვენი უბაღლესი სასწავლებლები რუსეთისაზე უფრო დაბლახარისხიანია; რუსეთისა კი. თავის მხრივ, ბევრად ჩამორჩება დასავლეთისას. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ მომავალ ქართულ სახელმწიფოს მხოლოდ "წუხებულ" აბრზებლად ჰუავს - განსაკუთრებით ეკონომიკასა და შარბოვებაში. ეს ჩამორჩენილობა საშინელ სიძველევებს შეგვიქმნის თუ ერთ დღეს ჩვენი თავი აბარად დავრჩებით. იმ ეკონომისტებისა და ტექნიკოსების მეშვეობით რაც ჩვენ დღესა გუჯავს. ცხოვრების იმ დონესაც ვერ შევიანარჩუნებთ. რომელიც ატეკვს. წინსვლა ხომ სრულიად გამორიცხვულია.

დღეს ჩვენს რესპუბლიკას უფლებბრევი და მატერიული საშუალება აქვს ან სულ მალე ექნება. ამ საქმის გამოსწორებისას. ახლავე უნდა ვიზრუნოთ და შეორჩეულო სტრუქტურა და დიბლომატიკაც დასავლურ მაღალ რეპუტაციის მქონე სასწავლებლებში გავაგზანოთ. დრო კიდევ არის. იქნებ კარგიც იყოს რომ დრო კიდევ არის. მაგრამ ეს იმ შემთხვევაში, თუ დროს გამოვიყენებთ.

სხვა განსაკუთრებული საქმეთა ჩამოყვლაც შეიძლება. მაგრამ მათ შესახებ ჩვენშიც საკმაოდ იწერება. საქმეს კი ჯერჯერობით ბირი არ უჩანს. არც ჩვენი ინტელიგენციის გონიერ წარმომადგენელთა ბრძნული დაბიგება ან ესმის საკმაოდ მათ. ვისაც უნდა ესმოდეს. ხალხი სხვა ციებ-ცხედლებით არის შეკბორბილი. გულწრფელი თუხიანისტებს ჰგონიათ - საქმეს მერე გავაკეთებთ. ახლან კი თავისუფლების მობოვების დღე დადგაო. ოცნება უფრო აბვილია ვიდრე საოცნებოს განბორცივლებას!

თავისუფლება. როგორც ფილოსოფიურ-ბიორბული ცნება ერთი რამ არის. ზოლო როგორც უოფიერება სულ სხვა რამეა. ზოგს იგი ისე აქვს რომ ბრც კი იცის. (მაგალითად ამაზონისს უწრგლებში განბეულ ინდიელთა მამჩანინა ტომებს, რომლებსაც დრო და დრო ახლაც მოულობენ). ცივილიზებულ ხალხთა. ერთად და სახელმწიფოთათბის კი. თავისუფლება. ბიობიბი. სხვადასხვანისხიოვანი და სხვადასხვა სატიოების ან გამოუყენების საგანი და სხვადასხვა გეოგრაფიის, ეკონომიკის, ისტორიის

და კულტურულ განვითარების დონობა მიხედვით. იქ სადაც თავისუფლებით სარგებლობას დაბრკოლებები ეკლავება, მისი მოპოვება თუ შენარჩუნება იმავე კანონებს ემორჩილება, როგორც - უმარტივესი მკურნაობაა: ხემა, თესვა, შავი, ლეწვა, ტინარჯულია დაინახება. მისი ხარჯვის დახვეწვა, თხლის შემონახვა და უოველივე ამის დაცვა ეველბა ჯურის საშრობებისგან, და სხვა... ვინც ამ უოველი ნორმალური ადამიანის მიერ ცნობილ კანონს იაიწევებს და თავისი მოქმედების საფუძვლად არ დაიღებს, იგი თავისუფლებას ქადაგებს ან ვერ დაბრუნებს, თუ ბღრე ქაონდა და დაკარგა.

ფილოსოფია ამბობს უოველი ერთ თავისუფლების ღირსიათ. ცხოვრება კი ზემოდ ნახსენებ კანონის არ მიმდევრებს თავისუფლებას ართმევს და შიი შესახებ ამბობენ საშინელ სიტყვას: თავისუფლების ღირსი არ არისა.

საბჭოთა კავშირი ჯერ კიდევ დიქტატორული რეჟიმით მართული სახელმწიფოა. გორბაჩოვი ცდილობს "განათლებული ექსპოტის" რომლითააშოს და სამართლებრივი სახელმწიფოს სახე მისცეს ქვეყანას. ამას კი უქვევლად თავისუფლებასკენ მიუყვართ. ჩვენ, ბუნებრივია, ამ პროცესის არასაკმაო სიჩქარეს ვუჩივით. მაგარამ დაუფიქრეთ: თუნდაც გორბაჩოვის გულწრფელობაში ეჭვის შეტანის გარეშეც, გონიერბა თუ არა მეტი სიჩქარის მოთხოვნა, შეუძლია თუ არა გორბაჩოვს პროცესის დაჩქარება, რამაც შეიძლება ან იმპერიის დაშლელი რეკოლუცია, ან იმპერიის დაშლის თვებან ამცლებელი საშხერო გაღატობება გამოიწვოს. რა გარანტია გვაქვს, რომ რეკოლუციას ჩვენს თავისუფლებას მოქვეება და არა უფრო შეცნობდ დაბონდა შოკინისტურ საშხერო რეჟიმის მიერ.

ჩვენ მხოლოდ ორი შესაძლებლობა გვაქვს. პირველი: გაუუუო გარდაქმნის პროცესს. თავი ისე დაზოგოროთ თითქმის მისი შილიანად გუჯეროდეს და რუსებს შიში გაუქუროთ, რომ ასე თუ ისე ჩვენ რუსეთთან უოფნა არა გვემას.

მეორე შესაძლებლობა იქნება - განვაგრძოთ წინააღმდეგობა და ობსტრუქცია, რაც ნაშვლით სიციუე იქნება.

ქართველები ჩვენს შოუთმენლობისა გამო, იმენად ვიხილებით ბღვილი და მოკლე გზის არჩევით, რომ თავსაც არ ვიწუხებთ ანაღიზი ბუუუუოთო ჩვენს მოქმედებას. რასაც ჩვენს ისტორიაში შრავალი მარცხი და ტკივილი მოუტანია ქვეყნისათვის.

ღლესაც იგივე გრძელდება. მდგომარეობა კი საბოლოო კატასტროფას გვიქადის თუ გონზე არ მოვედით. საქართველო არასოდეს ასე უძლური, დამცირებული და თავდაცვის უნარს მოკლებული არ უოფილა თავისი ისტორიაში. არასოდეს იგი თავის მუზობლებთან პროპორციულად ასე მცირეცხოვანი არ უოფილა. უოველი ახალი მდგომარეობა ახალ დასუსტების გამოქმევიბა. მხოლოდ დიდი მიფრთხილე გონიერების მოხმობა და სერიოზულად მოფიქრებულ პოლიტიკის მიღება გაღატაკებისა. ჩვენ კი ისეთივე ვრჩებით, როგორც ვიყავით. შევიგნოთ, რომ ჩვენს ხასიათში შრავალი საშინელი თვისებები გვაქვს, რომელთა დახსნავის ღრო საშუაია.

ცოვ და ლაკონიურ, თითქმის მკვახე სტილით დაწერილ ამ წერილის, ობსოცდასამი წლის ატკორს შეველო ეს წერილი სხვა სტილით და უფრო დაღატაკებულადდაც დაწერია. შაგრამ დაშლბა ეგზოპ უზნობ და უღროო პოეტიზმმა არტისტისმმა. დაშლბა. დაშლბა. დაშლბა ცქერამ იმისა თუ როგორ იღებს ჩემი ქვეყნის სახე ერთი დიდი თეატრისა, რომლის სცენასც შეტაკილები რეჟისორობენ დაღტმას საქართველოს ტრადიციისა.

დაშლბა და ნელვლიანს სსსოწარკვეთის გამოქმევიბა, რომ ილიას "აღღტმამ" მხოლოდ გულში და არა გონებაში ხდება იმ ახალგაზრდობისა, რომელსაც ბატონოტიზმის ნაკლებობას ვერ ვუსაუვედურებთ. გარნა თეატრალური და სექტაკლური იერი-ღარ ჩიება ილიას თავყანებისა - რლაც არავითარ ცდას ბღვილი არა ბქვს ილიას სწავლის შეხეების და მისი შეთოლის მიბამვისა თანამედროვე სახელგაზრდობის შემრავლხობაში.

ბღრაც ტირილი ძალშიქს. შრთელი ჩემი, ან უეით ხანგრძლივი, ცხოვრების განმავლობაში, ჩემი საშობლობს უბედურობის ცქერამ ტირილის უნარიც წამართვა. ჩემს ჰასსაც მიღწეულს უკვე იმედის შენარჩუნების საფუძველიც არა მავქს საშობლობს თავისუფლების ხილვისა. შაგრამ თვით სასიკვდილო არცვლზე მწოლსაც ღმობისა იმედი შექნება - რომ ღმერიო, ვიზებაც ამბობენ იყუების შეფარველიაო, კვლავ გაღატაკჩენს. კვლავ გავშვლის, მიუხედავად ქართველობა მიერ შრავადგზის გამორებაულ თვითმკვლელობის ცდას. იმედი გამეყება რომ იგი კვლავ გაღატაკჩენს საქართველოს ვიი შრავალჯერი გაღადურჩინბა.

მიხეილ ქავთარაძე

სამქიმარი

ნათესაეთა და მეგობართა მიმართ სამქიმარის გამოთქმით ვაჭყვეუნებთ 1988 წლის მაისის შემდეგ გარდაცვლილ ქართველთა სიას:
ატანისლავ მამულანშვილი; ლიუდიბ ღუიშვილი; მამბ გბბრიელი ანრი
(ქართული ეკლესიის მოძღვარი); გოგი ბერიძე; ვალიეო ჩუბინიძე; ნამეტიბ
ბერძენიშვილი-გოგუაძისა; ბენო რამიშვილი; სილვი ასათიანი; ქეთევან
რატეიშვილი-ნაკაშიძისა.

ქურნლის ფონდი (ფრანგული ფრანკები)

გივი ზალდსტანი 1000 / შ. ბერეჟინი 300 / ნ. თოფურიბ 300 / ა. ბარკალიბ 300 / ირ.
ოთხეზური 172 / თ. პატარიძე 150 / ვ. ემხვარი 100 / რ. გვეტაძე 30 / ნ. ურუშაძე 30 /
ა. რამიშვილი 10 გირვანქა / შ. ფაშალიშვილი 20 გირვანქა

ულრმესი მადლობა რედაქციისათვის

მთავარი რედაქტორი

მიხეილ ქავთარაძე

სარედაქციო კოლეგია:

- გივი გაბლიანი;
- გივი ზალდსტანიშვილი;
- ალექსანდრე მანველიშვილი;
- გულნარბ პატარიძე-ურატაძისა.
- ჯანრი კაშია

ADRESSE D'EDITEUR:

Michel Kavtaradze
61, Chemin de Tabor 91310, Linas
TEL: (1) 69 01 47 81

